

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **67** Ljubljana, petek **26. 7. 2002**

Cena 1100 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XII

DRŽAVNI ZBOR

3227. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi (ZZdrS-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi (ZZdrS-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi (ZZdrS-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-89/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZDRAVNIŠKI SLUŽBI (ZZdrS-A)

1. člen

V zakonu o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 98/99) se v 8. členu beseda "zdravstvo" nadomesti z besedo "zdravje".

2. člen

Drugi odstavek 25. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Sredstva za specializacije zdravnikov za mrežo javne zdravstvene službe se zagotavljajo iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja. Višino sredstev za plače in nadomestila specializantov in druge stroške v zvezi s programom specializacij se opredeli z letnim načrtom na podlagi dogovora med ministrstvom, pristojnim za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), zbornico in Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod)."

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"Specializanti so zaposleni pri pooblaščenih zdravstvenih zavodih in zasebnih ordinacijah na specializantskih delovnih mestih, ki jih za vsako leto določi zbornica v soglasju z ministrom. Zbornica pripravi za vsakega posameznega specializanta potek specializacije in opredeli specializantska delovna mesta, na katerih specializanti izvajajo posamezne dele specializacije.

Sredstva za plače specializantov in druge dogovorjene stroške v zvezi s specializacijo zagotovi pooblaščenim zdravstvenim zavodom oziroma zasebnim ordinacijam zavod na podlagi obdobjnih poročil o izvajanju specializacij. Tako opredeljena sredstva se izplačujejo na podlagi pogodbe med pooblaščenimi zdravstvenimi zavodi oziroma zasebnimi ordinacijami in zavodom."

3. člen

V četrti alineji drugega odstavka 31. člena se besedilo "Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod)" nadomesti z besedo "zavodom".

4. člen

Za naslovom poglavja IV. DOLŽNOSTI IN PRAVICE ZDRAVNIKOV PRI OPRAVLJANJU ZDRAVNIŠKE SLUŽBE se doda novo podpoglavje z naslovom: "A1. Delovni čas zdravnikov" ter 41.a, 41.b in 41.c člen, ki se glasijo:

"41.a člen

Zdravniki v mreži javne zdravstvene službe delajo v enakomerno ali neenakomerno razporejenem delovnem času.

Delovni dan zdravnikov se praviloma ne pričinja pred 8. uro zjutraj.

V izvenhospitalsni dejavnosti, namenjeni storitvam za uporabnike, mora najmanj petina delovnega časa potekati po 16. uri.

Zdravniki, ki delajo na delovnih mestih v ambulantah ali v tehnološko zahtevnih diagnostičnih, terapevtskih in rehabilitacijskih enotah ter operacijskih dvoranah, se zaradi čim večje izkoriščenosti prostorov in opreme na delo lahko razporejajo v izmenah. Če delo na takih delovnih mestih traja 12 ali več ur dnevno, se lahko prične pred 8. uro zjutraj. Seznam takih delovnih mest določi delodajalec.

Za zdravnike, ki opravljajo delo v okviru mreže javne zdravstvene službe kot zasebni zdravniki s koncesijo, se delovni čas določi v koncesijski pogodbi.

41.b člen

Delo preko polnega delovnega časa ne sme presegati v povprečju osem ur tedensko.

Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljša od šestih mesecev, pri čemer se pri izračunu povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

V primeru pisnega soglasja zdravnika lahko delo preko polnega delovnega časa presega omejitev iz tega člena. Zdravnika, ki s tem ne soglaša, delodajalec ne sme oškodovati.

Delodajalec vodi posebno evidenco o izvajanju dela preko polnega delovnega časa zdravnikov, ki so podali soglasje po prejšnjem odstavku. Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom.

41. c člen

Zdravnik, ki v okviru mreže javne zdravstvene službe dela polni delovni čas pri enem ali več delodajalcih, sme izjemoma za opravljanje dopolnilnega dela skleniti pogodbo o zaposlitvi z drugim delodajalcem v okviru mreže javne zdravstvene službe, vendar največ za osem ur na teden, po poprejšnjem soglasju delodajalcev, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom.

Določitev načina uresničevanja pravic in obveznosti iz tega delovnega razmerja, glede na pravice in obveznosti zdravnika pri delodajalcih, pri katerih je zaposlen s polnim delovnim časom, je obvezna sestavina pogodbe o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka.

Zdravniku, ki sklene pogodbo o zaposlitvi skladno s prvim odstavkom tega člena, ta pogodba preneha veljati v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, po poteku dogovorjenega časa ali če so umaknjena soglasja delodajalcev, kjer je zdravnik v delovnem razmerju s polnim delovnim časom.“

5. člen

Prvi odstavek 42. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Dežurstvo je posebna oblika dela, sestavljena iz ur prisotnosti na delovnem mestu – neefektivne ure in ur opravljanja storitev – efektivne ure.“

Za prvim odstavkom se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

“Vse ure v dežurstvu se s stališča pravice do odmorov in počitkov štejejo v delovni čas.

Plačilo za efektivne in neefektivne ure je različno in se uredi s kolektivno pogodbo.“

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

6. člen

Za 42. členom se dodata nov naslov podpoglavja in nov 42.a člen, ki se glasita:

“1.A Pripravljenost

42.a člen

Pripravljenost pomeni dosegljivost izven delovnega mesta po telefonu ali s pomočjo drugih sredstev, z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in v primeru potrebe prihod na delovno mesto. Najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto določi delodajalec.

Plačilo za ure pripravljenosti se uredi s kolektivno pogodbo.

Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.“

7. člen

Za 45. členom se dodata nov naslov podpoglavja in nov 45.a člen, ki se glasita:

“2.A Zagotavljanje neprekinjene nujne zdravniške pomoči

45.a člen

Neprekinjena nujna zdravniška pomoč se zagotavlja s polnim delovnim časom, dežurstvom, pripravljenostjo ali kombinacijami teh oblik dela. Posamezen zdravnik lahko zagotavlja nujno zdravniško pomoč neprekinjeno največ 24 ur, pri čemer polni delovni čas in efektivno delo v dežurstvu in pripravljenosti skupaj ne sme trajati več kot 12 ur, pred tem in po tem pa mora biti zagotovljena pravica do počitka.“

8. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Zdravnik je v času stavke dolžan izvajati tiste zdravniške storitve iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, katerih opustitev bi v kratkem času vodila v nepopravljivo hudo okvaro zdravja ali v smrt. To so zlasti:

- zdravljenje vročinskih stanj in infekcij;
- zdravljenje poškodb in zastrupitev;
- zdravljenje kroničnih bolezni, če bi njegova opustitev

neposredno in v krajšem času povzročila poslabšanje zdravstvenega stanja, invalidnost, druge trajne okvare zdravja ali smrt;

- druge storitve nujne zdravniške pomoči;
- opravljanje prvih pregledov brez čakalne dobe najmanj v obsegu, ki potrjuje ali izključuje stanja v prejšnjih alineah (triazni pregledi);
- predpisovanje zdravil in medicinskih pripomočkov za zdravljenje stanj iz prejšnjih alinej.

Za prvi pregled se šteje na primarni ravni prva obravnavna, na sekundarni ali terciarni ravni pa prva napotitev k specialistu zaradi nove bolezni ali stanja ali zaradi poslabšanja bolezni.

Poleg tega je zdravnik v času stavke dolžan opravljati še naslednje storitve:

- vse zdravstvene storitve za otroke do 18. leta starosti ter bolnike, starejše od 65 let;
- vse zdravstvene storitve v zvezi z nosečnostjo in porodom;
- ukrepe za preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni.“

9. člen

V 58. členu se črta besedilo “, pristojnemu za zdravstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)“.

10. člen

62. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Zdravniki imajo naslednje nazive:

- zdravnik, zobozdravnik,
- specialist,
- specialist konzultant,
- primarij,
- svetnik,
- višji svetnik.

Zdravniki uporabljajo nazive primarij, svetnik ali višji svetnik vzporedno z nazivi zdravnik/zobozdravnik, specialist in specialist konzultant.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive iz prve do tretje alineje prvega odstavka tega člena določi minister na predlog zbornice.

Pogoje in postopek za razvrstitev v nazive primarij, svetnik in višji svetnik določi minister.“

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen

Ne glede na določbo 2. člena tega zakona (prvi odstavek 41.b člena zakona) lahko v obdobju do 31. decembra 2004 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 15 ur tedensko. Izjemoma lahko v tem obdobju traja delo preko polnega delovnega časa dalj, vendar ne več kot 25 ur tedensko, če delodajalec za opravljanje dela ni mogel zaposliti novega zdravnika, ker se ni nihče prijavil na objavo prostega delovnega mesta ali ni nihče izpolnjeval pogojev za zaposlitev. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev.

Za sekundarije in specializante lahko v obdobju do 31. julija 2007 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 18 ur na teden, v naslednjih dveh letih 16 ur na teden in še v naslednjih dveh letih 12 ur na teden. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev.

12. člen

Določbe 5. in 6. člena tega zakona, ki se nanašajo na plačilo opravljenih ur, veljajo do začetka uporabe zakona o sistemu plač v javnem sektorju.

Delodajalci so dolžni organizirati razpored delovnega časa v skladu s tem zakonom najkasneje do 1. januarja 2003.

13. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 501-01/96-3/11

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3228. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (ZZMP-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (ZZMP-C)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (ZZMP-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-90/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O ZDRAVILIH IN MEDICINSKIH PRIPOMOČKIH
(ZZMP-C)**

1. člen

V zakonu o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/2000, 7/2002 in 13/2002 - ZKrm) se v prvem odstavku 48. člena 2. in 3. točka spremeni tako, da se glasita:

“2. da ima odgovorno osebo, ki mora imeti univerzitetno izobrazbo farmacevtske smeri in ustrezna znanja iz oblikovanja zdravil, ki v vseh fazah nadzoruje pripravo proizvodnje, izdelavo in hrambo zdravil;

3. da ima odgovorno osebo za sproščanje posamezne serije zdravil, ki mora imeti univerzitetno izobrazbo farmacevtske smeri in ustrezna znanja iz preizkušanja zdravil. Odgovorna oseba mora biti nenehno dosegljiva;“.

2. člen

V 54. členu se v prvem odstavku v 2. točki besedi “končano specializacijo” nadomesti z besedama “ustrezna znanja”.

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 520-02/99-3/10

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3229. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (ZZZPB-E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (ZZZPB-E)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (ZZZPB-E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22/91/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O ZAPOSLOVANJU IN ZAVAROVANJU ZA PRIMER
BREZPOSELNOSTI (ZZZPB-E)

1. člen

V zakonu o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 5/91, 12/92, 71/93, 2/94, 38/94, 80/97 – odločba US in 69/98) se v petem odstavku 1. člena besede "posebnega družbenega pomena" nadomestijo z besedami "v javnem interesu".

2. člen

V 4.a členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Zavod in centri za socialno delo sodelujejo pri pridobivanju podatkov, potrebnih za odločanje o štipendijah."

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

3. člen

Za 4.b členom se doda nov 4.c člen, ki se glasi:

"4.c člen

Državljeni držav članic Evropske unije so v pravicah in dolžnostih, določenih s tem zakonom, izenačeni s slovenskimi državljani."

4. člen

V 33. členu se v prvem odstavku peta alineja spremeni tako, da se glasi:

"– prejemanja starševskega nadomestila,."

5. člen

V 50. členu se dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

"S programom Vlade Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka se določijo predvsem ciljne skupine in letni obseg sredstev v skladu s sprejetim proračunom, namenjenih za izvajanje programov."

Podlaga za izvajanje ukrepov aktivne politike zaposlovanja je program aktivne politike zaposlovanja za koledarsko leto ali za plansko obdobje."

6. člen

V 54. členu se v prvem odstavku za besedami "in sredstev, namenjenih za ukrepe aktivne politike zaposlovanja" dodajo besede "ter sredstev, izplačanih iz naslova štipendiranja,."

7. člen

V 59. členu se v prvem odstavku za besedami "v preteklem letu," doda beseda "smeri,."

V tretjem odstavku se za besedami "za pridobitev in" dodajo besede "vrnitev ter za".

8. člen

Naslov pred 68. členom se spremeni tako, da se glasi: "Prijava in uradne evidence".

9. člen

V 68. členu se v prvem odstavku za besedami "ki so vključene v programe aktivne politike zaposlovanja" črta pika in dodajo besede "ter evidenco oseb, prijavljenih pri zavodu na podlagi drugih zakonov (v nadaljnjem besedilu: evidence)."

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Zavod v evidenci oseb, prijavljenih pri zavodu na podlagi drugih zakonov, vodi osebe, ki se pri zavodu prijavijo zaradi uveljavljanja pravic na podlagi drugih zakonov in jih na podlagi zaposlitvenega načrta ni mogoče voditi v drugih evidencah po tem zakonu".

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

10. člen

Za 68. členom se dodajo novi 68.a, 68.b in 68.c členi, ki se glasijo:

"68.a člen

Podatki iz evidenc iz prejšnjega člena se smejo uporabljati samo za potrebe izvajanja nalog zavoda in pooblaščenih organizacij iz 6. člena tega zakona, za uveljavljanje pravic s področja socialne varnosti pri pristojnih institucijah ter za statistične ali znanstveno raziskovalne namene.

68.b člen

Evidence iz 68. člena tega zakona vsebujejo naslednje podatke:

- ime in priimek,
- datum rojstva,
- spol,
- EMŠO,
- davčna številka,
- naslov prebivališča.

Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebujejo posamezne evidence še naslednje podatke:

Evidenca brezposelnih oseb:

- številko hranilne knjižice oziroma tekočega računa oziroma transakcijskega računa,
- o prijavi in pričetku vodenja v evidenci,
- o prenehanju vodenja v evidenci,
- o razlogu prenehanja vodenja v evidenci,
- o izobrazbi, dodatnih znanjih in usposobljenosti,
- o delovnih izkušnjah,
- o delazmožnosti,
- o omejitvah pri zaposlovanju,
- o javljanju na zavodu, napotitvah, izpolnjevanju drugih obveznosti osebe,
- o pravicah iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti,
- o aktivnostih, ki se izvajajo pri pooblaščenih organizacijah,
- o terjatvah vračil in načinu vračanja neupravičeno izplačanih sredstev,
- o vračanju neupravičeno izplačanih sredstev,
- o pritožbah.

Evidenca oseb, prijavljenih pri zavodu na podlagi drugih zakonov:

- o prijavi in pričetku vodenja v evidenci,
- o razlogu vodenja v evidenci,
- o prenehanju vodenja v evidenci,
- o razlogu prenehanja vodenja v evidenci.

Evidenca brezposelnih oseb, ki jim pravice po tem zakonu mirujejo:

- številko hranilne knjižice oziroma tekočega računa oziroma transakcijskega računa,
- o prijavi in pričetku vodenja v evidenci,

– o razlogih za mirovanje in času trajanja mirovanja pravic,

- o vrsti pravice, ki miruje,
- o prenehanju vodenja v evidenci,
- o razlogu prenehanja vodenja v evidenci.

Evidenca štipendistov:

- številko hranilne knjižice oziroma tekočega računa oziroma transakcijskega računa,
- o prijavi in pričetku vodenja v evidenci,
- o vrsti štipendije,
- o statusu štipendista (vajenec, dijak, študent),
- o socialno-ekonomskem položaju štipendista in njegove družine,
- o šolanju in uspehu šolanja štipendista,
- o izkazanem javno priznanem dosežku Zoisovega štipendista,

- o izplačevanju štipendij in dodatkov,
- o vzroku mirovanja izplačevanja štipendije zaradi neizpolnjevanja pogojev,

- o vzroku in datumu prenehanja vodenja evidence,
- o rezultatih preizkusov sposobnosti in nadarjenosti Zoisovega štipendista,

- o terjatvah vračil in načinu vračanja neupravičeno izplačanih štipendij,

- o vračanju neupravičeno izplačanih štipendij,
- o pritožbah.

Evidenca brezposelnih oseb, vključenih v programe aktivne politike zaposlovanja:

- številko hranilne knjižice oziroma tekočega računa oziroma transakcijskega računa,
- o statusu osebe ob vključitvi v program,
- o pričetku in prenehanju vključitve v program,
- o razlogu prenehanja vodenja v evidenci,
- o razlogu za mirovanje in času mirovanja v evidenci,
- o vrsti programa aktivne politike zaposlovanja, v katerega je oseba vključena skladno s pravilnikom, ki predpisuje izvajanje programov aktivne politike zaposlovanja,
- o izvajalcu programa aktivne politike zaposlovanja,
- o izpolnjevanju pogodbenih obveznosti,
- o finančnih sredstvih, porabljenih za izvajanje programa,

- o zaključku in uspešnosti zaključka programa aktivne politike zaposlovanja,

- o terjatvah vračil in načinu vračanja neupravičeno izplačanih sredstev,
- o vračanju neupravičeno izplačanih sredstev,
- o pritožbah.

68.c člen

Po prenehanju vodenja posameznika v evidenci se osebni podatki shranjujejo in uporabljajo le toliko časa, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so se obdelovali. Za posamezno evidenco je čas hranjenja od pet do petdeset let, odvisno od namenov za katere se evidence shranjujejo in uporabljajo.“

11. člen

V 69. členu se v drugem odstavku za besedami “osebno delovno dovoljenje” črtajo besede “za nedoločen čas”.

12. člen

V 70. členu se v prvem odstavku sedma alineja spremeni tako, da se glasi:

“– postane začasno ali trajno nezaposljiva, kar se ugotovi z zaposlitvenim načrtom,“.

Za deseto alineo se doda nova enajsta alineja, ki se glasi:

“– ni aktivni iskalec zaposlitve“.

13. člen

Minister, pristojen za delo, uskladi podzakonske predpise, izdane na podlagi zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, z določbami tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

14. člen

Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje uskladi evidence, ki jih vodi na podlagi zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, oziroma jih vzpostavi v skladu z določbami tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

15. člen

Določba 3. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji in po načelu vzajemnosti uveljavljenega prostega pretoka delavcev v državah članicah Evropske unije.

16. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 101-01/90-2/63

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3230. Zakon o spremembah zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-A)

Razlašam zakon o spremembah zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-92/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH ZAKONA O KMETIJSKIH ZEMLJIŠČIH (ZKZ-A)

1. člen

V zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96, 31/98 – odločba US, 1/99 – ZNIDC, 54/2000 – ZKme, 68/2000 – odločba US, 27/2002 – odločba US in 58/2002 – ZMR-1) se 22. člen spremeni tako, da se glasi:

"V smislu tega zakona je kmet fizična oseba:

– ki je lastnik, zakupnik oziroma drugačen uporabnik kmetijskega zemljišča, to zemljišče obdeluje sama ali s pomočjo drugih, je za to obdelovanje ustrezno usposobljena in iz kmetijske dejavnosti pridobiva pomemben del dohodka;

– ki je morski ribič in je kot fizična oseba imetnik stalnega ribolovskega dovoljenja za ribolov v ribolovnem morju Republike Slovenije in iz ribiških dejavnosti, ki jo opravlja sama ali s pomočjo drugih, pridobiva pomemben del dohodka;

– ki je družinski član osebe iz prve in druge alineje, če opravlja kmetijsko ali ribiško dejavnost na kmetiji oziroma ribiški kmetiji kot edino oziroma glavno dejavnost in je za to ustrezno usposobljena. Kmetijska dejavnost se šteje za glavno dejavnost, če pridelek oziroma sredstva, pridobljena iz te dejavnosti, pomenijo tej osebi poglavitni vir za preživljanje;

– ki je iz kmetijske dejavnosti na kmetiji pridobivala pomemben del dohodka, pa zaradi starosti ali delovne nezmožnosti ne opravlja kmetijske dejavnosti na kmetiji, če poskrbi za obdelavo kmetijskih zemljišč;

– ki da izjavo na zapisnik pri upravni enoti, da bo sama ali s pomočjo drugih obdelovala kmetijska zemljišča, za katera verjetno izkaže, da jih bo pridobila, da bo iz kmetijske dejavnosti na teh zemljiščih pridobivala pomemben del dohodka in izpolnjuje pogoje glede usposobljenosti iz tretjega odstavka tega člena.

Kot pomemben dohodek iz kmetijske dejavnosti, to so vse kmetijske dejavnosti po predpisih o standardni klasifikaciji dejavnosti, se po tem zakonu šteje vrednost kmetijskih pridelkov na kmetiji v gospodarskem letu pred ugotavljanjem pogojev, ki dosega najmanj 2/3 letne povprečne plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji v istem obdobju.

Kmet mora imeti najmanj poklicno kmetijsko izobrazbo ali opravljen preizkus znanja iz kmetijstva po programu kmetijskih poklicnih ali srednjih šol s posebnim poudarkom na kmetijski dejavnosti, ki jo opravlja oziroma jo namerava opravljati.

V smislu tega zakona je kmetijska organizacija gospodarska družba, kmetijska zadruga ali druga pravna oseba, ki je registrirana za kmetijsko dejavnost, za katero potrebuje kmetijska zemljišča, in izpolnjuje druge predpisane pogoje za opravljanje te dejavnosti.

Če nastane dvom, ali je fizična oseba kmet oziroma pravna oseba kmetijska organizacija, odloča o tem upravna enota, v kateri leži pretežni del kmetijskega zemljišča, ki ga fizična oseba obdeluje oziroma organizacija uporablja.

Predpise, s katerimi se določijo podrobnejši pogoji, ki jih morajo izpolnjevati kmetijske organizacije, ter o vsebini in načinu opravljanja preizkusa znanja, izda minister, pristojen za kmetijstvo."

2. člen

V 111. členu se v prvem odstavku besedilo "občan, ki se je štel" nadomesti z besedilom "fizična oseba, ki se je štela".

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 720-03/89-1/66

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3231. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih (ZG-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih (ZG-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih (ZG-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-93/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O GOZDOVIH (ZG-A)

1. člen

V zakonu o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 – odločba US in 56/99 – ZON) se v prvem odstavku 10. člena, prvem odstavku 11. člena, prvem odstavku 12. člena, prvem odstavku 13. člena, drugem, tretjem, četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku 14. člena, prvem in tretjem odstavku 15. člena, 16. členu, drugem odstavku 22. člena, prvem odstavku 36. člena, tretji alineji drugega odstavka 60. člena, tretji alineji prvega odstavka 64. člena, drugi alineji prvega odstavka 77. člena in 5. točki prvega odstavka 78. člena besedi "splošni del" v različnih sklonih črtata, besedi "gozdnogospodarski načrt" pa se zaradi te spremembe uporabljata v ustreznem sklonu.

2. člen

V 3. členu se 2. točka črta.

Sedanje 3. do 21. točka postanejo 2. do 20. točka.

V dosedanji 6. točki, ki postane 5. točka, se besede "funkcija varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja" nadomestijo z besedami "funkcija ohranjanja biotske raznovrstnosti in varstva naravnih vrednot, funkcija varovanja kulturne dediščine".

3. člen

V 4. členu se drugi in tretji odstavek črtata.

4. člen

V 9. členu se v drugem odstavku črtajo besede "ki morata biti med seboj usklajena in se praviloma sprejemata istočasno", vejica pa se nadomesti s piko.

V tretjem odstavku se za besedo "bogastev" doda besedilo "ter območij, zavarovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave".

V četrtem odstavku se besede "z naravno in kulturno dediščino" nadomestijo z besedami "z naravnimi vrednotami in kulturno dediščino".

5. člen

V 10. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(2) V prostorskem delu gozdnogospodarskega načrta območja se:

- prikažejo območja, ki so razglašena za varovalni gozd, gozdni rezervat oziroma za gozd s posebnim namenom;
- prikažejo območja, ki so predlagana, da se jih razglašijo kot varovalni gozd, gozdni rezervat oziroma gozd s posebnim namenom;
- prikažejo zemljišča v zaraščanju, ki so kot gozd določena v gozdnogospodarskih načrtih gospodarskih enot;
- določijo gozdovi za sanacijo;
- določijo območja posamičnega gozdnega drevja in skupin gozdnega drevja zunaj ureditvenih naselij, ki je pomembno za ohranjanje in razvoj krajine ali življenjskega prostora prostoživečih organizmov.“

Doda se novi tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Funkcije gozdov, ki so določene in ovrednotene s stopnjami njihovega vpliva na gospodarjenje z gozdovi na kartah in popisih funkcij gozdov v gozdnogospodarskem načrtu območja, se kot strokovne podlage upoštevajo pri prostorskih ureditvah državnega in lokalnega pomena.“

6. člen

V 11. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(2) V prostorskem delu gozdnogospodarskega načrta gospodarske enote se:

- prikažejo območja, ki so razglašena za varovalni gozd, gozdni rezervat oziroma za gozd s posebnim namenom;
- prikažejo območja, ki so predlagana, da se jih razglašijo kot varovalni gozd, gozdni rezervat oziroma gozd s posebnim namenom;
- prikažejo zemljišča v zaraščanju, ki so kot gozd določena v gozdnogospodarskem načrtu gospodarske enote;
- določijo območja gozdov za sanacijo;
- določi intenzivnost gospodarjenja z gozdovi;
- določijo območja, pomembna za ohranitev prosto živečih živali;
- določijo območja posamičnega gozdnega drevja in skupin gozdnega drevja zunaj naselij, za katere je obvezna izdaja strokovnih navodil za ravnanje z njimi;
- izdelata pregled in zasnova gozdne infrastrukture in drugih načrtovanih posegov v gozdni prostor ter določijo večfunkcionalna območja.“

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Površina gozdov in funkcije gozdov, ki so določene in ovrednotene s stopnjami njihovega vpliva na gospodarjenje z gozdom na kartah in popisih funkcij gozdov v gozdnogospodarskem načrtu gospodarske enote, se kot strokovne podlage upoštevajo pri urejanju prostora na lokalni ravni.“

Sednji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

7. člen

V 19. členu se v drugem odstavku za besedo “pogoje” doda besedilo “glede strokovne usposobljenosti”.

8. člen

V 24. členu se v prvem odstavku v drugi alineji besedilo “naravnih znamenitosti oziroma redkosti” nadomesti z besedilom “naravnih vrednot in območij, zavarovanih na podlagi predpisov o ohranjanju narave”.

9. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Varovalni gozdovi in gozdovi s posebnim namenom iz prvega odstavka 44. člena tega zakona se razglasijo z predpisom vlade.

(2) Gozdovi s posebnim namenom iz drugega odstavka 44. člena tega zakona se razglasijo s predpisom lokalne skupnosti, če je izjemna poudarjenost funkcij gozdov v njenem interesu oziroma s predpisom vlade, če je izjemna poudarjenost funkcij gozdov v državnem interesu.“

10. člen

V 48. členu se v drugem odstavku za sedmo alinejo dodata novi osma in deveta alineja, ki se glasita:

- “začetka dejavnosti združenj lastnikov gozdov, nastalih na podlagi pogodbe ali zakona;
- vlaganj za izboljšanje pogojev pridobivanja in trženja gozdnih proizvodov.“

V tretjem odstavku se za piko doda nov stavek, ki se glasi:

“Sredstva za namene iz 8. in 9. alineje prejšnjega odstavka se v proračunu Republike Slovenije zagotavljajo samo v povezavi s sredstvi iz strukturnih skladov Evropske unije“.

11. člen

V 49. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(4) Pristojbino odmeri in za račun lokalne skupnosti pobira organ, pristojen za odmero, pobiranje in izterjevanje davkov, na način, določen za davek od dohodka iz kmetijstva. Za odmero, plačevanje in vračanje pristojbine, prisilno izterjavo, odpis zaradi neizterljivosti, zastaranje in druga vprašanja postopka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.“

12. člen

V 56. členu se v prvem odstavku v enajsti alineji za besedama “gozdnogospodarske načrte,” dodata besedi “gozdnogojitvene načrte,”.

V prvem odstavku se v petindvajseti alineji besedilo “prvega in drugega odstavka 21. člena” nadomesti z besedilom “prvega, drugega in četrtega odstavka 21. člena”.

13. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:

“57.a člen

(1) Za opravljanje s tem zakonom določenih nalog Zavod obdeluje osebne podatke o lastnikih zemljišč in njihovih začasnih upraviteljih v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov. Osebni podatki in podatki o pravni osebi, povezani z lastnikom ali upravitelcem zemljišč, ki jih obdeluje Zavod, so: naslov stalnega ali začasnega prebivališča, enotna matična številka občana, davčna številka ali druga identifikacijska oznaka v zemljiškem katastru in zemljiški knjigi, grafični in pisni podatki o parcelah in njihovi površini, katastrski občini, katastrski kulturi in katastrskem razredu ter podatki o izdanih odločbah.

(2) Razen podatkov o izdanih odločbah pridobiva Zavod podatke iz prejšnjega odstavka iz računalniške podatkovne zbirke zemljiškega katastra in zemljiške knjige Republike Slovenije. Upravitelj oziroma organizacija, ki obdeluje podatke iz računalniške podatkovne zbirke zemljiškega katastra in zemljiške knjige Republike Slovenije, posreduje Zavodu podatke iz te zbirke brezplačno, pri čemer pa mu lahko zaračuna materialne stroške priprave podatkov.“

14. člen

V 60. členu se v prvem odstavku za besedo “ustanovitelja” dodata besedi “delavcev Zavoda,”.

15. člen

V 77. členu se v prvem odstavku za sedmo alineo doda nova osma alinea, ki se glasi:

“– nadzirati porabo proračunskih sredstev, ki so namenjena financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove in gozdarstvo, gradnje in vzdrževanja gozdnih prometnic.“

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Če inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ugotovi, da so ti predpisi kršeni, ima pravico in dolžnost:

– odrediti ukrepe, da se ugotovljene nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga določi;

– odrediti, da se sredstva, dodeljena oziroma porabljen v nasprotju s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, vrnejo v proračun Republike Slovenije;

– poročati pristojnim državnim organom o ugotovitvah pri opravljanju inšpekcijskega nadzora in o izrečenih ukrepih.“

16. člen

V 78. členu se v prvem odstavku številka “150.000” nadomesti s številko “300.000”.

23. točka prvega odstavka se črta.

V drugem odstavku se številka “15.000” nadomesti s številko “150.000”.

V četrtem odstavku se številka “25.000” nadomesti s številko “150.000”.

17. člen

V 79. členu se v prvem odstavku številka “100.000” nadomesti s številko “200.000”.

1. točka prvega odstavka se črta.

V drugem odstavku se številka “10.000” nadomesti s številko “100.000”.

18. člen

V 80. členu se v prvem odstavku številka “15.000” nadomesti s številko “50.000”.

V drugem odstavku se številka “10.000” nadomesti s številko “30.000”.

19. člen

V 81. členu se številka “4.000” nadomesti s številko “30.000”.

1. točka se spremeni tako, da se glasi:

“1. stori katero od dejanj iz 1. do 3. točke 79. člena tega zakona.“

20. člen

Za 81. členom se doda novi 81.a člen, ki se glasi:

“81.a člen

Gozdarski inšpektor izterja denarno kazen 200.000 tolarjev takoj na kraju samem za prekršek, ki ga stori pravna oseba ali posameznik v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, z denarno kaznijo 100.000 tolarjev odgovorna oseba pravne osebe in z denarno kaznijo 30.000 tolarjev fizična oseba, če:

1. seka v manjšem obsegu gozdno drevje ali okrasna drevesa brez odločbe ali v nasprotju z njo (prvi in četrti odstavek 17. člena);

2. seka, spravlja, prevaža ali zлага gozdne lesne sorte, oziroma ravna s sečnimi ostanki v nasprotju s predpisi o varstvu gozdov ali ne odstrani posledic poškodb tal

takoj po končanem spravilu, oziroma prevozu (tretji odstavek 17. člena);

3. ne ravna v skladu s predpisi za izvajanje sečnje, ravnanje s sečnimi ostanki, spravilo, prevoz in zlaganje gozdnih lesnih sortimentov (sedmi odstavek 17. člena);

4. prevaža ali prodaja okrasna drevesa brez plomb (tretji odstavek 18. člena);

5. ne obeli gozdnih lesnih sortimentov, posekanih dreves ali njihovih panjev, za katere je obeljenje predpisano in če njihovo število ne presega 10 (prvi odstavek 30. člena);

6. takoj ne obeli gozdnih lesnih sortimentov iglavcev ali bresta, ki so jih napadli podlubniki (tretji odstavek 30. člena);

7. brez dovoljenja Zavoda v gozdu uporablja kemična sredstva (drugi in tretji odstavek v zvezi s prvim odstavkom 31. člena);

8. razen za namene gospodarjenja z gozdovi ali reševanja ljudi oziroma njihovega premoženja, vozi v gozdu ali gozdnem prostoru zunaj gozdnih cest (prvi odstavek 40. člena);

9. na osnovi izdane odločbe ne ustavi vseh del, ki niso v skladu z določbami zakona ali na njegovi podlagi izdanih predpisov (tretja alineja prvega odstavka 77. člena);

10. ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon ali drug predpis.“

21. člen

V 93. členu se prvi odstavek črta.

22. člen

100. člen se črta.

23. člen

V 10. členu tega zakona se drugi odstavek začne uporabljati s 1. 1. 2004.

24. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01/89-1/39

Ljubljana, dne 10. julija 2002

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3232. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sodniški službi (ZSS-D)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodniški službi (ZSS-D)

Razglasjam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sodniški službi (ZSS-D), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-94/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SODNIŠKI SLUŽBI (ZSS-D)

1. člen

V zakonu o sodniški službi (Uradni list RS, št. 19/94, 8/96, 24/98 in 48/2001) se prvi odstavek 1. člena spremeni tako, da se glasi:

“Sodnica oziroma sodnik (v nadaljnjem besedilu: sodnik), izvoljen v sodniško funkcijo, dobi položaj, ki mu ga zagotavljajo ustava, zakon, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč in ta zakon.“

2. člen

V 2. členu se črtata besedi “in svoboščin”.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Sodnik se mora posvečati svoji službi s polno predanostjo in izpolnjevati svoje obveznosti po svojih najboljših močeh.“

3. člen

Drugi odstavek 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Sodnik, ki meni, da je bila kakorkoli prizadeta njegova neodvisnost, lahko sodnemu svetu predlaga, da odpravi kršitev. Če sodni svet ugotovi, da je predlog utemeljen, lahko kršitev glede na njeno naravo odpravi oziroma zahteva ali predlaga njeno odpravo ter objavi svojo ugotovitev.“

Za drugim odstavkom se dodajo novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

“Sodnik je lahko s svojo pisno privolitvijo trajno premeščen na drugo sodišče ali drug organ (premestitev) ali začasno dodeljen na drugo sodišče ali drug organ (dodelitev).

Premestitev in dodelitev ne posegata v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan.

Brez sodnikove privolitve je premestitev ali dodelitev dopustna samo v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.“

4. člen

V prvem odstavku 8. člena se v 4. točki za besedo “naslov” doda beseda “univerzitetni”.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Ni osebno primeren za opravljanje sodniške funkcije tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da sodniške funkcije ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot sodnik ne bo varoval sodniškega ugleda, nepristranskosti in neodvisnosti sojenja ali je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je podan razlog za razrešitev sodnika (drugi odstavek 78. člena).“

5. člen

V 9. členu se za besedo “izkušenj” doda besedilo “na pravniških delih”.

6. člen

V 10. členu se za besedo “izkušenj” doda besedilo “na pravniških delih”.

7. člen

V prvem odstavku 11. člena se za besedo “izkušenj” doda besedilo “na pravniških delih”.

8. člen

V prvem odstavku 12. člena se za besedo “izkušenj” doda besedilo “na pravniških delih”.

9. člen

V drugem odstavku 13. člena se za besedo “je” doda besedilo “glede delovnih izkušenj”, beseda “javnega” pa nadomesti z besedo “državnega”.

10. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Prosta sodniška mesta razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, v petnajstih dneh od prejema predloga predsednika sodišča.

Razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Razpisni rok za prijave ne sme biti krajši od petnajst dni.

Kandidati, ki še niso bili izvoljeni v sodniško funkcijo, morajo prijavi priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, vsi kandidati pa tudi življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti po pridobljeni univerzitetni diplomji z dokazili in dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev za izvolitev na razpisano sodniško mesto.

Prijave, vložene po izteku razpisnega roka, in prijave, ki niso popolne, ministrstvo, pristojno za pravosodje, po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zavrne s sklepom, zoper katerega je dovoljeno v osmih dneh sprožiti upravni spor. Pristojno sodišče mora o tožbi oziroma pritožbi odločiti v tridesetih dneh od njene vložitve. Postopek glede razpisanega prostega mesta se prekine do pravnomočnosti sodne odločbe.“

11. člen

16. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Ministrstvo, pristojno za pravosodje, posreduje v petnajstih dneh od prejema popolnih prijav personalnemu svetu, pristojnemu za sodišče, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, vse prijave, ki jih ni zavrglo. Prijavam lahko priloži obrazloženo mnenje o posameznih kandidatih.

Prijavam kandidatov, ki že opravljajo sodniško funkcijo, ministrstvo, pristojno za pravosodje, priloži ustrezne podatke iz osebne evidence sodnika (72. člen) ter morebitne ugotovitve in obvestila, ki jih je pridobilo v zvezi z obravnavanjem nadzorstvenih pritožb strank. Prijavam kandidatov, ki prvič kandidirajo, ministrstvo, pristojno za pravosodje, priloži podatke o sodniškem pripravništvu in pravniškem državnem izpitu.

Personalni svet lahko posredovane podatke ustrezno dopolni oziroma preveri. Nato oblikuje obrazloženo mnenje o ustreznosti vsakega kandidata. Svoje mnenje in morebitno mnenje ministrstva, pristojnega za pravosodje, vroči kandidatu in predsedniku sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto. Kandidat in predsednik sodišča lahko na mnenji posredujeta obrazložene pripombe v osmih dneh od prejema mnenj.

Po prejemu pripomb oziroma izteku roka iz prejšnjega odstavka personalni svet oblikuje dokončno mnenje, ki ga z razpisnimi spisi in morebitnim mnenjem ministrstva, pristojnega za pravosodje, ter morebitnimi pripombami kandidata in predsednika sodišča pošlje sodnemu svetu.

Personalni svet lahko posebej navede, katere kandidate šteje za najbolj ustrezne za zasedbo prostega mesta in to obrazloži.“

12. člen

Drugi odstavek 17. člena se črta.

V tretjem odstavku, ki postane drugi odstavek, se v prvem stavku črta beseda "prvič", pika pa nadomesti z vejico in doda besedilo "če je kandidat že bil sodnik, pa tudi podatke iz osebne evidence sodnika."

13. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Nepopolne prijave, ki jih ni zavrglo ministrstvo, pristojno za pravosodje, in prijave kandidatov, ki ne izpolnjujejo splošnih in posebnih pogojev za razpisano sodniško mesto, zavrže oziroma zavrne sodni svet s sklepom.

Sodni svet lahko v postopku izbire kandidatov zahteva od personalnega sveta, da dopolni obrazložitev mnenja o ustreznosti kandidatov ali da mnenje o ustreznosti kandidatov ponovno oblikuje, in pri tem pridobi ter upošteva še dodatne podatke in dokazila.

Sodni svet pri izbiri kandidata ni vezan na mnenje personalnega sveta o ustreznosti kandidata.

Sodni svet ni dolžan izbrati kandidata, ki sicer izpolnjuje formalne pogoje za razpisano sodniško mesto."

14. člen

V drugem odstavku 19. člena se besedi "Sodni svet" nadomestita z besedilom "Če sodni svet opravi izbiro,".

15. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Če sodni svet izbere na sodniško mesto kandidata, ki je že izvoljen v sodniško funkcijo, ga imenuje na razpisano sodniško mesto in premesti na sodišče, pri katerem je to mesto razpisano.

Če gre za višje sodniško mesto, šteje imenovanje za napredovanje na višje sodniško mesto po 24. členu tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloča o imenovanju kandidata na mesto vrhovnega sodnika in njegovi premestitvi državni zbor na predlog sodnega sveta.

Imenovanje na sodniško mesto se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Premestitev se opravi trideseti dan po pravnomočnosti odločbe o imenovanju. Ta rok lahko sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča iz posebej utemeljenih razlogov skrajša."

16. člen

V prvem odstavku 24. člena se pred piko vstavi besedilo "v skladu s pogoji, ki jih določa ta zakon".

Tretji, četrti in peti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

"O napredovanju v plačilnih razredih in napredovanju na položaj svetnika odloča sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča, po izvedenem postopku ugotavljanja strokovnosti in uspešnosti sodnika.

Če je bila pred odločanjem o napredovanju sodnika v višji plačilni razred zahtevana izdelava ocene sodniške službe, se do zaključka postopka izdelave ocene odločanje o napredovanju odloži.

Napredovanje na višje sodniško mesto se izvede po določbah 2. oddelka II. poglavja tega zakona."

17. člen

V prvem odstavku 25. člena se za besedilom "sodnega sveta o" dodata besedi "prememitvi oziroma".

18. člen

V 26. členu se za besedama "tri leta" doda besedilo "v skladu z določbami tega zakona".

19. člen

V prvem odstavku 27. člena se na koncu prvega stavka pred piko vstavi besedilo "(okrožni, višji, vrhovni sodnik)".

Drugi stavek prvega odstavka postane nov drugi odstavek.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

20. člen

29. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Ocena sodniške službe se sestavi ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

1. strokovno znanje, pri čemer se upošteva sodnikova strokovna dejavnost, specialistični in podiplomski študij ter dosežen ugled v pravni stroki;

2. delovne sposobnosti, pri čemer se upošteva doseženo razmerje med opravljenim in pričakovanim obsegom sodnikovega dela;

3. sposobnost razreševanja pravnih vprašanj, pri čemer se upošteva dosežena stopnja pravilnosti in zakonitosti sodnikovega odločanja, ugotovljena predvsem v postopkih s pravnimi sredstvi;

4. varovanje ugleda sodnika in sodišča, ki se ugotavlja iz načina vodenja postopkov, komuniciranja s strankami in drugimi organi, varovanja neodvisnosti, nepristranskosti, zanesljivosti in pokončnosti ter obnašanja v službi in zunaj nje;

5. sposobnost ustnega in pisnega izražanja, kakor izhaja iz spisov obravnavanih zadev, izdelanih odločb in sodnikovega strokovnega delovanja;

6. opravljeno dodatno delo pri izvrševanju sodne funkcije, pri odpravi in preprečitvi zaostankov, v okviru mentorstva, sodelovanje v zakonodajnih postopkih, pri izobraževanju in strokovnem izpopolnjevanju;

7. odnos do sodelavcev pri opravljanju sodniškega dela;

8. sposobnost opravljanja nalog vodstvenega mesta, če je sodnik imenovan na takšno mesto, kakor se kaže v rezultatih dela na področju, ki je sodniku zaupano.

Ocena sodniške službe mora vsebovati izpolnjevanje vseh kriterijev iz prejšnjega odstavka."

21. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Za sodnike izdelava personalni svet oceno sodniške službe vsakih šest let, pred tem časom pa na zahtevo sodnega sveta, predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje ali sodnika samega.

Za sodnika se v prvih štirih letih opravljanja sodniške službe izdelava ocena sodniške službe vsaki dve leti.

Ocena sodniške službe se izdelava na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 29. člena tega zakona.

Osební spis sodnika se vodi v uradu predsednika sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, za predsednika sodišča pa v uradu predsednika sodišča neposredno višje stopnje. Če je sodnik premeščen na drugo sodišče, se osebni spis prenese v urad predsednika tega sodišča.

V osebni spis sodnika se po odredbi predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodniške službe. Z vsebino

vsakega vnosa se takoj seznani sodnika, na katerega se spis nanaša.

Podatke iz osebnega spisa lahko vpogledajo le osebe in organi iz prejšnjega odstavka, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče prve in druge stopnje zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč. Sodnik ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.“

22. člen

Tretji odstavek 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Če iz ocene izhaja, da izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje, sodnik:

- napreduje v plačilni razred, ki je po vrsti naslednji višji od plačilnega razreda, na katerega bi napredoval po 26. členu tega zakona;

- lahko napreduje na višje sodniško mesto že po prvem napredovanju v višji plačilni razred, ne glede na določbe 10., 11., 12. in prvega odstavka 27. člena tega zakona;

- napreduje na položaj svetnika višjega ali Vrhovnega sodišča Republike Slovenije že pri drugem napredovanju v višji plačilni razred oziroma na položaj svetnika okrajnega ali okrožnega sodišča v skladu s četrtem odstavkom 27. člena tega zakona.“

23. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Personalni svet višjega sodišča izdelava oceno sodniške službe za okrajne in okrožne sodnike, ki opravljajo sodniško službo na okrajnih in okrožnih sodiščih na njegovem območju in za sodnike, ki so dodeljeni na višje sodišče.

Personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izdelava oceno sodniške službe za višje sodnike in vrhovne sodnike.

Za sodnike, ki so dodeljeni na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževanje in v ministrstvo, pristojno za pravosodje, izdelava oceno personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije v sodelovanju s predstojniki teh organov.“

24. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Oceno sodniške službe pošlje personalni svet pisno in zaupno ocenjevanemu sodniku in predsedniku sodišča, na katerem sodnik opravlja sodniško službo, oceno za sodnika, ki je predsednik sodišča, predsedniku sodišča neposredno višje stopnje, za sodnika, ki je dodeljen po 71. členu tega zakona, pa predstojniku organa.

Ocenjevani sodnik, predsednik sodišča ali predstojnik organa, ki se z oceno ne strinja, se lahko pritoži v osmih dneh pri personalnem svetu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Ko odloča o pritožbi zoper oceno iz prvega odstavka 35. člena tega zakona, personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pritožbo zavrne, oceno spremeni ali pa jo razveljavi in zahteva od personalnega sveta višjega sodišča ponovno izdelavo ocene.

O pritožbi zoper oceno iz drugega odstavka 35. člena tega zakona odloča personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z večino glasov vseh članov. Po ponovni obravnavi ocene personalni svet oceno spremeni ali pa pritožbo zavrne.“

25. člen

V 39. členu se dodajo novi drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

“Sodnik mora sodnemu svetu takoj, najkasneje pa v enem mesecu od nastopa funkcije, in vsakokrat po preteku petih let ter ob prenehanju funkcije predložiti podatke o premoženjskem stanju po določbah zakona, ki ureja nezdružljivost opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

Pristojnosti komisije po določbah zakona iz prejšnjega odstavka izvršuje sodni svet.

Za druga vprašanja glede nezdružljivosti funkcije sodnika s pridobitno dejavnostjo se uporabljajo določila zakona, ki ureja nezdružljivost opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.“

26. člen

V 40. členu se za besedama “ustavnega sodišča” doda vejica in besedilo “sodnika mednarodnega sodišča”.

27. člen

Za 43. členom se doda nov 43.a člen, ki se glasi:

“43.a člen

Mentorske zadolžitve v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit in izobraževanje za sodniško službo, so sestavni del sodniške dolžnosti.

Za opravljanje mentorskih zadolžitev sodniku pripada dodatek k plači.“

28. člen

V 44. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Sodniška plača se v času trajanja sodniške službe ne sme znižati, razen v primeru, ki ga določa ta zakon.“

Dosedanji drugi, tretji, četrti in peti odstavek postanejo tretji, četrti, peti in šesti odstavek.

29. člen

V 46. členu se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

“Sodnikom, ki sodelujejo v programu reševanja zaostankov, za katerega so zagotovljena dodatna finančna sredstva po določbi petega odstavka 60. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/2000 in 26/2001 – PZ), pripada iz teh sredstev dodatek k sodniški plači v višini 20% mesečno za vsak mesec sodelovanja, v katerem presežejo pričakovani obseg dela najmanj za eno petino, pod pogojem, da tako preseganje dosegajo v celotnem času sodelovanja oziroma najmanj eno leto, če je ta čas daljši.

Dodatki se obračunajo na sodniško plačo brez upoštevanja dodatka na delovno dobo in dodatka na vodstveno funkcijo, z upoštevanjem dejanskega trajanja manj ugodnega delovnega časa.

O izplačilu dodatkov odloča predsednik sodišča, pri katerem se izvaja program. Dodatek iz petega odstavka tega člena se obračunava in izplačuje po preteku sodelovanja v programu oziroma najmanj enkrat letno.“

30. člen

V drugem odstavku 47. člena se črtata besedi “oziroma predstojnikom”, v prvi alineji pa se beseda “predstojnika” obakrat nadomesti z besedo “predsednika”.

V petem odstavku se črta besedilo “oziroma namestniku predstojnika” in besedi “oziroma predstojnika”.

Doda se nov šesti odstavek, ki se glasi:

“Odločbo o določitvi dodatka za predsednika in podpredsednika sodišča izda sodni svet, za vodjo oddelka pa predsednik sodišča.“

31. člen

V prvem odstavku 50. člena se za besedo "lahko" doda besedilo "na predlog personalnega sveta, ki je pristojen za oceno sodniške službe,".

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Posebej utemeljeni razlogi iz prejšnjega odstavka so podani, če so potekla najmanj tri leta od zadnjega napredovanja in sodnik izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje, pa po določbah tega zakona ne bi mogel napredovati v višji plačilni razred."

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

32. člen

V 55. členu se v 9. točki vejica nadomesti s piko, 10. točka pa se črta.

33. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Prejemki in povračila iz prejšnjih dveh členov se izplačujejo po predpisih, ki veljajo za poslance državnega zbora, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Izplačilo prejemkov in povračil, do katerih je sodnik upravičen, odobri predsednik sodišča."

34. člen

Peti odstavek 58. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Merila za trajanje dopusta ter primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov določi minister, pristojen za pravosodje, v soglasju s sodnim svetom."

35. člen

59. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Sodnik mora poskrbeti, da izkoristi letni dopust tako, da ne bo ovirano opravljanje sodniške službe. Večji del letnega dopusta izkoristi sodnik v času sodnih počitnic, razen v primeru, kadar po letnem razporedu opravlja sodniško službo v nujnih zadevah.

Sodnik napove čas izrabe večjega dela letnega dopusta najkasneje do 31. maja za tekoče leto, o spremembi časa izrabe pa pravočasno obvesti predsednika sodišča.

Če bi bilo zaradi napovedane izrabe ali spremembe izrabe letnega dopusta občutno ovirano redno izvajanje sodne oblasti, predsednik sodišča ne ugodi napovedani izrabi ali spremembi izrabe letnega dopusta.

Proti odločitvi predsednika sodišča se sodnik lahko pritoži v treh dneh. O pritožbi okrajnega, okrožnega in višjega sodnika odloči personalni svet višjega sodišča, o pritožbi vrhovnega sodnika pa personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve."

36. člen

V tretjem odstavku 60. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo "ki je pristojen po četrtem odstavku prejšnjega člena."

37. člen

V drugem odstavku 63. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

"Pred odločitvijo sodni svet pridobi mnenje predsednika sodišča, na katerem kandidat opravlja sodniško funkcijo, če gre za predsednika sodišča, pa predsednika sodišča neposredno višje stopnje."

Na koncu četrtega odstavka se pika nadomesti z vejico in doda besedilo "vendar največ trideset dni v koledarskem letu."

Za četrtem odstavkom se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

"O odsotnosti odloča predsednik sodišča, za predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pa predsednik sodnega sveta.

Če predsednik sodišča zavrne zahtevo za odobritev odsotnosti, ima sodnik pravico, da se zoper odločitev v osmih dneh pritoži.

O pritožbi odloča personalni svet, ki je pristojen po četrtem odstavku 59. člena tega zakona."

38. člen

Naslov 5. oddelka IV. poglavja se spremeni tako, da se glasi: "Premestitev in dodelitev sodnika".

39. člen

Prvi odstavek 66. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Sodnika se lahko na skupni predlog predsednikov obeh pristojnih sodišč po njegovi vnaprejšnji pisni privolitvi premesti na drugo sodišče istega ali nižjega položaja in pristojnosti."

V tretjem odstavku se besedilo "razporedi na drugo sodniško mesto" nadomesti z besedilom "premesti na drugo sodišče".

Dodajo se novi četrty, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

"O premestitvi sodnika po določbah prejšnjih odstavkov odloča oziroma jo, v primeru izrečenega disciplinskega sklepa, izvede sodni svet brez razpisa.

Šteje se, da je s premestitvijo sodnik imenovan na sodniško mesto pri sodišču, na katerega je premeščen.

O vseh drugih premestitvah sodni svet odloča na podlagi razpisa."

40. člen

67. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Sodnik je lahko dodeljen, da opravlja sodniško službo na drugem sodišču istega ali nižjega položaja, za polni delovni čas ali za del polnega delovnega časa:

- največ za čas šestih mesecev, če je to potrebno, da se omogoči redno izvajanje sodne oblasti pri sodišču,
- največ za čas enega leta, če je to potrebno, da se odpravijo zaostanki pri delu sodišča,
- največ za čas dveh let, če na sodišču, na katerega je imenovan, zaradi začasnega zmanjšane pripada zadev, ne more dosegati pričakovanega obsega dela.

Sodnik je lahko dodeljen največ dvakrat zaporedoma.

O dodelitvi odloča sodni svet na skupni predlog predsednikov obeh pristojnih sodišč po vnaprejšnji pisni privolitvi sodnika."

41. člen

68. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Iz razlogov po prvem odstavku prejšnjega člena je lahko sodnik, tudi brez svoje privolitve, dodeljen za opravljanje sodniške službe na drugo sodišče za čas največ šestih mesecev. Ponovna dodelitev ni možna pred potekom enega leta od izteka prejšnje dodelitve.

Za dodelitev se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka prejšnjega člena.

O dodelitvi odloči predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, na predlog predsednika sodišča, na katero bo sodnik dodeljen, če to ni mogoče, pa na predlog predsednika sodišča višje stopnje.

Zoper odločitev se dodeljeni sodnik lahko pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve odločitve, odloči sodni svet v petnajstih dneh.“

42. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Okrajni sodnik je lahko v prvih šestih letih opravljanja sodniške službe razporejen na posebno sodniško mesto za sodnike, ki bodo na drugih okrajnih sodiščih znotraj območja istega višjega sodišča nadomeščali odsotne sodnike, reševali izreden pripad zadev oziroma obravnavali zadeve v drugih utemeljenih primerih (drugi odstavek 38. člena zakona o sodiščih), za čas dveh let z možnostjo ponovne razporeditve (medokrajni sodnik).

Sodnika iz prejšnjega odstavka razporedi na mesto medokrajnega sodnika personalni svet okrožnega sodišča na predlog predsednika okrajnega sodišča, pri katerem so določena posebna sodniška mesta.

Zoper odločbo o razporeditvi na mesto medokrajnega sodnika se lahko sodnik pritoži na sodni svet v osmih dneh od prejema odločbe.

Predsednik pristojnega višjega sodišča sprejme odločitev o dodelitvi medokrajnega sodnika na drugo okrajno sodišče in o času dodelitve na predlog predsednika tega sodišča. Pri odločitvi upošteva predvsem razloge za dodelitev, pravno področje, čas trajanja sodniške službe, oddaljenost sodišča in uspešnost sodnika.

Zoper odločbo o dodelitvi se lahko dodeljeni sodnik pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve, odloča sodni svet v petnajstih dneh.

V času trajanja dodelitve lahko predsednik višjega sodišča dodeljenega sodnika delno ali v celoti oprosti opravljanja sodniške službe na sodišču, pri katerem je imenovan.“

43. člen

70. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Dodelitev po 67., 68., 69. in 71. členu tega zakona ne posega v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan, razen če ta zakon določa drugače.

Že dodeljene zadeve, ki so določene kot zaostanek, se sodniku, dodeljenem po 67., 68. in 69. členu tega zakona dodelijo na novo, ob upoštevanju načela zakonitega sodnika.“

44. člen

71. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Sodnik je lahko dodeljen na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, višje sodišče, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževanje v pravosodju ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih del na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Poziv k prijavi za dodelitev in predviden čas dodelitve objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v petnajstih dneh od prejema predloga predstojnika organa iz prejšnjega odstavka.

O dodelitvi odloča sodni svet na predlog predstojnika organa, kateremu bo sodnik dodeljen. Sodni svet pred odločitvijo pridobi pisno privolitev sodnika in mnenje predsednika sodišča, kjer sodnik opravlja sodniško službo. Prijava sodnika na poziv k prijavi za dodelitev šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

Dodelitev lahko traja največ tri leta, in se lahko s soglasjem dodeljenega sodnika ponovi.

V času dodelitve ima dodeljeni sodnik pravico do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačilni razred v skladu s tem zakonom, razen če ta zakon določa drugače.“

45. člen

Za 71. členom se dodajo novi 71.a, 71.b in 71.c člen, ki se glasijo:

“71.a člen

Če se na poziv iz drugega odstavka prejšnjega člena ne prijavi nihče ali ni izbran noben kandidat, razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, prosto sodniško mesto za sodnika, ki bo takoj po izvolitvi dodeljen na podlagi prejšnjega člena, če tako skupaj predlagata predsednika sodišča, na katero bo sodnik imenovan, in predstojnik organa iz prvega odstavka prejšnjega člena, kateremu bo sodnik dodeljen.

Prosto sodniško mesto se razpiše v petnajstih dneh od prejema skupnega predloga.

Prijava kandidata na tako sodniško mesto šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je sodnik z izvolitvijo dodeljen za čas, ki je bil naveden v razpisu.

71.b člen

Osební spis za sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, se vodi v uradu oziroma kabinetu predstojnika organa, kateremu je dodeljen.

Pooblastila iz tega zakona v razmerju do sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, izvršujeta predstojnik organa, kateremu je sodnik dodeljen, in personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, za sodnike, dodeljene na višje sodišče, pa personalni svet višjega sodišča.

71.c člen

Sodnik, ki je dodeljen na višje sodišče ali Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta ali center za izobraževanje v pravosodju, je lahko v tem času v celoti ali deloma oproščen opravljanja sodniške službe.

O oprostitvi opravljanja sodniške službe odloča sodni svet.

Sodnik, ki je dodeljen na Ustavno sodišče Republike Slovenije ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog na ministrstvo, pristojno za pravosodje, obdrži pravico uporabljati naziv sodnik, vendar ne more hkrati opravljati sodniške službe in mu vse druge pravice in obveznosti iz sodniške službe mirujejo.

Sodniku iz prejšnjega odstavka pripada najmanj takšna plača, kot bi jo prejemal, če bi opravljal sodniško službo, varovane pa so tudi vse njegove pravice do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačilni razred po izteku dodelitve.“

46. člen

V prvem odstavku 72. člena se v 5. točki besedi “sodniškega dela” nadomesti z besedilom “sodniške službe in podatke o učinkovitosti sodnikovega dela”, v 7. točki se beseda “sodbe” nadomesti z besedo “sklepe”, pika pa se nadomesti z vejico in se za 7. točko doda nova 8. točka, ki se glasi:

“8. podatke o vloženih nadzorstvenih pritožbah.“

V drugem odstavku se črta besedilo “ter podatke o družinskem stanju”.

Za četrtem odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

“Predsedniki sodišč so dolžni ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dvakrat letno posredovati podatke o obsegu sodnikovega dela, ki jih ministrstvo lahko uporablja za oblikovanje predloga za določitev števila sodniških mest in dolo-

čitev števila sodnega osebja, za vodenje sodne statistike ter druge naloge pravosodne uprave, ki jih določa zakon.

Pravico do vpogleda v podatke osebne evidence ima sodnik, na katerega se podatki nanašajo, sodni svet, pristojni personalni svet, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč.

47. člen

V prvem odstavku 73. člena se za besedo "pošiljajo" dodata besedi "in vračajo", vejica za besedo "zaupno" se nadomesti s piko, besedilo za njo pa se črta.

Drugi odstavek se črta.

48. člen

V prvem odstavku 74. člena se v 4. točki za besedo "službi" doda besedilo "s pisno vlogo, ki se pošlje sodnemu svetu po predsedniku sodišča".

V 7. točki se pika nadomesti s podpičjem in se za 7. točko doda nova 8. točka, ki se glasi:

"8. če mu je izrečena disciplinska sankcija prenehanja sodniške funkcije."

V drugem odstavku se besedilo "2. in 3." nadomesti z besedilom "2., 3. in 8."

V tretjem odstavku se besedilo "v državni zbor" nadomesti z besedilom "na sodni svet".

49. člen

V drugem odstavku 78. člena se za besedilom "Če je sodnik obsojen" doda besedilo "zaradi naklepne kaznivega dejanja".

50. člen

Za 79. členom se doda novo VI.a poglavje in členi 79.a, 79.b in 79.c, ki se glasijo:

"VI.a SLUŽBENI NADZOR SODNIKOVEGA DELA

79.a člen

Službeni nadzor sodnikovega dela opravlja predsednik sodišča in neposredno višje sodišče.

Neposredno višje sodišče opravlja nadzor po sodnikih, ki jih glede na delovno področje določi predsednik tega sodišča izmed sodnikov, ki so z letnim razporedom dela določeni za službeni nadzor.

Službeni nadzor obsega vse ukrepe, ki so potrebni za ugotavljanje izpolnjevanja sodniških dolžnosti po zakonu in sodnem redu ter za odpravljanje vzrokov za neustrezen obseg, kakovost in strokovnost dela ter zaostanke pri delu.

V okviru službenega nadzora se lahko pregledujejo spisi vseh sodniku dodeljenih zadev in zadev, v katerih je že bilo pravnomočno odločeno, pridobijo in analizirajo podatki o sodnikovem delu in opravi razgovor s sodnikom.

Pri službenem nadzoru se sodniku lahko izreče opozorilo in določi obdobje, po katerem bo službeni nadzor ponovljen.

Če se pri službenem nadzoru ali v zvezi z nadzorstveno pritožbo ugotovi, da je ogrožena ali kršena pravica do odločanja brez nepotrebnega odlašanja, se sodniku lahko odredi prednostno reševanje zadeve in določi rok, v katerem mora sodnik poročati o posameznih dejanjih v postopku.

V okviru službenega nadzora ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

79.b člen

Predsednik sodišča opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o sodnikovem delu ali na pobudo varuha človekovih pravic, obvezno pa na predlog predsednika neposredno višjega sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Neposredno višje sodišče opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o delu sodišča in o delu posameznih sodnikov v okviru odločanja o pravnih sredstvih ali na predlog predsednika sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Na zahtevo predsednika sodišča dokončno odloči o utemeljenosti predloga za službeni nadzor sodni svet.

79.c člen

O ugotovitvah in ukrepih službenega nadzora se sestavi zapisnik, ki se vroči pobudniku oziroma predlagatelju, sodniku, predsedniku sodišča, če nadzor opravi neposredno višje sodišče in pristojnemu personalnemu svetu ter shrani v sodnikovem osebnem spisu.

Sodnik, ki ne soglaša z ugotovitvami in ukrepi pri službenem nadzoru, lahko zahteva oceno sodniške službe v obsegu, ki ga je zajel službeni nadzor.

51. člen

Naslov 1. oddelka VII. poglavja se spremeni tako, da se glasi: "Disciplinska odgovornost, disciplinske kazni in zastaranje".

52. člen

80. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Sodniku ni mogoče izreči disciplinske sankcije, razen ob pogojih in po postopku, ki je predpisan v tem zakonu.

Disciplinski postopek je hiter.

Kazenska odgovornost in odgovornost za prekršek ne izključujeta disciplinske odgovornosti sodnika.

V okviru disciplinskega postopka ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije."

53. člen

81. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Sodniku, ki je z naklepom ali iz malomarnosti kršil sodniške dolžnosti, ki so predpisane z zakonom in sodnim redom, ali neredno opravljal sodniško službo, se lahko izreče disciplinska sankcija.

Dejanja, ki pomenijo kršitev sodniške dolžnosti oziroma neredno opravljanje sodniške službe, so zlasti:

1. dejanje, ki ima zakonske znake kaznivega dejanja, storjenega pri opravljanju sodniške funkcije;

2. neizpolnitev ali neupravičena odklonitev izvršitve sodniške dolžnosti;

3. nevestno, nepravočasno, neustrezno ali malomarno opravljanje sodniške službe;

4. nezakonito ali nesmotno razpolaganje s sredstvi;

5. izdajanje uradne ali druge tajnosti, določene z zakonom ali sodnim redom;

6. zloraba položaja ali prekoračitev uradnih pooblastil;

7. zloraba pravice do odsotnosti z dela;

8. nedoseganje pričakovanih rezultatov dela več kot tri mesece zaporedoma iz neopravičenih razlogov;

9. kršitev z zakonom in sodnim redom določenega vrstnega reda oziroma prednostnega obravnavanja zadev;

10. opravljanje funkcij, dela ali dejavnosti, ki so po ustavi in zakonu nezdružljive s sodniško funkcijo;

11. opustitev obvestila predsedniku sodišča o sprejemu dela zaradi ocene nezdružljivosti s sodniško funkcijo;

12. opustitev sporočila o podanih zakonskih razlogih za izločitev sodnika ali nadaljevanje dela v zadevi, v kateri obstaja izločitveni razlog;

13. vnaprejšnje javno izražanje v sodni zadevi, o kateri še ni pravnomočno odločeno oziroma v kateri je vloženo izredno pravno sredstvo;

14. vedenje in ravnanje sodnika, ki je v nasprotju s sodniško neodvisnostjo ali s katerim se krši ugled sodniškega poklica;

15. neprimerno, nedostojno ali žaljivo obnašanje ali izražanje do posameznikov, državnih organov ter pravnih oseb v zvezi z opravljanjem sodniške službe ali zunaj nje;

16. oviranje delovanja sodišča zaradi uveljavljanja lastnih pravic;

17. sprejemanje daril ali drugih koristi v zvezi s sodniško službo;

18. nepredložitev ali nepravočasna predložitev podatkov o premoženjskem stanju;

19. kršitev ali opustitev mentorskih zadolžitev;

20. nespoštovanje izdanih odločb o premestiti ali dodeliti sodnika;

21. onemogočanje ali oviranje izvajanja določb zakona o službenem nadzoru sodnikovega dela in o nadzorstvenih pritožbah;

22. poslovanje s strankami, njihovimi pooblaščenci in drugimi osebami v nasprotju z določbami sodnega reda;

23. neupoštevanje ukrepov za redno in učinkovito izvajanje sodne oblasti;

24. kršitev ali opustitev ukrepov po programu za reševanje zaostanka pri sodišču;

25. neizpolnjevanje dolžnosti strokovnega izobraževanja;

26. kršitev predpisov o varstvu pri delu;

27. kršitev določb sodnega reda o uporabi službenega oblačila.

Težjo disciplinsko kršitev iz petega odstavka 83. člena tega zakona predstavljajo dejanja po 1., 2., 3., 5., 6., 8., 10., 12., 13., 17., 18., 20., 21., 23. in 24. točki prejšnjega odstavka.

Če sodni svet predlaga državnemu zboru razrešitev sodnika po drugem ali tretjem odstavku 78. člena tega zakona, pa ga državni zbor ne razreši, sodni svet poda pobudo za uvedbo disciplinskega postopka.“

54. člen

82. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Disciplinske sankcije po tem zakonu so:

1. pisni opomin;
2. ustavitev napredovanja;
3. znižanje plače;
4. premestitev na drugo sodišče;
5. prenehanje sodniške funkcije.“

55. člen

83. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Pisni opomin pomeni formalno grajo sodniku za disciplinsko kršitev, ki jo disciplinsko sodišče oceni kot lažjo, in se lahko izreče, če sodniku še ni bila izrečena disciplinska sankcija.

Ustavitev napredovanja se izreče za čas največ treh let.

Znižanje plače se izreče do višine 20% za čas do enega leta.

Premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali na drugo sodišče enakega položaja v drugem

kraju, se lahko izreče za čas od šestih mesecev do treh let. Te sankcije ni mogoče izreči vrhovnemu sodniku.

Prenehanje sodniške funkcije se izreče sodniku, če zaradi težje disciplinske kršitve ni več primeren za opravljanje sodniške funkcije.

Pravnomočen sklep o izrečenih disciplinski sankciji se pošlje predsedniku sodišča, ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in sodnemu svetu, ki je pristojen za izvršitev disciplinske sankcije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.“

56. člen

84. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Disciplinskega postopka zoper sodnika ni mogoče uvesti, ko pretečeta dve leti od dneva kršitve. Zastaralni rok začne teči s prenehanjem ravnanja ali opustitve, ki pomenita disciplinsko kršitev.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se lahko uvede disciplinski postopek zoper sodnika, ki je bil pravnomočno obsojen, najkasneje v treh mesecih od dneva pravnomočnosti kazenske obsodilne odločbe.

Zastaranje pretrga vsako procesno dejanje pristojnega organa za pregon sodnika zaradi storjene disciplinske kršitve. Zastaranje se pretrga tudi, če sodnik v času, ko teče zastaralni rok, stori novo disciplinsko kršitev.

Disciplinski pregon zastara v vsakem primeru, ko pretečejo štiri leta od storitve disciplinske kršitve.

Izvršitev izrečene disciplinske sankcije zastara v šestih mesecih od pravnomočnosti sklepa.“

57. člen

85. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Kolikor ta zakon nima posebnih določb, se za disciplinsko odgovornost sodnikov smiselno uporabljajo določbe 11., 12., 13., 14. člena, prvega in drugega odstavka 15. člena, 16., 17., 18., 20. in 21. člena kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek in 23/99).“

58. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

“V disciplinskem postopku odloča disciplinsko sodišče prve stopnje in disciplinsko sodišče druge stopnje. Disciplinsko sodišče prve stopnje sestavlja osem sodnikov, in sicer dva vrhovna, dva višja, dva okrožna in dva okrajna sodnika. Eden od vrhovnih sodnikov je predsednik disciplinskega sodišča prve stopnje, drugi pa njegov namestnik, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

Disciplinsko sodišče prve stopnje odloča v posamezni zadevi v senatu treh sodnikov, v katerem mora biti najmanj en član z enakim položajem sodnika, kot ga ima sodnik, zoper katerega teče disciplinski postopek. Sestavo senata določi predsednik disciplinskega sodišča.“

59. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Disciplinsko sodišče druge stopnje sestavlja pet vrhovnih sodnikov.

Disciplinsko sodišče druge stopnje ima predsednika in namestnika predsednika, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

O pritožbah zoper sklepe disciplinskega sodišča prve stopnje odloča senat, ki ga sestavljajo predsednik in dva sodnika. Sestavo senata določi predsednik disciplinskega sodišča druge stopnje.“

60. člen

88. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Predlog za disciplinsko kaznovanje vlaga in zastopa disciplinski tožilec, ki ga v njegovi odsotnosti nadomešča njegov namestnik; oba sta vrhovna sodnika.”

61. člen

89. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Disciplinske organe imenuje in razrešuje občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta za dobo dveh let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Sodniku disciplinskega sodišča in disciplinskemu tožilcu oziroma njegovemu namestniku preneha funkcija pred potekom mandata:

1. s prenehanjem sodniške funkcije ali z razrešitvijo sodnika;
2. če mu je izrečena disciplinska sankcija;
3. z imenovanjem na sodniško mesto drugega položaja.

Novo imenovanemu sodniku disciplinskega sodišča, disciplinskemu tožilcu ali njegovemu namestniku poteče mandat z iztekom mandata sodnika, disciplinskega tožilca ali namestnika, katerega je nadomestil.

Če disciplinsko sodišče ali disciplinski tožilec iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta imenuje nadomestnega sodnika disciplinskega sodišča ali tožilca za odločanje v posamezni zadevi.”

62. člen

Za 89. členom se doda nov 89.a člen, ki se glasi:

“89.a člen

Disciplinski organi imajo sedež pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, ki tudi zagotavlja finančna sredstva in ostale pogoje za njihovo delo.”

63. člen

90. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Če ta zakon nima posebnih določb, se v disciplinskem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, ki veljajo za skrajšani postopek pred okrajnim sodiščem, razen določb, ki se nanašajo na oškodovanca, na napoved pritožbe, na zahtevo za varstvo zakonitosti in na izredno omilitev kazni.

V disciplinskem postopku je javnost izključena, razen če sodnik v postopku izrecno nasprotuje izključitvi javnosti.”

64. člen

91. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Disciplinski postopek se uvede z vložitvijo predloga za opravo preiskovalnih dejanj ali z neposredno vložitvijo obrazloženega predloga za izrek disciplinske sankcije.

Pobudo za uvedbo disciplinskega postopka lahko podajo predsednik sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, predsednik neposredno višjega sodišča, sodni svet in minister, pristojen za pravosodje.

Če disciplinski tožilec ne uvede postopka, je o razlogih dolžan obvestiti pobudnika. Če pobudnik vztraja pri pobudi, dokončno odloči o uvedbi postopka disciplinsko sodišče prve stopnje.

Ob vložitvi predloga za izrek disciplinske sankcije lahko predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede na značaj in težo očitane disciplinske kršitve izreče sodniku

začasno odstranitev iz sodniške službe v skladu z določbami 95. do 100. člena tega zakona.”

65. člen

92. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Če je podan predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj, jih opravi sodnik disciplinskega sodišča, ki ga določi predsednik disciplinskega sodišča.”

66. člen

93. člen se spremeni tako, da se glasi:

“V disciplinskem postopku je lahko zagovornik tudi sodnik, ki ima pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.”

67. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

“V zapisnik o disciplinski obravnavi se vpišejo imena vseh prisotnih in bistvena vsebina poteka obravnave.

Predsednik senata lahko na predlog stranke ali po uradni dolžnosti odredi, naj se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so pomembne.

Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje, na katerega senat ni dovolil odgovora.

V zapisnik o disciplinski obravnavi se vnese celoten izrek disciplinskega sklepa.

Zapisnik o disciplinski obravnavi podpisajo predsednik senata, člani senata in zapisnikar.”

68. člen

V 97. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“V primeru iz četrtega odstavka 91. člena tega zakona traja suspenz najdalj do dokončne odločitve pristojnega organa v disciplinskem postopku.”

69. člen

99. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Kadar je za odreditev pripora oziroma za začetek kazenskega postopka zoper sodnika potrebno dovoljenje državnega zbora, pristojno sodišče o tem, da je vložilo zahtevo za dovoljenje, obvesti sodni svet in ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Državni zbor odloči o dovoljenju po pridobitvi mnenja sodnega sveta.”

70. člen

V 104. členu se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

“Če se na sodniško mesto, ki je razpisano po drugem odstavku 101. člena ali 103. členu tega zakona, prijavi kot edini kandidat sodnik iz prvega odstavka tega člena in je ocena sodniškega dela iz drugega odstavka tega člena pozitivna, ga je sodni svet dolžan izbrati.”

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

71. člen

Vsi postopki za izvolitev in imenovanje sodnikov, za sodniško napredovanje in ocenjevanje sodniškega dela, za premešitev in dodelitev sodnika, za prenehanje in razrešitev sodnika ter disciplinski postopki, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

72. člen

Sodniki so dolžni sodnemu svetu predložiti podatke iz drugega odstavka 39. člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Rok za izdelavo ocene sodniške službe sodnikov svetnikov (prvi odstavek 31. člena zakona), začne teči z dnem uveljavitve tega zakona.

73. člen

Sodniki, ki so bili dodeljeni do uveljavitve tega zakona, nadaljujejo delo kot dodeljeni sodniki po določbah tega zakona.

Za sodnike, ki so bili do uveljavitve tega zakona dodeljeni brez določenega roka dodelitve, začne teči rok iz četrtega odstavka 71. člena zakona z dnem uveljavitve tega zakona.

Sodnik, ki je bil do uveljavitve tega zakona postavljen na mesto sekretarja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na podlagi prvega odstavka 40. člena zakona o sodiščih, nadaljuje delo kot imenovani sekretar Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

74. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba tretjega odstavka 30. člena zakona o sodiščih, kolikor se nanaša na reševanje ugovorov zoper ocene sodniške službe.

75. člen

Podzakonski predpis iz petega odstavka 58. člena zakona izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

76. člen

Občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izvoli disciplinske organe po 89. členu zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

77. člen

Sodni svet uskladi sistemizacijo sodniških mest na posameznih sodiščih (38. člen zakona o sodiščih) z upoštevanjem sodniških mest, zasedenih ali predvidenih za sodnike, dodeljene po 71. členu zakona, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-01/93-24/30

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3233. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-C)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 10. julija 2002.

Št. 001-22-96/02

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N **O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA** **O VARNOSTI CESTNEGA PROMETA (ZVCP-C)**

1. člen

V zakonu o varnosti v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odločba US in 21/2002) se v 13. členu pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo "ter posreduje mednarodnim organom in organizacijam podatke, razen osebnih podatkov, in poročila s svojega delovnega področja."

2. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki urejajo vzdrževanje in varstvo cest, opravljajo tudi organi, pristojni za inšpekcijsko nadzorstvo cest. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona, ki se nanašajo na delo subjektov, ki opravljajo javni prevoz potnikov ali blaga in prevoz potnikov ali blaga za lastne potrebe, ter določb, ki se nanašajo na vozila in voznike, ki opravljajo take prevoze, opravljajo tudi organi, pristojni za inšpekcijsko nadzorstvo prevozov v cestnem prometu in za delo, vsak v okviru svojega delovnega področja."

3. člen

Za 15. členom se doda se nov 15.a člen, ki se glasi:

"15.a člen

Zaradi usklajenega izvajanja nadzora cestnega prometa organi in službe iz 14. in 15. člena tega zakona sodelujejo med seboj in s pristojnimi tujimi organi in službami."

4. člen

V 19. členu se v prvem odstavku:

29. točka spremeni tako, da se glasi:

"29. kombinirano vozilo je motorno vozilo, katerega največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, ki ima poleg voznikovega največ osem sedežev, ki ima poleg sedežev tudi tovorni prostor, ki ni ločen od prostora za potnike in je namenjeno hkratnemu prevozu oseb in tovora. Kombinirano vozilo je tudi tako vozilo, ki se lahko brez predelave uporablja za prevoz samo oseb ali samo tovora, pri čemer odstranitev oziroma namestitvev sedežev ne šteje za predelavo, če je konstrukcijsko zagotovljena možnost njihove olajšane odstranitve in namestitve;"

33. točka spremeni tako, da se glasi:

"33. motorno kolo je motorno vozilo na dveh kolesih, s stransko prikolico ali brez nje, pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost presega 45 km/h;"

v 34. točki za besedami "delovna prostornina motorja" dodajo besede "z notranjim izgorevanjem", besede "50 km/h" pa se nadomestijo z besedami "45 km/h";

za 34. točko dodajo nove 34.a, 34.b in 34.c točka, ki se glasijo:

"34.a trikolo je motorno vozilo s tremi kolesi, nameščenimi simetrično na vzdolžno os vozila, pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost presega 45 km/h;

34.b lahko štirikolo je motorno vozilo s štirimi simetrično nameščenimi kolesi, katerega masa ne presega 350 kg (brez baterij in z nazivno močjo motorja največ 4 kW, če gre za vozilo na električni pogon), pri katerem delovna prostornina motorja z notranjim izgorevanjem ne presega 50 ccm oziroma pri katerem konstrukcijsko določena hitrost ne presega 45 km/h;

34.c štirikolo je motorno vozilo s štirimi simetrično nameščenimi kolesi (razen lahkih štirikoles), katerega masa ne presega 400 kg, če je namenjeno prevozu oseb, ali 550 kg, če je namenjeno prevozu tovora (brez baterij, če gre za vozilo na električni pogon), pri katerem nazivna moč motorja ne presega 15 kW;"

za 51. točko dodata novi 51.a in 51.b točka, ki se glasita:

"51.a zadrževalni sistem sestavljata sedež, pravilno pritrjen na konstrukcijo vozila, in varnostni pas, ki je najmanj v enem pritrdišču pritrjen na konstrukcijo sedeža;

51.b sedež je naprava, vgrajena ali pritrjena na konstrukcijo vozila, ki skupaj z opremo služi kot sedež za eno odraslo osebo in je lahko izveden kot posamezen sedež ali del sedežne klopi, ki je namenjen sedenju ene odrasle osebe;"

52., 53. in 54. točka spremenijo tako, da se glasijo:

"52. največja dovoljena masa je masa, ki jo določijo proizvajalec vozila glede na konstrukcijske lastnosti vozila;

53. masa vozila je masa praznega vozila, brez oseb in tovora, pripravljenega za vožnjo, z 90% goriva in polnimi rezervoarji tekočin razen odpadne vode, ter rezervnim kolesom in orodjem, pri avtobusih, tovornih, vlečnih in delovnih vozilih tudi z voznikom (75 kg), pri avtobusih pa tudi z drugim članom posadke (75 kg), če je zanj predviden poseben sedež;

54. nosilnost je razlika med največjo dovoljeno maso in maso vozila;"

5. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

"69. člen

(1) Voznik v 24 urah, oziroma med dvema dnevnima počitkoma po določbi, ki opredeljuje dnevni počitek, ali med dnevnim počitkom in tedenskim počitkom (v nadaljnjem besedilu: dnevna vožnja) ne sme voziti več kot devet ur. V enem tednu se čas vožnje lahko dvakrat podaljša na 10 ur.

(2) Najkasneje po šestih dnevih vožnjah mora imeti voznik tedenski počitek, kot je določeno v 69.č členu tega zakona.

(3) Tedenski počitek se lahko preloži do konca šestega dne, če skupni čas vožnje v šestih dneh ne presega najdaljšega časa vožnje, ki ustreza šestim dnevnim vožnjam iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pri opravljanju mednarodnih občasnih prevozov in izmeničnih voženj potnikov, se določbe drugega in tretjega odstavka tega člena uporabljajo za obdobje največ dvanajst dnevni voženj.

(5) Voznik v dveh zaporednih tednih ne sme voziti več kot 90 ur.

(6) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali petim odstavkom tega člena.

(7) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, tretjim ali petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pa z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev."

6. člen

Za 69. členom se dodajo novi 69.a, 69.b, 69.c, 69.č, 69.d in 69.e člen, ki se glasijo:

"Odmori

69.a člen

(1) Po štirih urah in 30 minutah vožnje mora imeti voznik 45-minutni odmor, razen če takrat že ne začne z dnevnim ali tedenskim počitkom.

(2) 45-minutni odmor lahko nadomesti z najmanj tremi 15-minutnimi odmori, razporejenimi v štirih urah in 30 minutah vožnje.

(3) V notranjem linijskem prevozu potnikov, lahko odmor voznika po vožnji traja najmanj 30 minut, če voznik ne vozi več kot štiri ure. Odmor v takem obsegu ima voznik lahko le v primerih, če bi odmori, ki presegajo 30 minut, lahko ovirali potek mestnega prometa.

(4) Med odmori voznik ne sme opravljati nobenih drugih del, drugače se ta čas ne šteje za odmor. Za drugo delo se ne šteje čas čakanja in čas, ko voznik ne vozi, čas pa prebije v vozilu, ki se vozi na trajektu ali na vlaku.

(5) Odmori po tem členu se ne štejejo za dnevni počitek.

(6) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(7) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev.

(8) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

Dnevni počitek

69.b člen

(1) Voznik mora imeti v 24 urah najmanj enajst neprekinjenih ur dnevnega počitka, ki se lahko največ trikrat v posameznem tednu skrajša na najmanj devet neprekinjenih ur, pod pogojem, da se mu kot nadomestilo, pred koncem naslednjega tedna omogoči počitek podaljšan za enako obdobje, kot mu je bil skrajšan v prejšnjem tednu.

(2) V dnevih, ko se počitek ne skrajša v skladu s prejšnjim odstavkom, se lahko počitek izkoristi v dveh ali treh ločenih obdobjih v 24 urah. Eno od teh obdobji mora trajati najmanj osem neprekinjenih ur. Voznik mora imeti v tem primeru skupno najmanj 12 ur dnevnega počitka.

(3) Če se pri vožnji menjata najmanj dva voznika, mora imeti vsak voznik v 30 urah najmanj osem neprekinjenih ur dnevnega počitka.

(4) Dnevni počitek voznik lahko prebije v vozilu, če to vozilo stoji in je opremljeno z ležiščem.

(5) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(6) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev.

(7) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

Prekinitiv dnevnega počitka

69.c člen

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se lahko dnevni počitek prekine samo enkrat, če so za voznika, ki prevažajo blago ali potnike in spremlja vozilo, ki se prevažajo s trajektom ali vlakom, kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- voznik mora imeti možnost preživeti del dnevnega počitka na kopnem neposredno pred ali po delu dnevnega počitka, ki ga je preživel na trajektu ali vlakcu;

- čas med obema deloma dnevnega počitka iz prejšnje alineje mora biti čim krajši in v nobenem primeru ne sme presegati ene ure pred ali po vkrcanju ali izkrcanju vozila na trajekt oziroma vlak. V čas vkrcavanja oziroma izkrcavanja se všteva tudi čas porabljen za carinske formalnosti;

- voznik mora imeti v času obeh delov dnevnega počitka zagotovljeno ležišče.

(2) Če je dnevni počitek prekinjen na način določen v tem členu, mora biti skupni čas dnevnega počitka podaljšan za dve uri.

(3) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

(4) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev.

(5) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom tega člena.

Tedenski počitek

69.č člen

(1) V vsakem tednu se eden od počitkov iz 69.b člena tega zakona podaljša tako, da dnevni počitek skupaj s tedenskim počitkom znaša najmanj petinštirideset neprekinjenih ur (v nadaljnjem besedilu: tedenski počitek).

(2) Tedenski počitek se lahko skrajša na najmanj šestinštirideset neprekinjenih ur, če poteka na mestu, kjer je na podlagi licence zagotovljeno parkirno mesto ali kjer je voznik običajno nastanjen, ali na najmanj štiriindvajset neprekinjenih ur, če poteka drugje.

(3) Vsako zmanjšanje tedenskega počitka je potrebno nadomestiti z enakovrednim neprekinjenim počitkom pred koncem tretjega tedna, šteto od tedna, v katerem je bil tedenski počitek skrajšan.

(4) Tedenski počitek, ki se začne v enem tednu in se nadaljuje v naslednji teden, se lahko prišteje kateremukoli od teh dveh tednov.

(5) Pri mednarodnem občasnem prevozu in izmeničnih vožnjah potnikov, za katere velja četrti odstavek 69. člena tega zakona, se lahko tedenski počitek prenese v naslednji

teden in se izkoristi skupaj s tedenskim počitkom v tem tednu.

(6) Vsak počitek, ki je nadomestilo za skrajšanje dnevnega ali tedenskega počitka, mora biti dodan drugemu, najmanj osem ur trajajočemu počitku. Na njegovo zahtevo se vozniku dodeli v kraju, kjer ima prevoznik na podlagi licence zagotovljeno parkirno mesto ali kjer je voznik običajno nastanjen.

(7) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

(8) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali šestim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 120.000 tolarjev.

(9) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali šestim odstavkom tega člena.

Prepoved določenih vrst plačil

69.d člen

(1) Prepovedano je kakršnokoli nagrajevanje voznika za prevoženo razdaljo ali količino prevoženega blaga, če so s tem kršeni predpisi o času trajanja vožnje in počitkih voznikov ali drugi predpisi o varnosti cestnega prometa.

(2) Z denarno kaznijo najmanj 1,500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev.

(3) Z denarno kaznijo najmanj 1,500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju z določbo tega člena.

Izjeme

69.e člen

Določbe od 69. do 69.d člena ter 70. in 70.a člena tega zakona ne veljajo za prevoze:

- z vozili, ki v skladu s predpisi ne potrebujejo tahografa ali snemalne opreme;
- z vozili, s katerimi se opravlja prevoz potnikov v linijem mestnem prometu;
- z vozili, s katerimi se opravljajo javni linijski prevozi potnikov v cestnem prometu, kjer linija ni daljša od 50 km.“

7. člen

70. člen se spremeni tako, da se glasi:

“70. člen

(1) Motorna vozila, ki morajo biti opremljena s tahografom, morajo imeti v njem pravilno vložen in izpolnjen ustrezen zapisni list o tipu tahografa in hitrostnemu območju. Voznik mora imeti pri sebi ključ tahografa in izpolnjene zapisne liste iz tahografa, iz katerih so razvidni podatki o vožnji, odmorih in počitkih ter drugih dejavnostih voznika v tekočem tednu, ter zapisni list za zadnji dan vožnje v preteklem tednu. V primeru, da je bil voznik v tekočem tednu odsoten z dela, mora imeti v vozilu potrjeno delodajalca o odsotnosti z dela. Pri elektronski snemalni opremi, ki beleži podatke na drugačen način kot tahograf, nadomešča zapisni list zapisna kartica.

(2) Voznik je na zahtevo policista ali pristojnega inšpektorja dolžan omogočiti kontrolo tahografa ali snemalne opre-

me ter izročiti na vpogled zapisne liste, zapisno kartico ali izpis iz snemalne opreme, kakor tudi dovoliti pregled zapisnih listov, zapisne kartice ali izpisa iz snemalne opreme. Policist ali pristojni inšpektor lahko začasno odvzame zapisni list ali izpis iz snemalne opreme kot dokazilo v postopku ali v isti namen opravi prepis podatkov iz zapisne kartice.

(3) Če policist ali pristojni inšpektor posumi, da tahograf ali snemalna oprema ne deluje pravilno, lahko odredi, da se opravi poseben pregled tahografa ali snemalne opreme in vseh z njima povezanih drugih elementov, ki morajo biti vgrajeni v vozilo za njuno pravilno delovanje.

(4) Poseben pregled iz prejšnjega odstavka opravljajo pravne osebe, ki jih imenuje minister, pristojen za meroslovje. O posebnem pregledu izdajo pisno mnenje.

(5) Tahograf ali snemalna oprema ne smeta biti poškodovana, pokvarjena ali predelana tako, da beležita manjše hitrosti oziroma spremenjene druge vrednosti.

(6) Če se pri posebnem pregledu tahografa ali snemalne opreme ugotovi, da sta poškodovana, pokvarjena ali predelana tako, da beležita manjše hitrosti oziroma spremenjene druge vrednosti oziroma se ugotovi, da sploh ne delujeta, plača stroške pregleda lastnik vozila, katerega tahograf ali snemalna oprema je bila pregledana.

(7) Uporabljene zapisne liste ali zapisne kartice, izpise iz te kartice ali podatke, zapisane na drugi medij, mora prevoznik hraniti na sedežu eno leto.

(8) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim ali petim odstavkom tega člena.

(9) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s prvim ali sedmim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev.

(10) Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev.

(11) Z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena.

8. člen

Za 70. členom se doda nov 70.a člen, ki se glasi:

“Zapisni list, zapisna kartica

70.a člen

(1) Voznik ne sme uporabljati poškodovanih ali umazanih zapisnih listov in ne ponarejene ali poškodovane zapisne kartice. Če je poškodovan ali umazan zapisni list zamenjal, mora starega priložiti k novemu.

(2) Vozniki morajo uporabljati zapisne liste ali zapisne kartice vsak dan vožnje, od trenutka, ko prevzamejo vozilo, in jih ne smejo odstraniti pred koncem dneva oziroma dela.

(3) Nobenega zapisnega lista ali zapisne kartice se ne sme uporabljati dlje kot do konca obdobja, za katerega je namenjen. Če voznik zaradi morebitne odsotnosti iz vozila ne more primerno uporabljati nameščene opreme, se časovna obdobja, določena v a), b) in c) točki četrtega odstavka tega člena, na zapisni list vnesejo ročno, z avtomatskim snemanjem ali na drug način, napisana pa morajo biti razločno in ne smejo umazati zapisa.

(4) Vozniki morajo zagotoviti, da se čas zapisa na posameznem listu ujema z uradno določenim časom v državi, kjer je bilo vozilo registrirano, in upravljati preklonpe mehanizme ter zagotoviti, da so sproti in jasno zapisani:

- a) čas vožnje,
- b) čas drugih dejavnosti,
- c) druga obdobja, in sicer:

– čas, ko je čakal, to je čas, ko je bil v pripravljenosti na delovnem mestu,

- čas, ko je bil med vožnjo v vozilu kot sovoznik,
- čas, ko je počival med vožnjo drugega voznika,
- odmori med delom in čas dnevnega počitka.

(5) Če med vožnjo pride do okvare tahografa ali snemalne opreme, mora voznik na potni nalog zabeležiti vse podatke o različnih časovnih obdobjih, ki niso bila registrirana. Če na potnem nalogu ni dovolj prostora, lahko voznik te podatke vpisuje na dodaten list, na katerega vpiše znamko in registrsko oznako vozila ter ime in priimek voznika. Ta dodatni list se priloži k potnemu nalogu.

(6) Okvara iz prejšnjega odstavka se mora odpraviti takoj po končani vožnji, med katero je prišlo do okvare. Če vožnja traja več kot en teden od dne, ko je prišlo do okvare, se mora okvara odpraviti v času te vožnje.

(7) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena.

(8) Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje voznik, ki ravna v nasprotju s petim odstavkom tega člena.

(9) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik-posameznik, ki ravna v nasprotju s šestim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev.

9. člen

V 72. členu se pika na koncu prvega odstavka nadomesti z vejico in doda besedilo “razen v vozilih, ki imajo prostor za stojišča, na katerem potniki stojijo, in v vozilih mestnega potniškega prometa.”.

V drugem odstavku se besedi “zdravniškim spričevalom” nadomestita z besedami “veljavnim zdravniškim potrdilom”, za besedama “dokažejo, da” pa dodajo besede “zaradi zdravstvenih razlogov”.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Minister, pristojen za zdravstvo, izda natančnejši predpis o osebah, ki jim zaradi zdravstvenih razlogov ni treba uporabljati varnostnih pasov, ter o obliki in vsebini zdravniškega potrdila.”

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

10. člen

V 89. členu se sedemnajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(17) Med vožnjo v osebni avtomobilu morajo biti otroci, mlajši od 12 let in manjši od 150 cm, zavarovani z ustreznimi zadrževalnimi sistemi, ki so primerni otrokovi telesni rasti in telesni masi. V osebnih avtomobilih, v katerih zaradi konstrukcijskih lastnosti avtomobila otroka ni mogoče zavarovati na tak način, smejo sedeti ti otroci le na zadnjih sedežih.”

11. člen

V 97. členu se osmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(8) Ne glede na določbe 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 29. člena tega zakona lahko vozijo na avtocestah in cestah, rezerviranih za motorna vozila, s fizično ločenima smernima voziščema, ki imata najmanj po dva prometna pasova, z največjo dovoljeno hitrostjo:

1. 80 km/h:

– motorna vozila z največjo dovoljeno maso več kot 7,5 t in tovorna vozila s priklopnimi vozili;

2. 90 km/h:

– motorna vozila brez priklopnih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 12 ton, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju in

3. 100 km/h:

– avtobusi, razen zgibnih avtobusov in avtobusov, s katerimi se vozijo skupine otrok, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju, in

– druga motorna vozila brez priklopnih vozil iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 29. člena tega zakona, katerih največja dovoljena masa ne presega 12 ton, razen vozil, ki prevažajo nevarne snovi, če imajo to vpisano v prometnem dovoljenju.“

Za osim odstavkom se dodajo novi deveti, deseti in enajsti odstavek, ki se glasijo:

“(9) Vpis v prometno dovoljenje se opravi na zahtevo stranke, če ima vozilo:

– vgrajen zavorni sistem, ki onemogoča blokiranje koles in servo volan;

– pnevmatike ustrezne nosilnosti in hitrostnega razreda;

– z varnostnimi pasovi in naslonjaki za glavo opremljene sedeže, pred katerimi ni sedeža ali ustrezne pregrade.

(10) Pregled ustreznosti vozila za vožnjo s hitrostjo 90 km/h oziroma 100 km/h opravi organizacija, ki je pristojna za homologacijo vozil, če je bilo vozilo že registrirano v Republiki Sloveniji pa ta pregled opravi organizacija, ki je pooblaščenca za opravljanje tehničnih pregledov vozil.

(11) Vozilo iz osmega odstavka tega člena, ki je registrirano v tujini, sme voziti s hitrostjo 90 km/h oziroma 100 km/h tudi če nima tega vpisa v prometnem dovoljenju, če izpolnjuje pogoje iz devetega odstavka tega člena, voznik pa ima pri sebi dovoljenje oziroma certifikat, s katerim pristojni organ ali pooblaščenca organizacija države, v kateri je vozilo registrirano, dovoljuje za to vozilo vožnjo s takšno hitrostjo.“

Dosedanji deveti do štirinajsti odstavek postanejo dvajseti do sedemnajsti odstavek.

V dosedanjem petnajstem odstavku, ki postane osemnajsti odstavek, se beseda “enajstim” nadomesti z besedo “štirinajstim”.

V dosedanjem šestnajstem odstavku, ki postane devetnajsti odstavek, se beseda “devetim” nadomesti z besedo “dvanajstim”.

V dosedanjem sedemnajstem odstavku, ki postane dvajseti odstavek, se besede “desetim ali dvanajstim” nadomestijo z besedami “trinajstim ali petnajstim”.

V dosedanjem osemnajstem odstavku, ki postane enindvajseti odstavek, se beseda “trinajstim” nadomesti z besedo “šestnajstim”.

12. člen

V 117. členu se v prvem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

“1. vozniki motornih vozil kategorije C, D, E, B+E, C+E in D+E;“.

13. člen

V 122. členu se doda nov trinajsti odstavek, ki se glasi:

“(13) Minister, pristojen za zdravje, predpiše vrste in način zbiranja podatkov ter vodenje evidenc o umrlih in poškodovanih v prometnih nesrečah.“

Dosedanji trinajsti do devetnajsti odstavek postanejo štirinajsti do dvajseti odstavek.

14. člen

V 124. členu se v šestem odstavku beseda “Voznikom” nadomesti z besedo “Osebam”.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

“(7) Osebi, ki opravi praktični del voznškega izpita na vozilu, katerega prestavno razmerje med motorjem in kolesi se spreminja z uporabo stopalke za plin ali zavore – vozila z avtomatskim menjalnikom, se to zabeleži v voznško dovoljenje, izdano taki osebi. Z voznškim dovoljenjem s tako opombo, se sme voziti samo vozila z avtomatskim menjalnikom.“

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane osmi odstavek, se beseda “voznik” nadomesti z besedo “imetnik”.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

15. člen

V 127. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Pravico voziti motorno oziroma motorno in priklopno vozilo ima oseba, ki:

– je telesno in duševno zmožna voziti motorno vozilo;

– je dopolnila predpisano starost za vožnjo vozil;

– ima veljavno voznško dovoljenje za vožnjo vozil tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo ali skupina vozil, ki jo vozi in ne vozi vozila ali skupine vozil v nasprotju z omejitvijo vpisano v njenem voznškem dovoljenju;

– ima v času, ko vozi vozilo, veljavno voznško dovoljenje oziroma ji voznško dovoljenje ni odvzeto ali začasno odvzeto oziroma se ji ne izvršuje izrečena kazen oziroma varstveni ukrep prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije oziroma se ji ne izvršuje varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja ali varstveni ukrep prepovedi uporabe tujega voznškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, oziroma se ji ne izvršuje sankcija prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja;

– uporablja pripomočke za vožnjo, ki so vpisani v njenem voznškem dovoljenju.“

16. člen

V 128. členu se v prvem odstavku črta besedilo “(v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za vožnjo)”, besede “dovoljenje za vožnjo vozil” v drugem, tretjem, četrtem, petem, sedmem in devetem odstavku pa se nadomestijo z besedama “voznško dovoljenje”.

V devetem odstavku se za besedama “kategorije G” dodajo besede “in kategorije A za motorna kolesa, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.”

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

“(10) Imetniki voznškega dovoljenja kategorije A brez omejitev, smejo voziti v Republiki Sloveniji tudi trikotlesa.“

Dosedanja deseti in enajsti odstavek postaneta enajsti in dvajseti odstavek.

17. člen

Za 128. členom se doda nov 128.a člen, ki se glasi:

“128.a člen

(1) Vozniško dovoljenje se izda na enotnem obrazcu, ki temelji na modelu Evropske unije, za vožnjo motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v kategorije A, B, B+E, C, C+E, D in D+E kategorije.

(2) V kategorijo A spadajo motorna kolesa na dveh kolesih, s stransko prikolicco ali brez nje. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi voznško dovoljenje kategorij G in H.

(3) V kategorijo B spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije A, F, G in H, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg in poleg sedeža za voznika nimajo več kot 8 sedežev. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorij G, H in I.

(4) V kategorijo B+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz motornega vozila kategorije B, ki mu je dodano priklopno vozilo, katerega največja dovoljena masa presega maso vlečnega vozila ali če največja dovoljena masa te skupine vozil presega 3.500 kg.

(5) V kategorijo C spadajo motorna vozila, razen vozil kategorije F in kategorije D, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorij B, G, H in I.

(6) V kategorijo C+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega motornega vozila kategorije C in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorije B+E, v kombinaciji z vozniškim dovoljenjem D kategorije pa tudi kategorije D+E.

(7) V kategorijo D spadajo motorna vozila za prevoz oseb, ki imajo poleg sedeža za voznika več kot 8 sedežev. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorij B, C, G, H in I.

(8) V kategorijo D+E spadajo skupine vozil, sestavljene iz vlečnega motornega vozila kategorije D in priklopnega vozila, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg.

(9) Vozniško dovoljenje se izda tudi za vožnjo drugih motornih in priklopnih vozil, ki so razvrščena v nacionalne kategorije F, G, H in I.

(10) V kategorijo F spadajo traktorji in traktorski priklopniki. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorij G, H in I.

(11) V kategorijo G spadajo motokultivatorji in delovni stroji.

(12) V kategorijo H spadajo kolesa z motorjem. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorije G.

(13) V kategorijo I spadajo lahka štirikolesa. Vozniško dovoljenje te kategorije vključuje tudi vozniško dovoljenje kategorij G in H.

(14) Imetniki vozniškega dovoljenja kategorije A brez omejitev smejo voziti v Republiki Sloveniji tudi trikolesa.

(15) Imetniki vozniškega dovoljenja kategorij B, C ali D imajo pravico voziti motorna vozila navedenih kategorij tudi, kadar so jim dodani lahki priklopniki. Imetniki vozniškega dovoljenja kategorije B imajo pravico voziti motorno vozilo te kategorije tudi, kadar mu je dodano priklopno vozilo, ki ni lahki priklopnik, njegova največja dovoljena masa pa ne presega mase vlečnega vozila, če največja dovoljena masa teh vozil ali skupine vozil ne presega 3.500 kg.

(16) Znotraj kategorije A se vozniško dovoljenje izda za vožnjo motornih koles podkategorije A1, v katero spadajo motorna kolesa na dveh kolesih, s stransko prikolico ali brez nje, katerih prostornina motorja ne presega 125 ccm in katerih moč motorja ne presega 11 kW.

(17) Vozniško dovoljenje kategorije B+E, C+E ali D+E, se izda le osebi, ki ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo vozil B, C oziroma D kategorije.

(18) Vozniška dovoljenja, izdana na obrazcu vozniškega dovoljenja, določenega s pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/2000), ostanejo v veljavi.

(19) Imetnikom vozniškega dovoljenja H kategorije, izdanega na obrazcu vozniškega dovoljenja, določenega s pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega

dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92 in 70/95), se ob zamenjavi tega vozniškega dovoljenja za vozniško dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če so dopolnili starost 16 let, potrdi v vozniškem dovoljenju tudi kategorija A1 ter vpiše omejitve, da smejo voziti le motorna kolesa, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 50 km/h.

(20) Ob uporabi in zamenjavi vozniškega dovoljenja, izdanega na obrazcu vozniškega dovoljenja, določenega s pravilnikom o obrazcih prometnih dovoljenj in vozniškega dovoljenja ter o registrskih tablicah (Uradni list RS, št. 5/92, 70/95 in 73/2000), za vozniško dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, se upošteva naslednja ustreznost med kategorijami:

DOSEDANJE VOZNIŠKO DOVOLJENJE	NOVO VOZNIŠKO DOVOLJENJE
A do 125 ccm	= A1
A do 125 ccm in 11 kW	= A1
A do 350 ccm	= A – ko imetnik vozniškega dovoljenja dopolni 20 let
A	= A
B	= B
C	= C
D	= D
E le k B	= B + E
E	= B + E, C + E in če ima imetnik vozniškega dovoljenja kategorijo D, tudi D + E
F	= F
G	= G
H	= H in A1 do 50 km/h, ko imetnik vozniškega dovoljenja kategorije H dopolni 16 let starosti.“

18. člen

V 129. členu se za deveto alineo črta pika in doda nova deseta, enajsta in dvanajsta alineja, ki se glasijo:

- za vozila kategorije B + E in C + E 18 let;
- za vozila kategorije D + E 21 let;
- za vozila kategorije I 16 let.“

19. člen

V 132. členu se v tretjem odstavku besedilo “in zamenjavo vozniških dovoljenj” nadomesti z besedilom “in za nadomestitev in zamenjavo vozniških dovoljenj, enotne kode pripomočkov, ki jih mora voznik uporabljati pri vožnji vozila in omejitev“.

20. člen

V 133. členu se v prvi alineji beseda “vozniku” nadomesti z besedami “imetniku vozniškega dovoljenja“.

V drugi alineji se besedi “upravno enoto” nadomestita z besedo “organ“.

V osmi alineji se za besedo “kategorije,” doda besede “in podkategorije vozil,“.

21. člen

V 135. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Tujec, ki prebiva v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev, in državljan Republike Slovenije, ki se vrne iz tujine v Republiko Slovenijo z namenom stalnega prebivanja, ali če začasno prebiva v Republiki Sloveniji več kot šest mesecev, lahko, če izpolnjujeta druge s tem zakonom določene pogoje za vožnjo motornih vozil, v enem letu od pričet-

ka prebivanja v Republiki Sloveniji zahtevata zamenjavo veljavnega tujega vozniškega dovoljenja za slovensko vozniško dovoljenje. Tujcu in državljanu Republike Slovenije, ki po določbi tega odstavka ne zahtevata zamenjave tujega vozniškega dovoljenja v enem letu po pričetku prebivanja v Republiki Sloveniji ali vrnitvi iz tujine v Republiko Slovenijo z namenom stalnega prebivanja v njej, prične enoletni rok, v katerem lahko zahtevata zamenjavo tujega vozniškega dovoljenja za slovensko vozniško dovoljenje, ponovno šteti, če zapustita Republiko Slovenijo za čas najmanj enega leta in se vrneta v Republiko Slovenijo. Slovensko vozniško dovoljenje se izda, če imetnik veljavnega tujega vozniškega dovoljenja opravi praktični del vozniškega izpita za tiste kategorije vozil, ki jih ima pravico voziti s tujim vozniškim dovoljenjem. Praktičnega dela vozniškega izpita ni potrebno opraviti imetnikom tujih vozniških dovoljenj tistih tujih držav, ki jih določi minister, pristojen za notranje zadeve, na podlagi ocene kvalitete izobraževanja, teoretičnega znanja in znanja vožnje motornih vozil voznikov ter prometno varnostnih razmer v posamezni tuji državi. Slovensko vozniško dovoljenje se izda namesto tujega vozniškega dovoljenja. Izjemoma in ob vzajemnosti se od osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev, misij tujih držav in predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ob zamenjavi tujega vozniškega dovoljenja ne zahtevajo dokazila o telesni in duševni zmožnosti voziti motorna vozila ter opravljanja praktičnega dela vozniškega izpita.“

22. člen

V 151. členu se v prvem odstavku besedilo “kategorije A, B, C, D, E in F” nadomesti z besedilom “ali skupine vozil, razen vozil kategorije G”.

V drugem odstavku se besedilo “se izvaja organiziran tečaj” nadomesti z besedilom “imajo stalno prebivališče ali začasno prebivališče več kot šest mesecev.”

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

“(4) Kandidati za voznike motornih vozil kategorije C smejo opravljati vozniški izpit, če imajo veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B.”

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se za besedami “najmanj dve leti.” doda vejica in besedilo “ali če so kot vozniki inštruktorji poučevali v praktični vožnji kandidate za voznike motornih vozil kategorije C najmanj dve leti, ali če so kot člani izpitne komisije, ocenjevali kandidate za voznike motornih vozil kategorije C na izpitu iz vožnje vozila najmanj dve leti.”

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

23. člen

V 157. členu se v prvem odstavku besedilo “kategorij A, B, C, D, E in F” nadomesti z besedilom “razen kategorije G.”

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(2) Na vozniskem izpitu za kategorijo G se ugotavlja, ali kandidat za voznika motornih vozil te kategorije obvlada teoretično znanje, ki je predpisano s programom usposabljanja.”

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“(3) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti za vožnjo motornih vozil, sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem vozniskem izpitu za to kate-

gorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem vozilu, za čas, dokler tega dela vozniškega izpita ne opravi, pa se ji odvzame vozniško dovoljenje take kategorije. V izdano vozniško dovoljenje take osebe se vpiše podatek, da sme voziti le prilagojeno vozilo ter številko šasije oziroma podatke o prilagoditvi vozila.

(4) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik iz tretjega odstavka tega člena, ki vozi vozilo, ki ni vpisano v njegovo vozniško dovoljenje.”

24. člen

V 163. členu se šesta alineja spremeni tako, da se glasi:

“– določi organizacije, ki ugotavljajo ustreznost prilagojenosti vozil telesnim zmožnostim osebam iz tretjega odstavka 157. člena tega zakona;”

Doda se nova sedma alineja, ki se glasi:

“– izda natančnejše predpise o pogojih in načinu opravljanja izpita iz prve pomoči ter o evidencah, ki jih vodijo izpitne komisije.”

25. člen

V 164. členu se v prvem odstavku besedilo “kategorij A, B, C, D in E” nadomesti z besedilom “razen kategorij F, G, H in I.”.

V drugem odstavku se za besedo “specialistu” doda besedilo “ali organizaciji iz šeste alineje prejšnjega člena”.

26. člen

V 168. členu se v prvem odstavku besedilo “kategorij A, B, C, D in E” nadomesti z besedilom “razen kategorij F, G, H in I.”.

27. člen

V 176. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(3) Evidenca registriranih vozil vsebuje naslednje podatke:

- registrsko označbo;
- datum registracije;
- upravno enoto, ki vodi evidenco o vozilu;
- številko vpisa;
- datum prve registracije vozila in podatke o prvi registraciji vozila v Republiki Sloveniji (datum, kraj, registrska označba);
- serijsko številko in datum izdaje prometnega dovoljenja;
- podatke o osebi, na zahtevo katere je vozilo registrirano (stranka): ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji oziroma sedež;
- podatke o lastniku: ime in priimek oziroma firma, naziv, naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža;
- podatke o vozilu: vrsta, znamka, tip, komercialna oznaka vozila, država, v kateri je bilo vozilo izdelano, leto izdelave, številka šasije oziroma karoserije in tip motorja, moč in prostornina motorja, masa praznega vozila, razen za osebne avtomobile, največja dovoljena masa vozila, razen za motorna kolesa, število sedežev in stojšč, oblika ali namen karoserije ali okvirja, barva vozila in vrsta goriva, ki ga vozilo troši, razmerje med močjo motorja in maso vozila za motorna kolesa v kW/kg;
- podatke o tehničnem pregledu vozila: rok veljavnosti nalepke za tehnični pregled vozila, serijska številka nalepke in pravna oseba, ki je nalepko izdala;
- podatke o zavarovalnici, pri kateri je sklenjeno obvezno zavarovanje, in številko zavarovalne police;

– številko izjave o ustreznosti in tehnični brezhibnosti vozila oziroma številko izjave o ustreznosti posamično pregledanega vozila.“

Četrty odstavek se črta.

28. člen

V 177. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Upravna enota zavrne registracijo vozila, če ministrstvo, pristojno za homologacijo vozil, ugotovi, da je določen tip, varianta ali izvedenka vozila nevarna za cestni promet in prepove registracijo takih vozil ter izdajo izjav o ustreznosti in tehnični brezhibnosti vozila oziroma izjav o tehnični brezhibnosti vozila. Taka prepoved sme trajati največ šest mesecev.“

29. člen

V 178. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Lastniku vozila se ob registraciji vozila izdajo ustrezne registrske tablice, in sicer:

1. registrske tablice za osebne avtomobile, kombinirana vozila, tovorna vozila, delovna vozila, štirikolesa, vlečna vozila in avtobuse;
2. registrske tablice za motorna kolesa in trikolesa;
3. registrske tablice za kolesa z motorjem in lahka štirikolesa;
4. registrske tablice za priklopna vozila;
5. registrske tablice za traktorje;
6. registrske tablice za traktorske priklopnike;
7. registrske tablice za motorna in priklopna vozila diplomatskih in konzularnih predstavništev, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, in predstavništev mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji ter tujcev, zaposlenih v teh predstavništvih;
8. registrske tablice za začasno registrirana motorna in priklopna vozila in začasne registrske tablice za izvoz vozila;
9. registrske tablice za motorna in priklopna vozila, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede dimenzij (dolžina, širina, višina) ali katerih masa vozila presega 40 ton oziroma katera zaradi mase vozila presegajo dovoljene osne obremenitve;
10. registrske tablice za določena motorna in priklopna vozila Policije in Ministrstva za obrambo.“

V četrtem odstavku se za besedami “koles z motorjem,” dodajo besede “lahkih štirikoles, trikoles,“.

30. člen

V 182. členu se prvi odstavek nadomesti z novima prvim in drugim odstavkom, ki se glasita:

“(1) Lastnik registriranega vozila mora odjaviti vozilo na upravni enoti, ki vodi vozilo v evidenci registriranih vozil in hkrati z odjavo izročiti registrske tablice, če:

1. je veljavnost nalepke za tehnični pregled vozila, nalepljene na vozilo, potekla pred več kot tridesetimi dnevi;
2. je vozilo uničeno ali se je trajno prenehalo uporabljati;
3. se je vozilo začasno prenehalo uporabljati;
4. je vozilo odsvojeno na območju Republike Slovenije;
5. je vozilo odsvojeno v tujino ali če bo registrirano v tujini zaradi preselitve lastnika vozila oziroma iz drugih razlogov;
6. je vozilo ukradeno.

(2) Registrskih tablic ni treba izročiti lastniku vozila, ki istočasno zaprosi za registracijo istega ali drugega vozila, ki ga upravna enota registrira z isto registrsko označbo. Lastnik vozila, ki se je preselil oziroma prenesel svoj sedež v

drugo upravno enoto, mora odjaviti vozilo v upravni enoti, na območje katere se je stalno preselil oziroma prenesel svoj sedež, ta upravna enota pa mora o odjavi vozila obvestiti upravno enoto, ki je vodila vozilo v evidenci registriranih vozil. Ob odjavi vozila iz razlogov, navedenih v točki 1., 2., 3., 4. ali 5. prejšnjega odstavka, mora lastnik vozila, hkrati z vlogo za odjavo vozila, izpolniti in oddati tudi potrdilo o predelavi – razgradnji vozila oziroma izjavo o lokaciji vozila na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za okolje, ki določi tudi vrste vozil, za katere velja ta obveza. Oddani obrazec pošlje upravna enota Agenciji Republike Slovenije za okolje.“

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se za besedo “izročitve” dodajo besede “registrske tablice, s katerimi so bila označena vozila, ki se uporabljajo sezonsko (motorna kolesa, kolesa z motorjem, bivalna vozila ipd.), pa devet mesecev od njihove izročitve.“.

Dosedanja tretji in četrty odstavek postaneta četrty in peti odstavek.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se na koncu doda nov stavek, ki se glasi: “Lastnik objavljenega vozila mora Agenciji Republike Slovenije za okolje v petnajstih dneh po spremembi prijaviti vsako spremembo, ki vpliva na spremembo podatkov v podani izjavi o lokaciji vozila.“.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane deveti odstavek, se beseda “petim” nadomesti z besedo “šestim”.

Dosedanja deveti odstavek postane deseti odstavek.

31. člen

Za 193. členom se doda naslov “Inšpekcijski nadzor nad opravljanjem tehničnih pregledov vozil” in novi 193.a do 193.i členi, ki se glasijo:

“193.a člen

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov, ki urejajo področje tehničnih pregledov vozil, ter vodenjem evidenc s tega področja opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Inšpekcijski nadzor neposredno opravljajo delavci s posebnimi pooblastili – inšpektorji za tehnične preglede vozil (v nadaljnjem besedilu: inšpektor). Inšpektor mora imeti univerzitetno izobrazbo pravne ali tehnične smeri, najmanj pet let ustreznih delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja.

(3) Inšpektor, ki nima strokovnega izpita za inšpektorja, mora opraviti strokovni izpit v enem letu od dneva imenovanja za inšpektorja.

(4) Inšpektor izkazuje posebno pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzora s službeno izkaznico. Obrazec izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

193.b člen

(1) Inšpektor ima pravico in dolžnost izpopolnjevati svoje strokovno znanje in se usposablja za delo.

(2) Inšpektor mora vsako tretje leto opravljati preizkus strokovne usposobljenosti.

(3) Strokovni izpit za inšpektorja in preizkus strokovne usposobljenosti opravlja inšpektor pred komisijo, ki jo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Prvi preizkus strokovne usposobljenosti opravlja inšpektor najkasneje eno leto po imenovanju za inšpektorja oziroma najkasneje tretje leto po opravljenem strokovnem izpitu.

193.c člen

Minister, pristojen za notranje zadeve, določi vsebino in potek strokovnega izpita ter preizkusa strokovne usposobljenosti inšpektorjev.

Pooblastila in ukrepi inšpektorja

193.č člen

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ima inšpektor pravico pregledati poslovne prostore, merilne naprave in opremo za opravljanje tehničnih pregledov vozil ter pogodbe, listine in druge dokumente pooblaščenice organizacije, ki se nanašajo na opravljanje tehničnih pregledov vozil.

(2) Inšpektor sme ugotavljati istovetnost oseb, ki pri pooblaščenici organizaciji opravljajo tehnične preglede vozil in administrativna dela, vezana na tehnični pregled vozila, ter preveriti, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje tehničnih pregledov vozil, ki jih določa zakon.

(3) Pooblaščenica organizacija oziroma njena odgovorna oseba mora inšpektorju zagotoviti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora ter mu omogočiti izvajanje pooblastil iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek oseba iz drugega odstavka tega člena, če ne izkaže svoje identitete na zahtevo inšpektorja.

(5) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ravna v nasprotju s prvim in tretjim odstavkom tega člena, odgovorna oseba pravne osebe pa z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev.

193.d člen

(1) Inšpektor ima pravico, brez predhodnega obvestila ter brez dovoljenja pooblaščenice organizacije, vstopiti v poslovni prostor in v druge prostore, v katerih se opravljajo tehnični pregledi vozil ali dejavnosti, povezane s tehničnimi pregledi vozil.

(2) Inšpektor sme odvzeti dokumentacijo, ki jo potrebuje za ugotavljanje resničnega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da obstaja sum prekrška ali hujših kršitev zakonov ter drugih predpisov, povezanih s tehničnimi pregledi vozil.

(3) O odvzemu dokumentacije iz prejšnjega odstavka inšpektor izda pooblaščenici organizaciji potrdilo, iz katerega mora biti razvidno, katera dokumentacija je bila odvzeta.

193.e člen

O opravljenem inšpekcijskem nadzoru mora inšpektor sestaviti zapisnik. En izvod tega zapisnika se vroči pooblaščenici organizaciji, pri kateri je bil opravljen inšpekcijski nadzor.

193.f člen

(1) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da pooblaščenica organizacija ne zagotavlja z zakonom ali drugimi predpisi določenih pogojev za opravljanje tehničnih pregledov vozil, ali se ti opravljajo nepravilno, sme inšpektor pooblaščenici organizaciji z odločbo prepovedati nadaljnje opravljanje tehničnih pregledov vozil do odprave nepravilnosti ali določiti rok za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, kadar te ne vplivajo bistveno na opravljanje tehničnih pregledov vozil.

(2) Inšpektor izda pooblaščenici organizaciji, kadar gre za izjemno nujne ukrepe, ustno odločbo. Izdaja ustne odločbe se vpiše v zapisnik o inšpekcijskem nadzoru. V takem primeru izda inšpektor pooblaščenici organizaciji na njeno zahtevo v osmih dneh, od dneva, ko je bil opravljen inšpekcijski nadzor, tudi pisni odpravek odločbe.

(3) Zoper odločbo iz prvega in drugega odstavka tega člena je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva izdaje

ustne odločbe oziroma vročitve pisne odločbe. Pritožba zoper odločbo iz prvega in drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve. O pritožbi odloči minister, pristojen za notranje zadeve, najkasneje v petnajstih dneh od vložitve pritožbe.

193.g člen

Inšpektor mora z odločbo pooblaščenici organizaciji prepovedati opravljanje tehničnih pregledov vozil do odprave nepravilnosti, če pri nadzoru ugotovi:

- da opravlja tehnične preglede motornih in priklopnih vozil v nasprotju s predpisi ali navodili proizvajalca merilne naprave ali druge opreme;

- da so merilne naprave ali dvigalo pokvarjeni, niso tipsko odobreni, overjeni, kalibrirani ali vzdrževani v skladu s predpisi;

- da opravlja tehnični pregled vozila oseba, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje tega dela ali ga opravlja v času, ko ji je omejena pravica opravljati to delo;

- da poslovni prostor ne izpolnjuje predpisanih pogojev;

- da nima zagotovljenega predpisanega varovanja poslovnih prostorov, obrazcev, listin, pečatov ali evidenc s področja tehničnih pregledov vozil in registracije vozil;

- da mu pooblaščenica organizacija ne omogoči inšpekcijskega nadzora;

- neposredno nevarnost za življenje in zdravje ljudi.

193.h člen

(1) Inšpektor sme od voznika zahtevati, da mu omogoči, da opravi ponovni tehnični pregled vozila z namenom, da se opravi inšpekcijski nadzor nad opravljenim tehničnim pregledom vozila.

(2) Če se pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da je tehnik-kontrolor potrdil tehnično brezhibnost vozila, ki nima brezhibnih naprav ali predpisane opreme, inšpektor odredi ponoven tehnični pregled vozila ter odvzame nalepko za tehnični pregled vozila.

(3) Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik, ki ravna v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

193.i člen

Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za inšpektorja ter za izvrševanje inšpekcijskega nadzora uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakona o splošnem upravnem postopku.

32. člen

V 203. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Inšpektor, ki pri inšpekcijskem nadzoru ugotovi, da tehnik-kontrolor ne opravlja svojega dela v skladu z določili 199. člena tega zakona, ga z odločbo napoti na ponovno opravljanje izpita za tehnika-kontrolorja k pristojni izpitni komisiji.”

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane četrti odstavek, se beseda “četrtim” nadomesti z besedo “tretjim”.

33. člen

215. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Če je prekršek zoper varnost cestnega prometa storjen z vozilom, pa ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec, se za prekršek kaznuje lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila, razen če dokaže, da tega prekrška ni storil.”

(2) Če je lastnik oziroma imetnik pravice uporabe vozila, s katerim je storjen prekršek iz prejšnjega odstavka, pravna oseba ali samostojni podjetnik-posameznik, se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe oziroma samostojni podjetnik-posameznik.“

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

34. člen

(1) Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji, se za mednarodne prevoze potnikov in blaga v cestnem prometu, za celotno vožnjo (potovanje) uporablja sporazum o delu posadke na vozilih, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze (v nadaljnjem besedilu: "sporazum AETR", Uradni list SFRJ, št. 30/74).

(2) Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se na ozemlju Republike Slovenije sporazum AETR uporablja za mednarodni prevoz v cestnem prometu le v naslednjih dveh primerih:

a) za prevoze z vozili, ki so registrirana v državi članici Evropske unije ali državi pogodbenici sporazuma AETR, se za celotno vožnjo (potovanje) uporabljajo določila sporazuma AETR, če se ti prevozi opravljajo v državo oziroma iz države pogodbenice ali v tranzitu skozi državo pogodbenico sporazuma AETR;

b) za prevoze z vozili, registriranimi v državi, ki ni pogodbenica sporazuma AETR, se pri prevozih v državo oziroma iz države, ki ni pogodbenica sporazuma AETR, uporabljajo določila sporazuma AETR za tisti del vožnje (potovanja) opravljene na ozemlju Republike Slovenije.

35. člen

Določba 128.a člena zakona začne veljati eno leto po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski uniji. S tem dnem preneha veljati 128. člen zakona.

36. člen

(1) Ne glede na določbe zakona o varnosti cestnega prometa in tega zakona imajo državljani drugih republik naslednic nekdanje SFRJ, ki so na podlagi zakona o urejanju statusa državljanov drugih republik naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 61/99, 54/2000 – odločba US in 64/2001) pridobili dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji ali vložili prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, pa o njej še ni pravnomočno odločeno, pravico voziti motorna oziroma motorna in priklopna vozila v Republiki Sloveniji z veljavnim ali neveljavnim vozniškim dovoljenjem.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, imajo pravico voziti motorna oziroma motorna in priklopna vozila v Republiki Sloveniji eno leto po uveljavitvi tega zakona. Če v tem roku zahtevajo zamenjavo veljavnega ali neveljavnega tujega vozniškega dovoljenja, se jim tuje vozniško dovoljenje zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, če izpolnjujejo pogoje za vožnjo motornih oziroma motornih in priklopnih vozil določene z zakonom o varnosti cestnega prometa.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena, ki so vložile prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, pa o njej še ni bilo pravnomočno odločeno, imajo pravico voziti motorna oziroma motorna in priklopna vozila v Republiki Sloveniji do pravnomočne rešitve prošnje, če je prošnja pravnomočno rešena tako, da je osebi dovoljeno stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, pa smejo voziti motorna oziroma motorna in priklopna vozila v Republiki Sloveniji še eno leto od dneva pravnomočne rešitve prošnje. Če

te osebe v roku enega leta po izdaji dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, zahtevajo zamenjavo veljavnega ali neveljavnega tujega vozniškega dovoljenja, se jim tuje vozniško dovoljenje zamenja za slovensko vozniško dovoljenje, če izpolnjujejo pogoje za vožnjo motornih oziroma motornih in priklopnih vozil, določene z zakonom o varnosti cestnega prometa.

37. člen

Določbe 30. člena tega zakona, ki se nanašajo na obveznost izpolnitve in oddaje potrdila o predelavi – razgradnji vozila oziroma izjave o lokaciji vozila, se pričnejo uporabljati v roku, določenem v predpisu s področja varstva okolja, s katerim bo urejeno ravnanje z rabljenimi vozili.

38. člen

(1) Delavci ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, ki so opravljali nadzor nad opravljanjem tehničnih pregledov vozil do uveljavitve tega zakona, nadaljujejo s svojim delom do imenovanja inšpektorja, vendar najdlje eno leto od uveljavitve tega zakona.

(2) Do izdaje predpisa, ki bo predpisal službeno izkaznico, se inšpektor izkazuje s posebnim pooblastilom ministra, pristojnega za notranje zadeve.

39. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-07/89-1/126

Ljubljana, dne 10. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3234. Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (ZVISJV)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (ZVISJV)

Razlašam zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (ZVISJV), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. julija 2002.

Št. 001-22-98/02

Ljubljana, dne 19. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O VARSTVU PRED IONIZIRAJOČIMI SEVANJI IN JEDRSKI VARNOSTI (ZVISJV)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen in vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo pred ionizirajočimi sevanji z namenom, da se zmanjša škoda za zdravje ljudi in radioaktivna kontaminacija življenjskega okolja zaradi ionizirajočih sevanj zaradi uporabe virov ionizirajočih sevanj (v nadaljnjem besedilu: vir sevanja) do najmanjše možne mere, in se hkrati omogoči razvoj, proizvodnja in uporaba virov sevanj in izvajanje sevalnih dejavnosti. Za vir sevanja, ki je namenjen pridobivanju jedrske energije, zakon ureja izvajanje ukrepov jedrske varnosti in, če gre za uporabo jedrskega blaga, tudi posebnih ukrepov varovanja.

(2) Ta zakon določa tudi organizacijo po tem zakonu pristojnih upravnih organov in inšpektorjev ministrstva, pristojnega za zdravje, in ministrstva, pristojnega za okolje.

2. člen

(izključitev veljavnosti)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na vsebnost radioaktivnih snovi, ne veljajo za živila in njihove sestavine, za katere vsebnost določajo predpisi o zdravstveni ustreznosti živil.

(2) Določbe tega zakona ne veljajo za uvoz in izvoz zdravil, za katere je uvoz in izvoz urejen s predpisi o zdravilih in medicinskih pripomočkih.

(3) Določbe tega zakona se, razen določb o fizičnem varovanju jedrskih snovi, ne uporabljajo pri prevozu virov sevanja, za katerega je varstvo pred ionizirajočimi sevanji urejeno s predpisi o prevozu nevarnega blaga.

(4) Določbe tega zakona se glede varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji ne uporabljajo za izpostavljenost naravnemu sevanju, kot so obsevanost od radionuklidov, ki jih vsebuje človeško telo, od kozmičnega sevanja na površini tal ali radionuklidov, ki se nahajajo v nedotaknjeni zemeljski skorji.

3. člen

(pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Aktivnost je število radioaktivnih razpadov v časovni enoti. Enota za aktivnost je Becquerel.

2. Čezmerna izpostavljenost je izpostavljenost ionizirajočim sevanjem, ki povzroči preseganje predpisanih mejnih doz za posameznike ali prebivalstvo ali mejnih aktivnosti ali koncentracij aktivnosti za zrak, vodo, tla, živila, krmo in druge izdelke ali materiale.

3. Dekontaminacija je zmanjšanje ali odstranjevanje radioaktivnih snovi iz posameznih delov življenjskega okolja, ljudi, obleke, opreme in predmetov.

4. Delavec je oseba, ki pri delodajalcu opravlja delo na podlagi pogodbe o zaposlitvi za polni delovni čas, nepolni delovni čas ali začasno in je prevzela pravice in dolžnosti v zvezi z dejavnostjo, ki jo ureja ta zakon.

5. Delodajalec je fizična ali pravna oseba, ki izvaja sevalno dejavnost in je po predpisih na področju varstva pri delu dolžna zagotavljati varstvo delavcev.

6. Diagnostični referenčni nivoji so doze ionizirajočih sevanj ali aktivnosti odmerkov radiofarmakov pri standardnih radiodiagnostičnih posegih za skupine pacientov standar-

dni velikosti ali standardne fantome in ob uporabi običajnih vrst medicinske radiološke opreme.

7. Doza je merilo za količino energije ionizirajočih sevanj, ki bi jo ali jo je prejelo posamezno tkivo, organ ali telo človeka. Doze so ekvivalentne in efektivne. Ekvivalentna doza izraža različne učinke, ki jih ima posamezna vrsta ionizirajočih sevanj na posamezno tkivo ali organ, efektivna doza pa stopnjo škode za zdravje ljudi, ki nastane zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem, in se jo izračuna kot vsoto vseh glede na posamezno tkivo ali organ, uteženih ekvivalentnih doz.

8. Dozna ograda je vrednost doze, ki jo sme prejeti posameznik zaradi uporabe posamezne vrste vira sevanja. Dozna ograda se uporablja pri načrtovanju optimizacije varstva pred ionizirajočimi sevanji.

9. Fizično varovanje jedrskih snovi so ukrepi fizičnega in tehničnega varovanja v objektu ali na napravi z jedrsko snovjo, s katerimi se preprečuje kazniva ravnanja, ter načrt ukrepov ob takih ravnanjih.

10. Intervencijski nivo je vrednost izogibne doze ali iz doze izvedena vrednost, pri kateri se je treba odločati o uvedbi intervencijskih ukrepov. Izogibna doza ali izvedena vrednost doze je samo tista, ki je povezana s prenosno potjo, po kateri lahko radioaktivne snovi dosežejo ali obsevajo ljudi in za katero se uporablja intervencijski ukrep.

11. Intervencijski ukrepi so ukrepi preprečevanja ali zmanjšanja izpostavljenosti posameznikov virom sevanja, ki niso iz sevalne dejavnosti ali zaradi izrednega dogodka niso pod nadzorom. Intervencijski ukrepi se nanašajo na vire sevanja, prenosne poti in posameznike.

12. Interventna izpostavljenost je izpostavljenost posameznikov ionizirajočim sevanjem, ki prostovoljno izvajajo ali nudijo hitro pomoč ogroženim posameznikom, preprečujejo izpostavljenost ionizirajočim sevanjem velikega števila ljudi ali ohranjajo pomembne objekte ali predmete, pri čemer so lahko presežene mejne doze za izpostavljene delavce.

13. Ionizirajoče sevanje je prenos energije v obliki molekularnih, atomskih in subatomskih delcev ali elektromagnetnih valov valovne dolžine 100 nanometrov ali manj oziroma frekvence 3×10^{15} Hz ali več, ki lahko neposredno ali posredno povzroči tvorbo ionov.

14. Izrabljeno gorivo je jedrsko gorivo, ki je bilo obsevano v reaktorski sredici in je trajno iz nje odstranjeno.

15. Izpostavljeni delavci so osebe, ki so kot fizične osebe ali delavci pri svojem delu izpostavljeni ionizirajočim sevanjem zaradi izvajanja sevalnih dejavnosti po tem zakonu in za katere je verjetno, da bodo prejeli večjo dozo, kot je predpisana mejna doza za posameznike iz prebivalstva.

16. Izpostavljenost ionizirajočim sevanjem (v nadaljnjem besedilu: izpostavljenost) je biti obsevan z ionizirajočimi sevanji.

17. Izpostavljenost ob izrednem dogodku je izpostavljenost posameznikov zaradi izrednega dogodka. Izpostavljenost ob izrednem dogodku ne vključuje interventne izpostavljenosti.

18. Izredni dogodek je dogodek, pri katerem se zmanjša sevalna ali jedrska varnost. Zaradi stanja, ki je posledica izrednega dogodka, je treba začeti z izvajanjem ukrepov za zaščito delavcev, posameznikov iz prebivalstva ali prebivalstva, bodisi delno ali v celoti, ali za varstvo pacientov, če gre za izredni dogodek pri radiološkem posegu.

19. Izvoz je vsak iznos radioaktivnih snovi ali jedrskega blaga iz carinskega območja Republike Slovenije v skladu s carinskimi predpisi.

20. Jedrska varnost so tehnični in organizacijski ukrepi, s katerimi se doseže varno obratovanje jedrskega objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh

dogodkov ter varuje izpostavljene delavce, prebivalstvo in okolje pred ionizirajočimi sevanji.

21. Jedrske snovi so uran, torij in elementi z atomskim številom večjim od 92 ter druge snovi, materiali ali izdelki, ki se jih lahko uporablja za isti namen kot jedrske snovi, ali jih kot jedrsko snov določa predpis vlade po tem zakonu ali mednarodne pogodbe na področju neširjenja jedrskega orožja.

22. Jedrski objekt je objekt za predelavo in obogatitev jedrskih snovi ali izdelavo jedrskega goriva, jedrski reaktor v kritični ali podkritični sestavi, raziskovalni reaktor, jedrska elektrarna in toplotna, objekt za skladiščenje, predelavo, obdelavo ali odlaganje jedrskega goriva ali visoko radioaktivnih odpadkov, in objekt za skladiščenje, obdelavo ali odlaganje nizko ali srednje radioaktivnih odpadkov. Jedrski objekt je tudi več jedrskih objektov skupaj, če so funkcionalno povezani na istem geografsko zaokroženem območju ter jih upravlja ena oseba.

23. Jedrsko blago so jedrske snovi ter oprema in tehnologije, ki so načrtovane in izdelane za proizvodnjo ali uporabo jedrskih snovi.

24. Klinična odgovornost je odgovornost zdravnika, ki se nanaša na upravičenost in optimizacijo izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem pacienta pri radiološkem posegu. V okviru tega je zdravnik odgovoren za: klinično oceno izida posega, sodelovanje z drugimi specialisti ali zdravstvenim osebjem glede primerne radiološke prakse, pridobivanje podatkov o predhodnih posegih, zagotavljanje obstoječih informacij oziroma dokumentacije o radioloških posegih napotnim oziroma drugim zdravnikom, ustrezno informiranje pacienta in drugih prizadetih posameznikov o tveganjih zaradi posegov oziroma ionizirajočih sevanj.

25. Manj pomemben sevalni objekt je objekt z enim ali več viri sevanja, za katere je verjetno, da bi izpostavljenost ionizirajočim sevanjem delavcev ali drugih oseb v objektu presegla predpisane mejne doze.

26. Mejne doze so največje vrednosti učinkovitih in ekvivalentnih doz, ki jih lahko prejmejo izpostavljeni delavci, praktikanti, študentje ter posamezniki iz prebivalstva zaradi izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem.

27. Mejne vrednosti radioaktivne kontaminacije so vrednosti koncentracij aktivnosti, ki so izvedene na podlagi modelov letnega vnosa radionuklidov v človeški organizem z zaužitjem ali z vdihavanjem, na podlagi modelov zunanje izpostavljenosti ionizirajočim sevanjem ter na podlagi pretvorbenih količnikov, tako imenovanih doznih faktorjev, in se jih določijo za posamezne radionuklide ali vrste radionuklidov na površinah, v snoveh ter za posameznike ali za referenčno skupino prebivalstva.

28. Nadzorovano območje je območje vira sevanja, za katerega veljajo posebna pravila, s katerimi se zagotovi ustrezno varstvo pred ionizirajočim sevanjem ali prepreči širjenje radioaktivne kontaminacije, in do katerega je dostop nadzorovan.

29. Napotni zdravnik je zdravnik ali zobozdravnik, ki je pooblaščen, da napoti posameznika na radiološki poseg.

30. Naravni vir sevanja je vir ionizirajočih sevanj naravnega zemeljskega ali kozmičnega izvora.

31. Območje materialne bilance je območje znotraj jedrskega objekta ali izven njega, v katerem je kadarkoli mogoče opraviti popis jedrskih snovi in določiti količino teh snovi, ki se v to območje vnašajo ali iz njega iznašajo.

32. Obratovalna življenjska doba objekta je obdobje, v katerem se objekt uporablja v predvidene namene. Če gre za odlagališče, se to obdobje začne s prvo odložitvijo odpadkov ali izrabljenega goriva v objekt in se konča z zaprtjem odlagališča.

33. Odlaganje radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva je namestitev radioaktivnih odpadkov in jedrskega goriva na odlagališče ali na določeno mesto brez namena, da bi jih ponovno prevzeli. Za odlaganje odpadkov se šteje tudi s strani pristojnega ministrstva odobreno izpuščanje odpadnih radioaktivnih snovi v okolje, ki se kasneje razredčijo.

34. Odprti vir sevanja je vir sevanja, katerega oblika in zgradba ne ustreza zahtevam varstva pred sevanji, ki veljajo za zaprt vir sevanja, tako da je mogoča razpršitev radioaktivnih snovi v okolje.

35. Opazovano območje je območje vira sevanja, ki je pod ustreznim nadzorom zaradi varstva pred sevanji.

36. Pooblaščen izvedenec medicinske fizike je od pristojnega ministrstva pooblaščen oseba, ki ima zahtevano znanje na področju fizike ali tehnologije ionizirajočih sevanj pri njihovi uporabi v zdravstvu (v nadaljnjem besedilu: področje medicinske fizike) in je usposobljena za svetovanje pri optimizaciji, merjenju in ocenjevanju obsevanosti pacientov, razvoju, načrtovanju in uporabi radioloških posegov in opreme ter zagotavljanju in preverjanju kakovosti radioloških posegov.

37. Pooblaščen izvedenec varstva pred sevanji je od pristojnega ministrstva pooblaščen pravna ali fizična oseba, ki ima zahtevano znanje in je usposobljena za izvajanje fizikalnih, tehničnih oziroma radiološko kemijskih testov, potrebnih za ocenjevanje doz, ter za svetovanje pri ukrepih varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji.

38. Pooblaščen izvedenec za sevalno in jedrsko varnost je od pristojnega ministrstva pooblaščen pravna ali fizična oseba, ki ima zahtevano znanje in je usposobljena za ocenjevanje jedrske varnosti jedrskih objektov, sevalne varnosti sevalnih objektov in varstva okolja pred ionizirajočimi sevanji.

39. Pooblaščen izvajalec dozimetrije je od pristojnega ministrstva pooblaščen pravna oseba, ki ima zaposlene strokovnjake, usposobljene za izvajanje naslednjih nalog dozimetrije: ocenjevanje doz izpostavljenih delavcev, merjenje ionizirajočih sevanj v delovnem okolju, interpretacijo izmerjenih vrednosti ionizirajočih sevanj ali za merjenje radioaktivnosti v človekovem telesu ali bioloških vzorcih.

40. Pooblaščen zdravniki so zdravniki, ki so pooblaščen za izvajanje zdravstvenega nadzora izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov.

41. Posamezniki iz prebivalstva so posamezniki v celotni populaciji, razen izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov, med opravljanjem dela v zvezi z dejavnostjo po tem zakonu in posameznikov med zdravniškimi pregledi, v času zdravljenja, pri prostovoljni negi bolnikov ali medicinskih ali biomedicinskih raziskavah.

42. Pospeševalnik delcev je umetni vir sevanja, ki zaradi pospeševanja delcev oddaja ionizirajoče sevanje z energijo večjo od 1 MeV.

43. Potencialna izpostavljenost je izpostavljenost, katere ni mogoče z gotovostjo napovedati, je pa verjetno, da bo do nje prišlo, in jo je možno vnaprej oceniti.

44. Praktikant je oseba, ki se usposablja ali uči za opravljanje posebnih strokovnih opravil pri pravni ali fizični osebi, ki v okviru svoje dejavnosti izvaja sevalno dejavnost.

45. Pravno-medicinski postopek je radiološki poseg, izveden za potrebe zavarovalništva ali v pravne namene brez medicinske indikacije.

46. Priglasitev namere je predložitev dokumenta, s katerim se obvesti pristojno ministrstvo iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, o nameri izvajati katerokoli sevalno dejavnost ali uporabljati vir sevanja.

47. Radioaktivna kontaminacija je onesnaženost zraka, vode, tal, materiala, izdelkov, površin bivalnega ali de-

lovnega okolja ali posameznika z radionuklidi in se izraža kot koncentracija aktivnosti na enoto prostornine, mase ali površine. Radioaktivna kontaminacija človekovega telesa je zunanja radioaktivna kontaminacija kože ter notranja radioaktivna kontaminacija organov zaradi vnosa radioaktivnih snovi.

48. Radioaktivni odpadki so snovi v plinasti, tekoči ali trdni obliki, predmeti ali oprema, ki so odpadek sevalnih dejavnosti ali intervencijskih ukrepov in zanje ni predvidena nadaljnja uporaba, ki pa vsebujejo radioaktivne snovi ali so radioaktivno kontaminirani tako, da presegajo ravni opustitve.

49. Radioaktivna snov je vsaka snov, ki vsebuje enega ali več radionuklidov, katerih aktivnosti ali koncentracije ne moremo zanemariti glede na merila varstva pred ionizirajočimi sevanji.

50. Radiološki poseg je vsak poseg, ki vključuje izpostavljenost pacientov ali drugih oseb ionizirajočim sevanjem v zdravstvu.

51. Ravnanje z radioaktivnimi odpadki je zbiranje, obdelava, priprava, začasno skladiščenje in odstranjevanje radioaktivnih odpadkov.

52. Ravni izvetja so aktivnosti, koncentracije aktivnosti, hitrosti doz ali električne napetosti, pri katerih ali pod katerimi za vire sevanja določbe tega zakona ne veljajo.

53. Ravni opustitve so aktivnosti ali koncentracije aktivnosti, pri katerih ali pod katerimi se pristojno ministrstvo iz drugega odstavka 9. člena tega zakona odloči, da se radioaktivne snovi ali materiale ne obravnava več po tem zakonu.

54. Razgradnja objekta so vsi ukrepi, ki vodijo k prenehanju nadzora po določbah tega zakona nad jedrskim objektom ali sevalnim objektom. Razgradnja objektov vključuje tako postopke dekontaminacije kot postopke demontaže ter odstranitev radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva iz objekta.

55. Referenčna skupina prebivalstva je reprezentativna skupina posameznikov, ki je ali bi lahko bila enakomerno izpostavljena ionizirajočim sevanjem iz določenega vira sevanja po določeni obsevi poti, in je hkrati skupina, ki je ali bi bila v danih okoliščinah najbolj izpostavljena.

56. Sevalna dejavnost je vsaka človekova dejavnost ali dejanje, ki lahko poveča izpostavljenost ionizirajočim sevanjem posameznikov zaradi umetnih virov ali naravnih virov sevanja z naravnimi radionuklidi, predelanimi zaradi njihovih radioaktivnih cepljivih ali oplodnih lastnosti. Za sevalno dejavnost se ne štejejo intervencijski ukrepi in dejavnost, pri kateri so posamezniki izpostavljeni radonu v bivalnih prostorih ali naravni ravni sevanja, ki je posledica radionuklidov v človeškem telesu, na površini tal ali v tleh ali zaradi kozmičnega sevanja na površini tal.

57. Sevalna varnost so tehnični in organizacijski ukrepi v sevalnem objektu ali v manj pomembnem sevalnem objektu, s katerimi se doseže varno obratovanje objekta, preprečuje izredne dogodke ali ublažijo posledice teh dogodkov ter zagotovi varstvo izpostavljenih delavcev, prebivalstva in okolja pred ionizirajočimi sevanji.

58. Sevalni objekt je:

- objekt z enim ali več viri sevanja, namenjenimi obsevanju z ionizirajočimi sevanji in za katere je verjetno, da bi povzročili čezmerno izpostavljenost posameznikov iz prebivalstva,

- objekt z enim ali več odprtimi viri sevanja, za katere je verjetno, da bi bila zaradi sproščanja radioaktivnih snovi v okolje izpostavljenost posameznikov iz prebivalstva čezmerna,

- objekt, iz katerega se zaradi izvajanja dejavnosti letno izpuščajo v okolje radioaktivne snovi z aktivnostjo, ki več kot desetkrat presega ravni izvetja,

- objekt, namenjen pridobivanju, predelavi in obogatitvi jedrskih mineralnih surovin, in

- odlagališče z rudarsko jalovino ali hidrometalurško jalovino, ki nastaja pri pridobivanju jedrskih surovin.

Sevalni objekt je tudi več sevalnih objektov, če so funkcionalno povezani na istem geografsko zaokroženem območju ter jih upravlja ena oseba.

59. Škoda za zdravje ljudi so klinično ugotovljivi škodljivi učinki ionizirajočih sevanj s tveganjem za zdravje ljudi in za skrajšanje njihovega življenja, ki se lahko pojavijo takoj ali z zakasnitvijo, vključno s škodo zaradi somatskih učinkov, raka ali hujše poškodbe genov.

60. Transzit je vsak prenos radioaktivnih snovi ali jedrskega blaga preko carinskega območja Republike Slovenije pod carinskim nadzorom v skladu s carinskimi predpisi.

61. Umetni vir sevanja je vir sevanja, ki ni naravni vir sevanja.

62. Upravljevec objekta je oseba, ki upravlja objekt in ima, skladno s predpisi o graditvi objektov in drugimi predpisi za tehnične in druge pogoje njegovega obratovanja, dovoljenje za uporabo objekta. Če gre za rudarska dela, mora upravljevec imeti tudi rudarsko pravico po predpisih o rudarstvu.

63. Uvoz je vsak vnos radioaktivnih snovi ali jedrskega blaga na carinsko območje Republike Slovenije, ne glede na to kakšna raba ali uporaba je bila v skladu s carinskimi predpisi dovoljena za to blago, razen tranzita.

64. Varnostna analiza je analiza varnosti jedrskega objekta, izvedena na podlagi determinističnih ali verjetnostnih metod. Namen varnostne analize je preveriti projektne zasnove jedrskega objekta glede jedrske varnosti in ugotoviti, ali je jedrski objekt načrtovan tako, da so zagotovljene zahteve v zvezi z mejnimi dozami za izpostavljenost ionizirajočim sevanjem in v zvezi z omejitvami za izpuste odpadnih radioaktivnih snovi v okolje v vsakem obratovalnem stanju jedrskega objekta.

65. Varstvo pred ionizirajočimi sevanji so tehnični in organizacijski ukrepi, s katerimi se zagotavlja varstvo ljudi pred ionizirajočimi sevanji pri uporabi virov sevanja, pri izvajanju dejavnosti na območju naravnih virov sevanja, med izvajanjem intervencijskih ukrepov in pri sanaciji posledic izrednega dogodka, ter ukrepi sevalne varnosti, če je vir sevanja v sevalnem objektu ali manj pomembnem sevalnem objektu.

66. Vir sevanja je radioaktivna snov, naprava ali objekt, ki lahko oddaja ionizirajoča sevanja ali radioaktivne snovi. Viri sevanja so naravni in umetni.

67. Zagotavljanje kakovosti so vse načrtovane in sistematično izvajane človekove dejavnosti ali dejanja, s katerimi se zagotavlja sprejemljivo stopnjo zaupanja, da so določeni postopek, organizacija ukrepa ali oprema varstva pred ionizirajočimi sevanji ali jedrske varnosti ali katerikoli njihov sestavni del, izvedeni zadovoljivo in v skladu z dogovorjenimi standardi. Zagotavljanje kakovosti mora vsebovati tudi postopke preverjanja kakovosti.

68. Zaprti vir sevanja je vir sevanja, katerega zgradba je taka, da pri predvidenih pogojih uporabe in obrabe ter predvidljivih nezgodah preprečuje kakršnokoli razpršitev radioaktivnih snovi v okolje.

69. Zaprtje odlagališča je dokončanje vseh ukrepov, ki jih je treba izvesti zaradi dolgoročne varnosti odlagališča.

70. Zunanji izvajalec sevalne dejavnosti je vsaka pravna ali fizična oseba, ki izvaja sevalno dejavnost v nadzorovanem območju vira sevanja, in ni uporabnik vira sevanja ali upravljevec objekta, v katerem je vir sevanja.

4. člen

(načela zakona)

(1) Država mora pri sprejemanju predpisov, izdajanju soglasij in dovoljenj in pri odločanju v drugih upravnih zadevah, izvajanju nadzora in drugih nalog iz svoje pristojnosti zagotoviti vse možne primerne in razumne ukrepe za preprečitev škode za zdravje ljudi in radioaktivne kontaminacije življenjskega okolja (načelo celovitosti).

(2) Uporabo nove vrste ali načina dejavnosti, ki povzroča izpostavljenost, in vsakega intervencijskega ukrepanja je treba predhodno upravičiti glede na gospodarske, družbene ali druge učinke v primerjavi s škodo za zdravje ljudi, ki jo lahko taka dejavnost zaradi izpostavljenosti povzroči (načelo upravičenosti).

(3) Vsaka sevalna dejavnost sme povzročiti izpostavljenost le na ravni, ki je tako nizka, kot jo je mogoče doseči z razumnimi ukrepi ob upoštevanju gospodarskih in družbenih dejavnikov (načelo optimizacije varstva pred ionizirajočim sevanjem). Načelo optimizacije varstva pred ionizirajočimi sevanji velja tudi za načrtovanje intervencijskih ukrepov tako, da se primerja izpostavljenost pri izvedbi intervencijskega ukrepa s koristmi tega ukrepa, to je z zmanjšanjem škode, povzročene z izrednim dogodkom.

(4) Pri izvajanju sevalne dejavnosti ali dejavnosti, kjer izpostavljenost zaradi prisotnosti naravnih virov sevanja presega mejno vrednost za posameznike iz prebivalstva, mora biti zagotovljeno zmanjšanje izpostavljenosti delavcev, praktikantov, študentov in posameznikov iz prebivalstva tako, da vsota prejetih doz zaradi izvajanja vseh možnih sevalnih dejavnosti ne presega mejnih doz, določenih na podlagi tega zakona (načelo mejnih doz).

(5) Jedrske snovi ter jedrske tehnologije je treba uporabljati tako, da so izpolnjene obveznosti mednarodnih sporazumov o preprečevanju širjenja jedrskega orožja in nepooblaščenega razpolaganja z jedrskim blagom, vključno z izrabljenim gorivom (načelo miroljubne uporabe).

(6) Za varstvo pred ionizirajočimi sevanji je odgovoren uporabnik vira sevanja, za jedrsko varnost pa upravljavec jedrskega objekta (načelo primarne odgovornosti).

(7) Uporabnik vira sevanja krije stroške ukrepov za zagotavljanje varstva pred ionizirajočimi sevanji po tem zakonu, vzdrževanja pripravljenosti na izredne dogodke in intervencijskih ukrepov ter stroške odprave posledic izrednega dogodka (načelo povzročitelj plača).

(8) Upravljavec sevalnega objekta in upravljavec jedrskega objekta morata biti pripravljena za izvedbo intervencijskih ukrepov za primer izrednih dogodkov (načelo pripravljenosti).

(9) Če odprave posledic izrednega dogodka in kritja stroškov odprave njihovih posledic ni mogoče pripisati določenim ali določljivim povzročiteljem, ali so ti sporni, ali kadar posledic ni mogoče drugače odpraviti, zagotovi sredstva za odpravo posledic izrednega dogodka država (načelo subsidiarnega ukrepanja).

(10) Podatki o radioaktivnosti v okolju, o izpostavljenosti posameznikov iz prebivalstva ter o postopkih in dejavnostih državnih organov, izvajalcev javnih služb in nosilcev pooblastil, ki se nanašajo na varstvo pred ionizirajočimi sevanji in jedrsko varnost, so javni (načelo javnosti).

5. člen

(strokovna sveta)

(1) Minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za okolje, imenujeta za strokovno pomoč ministrstvu, pristojnemu za okolje, in ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ter organom in inšpektorjem po tem zakonu strokovna sveta, in sicer:

– strokovni svet za vprašanja sevalne in jedrske varnosti, fizičnega varovanja jedrskih snovi in objektov, varovanja jedrskega blaga, stanja radioaktivnosti okolja, varstva okolja pred ionizirajočimi sevanji, intervencijskega ukrepanja, sanacije posledic izrednih dogodkov in uporabe virov sevanja, ki se jih ne uporablja v zdravstvu in veterinarstvu,

– strokovni svet za vprašanja varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji, radioloških posegov in uporabe virov sevanja v zdravstvu in veterinarstvu.

(2) Vsakega od strokovnih svetov iz prejšnjega odstavka sestavlja pet članov, strokovnjakov za posamezna področja iz prejšnjega odstavka.

(3) Začetni mandat dvema članoma strokovnega sveta traja dve leti, trem članom pa štiri leta, v nadaljevanju pa izmenično poteče mandat članov strokovnega sveta na vsakih šest let.

6. člen

(naloge strokovnih svetov)

(1) Naloge strokovnih svetov iz prejšnjega člena so:

– dajanje mnenj in predlogov pri pripravi predpisov po tem zakonu,

– dajanje mnenja k letnemu poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti,

– dajanje mnenj na letni program dela upravnih organov in inšpektorjev, pristojnih za zadeve po tem zakonu,

– dajanje mnenj in predlogov o drugih zadevah v zvezi s področji, ki jih pokrivajo, za katere jih zaprosijo organi, pristojni za upravno in inšpekcijsko odločanje po tem zakonu.

(2) Strokovna sveta o svojem delu izdelata letni poročili in jih posredujejo do 30. junija tekočega leta za preteklo leto ministrstvu, pristojnemu za zdravje, in ministrstvu, pristojnemu za okolje.

(3) Minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za okolje, poročili iz prejšnjega odstavka objavita na način, da sta dostopni javnosti.

(4) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za strokovna sveta zagotavljata ministrstvi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, predpišeta način delovanja strokovnih svetov, pogostost sestajanja, roke za izdelavo mnenj in druge zadeve, pomembne za poslovanje strokovnih svetov, vključno z načinom zagotavljanja neodvisnosti članov strokovnega sveta.

7. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki o izvajanju sevalnih dejavnostih, uporabi virov sevanja, sevanju naravnih virov, načrtovanju, gradnji in obratovanju sevalnih objektov in jedrskih objektov, statistično obdelanih prejetih dozah izpostavljenih delavcev in posameznikov iz prebivalstva, ravnanju z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom, uvozu, izvozu in tranzitu radioaktivnih odpadkov ali radioaktivnih snovi, radioaktivni kontaminiranosti okolja, živil, krme in izdelkov za široko rabo, izrednih dogodkih, načrtih zaščite in reševanja v primerih izrednega dogodka so javni.

(2) Za dostop do informacij iz prejšnjega odstavka se uporabljajo postopki za dostop do informacij v skladu z zakonom.

8. člen

(izvajanje sevalne dejavnosti in uporaba virov sevanja brez dovoljenj)

(1) Če se ugotovi, da je prišlo do izvajanja sevalne dejavnosti ali uporabe vira sevanja brez dovoljenj oziroma do

opustitve predpisanih ravnanj z virom sevanja ali z radioaktivnimi odpadki, mora država z vsemi ukrepi iz svoje pristojnosti zagotoviti takojšnjo zaustavitev kršitev določb tega zakona in preprečiti možnost nenadzorovane izpostavljenosti.

(2) Stroške zaustavitve kršitev in preprečevanja nenadzorovane izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka in stroške odprave posledic za zdravje ljudi in okolja, če je do njih prišlo, krije država, če oseba, ki je uporabljala ali upravljala vir sevanja ali opustila predpisano ravnanje z virom sevanja ni določljiva ali, če ne more zagotoviti sredstev za odpravo posledic.

(3) Država ima pravico in dolžnost izterjave vračila stroškov iz prejšnjega odstavka tudi, če gre za osebo iz prejšnjega odstavka, ki se jo odkrije kasneje.

(4) O tem, da je prišlo do nedovoljene uporabe ali opustitve predpisanih ravnanj iz prvega odstavka tega člena, ki bi lahko povzročili izredni dogodek, morata ministrstvo, pristojno za okolje, in ministrstvo, pristojno za zdravje, vsako v okviru svojih pristojnosti po tem zakonu obvestiti javnost preko ministrstva za zunanje zadeve ali pa neposredno, če tako določajo mednarodni sporazumi, pa tudi pristojne organe sosednjih držav in mednarodne organizacije, če posledice izrednega dogodka pomenijo tveganje za nastanek škode za zdravje ljudi ali okolje v teh državah.

2. IZVAJANJE SEVALNIH DEJAVNOSTI

2.1 Priglasitev namere o izvajanju sevalne dejavnosti in uporabi vira sevanja

9. člen

(priglasitev namere)

(1) Oseba, ki namerava:

- proizvajati, predelovati, uporabljati, skladiščiti, prevažati, uvažati, izvažati ali odlagati radioaktivne snovi ali jih le posedovati ali z njimi kako drugače rokovati,

- proizvajati, uvažati, vzdrževati ali izvajati dejavnost z napravo ali opremo, ki sama ali zaradi sestavnih delov oddaja ionizirajoča sevanja zaradi obratovanja pri električni napetosti večji od 5 kV,

- izvajati dejavnost, ki jo določi vlada kot sevalno dejavnost, za katero izvajanje je treba pridobiti dovoljenje, mora svojo namero priglasiti (v nadaljnjem besedilu: priglasitev namere).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka priglasi namero ministrstvu, pristojnemu za okolje, razen če gre za uporabo radioaktivnih snovi ali naprav ter opreme iz druge alineje prejšnjega odstavka v zdravstvu ali veterinarstvu ali za izvajanje sevalne dejavnosti v zdravstvu ali veterinarstvu, katerih namero priglasi ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ni treba priglasiti namere, če gre za uporabo:

- zaprtih virov sevanja, ki so tipsko odobreni in pri katerih pri normalnem obratovanju niso presežene predpisane mejne vrednosti za hitrost doze,

- električnih naprav ali opreme, ki je tipsko odobrena in pri kateri pri normalnem obratovanju niso presežene predpisane mejne vrednosti za hitrost doze,

- katodnih cevi, namenjenih prikazovanju slik, če izpolnjujejo predpisane pogoje,

- radioaktivno kontaminiranih materialov, ki so posledica dovoljenih izpustov odpadnih radioaktivnih snovi v okolje,
- radioaktivnih snovi ali materialov, ki vsebujejo radioaktivne snovi izpod ravni izvetja,

- radioaktivnih snovi ali materialov, ki vsebujejo radioaktivne snovi, za katere je pristojno ministrstvo iz prejšnjega

ga odstavka odločilo, da se jih ne obravnava več po tem zakonu.

(4) Vlada podrobneje določi vire sevanja, za katere namere iz prvega odstavka tega člena ni treba priglasiti, ter z njimi povezane majhne količine radioaktivnih snovi ali nizke koncentracije aktivnosti, za katere niso presežene ravni za izvetje, zahteve glede tipskega preskušanja zaprtih virov sevanja in električnih naprav in opreme ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati katodne cevi iz prejšnjega odstavka.

(5) Vlada določi tudi ravni opustitve in merila, na podlagi katerih se pristojno ministrstvo iz drugega odstavka tega člena lahko odloči, da se radioaktivnih snovi ne obravnava več po tem zakonu.

(6) Minister, pristojen za okolje, določi tehnične zahteve za tipsko odobritev virov sevanja in električnih naprav ter opreme skladno s predpisi o tehničnih zahtevah za proizvodnje in o ugotavljanju skladnosti. Če gre za vire sevanja in električne naprave ter opremo, ki se jo uporablja za radiološke posege ali za preglede v veterinarstvu, določi tehnične zahteve za tipsko odobritev minister, pristojen za zdravje.

10. člen

(vsebina in oblika priglasitve namere)

(1) Priglasitev namere vsebuje najmanj naslednje podatke:

- ime in sedež gospodarske družbe, zavoda ali druge organizacije ali samostojnega podjetnika posameznika, ki namerava izvajati sevalno dejavnost,

- ime in naslov osebe, ki zastopa izvajalca sevalne dejavnosti,

- podatke o sevalni dejavnosti in uporabljenem viru sevanja, vključno s podatki o lokaciji,

- podatke o začetku in času trajanja izvajanja sevalne dejavnosti oziroma o času uvoza, nabave, odprodaje, oddaje, izvoza, odstranitve ali razgradnje vira sevanja.

(2) Priglasitev namere je treba posredovati v obliki, ki jo predpišeta minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje.

(3) Za priglasitev namere se šteje tudi:

- vloga za izdajo dovoljenja za uvoz, izvoz in tranzit jedrskih snovi, radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva,

- vloga za izdajo dovoljenja za uvoz in izvoz radioaktivnih snovi,

- prijava tranzita radioaktivnih snovi,

- vloga za uporabo vira sevanja, če gre za vir sevanja, ki je glede namena rabe in značilnosti ionizirajočega sevanja enak viru sevanja, za katerega je zavezanec že pridobil dovoljenje za uporabo,

- vloga za izdajo okoljevarstvenega soglasja, če gre za izvajanje sevalne dejavnosti v sevalnem objektu ali v jedrskem objektu.

2.2 Izvajanje sevalne dejavnosti

11. člen

(dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti)

(1) Pred začetkom izvajanja sevalne dejavnosti je treba pridobiti dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti.

(2) Dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti se izda osebi, ki izpolnjuje s tem zakonom določene pogoje za izvajanje sevalne dejavnosti.

(3) Dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti izda ministrstvo, pristojno za okolje, za:

- upravljanje in razgradnjo sevalnega objekta ali jedrskega objekta,

– namerno dodajanje radioaktivnih snovi pri proizvodnji in izdelovanju predmetov splošne rabe ter uvoz ali izvoz takega predmeta,

– uporabo rentgenskih naprav, virov sevanja in pospeševalnikov delcev, razen elektronskih mikroskopov, če ne gre za uporabo v zdravstvu ali veterinarstvu,

– odlaganje, predelavo ali ponovno uporabo radioaktivnih snovi ali materialov, ki vsebujejo radioaktivne snovi in izvirajo iz uporabe virov sevanja ali izvajanja sevalnih dejavnosti po tem zakonu, za njih pa se ministristvo, pristojno za okolje, ni odločilo, da se jih ne obravnava več po tem zakonu,

– za izdelovanje ali razvoj opreme in tehnologije, ki je jedrsko blago,

– za prevoz jedrskih snovi,

– vzdrževanje, umerjanje ali druga podobna dela, ki se jih izvaja na virih sevanja, če to ni vključeno v izvajanje dejavnosti iz prejšnjih alinej tega odstavka.

(4) Dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti izda ministristvo, pristojno za zdravje, za:

– namerno dodajanje radioaktivnih snovi pri proizvodnji in izdelovanju zdravil ter uvoz ali izvoz takega zdravila,

– namerno dajanje radioaktivnih snovi osebam za namen medicinskega zdravljenja ali raziskav,

– namerno dajanje radioaktivnih snovi živalim za namen veterinarskega pregleda, zdravljenja ali raziskav, če to vpliva na izpostavljenost,

– uporabo rentgenskih naprav, virov sevanja in pospeševalnikov delcev v zdravstvu ali veterinarstvu, razen elektronskih mikroskopov,

– opravljanje tehničnih pregledov virov sevanja, ki se jih uporablja pri izvajanju sevalne dejavnosti v zdravstvu in veterinarstvu,

– vzdrževanje, umerjanje ali druga podobna dela, ki se jih izvaja na virih sevanja, če to ni vključeno v izvajanje dejavnosti iz prejšnjih alinej tega odstavka.

(5) Če je za izvajanje sevalne dejavnosti treba upravljati ali razgraditi sevalni objekt ali jedrski objekt, je dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti dovoljenje iz 79. člena tega zakona, razen če gre za sevalni objekt, v katerem se viri sevanja uporabljajo za izvajanje sevalne dejavnosti v zdravstvu ali veterinarstvu.

(6) Vlada podrobneje določi sevalne dejavnosti, za katerih izvajanje se mora pridobiti dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti.

12. člen

(vloga za pridobitev dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti)

(1) K vlogi za pridobitev dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti je treba predložiti podatke o organizacijski enoti varstva pred sevanji ali odgovorni osebi za varstvo pred sevanji, oceno varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji in tehnično dokumentacijo o vrsti uporabljenega vira sevanja, načinu uporabe ter ukrepih varstva pred sevanji v zvezi z uporabljenimi viri virov sevanja.

(2) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, podrobneje določita vsebino vloge za pridobitev dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti ter obseg in vsebino tehnične dokumentacije iz prejšnjega odstavka.

(3) Dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti izda ministristvo, ki je po tem zakonu pristojno za izdajo dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti, če iz predložene dokumentacije ugotovi, da so izpolnjeni vsi predpisani pogoji za izvajanje sevalne dejavnosti.

2.3 Uporaba virov sevanja

13. člen

(potrdilo o vpisu v register in dovoljenje za uporabo vira sevanja)

(1) Pred začetkom uporabe vira sevanja mora oseba iz 9. člena tega zakona pridobiti dovoljenje za uporabo vira sevanja ali potrdilo o vpisu vira sevanja v register virov sevanja.

(2) Dovoljenje za uporabo vira sevanja in potrdilo o vpisu vira sevanja v register virov sevanja izda ministristvo, pristojno za okolje, če gre za vir sevanja, ki se ga uporablja v zdravstvu ali veterinarstvu, pa ministristvo, pristojno za zdravje.

(3) Vlada določi vrste virov sevanja, za katere je pred uporabo treba pridobiti potrdilo o vpisu v register virov sevanja, in vire, za katere je pred uporabo treba pridobiti dovoljenje za uporabo.

(4) Pri določitvi virov iz prejšnjega odstavka se upošteva raven aktivnosti vira sevanja, lastnosti vira sevanja glede sevalne varnosti, verjetnost, da pride do nenadzorovane izpostavljenosti ter zahteve in pogoje glede nadzora zaradi sevalne varnosti ali fizičnega in tehničnega varovanja vira sevanja.

(5) Za vir sevanja v sevalnem objektu ali v jedrskem objektu, je dovoljenje za uporabo vira sevanja dovoljenje iz 79. člena tega zakona, razen če gre za sevalni objekt, v katerem se izvajajo sevalne dejavnosti v zdravstvu ali veterinarstvu.

(6) Vir sevanja, ki ni razvrščen po tretjem odstavku tega člena in ni vir sevanja v objektu iz prejšnjega odstavka, se lahko začne uporabljati 30 dni po tem, ko je bila pristojnemu ministristvu iz 9. člena tega zakona odposlana priglasitev namere.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministristvo, ki je pristojno za izdajo dovoljenja za uporabo vira sevanja, z odločbo prepove ali za čas največ treh mesecev prekine uporabo vira sevanja in zahteva dodatne podatke o viru sevanja, če ugotovi, da bi moral biti vir sevanja razvrščen med vire po tretjem odstavku tega člena, ali da je za razvrstitev vira v priglasitvi namere premalo podatkov.

(8) Čas od zahtevane prepovedi oziroma prekinitev uporabe vira sevanja do začetka ali nadaljevanja uporabe iz prejšnjega odstavka se ne šteje v rok iz šestega odstavka tega člena.

(9) Proti odločbi o prepovedi oziroma začasnih prekinitev uporabe vira sevanja ni pritožbe.

14. člen

(vloga za pridobitev potrdila o vpisu v register virov sevanja)

(1) Za vlogo za vpis v register virov sevanja se šteje vlagateljeva priglasitev namere o nakupu ali drugem načinu pridobitve vira sevanja.

(2) Pristojno ministristvo vpiše vir sevanja v register in izda vlagatelju iz prejšnjega odstavka potrdilo o vpisu v register virov sevanja, če iz priglasitve namere izhaja, da je vlagatelj tudi imetnik dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti, pri kateri se uporabljajo viri sevanja, ki se vpisujejo v register.

15. člen

(vloga za pridobitev dovoljenja za uporabo vira sevanja)

(1) K vlogi za pridobitev dovoljenja za uporabo vira sevanja je treba predložiti oceno varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji in tehnično dokumentacijo o viru sevanja, pogojih za njegovo uporabo in hrambo, ukrepih varstva pred sevanji v zvezi z uporabo, vzdrževanju, ravnanju ob

izrednih dogodkih in ravnanju z odpadnimi radioaktivnimi snovmi.

(2) Vsebina vloge in vsebina dokumentacije iz prejšnjega odstavka vključuje predvsem:

- podroben opis vira sevanja in opis prostora, kjer se bo vir sevanja uporabljal,
- opis ukrepov varstva posameznikov pred ionizirajočimi sevanji in fizičnega varovanja vira sevanja,
- načrt ravnanja z radioaktivnimi odpadki, ki nastajajo zaradi uporabe vira sevanja,
- opis izpustov odpadnih radioaktivnih snovi v okolje,
- veljavno dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti,
- dokazilo, da je bila priglášena namera o uporabi vira sevanja, če je ta predpisana po tem zakonu.

(3) Dovoljenje izda pristojno ministrstvo iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, če iz predložene dokumentacije ugotovi, da so izpolnjeni vsi pogoji za nameravano uporabo vira sevanja.

(4) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, podrobneje določita vsebino vloge za pridobitev dovoljenja za uporabo vira sevanja ter obseg in vsebino tehnične dokumentacije iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

(predpisi v zvezi z uporabo vira sevanja)

(1) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, določita pravila ravnanja za uporabo in hrambo posameznih vrst virov sevanja in pogoje za njihovo uporabo ter ukrepe sevalne varnosti, ki jih morajo izvajati uporabniki teh virov.

(2) Minister, pristojen za zdravje v zvezi s posamezno vrsto vira sevanja, ki se ga uporablja pri radioloških posegih, predpiše pogoje za osebe, ki izvajajo tehnične preglede virov sevanja, ki se jih uporablja pri izvajanju sevalne dejavnosti v zdravstvu in veterinarstvu, ter pogoje za usposobljenost oseb, ki vzdržujejo, umerjajo ali opravljajo druga podobna dela na teh virih sevanja, obveznost rednega tehničnega pregledovanja, ter druge pogoje za uporabo teh virov.

3. VARSTVO LJUDI PRED IONIZIRAJOČIMI SEVANJI

3.1 Splošna načela

17. člen

(obveznosti izvajalca sevalne dejavnosti)

Izvajalec sevalne dejavnosti mora:

- upravičiti izvajanje vsake nove sevalne dejavnosti in dokazati, da bodo koristi zaradi izvajanja nove sevalne dejavnosti večje od škode za zdravje ljudi,
- ponovno upravičiti izvajanje sevalne dejavnosti, za katero je že bilo izdano dovoljenje, če se pojavijo novi in pomembni dokazi ter spoznanja o njihovi učinkovitosti ali posledicah za zdravje ljudi,
- optimizirati varstvo ljudi in okolja pred ionizirajočimi sevanji tako, da so izpostavljenosti ob upoštevanju gospodarskih in družbenih dejavnikov na kolikor mogoče nizki vendar razumno dosegljivi ravni,
- uporabljati dozne ograde pri optimizaciji varstva pred ionizirajočimi sevanji,
- zagotoviti, da zaradi izvajanja dejavnosti doze izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov ter posameznikov iz prebivalstva ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti.

3.2 Ocena upravičenosti

18. člen

(ocena upravičenosti izvajanja sevalne dejavnosti)

(1) K vlogi za izdajo dovoljenja za izvajanje nove vrste sevalne dejavnosti in dovoljenja za uporabo nove vrste vira sevanja ali novega načina uporabe že preskušene vira sevanja je treba priložiti oceno upravičenosti.

(2) Ministrstvo, pristojno za izdajo dovoljenja, lahko zahteva izdelavo ocene upravičenosti tudi za izdajo dovoljenja za izvajanje že uveljavljenih sevalnih dejavnosti ali uporabo že preskušanih virov sevanja, če razpolaga z novimi in pomembnimi dokazi o njihovi učinkih ali posledicah.

(3) Obseg in vsebino ocene upravičenosti in merila za njeno uporabo za primere iz prvega in drugega odstavka tega člena se določi na podlagi pomena dokazov o učinkih in posledicah iz prejšnjega odstavka v postopku za izdajo dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti ali dovoljenja za uporabo vira sevanja.

3.3 Mejne doze

19. člen

(mejne doze)

(1) Za izpostavljene delavce, praktikante, študente, nosečnice, doječe ženske in posameznike iz prebivalstva vlada določi mejne doze in z mejnimi dozami povezane obvezne ukrepe ter način izračuna in uporabo doznih ograd pri načrtovanju in optimizaciji sevalne dejavnosti.

(2) Vsota doz, ki jo zaradi izpostavljenosti pri izvajanju sevalnih dejavnosti prejme izpostavljeni delavec, praktikant, študent, nosečnica ali doječa ženska ali posameznik iz prebivalstva, ne sme presegati predpisanih mejnih doz.

(3) Predpisane mejne doze ne veljajo za:

- izpostavljenost posameznikov med njihovim zdravniškim pregledom ali v času zdravljenja,
- izpostavljenost posameznikov, ki zavestno in prostovoljno izven svoje poklicne dejavnosti pomagajo pri negi in skrbi za udobje bolnika med zdravstvenim pregledom ali zdravljenjem,
- izpostavljenost prostovoljcev, ki sodelujejo pri medicinskih in biomedicinskih raziskavah in so seznanjeni s tveganjem.

(4) Način izračuna in uporabe doznih ograd vlada določi tudi za primere izpostavljenosti prostovoljcev iz prejšnjega odstavka.

20. člen

(prepovedi in druge obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo delavcev)

(1) Osebo mlajšo od 18 let je prepovedano zaposliti na delovnem mestu, na katerem bi postala izpostavljeni delavec.

(2) Takoj, ko noseča ženska delodajalca obvesti o nosečnosti, jo mora delodajalec premestiti na delovno mesto, kjer se ne dela z viri sevanja. Če pa noseča ženska sama želi še naprej delati z viri sevanja, ji mora delodajalec zagotoviti take pogoje, da bo ekvivalentna doza za nerojenega otroka tako nizka, kot je to razumno mogoče doseči, in da ta doza v preostalem obdobju nosečnosti ne bo presegla mejne doze za posameznika iz prebivalstva.

(3) Delodajalec mora doječo žensko takoj, ko ga ta obvesti o svojem stanju, začasno premestiti na delovno mesto, kjer ni tveganja za radioaktivno kontaminacijo telesa.

(4) Razporeditev po drugem in tretjem odstavku tega člena ne sme povzročiti noseči ali doječi ženski glede pogojev dela manj ugodnega položaja.

21. člen

(opravljanje izjemnih nalog)

(1) Ne glede na predpisane mejne doze lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, za posameznega izpostavljenega delavca dovoli, za opravljanje izjemnih nalog, preseganje mejne doze, če gre za časovno omejeno izpostavljenost in če se opravljajo delovne naloge na omejenem in v naprej določenem delovnem območju. V dovoljenju iz prejšnjega stavka se določi tudi največje preseganje mejnih doz za opravljanje izjemnih nalog.

(2) Delodajalec ne sme odrediti izpostavljenemu delavcu opravljanja izjemnih nalog iz prejšnjega odstavka, če v to izpostavljeni delavec ne privoli.

(3) Minister, pristojen za zdravje, določi pogoje za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in obvezne ukrepe, ki jih je treba izvesti zaradi zmanjšanja posledic čezmerne izpostavljenosti delavca.

22. člen

(ocenjevanje doz)

Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi metodologijo za ocenjevanje doze zaradi zunanjih ionizirajočih sevanj in doze zaradi vnosa radioaktivnih snovi v telo.

3.4 Varstvo izpostavljenih delavcev**3.4.1 Ukrepi zmanjševanja izpostavljenosti na delovnem mestu**

23. člen

(temelji varstva pred sevanji)

(1) Delodajalec mora pri izvajanju sevalne dejavnosti zaradi varstva izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov pred ionizirajočimi sevanji (v nadaljnjem besedilu: varstvo pred sevanji) zagotoviti:

1. izdelavo ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji ter izdelavo načrta optimizacije varstva ljudi in okolja pred ionizirajočimi sevanji v vseh delovnih pogojih;

2. predhodni pregled načrtov prostorov objekta in naprav v njem glede varstva pred ionizirajočimi sevanji;

3. razvrstitev delovišč in njihovo označitev na opazovana in nadzorovana območja glede na oceno pričakovanih letnih doz ter verjetnost in velikost potencialnih izpostavljenosti;

4. razvrstitev izpostavljenih delavcev v dve kategoriji glede na verjetnost in velikost potencialne izpostavljenosti;

5. izvajanje pisnih tehničnih, zdravstvenih in administrativnih postopkov, povezanih z obratovanjem ali upravljanjem sevalnega, jedrskega ali manj pomembnega sevalnega objekta ali uporabo vira sevanja;

6. usposabljanje izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov, ki uporabljajo vire sevanja ali delajo na opazovanem in nadzorovanem območju, obnavljanje znanja in redno preverjanje usposobljenosti v zvezi s postopki varstva pred sevanji;

7. seznanitev izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov z vsebino tehničnih, zdravstvenih in administrativnih postopkov, povezanih z obratovanjem, upravljanjem ali uporabo vira sevanja;

8. seznanitev izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov o tveganjih za zdravje, posebej pa seznanitev žensk o nujnosti zgodnje naznanitve nosečnosti in dojenja;

9. izvajanje nadzornih ukrepov, meritev in ocene izpostavljenosti na delovnih mestih na različnih področjih in delovnih pogojih, vključno z osebno dozimetrijo;

10. zaščitno opremo in preverjanje učinkovitosti zaščitne opreme in postopkov zaščite in reševanja;

11. redno umerjanje merilne opreme, preverjanje njene uporabnosti in pravilne uporabe;

12. zdravstveni nadzor;

13. takojšnje obveščanje pristojnih ministrstev v primeru preseganja mejnih doz, kontaminacije delovnega okolja ali izrednega dogodka.

(2) Ne glede na obveznosti delodajalca iz prejšnjega odstavka mora izpostavljeni delavec, praktikant in študent, kolikor je mogoče, sam prispevati k izvajanju ukrepov varstva pred sevanji, kot jih določa ta zakon.

(3) Ukrepe varstva pred sevanji iz prejšnjega odstavka je treba izvesti pri sevalni dejavnosti, pri kateri je mogoče, da letna izpostavljenost delavcev presega vrednost letne efektivne mejne doze za posameznika iz prebivalstva ali eno desetino predpisane mejne ekvivalentne doze za očesne leče, kožo ali okončine za izpostavljenega delavca.

(4) Usposabljanje izpostavljenih delavcev, praktikantov ali študentov iz 6. točke prvega odstavka tega člena lahko izvajajo osebe, ki so pridobile pooblastilo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji iz 27. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi: pogoje dela in obveznosti delodajalca na opazovanih in nadzorovanih območjih glede nadzora varstva pred sevanji; obveznosti delodajalca glede posebnega varstva pred sevanji za praktikante in študente; merila za razvrstitev in označitev delovišč iz 3. točke prvega odstavka tega člena; merila za razvrstitev izpostavljenih delavcev po 4. točki prvega odstavka tega člena; obseg, vsebine ter pogoje usposabljanja, seznanjanja in preverjanja usposobljenosti izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov.

24. člen

(ocena varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji)

(1) Delodajalec mora zagotoviti izdelavo ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji, s katero predhodno oceni naravo in velikost sevalnega tveganja za izpostavljene delavce, praktikante in študente ter izdela načrt optimizacije varstva pred ionizirajočimi sevanji v vseh delovnih pogojih sevalne dejavnosti.

(2) Za vir sevanja, ki ni sevalni objekt ali jedrski objekt, mora ocena varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji vsebovati tudi načrt ukrepov za preprečevanje izrednih dogodkov in ukrepov zaščite in reševanja v primeru izrednega dogodka.

(3) Oceno varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji, ki jo je potrdilo ministrstvo, pristojno za zdravje, mora delodajalec priložiti:

– vlogi za izdajo dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti,

– vlogi za izdajo dovoljenja za uporabo vira sevanja,

– vlogi za podaljšanje dovoljenja iz prvih dveh alinej tega odstavka.

(4) Minister, pristojen za zdravje, določi vsebino in obseg ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji ter obliko vloge za potrditev ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji.

25. člen

(ocena varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji v sevalnih in jedrskih objektih)

(1) Če delodajalec upravlja sevalni objekt ali jedrski objekt, je ocena varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji vključena v varnostno poročilo kot njegov sestavni del.

(2) Delodajalec iz prejšnjega odstavka mora pridobiti od ministrstva, pristojnega za zdravje, potrditev ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji preden posreduje varnostno poročilo ali njegove spremembe v odobritev.

26. člen

(pregled ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji)

(1) Delodajalec mora zagotoviti pregled ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji:

- v predpisanih rokih,
- na zahtevo pristojnega inšpektorja,
- neposredno po vsakem izrednem dogodku,
- po zaključku sanacijskih del za odpravo posledic izrednega dogodka.

(2) Pregled ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji delodajalec zaključi s poročilom.

(3) Če iz poročila iz prejšnjega odstavka izhaja, da je treba zaradi izboljšanja varstva izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov pred ionizirajočimi sevanji spremeniti ali dopolniti ukrepe varstva, mora delodajalec pripraviti predlog sprememb ukrepov varstva pred ionizirajočimi sevanji in v zvezi z njimi zagotoviti izdelavo sprememb ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji.

(4) Spremembe ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji so veljavne, če jih potrdi ministrstvo, pristojno za zdravje.

(5) Delodajalec mora začeti z uvajanjem sprememb ukrepov varstva pred ionizirajočimi sevanji, ko mu ministrstvo, pristojno za zdravje, odobri spremembe ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji.

(6) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi roke rednih pregledov in pogoje za pregled ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji, roke posredovanja sprememb ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji v odobritev, obvezne vsebine sprememb ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji in druge pogoje v zvezi z obveznostjo pregledovanja.

(7) Proti odločbi o zavrnitvi ali odobritvi spremembe ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji ni pritožbe.

27. člen

(pooblaščen izvedenci varstva pred sevanji)

(1) Delodajalci se morajo o izdelavi ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji, delovnih pogojih izpostavljenih delavcev, obsegu izvajanja ukrepov varstva pred sevanji na opazovanih in nadzorovanih območjih, preverjanju učinkovitosti teh ukrepov, rednem umerjanju merilne opreme in preverjanju uporabnosti zaščitne opreme posvetovati s pooblaščenimi izvedenci varstva pred sevanji.

(2) Pooblaščen izvedenci varstva pred sevanji so pravne ali fizične osebe, ki pridobijo pooblastilo ministrstva, pristojnega za zdravje.

(3) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka se izda za posamezno področje varstva pred sevanji ali več področij varstva pred sevanji skupaj ter za čas največ petih let.

(4) Pooblaščen izvedenci varstva pred sevanji morajo o svojem delu ministrstvu, pristojnemu za zdravje, poročati najmanj vsako leto, na njeno zahtevo, pa tudi pogosteje.

(5) Ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame pooblastilo za pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji, če je komisija za preverjanje izpolnjevanja pogojev za pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji iz 28. člena tega zakona pri pregledu rednega preverjanja ali pri izrednem pregledu na pobudo pristojnega inšpektorja ugotovila, da pooblaščen izvedenec ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo pooblastilo izdano.

28. člen

(pridobitev pooblastila za izvedenca varstva pred sevanji)

(1) Pravne ali fizične osebe pridobijo pooblastilo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji, če za posamezno področje varstva pred sevanji imenujejo odgovorne strokovnjake ter izmed njih določijo odgovornega vodjo strokovnjakov varstva pred sevanji in če izpolnjujejo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca predpisane pogoje.

(2) Odgovorni strokovnjak varstva pred sevanji je lahko posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je končal univerzitetni študij in
- da ima po končanem študiju najmanj sedem let delovnih izkušenj na področju ionizirajočih sevanj.

(3) Izvajanje preverjanja pogojev za izvajanje del pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji zagotavlja ministrstvo, pristojno za zdravje.

(4) V soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, minister, pristojen za zdravje, določi program preverjanja pogojev iz prejšnjega odstavka in imenuje posebno tričlansko komisijo, ki jo sestavljajo strokovnjaki na področju varstva pred sevanji za preverjanje izpolnjevanja teh pogojev.

(5) Tuja pravna ali fizična oseba pridobi pooblastilo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca varstva pred sevanji, če ima po predpisih države, v kateri je registrirana za opravljanje izvedeniških del varstva pred sevanji, enakovredna pooblastila, kot jih za izvedenca za varstvo pred sevanji določa ta zakon.

(6) Izpolnjevanje pogojev tujih pravnih ali fizičnih oseb iz prejšnjega odstavka se ugotavlja po postopku priznavanja kvalifikacij takim osebam, kot ga določa zakon o postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/2002).

(7) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi podrobneje način in obseg rednega in izjemnega poročanja ter druge pogoje v zvezi z izvajanjem del pooblaščenega izvedenca za posamezna področja varstva pred sevanji.

3.4.2 Ugotavljanje izpostavljenosti delavcev

29. člen

(ugotavljanje izpostavljenosti delavcev)

(1) Delodajalec mora zagotoviti, da se redno ugotavlja izpostavljenost delavcev in meri sevanje na delovnem mestu, v primeru interventne izpostavljenosti ali izpostavljenosti ob izrednem dogodku in da se rezultate ugotavljanja izpostavljenosti in merjenja sevanja hrani in o njih poroča ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

(2) Ugotavljanje izpostavljenosti delavcev in merjenja sevanja na delovnem mestu lahko izvajajo pravne osebe, ki pridobijo od ministrstva, pristojnega za zdravje, pooblastilo za izvajanje nalog dozimetrije.

30. člen

(pooblaščen izvajalci dozimetrije)

(1) Pravne osebe pridobijo pooblastilo za izvajanje nalog dozimetrije, če imajo organizirano službo za dozimetrijo in redno zaposlene odgovorne strokovnjake za dozimetrijo ter izmed njih določijo odgovornega vodjo strokovnjakov za dozimetrijo.

(2) Odgovorni strokovnjak za dozimetrijo je lahko posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– da je končal univerzitetni študij in
– da ima po končanem študiju najmanj pet let delovnih izkušenj s področja izvajanja nalog dozimetrije.

(3) Izvajanje preverjanja pogojev za izvajanje nalog dozimetrije zagotavlja ministrstvo, pristojno za zdravje.

(4) Minister, pristojen za zdravje, določi program preverjanja pogojev iz prejšnjega odstavka in imenuje posebno tričlansko komisijo, ki jo sestavljajo strokovnjaki na področju dozimetrije, za preverjanje izpolnjevanja teh pogojev.

(5) Pooblastilo iz prvega odstavka tega člena se izda za čas največ petih let.

(6) Ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame pooblastilo za pooblaščenega izvajalca dozimetrije, če je komisija za preverjanje izpolnjevanja pogojev za izvajanje nalog dozimetrije pri pregledu rednega preverjanja ali pri izrednem pregledu na pobudo pristojnega inšpektorja ugotovila, da pooblaščen izvajalec dozimetrije ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo pooblastilo izdano.

(7) Minister, pristojen za zdravje, določi podrobneje osnove organiziranosti službe za dozimetrijo in evidence strokovnjakov za dozimetrijo.

31. člen

(obveznosti pooblaščenih izvajalcev dozimetrije)

(1) Pooblaščen izvajalci dozimetrije morajo poročati delodajalcu in ministrstvu, pristojnemu za zdravje, o meritvah prejetih doz izpostavljenih delavcev, vključno z rezultati meritev na delovnem mestu, ki so bili uporabljeni za oceno osebnih doz.

(2) Delodajalec mora zagotoviti, da se rezultati meritev pooblaščenega izvajalca dozimetrije o ugotavljanju izpostavljenosti delavca posredujejo pooblaščenemu zdravniku, ki izvaja zdravstveni nadzor tega delavca, in da je o svoji prejeti dozi izpostavljeni delavec tudi sam seznanjen.

(3) Če gre za interventno izpostavljenost ali izpostavljenost ob izrednem dogodku, mora pooblaščen izvajalec dozimetrije zagotoviti, da so rezultati ugotavljanja izpostavljenosti delavcev in rezultati o meritvah prejetih doz v primerih preseganja mejnih doz na razpolago ministrstvu, pristojnemu za okolje, in ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ter delodajalcu in pooblaščenemu zdravniku v najkrajšem možnem času.

(4) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje predpiše:

- pogoje, način izvajanja, obseg in pogostost ugotavljanja sevanja na delovnem mestu,
- način vrednotenja prejetih doz tudi za primere, ko neposredne meritve prejetih doz niso možne,
- vrsto in kakovost odobrene in tipsko preverjene merilne opreme,
- način in obseg poročanja o rezultatih ugotavljanja izpostavljenosti delavcev in o prejetih dozah v primerih izvajanja intervencijskih ukrepov in v primerih dovoljenega preseganja mejnih doz zaradi opravljanja izjemnih nalog,
- način in čas hranjenja podatkov ugotavljanja izpostavljenosti delavcev, ki ga mora zagotoviti delodajalec.

32. člen

(podatki o izpostavljenosti delavcev)

(1) Podatki o osebnih dozah izpostavljenih delavcev se lahko posredujejo pooblaščenemu zdravniku v nadaljnjo obdelavo in v centralno evidenco doz iz 33. člena tega zakona samo na podlagi pisne privolitve izpostavljenega delavca.

(2) Pisno izjavo izpostavljenega delavca o tem, da dovoli posredovanje podatkov o svojih osebnih dozah v nadaljnjo uporabo skladno z določbami tega zakona, zagotovi delodajalec.

(3) Če izpostavljeni delavec, praktikant ali študent ne privoli v podpis izjave iz prejšnjega odstavka, ga delodajalec ne sme razporediti na delovno mesto, ki je izpostavljeno ionizirajočemu sevanju.

33. člen

(zbirke podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev)

(1) Zaradi ukrepov optimizacije varstva pred ionizirajočimi sevanji in ocenjevanja upravičenosti posameznih sevalnih dejavnosti ter upoštevanja predpisanih mejnih doz se za izpostavljene delavce, ki izvajajo sevalne dejavnosti, vzpostavijo in vodijo zbirke podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev.

(2) Zbirke podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev upravljajo:

- delodajalci za osebne doze svojih in zunanjih delavcev,
- pooblaščen zdravniki za osebne doze izpostavljenih delavcev, za katere opravljajo zdravstveni nadzor,
- ministrstvo, pristojno za zdravje, za osebne doze vseh izpostavljenih delavcev.

(3) Pooblaščen izvajalci dozimetrije morajo v predpisanih rokih posredovati podatke o osebnih dozah izpostavljenih delavcev v centralno evidenco osebnih doz, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za zdravje.

(4) Zbirke podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek delavca, rojstni datum, rojstni kraj, država rojstva, spol delavca, državljanstvo, poklic delavca, izobrazba, delovno mesto, začetek in konec dela pri delodajalcu, opis delovnega mesta in vira sevanja, datum začetka in prenehanja dela z virom sevanja, ocenjeno mesečno dozo, kumulativno dozo in način meritve ter podatke o prejetih dozah v primerih izrednega dogodka, izvajanja intervencijskih ukrepov in dovoljenega preseganja mejnih doz zaradi opravljanja izjemnih nalog.

(5) Podatki o osebnih dozah izpostavljenega delavca se hranijo, dokler delavec ne dopolni 75 let oziroma bi to starost dopolnil, vendar ne manj kot 30 let po prenehanju opravljanja del izpostavljenega delavca.

(6) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi način upravljanja s podatki o osebnih dozah izpostavljenih delavcev, roke za posredovanje podatkov v centralno evidenco doz ter obveznosti in način posredovanja podatkov iz centralne evidence doz ministrstvu, pristojnemu za okolje, izpostavljenim delavcem in delodajalcem. Za izpostavljene delavce lahko minister, pristojen za zdravje, določi tudi vsebino in obliko osebne sevalne izkaznice, v katero se vnašajo prejete osebne doze delavca in drugi podatki iz zbirke podatkov o osebnih dozah.

3.4.3 Organizacijski ukrepi varstva izpostavljenih delavcev

34. člen

(organizacijska enota varstva pred sevanji)

(1) Izvajalec sevalne dejavnosti, ki upravlja jedrski ali sevalni objekt, mora za izvajanje in načrtovanje ukrepov varstva pred ionizirajočimi sevanji zagotoviti delovanje posebne organizacijske enote za varstvo pred sevanji, ki je odgovorna za izvajanje ukrepov varstva pred sevanji.

(2) Organizacijska enota za varstvo pred sevanji mora delovati ločeno od drugih organizacijskih enot.

(3) Več izvajalcev sevalne dejavnosti iz prvega odstavka tega člena lahko ustanovi za opravljanje nalog varstva pred sevanji skupno organizacijsko enoto za varstvo pred sevanji.

(4) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, predpiše organizacijsko zasnovano enote varstva pred sevanji v objektih iz prvega odstavka tega člena ter pogoje za kakovost opreme, obseg in vsebine njenega dela.

35. člen

(odgovorna oseba za varstvo pred sevanji)

(1) Izvajalec sevalne dejavnosti, ki ne upravlja sevalnega objekta ali jedrskega objekta, mora določiti odgovorno osebo za varstvo pred sevanji.

(2) Odgovorna oseba za varstvo pred sevanji skrbi za izvajanje in načrtovanje ukrepov varstva pred ionizirajočimi sevanji in sodeluje s pristojnimi ministrstvi v zadevah varstva pred ionizirajočimi sevanji.

(3) Izvajalec sevalne dejavnosti mora odgovorni osebi za varstvo pred sevanji zagotoviti strokovno samostojnost pri delu in ustrezne delovne razmere.

(4) Izvajalec sevalne dejavnosti mora sporočiti ministrstvu, ki je izdalo dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti, koga je imenoval za odgovorno osebo za varstvo pred sevanji in njegova pooblastila.

36. člen

(usposobljenost izvajalcev varstva pred sevanji)

(1) Delavci, ki opravljajo naloge varstva pred sevanji, in odgovorne osebe za varstvo pred sevanji so posamezniki, ki so končali univerzitetni študij ali visoko šolo in imajo opravljen strokovni izpit za opravljanje nalog varstva pred sevanji.

(2) Posamezniki iz prejšnjega odstavka so lahko tudi tehniki ustrezne stroke, ki zagotavlja znanja, potrebna za opravljanje nalog varstva pred sevanji, če opravijo strokovni izpit za opravljanje nalog varstva pred sevanji.

(3) V soglasju z ministrom, pristojnim za izobraževanje, določi minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za okolje, seznam izobraževalnih programov ter program in način opravljanja strokovnega izpita za opravljanje nalog varstva pred sevanji, način določanja izpitnih komisij, stroške izpitov in evidence o opravljenih izpitih.

(4) Izvajanje strokovnih izpitov za opravljanje nalog varstva pred sevanji zagotavlja ministrstvo, pristojno za zdravje.

37. člen

(varstvo delavcev zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti)

(1) Zunanji izvajalec sevalne dejavnosti mora za svoje izpostavljene delavce sam ali posredno preko pogodbe z upravljavcem objekta, v katerem so viri sevanja, zagotoviti, da:

- njihove doze ne presežejo predpisanih mejnih doz,
- so primerno usposobljeni in seznanjeni z ukrepi varstva pred sevanji,
- se za njih ugotavlja izpostavljenost po določbah tega zakona,
- se posredujejo podatki o njihovih osebnih dozah v centralno evidenco osebnih doz,
- imajo zdravstveni nadzor v predpisanem obsegu,
- se izvajajo vsi ukrepi njihovega varstva pred sevanji po določbah tega zakona.

(2) Upravljavec objekta, v katerem izpostavljeni delavci zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti izvajajo dela, je neposredno odgovoren za varstvo teh delavcev pred ionizirajočimi sevanji v obsegu, ki je neposredno povezan z značilnostmi nadzorovanega območja in dela na njem.

(3) Zunanji izvajalec mora upravljavcu objekta pred začetkom del v nadzorovanem območju posredovati osebne podatke, ocene zdravstvene delazmožnosti, datum zadnjega zdravstvenega pregleda in vrednosti prejetih doz svojih izpostavljenih delavcev v obdobju zadnjih petih let in kumulativno dozo.

(4) Če je zunanji izvajalec tuja pravna oseba, mora upravljavec objekta podatke o izpostavljenih delavcih iz prejšnjega odstavka posredovati tudi ministrstvu, pristojnemu za zdravje, zaradi vpisa podatkov v centralno evidenco osebnih doz.

(5) Upravljavec objekta ne sme začeti del z izpostavljenimi delavci zunanjega izvajalca, če mu ta ni posredoval podatkov iz tretjega odstavka tega člena ali, če izpostavljeni delavec zunanjega izvajalca ni vpisan v centralni evidenci osebnih doz ali, če je iz posredovanih podatkov razvidno, da delavci zunanjega izvajalca po določbah tega zakona ne morejo opravljati del v nadzorovanem območju.

(6) Izpostavljeni delavec zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti mora, kolikor je mogoče, sam prispevati k izvajanju ukrepov varstva pred sevanji, kot jih določa ta zakon.

(7) Zunanji izvajalec sevalne dejavnosti, ki je tuja pravna oseba, lahko izvaja dela v nadzorovanem območju, če je pridobil v svoji državi dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti pod pogoji in po postopkih, ki so enakovredni pogojem in postopkom za pridobitev dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti iz tega zakona.

(8) Zunanjemu izvajalcu sevalne dejavnosti potrdi izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za okolje, za izvajalce sevalne dejavnosti v zdravstvu pa ministrstvo, pristojno za zdravje.

(9) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, podrobneje določi za upravljavce objektov in za zunanje izvajalce sevalnih dejavnosti obveznosti glede varstva pred sevanji izpostavljenih delavcev zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti in način posredovanja in shranjevanja podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti v centralni evidenci osebnih doz.

38. člen

(razporeditev delavca in ugovor na razporeditev)

(1) Delodajalec ne sme razporediti delavca na delo v nadzorovanem območju, če zanj ni zagotovil meritve prejetih doz pri pooblaščenem izvajalcu dozimetrije ali če delavec ni vpisan v centralno evidenco osebnih doz.

(2) Če organizacijska enota ali oseba, odgovorna za varstvo pred sevanji, delavec ali pooblaščen zdravnik meni, da pri razporeditvi delavca na delo v nadzorovanem območju, ki jo je odredil delodajalec, niso bili upoštevani temelji varstva pred sevanji, lahko podajo ugovor na razporeditev.

(3) Ugovor iz prejšnjega odstavka je treba podati ministrstvu, pristojnemu za zdravje, v osmih dneh po razporeditvi delavca.

(4) O ugovoru na razporeditev delavca odloči ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi mnenja zdravniške komisije, ki jo za pripravo strokovnega mnenja za reševanje ugovorov imenuje minister, pristojen za zdravje.

3.4.4 Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev

39. člen

(zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev)

(1) Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev temelji na načelih, ki veljajo za medicino dela na splošno.

(2) Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev opravljajo pooblaščen zdravniki.

(3) Delodajalec ne sme zaposliti ali razvrstiti delavca za kakršenkoli čas na delovno mesto izpostavljenega delavca, če je po ugotovitvah zdravstvenega nadzora nezmožen za to delovno mesto.

(4) Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev iz drugega odstavka tega člena mora v celotnem predpisanem obsegu zagotoviti delodajalec.

(5) Delodajalec mora zagotoviti izredni zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev vsakokrat, ko je bila presežena ali obstaja sum, da je bila presežena, ena od predpisanih mejnih doz ali na zahtevo ministrstva, pristojnega za zdravje, če ta oceni, da je prišlo do čezmerne izpostavljenosti.

(6) Minister, pristojen za zdravje, določi obseg zdravstvenega nadzora izpostavljenih delavcev, ki delajo na opazovanem in nadzorovanem območju, merila za določitev posebnega zdravstvenega nadzora, dekontaminacije in nadaljnjega zdravljenja izpostavljenih delavcev v primerih preseganja mejnih doz.

40. člen

(zdravstveni nadzor po prenehanju dela)

(1) Minister, pristojen za zdravje, določi merila, na podlagi katerih lahko pooblaščen zdravnik uveljavi zdravstveni nadzor po prenehanju dela izpostavljenega delavca v obliki nadaljnjih pregledov, ukrepov dekontaminacije ali drugih ukrepov zdravstvenega varstva.

(2) Zdravstveni nadzor po prenehanju dela izpostavljenega delavca odredi ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi pobude pooblaščenega zdravnika, njegovo izvajanje pa mora zagotoviti delodajalec, pri katerem je bil delavec izpostavljen ionizirajočim sevanjem.

41. člen

(evidence zdravstvenega varstva izpostavljenih delavcev)

(1) Evidence zdravstvenega varstva izpostavljenega delavca se vodi in dopolnjuje po predpisih o zbirkah podatkov s področja zdravstvenega varstva, dokler delavec opravlja dela izpostavljenega delavca, hrani pa se jih dokler izpostavljeni delavec ne dopolni 75 let, oziroma bi to starost dopolnil, vendar ne manj kot 30 let po prenehanju opravljanja del izpostavljenega delavca, ki so povezana s sevalno dejavnostjo.

(2) Evidence zdravstvenega varstva izpostavljenih delavcev morajo poleg podatkov, predpisanih za zbirke podatkov s področja zdravstvenega varstva, vsebovati tudi podatke o vrsti opravljanja del v okviru sevalne dejavnosti, rezultatih zdravniških pregledov pred zaposlitvijo ali razporeditvijo med izpostavljene delavce, rednih zdravstvenih pregledih in podatke o prejetih osebnih dozah.

(3) Minister, pristojen za zdravje, določi način vodenja ter vsebino evidenc zdravstvenega varstva izpostavljenih delavcev in način hranjenja teh evidenc v celotnem obdobju, določenem s tem zakonom.

42. člen

(zahteva za presojo ocene zdravstvene delazmožnosti in odrejenih ukrepov zdravstvenega nadzora)

(1) Izpostavljeni delavec, delodajalec in organizacijska enota ali oseba, odgovorna za varstvo pred sevanji, lahko podajo zahtevo za presojo ocene zdravstvene delazmožnosti, ki jo je za izpostavljenega delavca izdelal pooblaščen zdravnik.

(2) Izpostavljeni delavec in delodajalec lahko podata zahtevo za presojo odreditve posebnih zdravstvenih pregledov zaradi preseganja mejnih doz, ki jih je za izpostavljenega delavca odredil pooblaščen zdravnik.

(3) Zahteva za presojo iz prejšnjih odstavkov se uveljavlja v skladu s predpisi na področju preventivnih zdravstvenih pregledov delavcev.

3.4.5 Organiziranost zdravstvenega nadzora

43. člen

(nosilci zdravstvenega nadzora)

(1) Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev se izvaja v okviru mreže javne zdravstvene službe.

(2) Izvajalci zdravstvene dejavnosti so pooblaščen zdravniki, ki jih za zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev pooblasti minister, pristojen za zdravje.

(3) Minister, pristojen za zdravje, določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pooblaščen zdravniki.

44. člen

(zdravstveni nadzor v primeru izrednega dogodka)

(1) Zdravstveni nadzor izpostavljenih delavcev in prebivalstva v primeru izrednega dogodka zagotavlja država.

(2) Vlada v načrtu izvajanja ukrepov zdravstvenega nadzora izpostavljenih delavcev in prebivalstva v primeru izrednih dogodkov določi nosilce izvajanja ukrepov zdravstvenega nadzora in obseg sredstev za izvedbo ukrepov zdravstvenega nadzora, obveznosti za izvajalce sevalne dejavnosti v zvezi s financiranjem zdravstvenega nadzora v primeru izrednih dogodkov ter druge pogoje, pomembne za učinkovitost izvedbe ukrepov zdravstvenega nadzora.

3.4.6 Izpostavljenost zaradi prisotnosti naravnih virov sevanja

45. člen

(sistematično pregledovanje delovnega in bivalnega okolja)

(1) Ministrstvo, pristojno za zdravje, zagotavlja varstvo pred povečano izpostavljenostjo delavcev in posameznikov iz prebivalstva zaradi naravnih virov sevanja s sistematičnim pregledovanjem delovnega in bivalnega okolja.

(2) Varstvo iz prejšnjega odstavka se zagotavlja:

– kjer so delavci oziroma posamezniki iz prebivalstva izpostavljeni radonovim ali toronovim potomcem, sevanju gama ali kakršnikoli drugi izpostavljenosti zaradi naravnih virov v bivalnem okolju in na delovnih mestih, kot je na primer v toplicah, jamah, rudnikih, na mestih pod zemljo in na določenih območjih na površini zemlje,

– kjer se kopičijo materiali ali skladišči ali odlagajo odpadki, ki se jih običajno ne obravnava kot radioaktivne, vendar vsebujejo naravno prisotne radionuklide,

– pri letalskih prevozih.

(3) Vlada sprejme program sistematičnega pregledovanja delovnega in bivalnega okolja za območja iz prejšnjega odstavka in ozaveščanja prebivalstva o pomenu ukrepov zmanjšanja prisotnosti naravnih virov sevanja.

46. člen

(ukrepi za zmanjšanje izpostavljenosti delavcev in posameznikov iz prebivalstva)

(1) Če se na podlagi sistematičnih pregledovanj iz prejšnjega člena ugotovi, da izpostavljenost posameznikov zaradi naravnih virov sevanja presega vrednosti mejnih doz za posameznika iz prebivalstva, ministrstvo, pristojno za zdravje, odredi delodajalcu ali upravljavcu objektov in naprav izvedbo ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti delavcev in posameznikov iz prebivalstva in izvajanje ukrepov varstva izpostavljenih delavcev v obsegu in na način, kot to velja za izvajalce sevalnih dejavnosti.

(2) Če so delavci ali posamezniki iz prebivalstva izpostavljeni radonu, veljajo ukrepi iz prejšnjega odstavka, če prežete doze presegajo vrednosti, ki jih predpiše minister, pristojen za zdravje.

(3) Če so letalske posadke izpostavljene kozmičnemu sevanju nad mejnimi dozami za posameznika iz prebivalstva, odredi ministrstvo, pristojno za zdravje, letalskemu prevozniku:

- izdelavo ocene o izpostavljenosti delavcev,
- uveljavitev takih delovnih razporeditev, da se čim bolj zmanjša doza, ki jo prejme izpostavljena posadka,
- način obveznega seznanjanja delavcev o tveganju, ki ga povzroča izpostavljenost kozmičnemu sevanju,
- uveljavitev določb za noseče ženske iz 20. člena tega zakona.

(4) Če so doze iz drugega odstavka tega člena presežene v objektih, namenjenih izvajanju vzgojno-varstvenega, kulturnega, zdravstvenega ali izobraževalnega programa, zagotovi sredstva za izvedbo ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena država.

3.5 Izpostavljenost v zdravstvu

47. člen

(izpostavljenost v zdravstvu)

(1) Radiološke posege zaradi diagnostike, zdravljenja in raziskovanja v zdravstvu in pravno-medicinskih postopkov lahko opravljajo osebe, ki imajo dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti in s strani ministrstva, pristojnega za zdravje, odobren program načrtovanja, napotitve, odobritve in izvajanja radioloških posegov (v nadaljnjem besedilu: program radioloških posegov).

(2) Pri radioloških posegih se lahko uporablja vire sevanja, za katere je ministrstvo, pristojno za zdravje, izdalo potrdilo o vpisu v register virov sevanja ali dovoljenje za uporabo vira sevanja.

48. člen

(program radioloških posegov)

(1) Program radioloških posegov iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati:

- seznam radioloških posegov, ki jih imetnik dovoljenja namerava izvajati, in merila za napotitve na te posege z oceno prejetih doz za vse standardne diagnostične radiološke posege,
- seznam virov sevanja, ki se nameravajo uporabljati,
- opis vodenja in shranjevanja podatkov o izvedenih radioloških posegih,
- program zagotavljanja in preverjanja kakovosti radioloških posegov,
- poimenski seznam zdravnikov, odgovornih za radiološke posege,
- poimenski seznam pooblaščenih izvedencev medicinske fizike, odgovornih za optimizacijo radioloških posegov, ocenjevanje obsevanosti pacientov in zagotavljanja kakovosti varstva pred sevanji,
- poimenski seznam radioloških inženirjev.

(2) Program radioloških posegov odobri ministrstvo, pristojno za zdravje, za čas največ petih let.

(3) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi radiološke posege, za katere je treba pridobiti odobritev programa radioloških posegov, in standardne diagnostične radiološke posege, za katere je treba podati oceno prejetih doz. Minister določi tudi obliko in obseg programa radioloških posegov, postopke načrtovanja, napotitve, odobritve in izvedbe radioloških posegov ter način in obseg poročanja o izpostavljenosti pacientov zaradi radioloških posegov.

49. člen

(pooblaščen izvedenci medicinske fizike)

(1) Naloge pooblaščenih izvedencev medicinske fizike lahko opravljajo osebe, ki pridobijo od ministrstva, pristojnega za zdravje, pooblastilo za opravljanje nalog s področja medicinske fizike.

(2) Pooblaščen izvedenec medicinske fizike je lahko posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je končal univerzitetni študij, ki zagotavlja znanja s področja medicinske fizike in
- da ima po končanem študiju najmanj pet let delovnih izkušenj s področja medicinske fizike.

(3) Izvajanje preverjanja pogojev za izvajanje del pooblaščenega izvedenca medicinske fizike zagotavlja ministrstvo, pristojno za zdravje.

(4) Minister, pristojen za zdravje, določi program preverjanja pogojev iz prejšnjega odstavka in imenuje posebno strokovno komisijo za preverjanje izpolnjevanja teh pogojev.

(5) Pooblastilo iz prvega odstavka tega člena se izda za največ pet let.

(6) Pooblaščen izvedenci medicinske fizike morajo o svojem delu ministrstvu, pristojnemu za zdravje, poročati najmanj vsako leto, na njegovo zahtevo, pa tudi pogosteje.

(7) Ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame pooblastilo za pooblaščenega izvedenca medicinske fizike, če je komisija za preverjanje izpolnjevanja pogojev iz četrtega odstavka tega člena pri pregledu rednega preverjanja ali pri izrednem pregledu na pobudo pristojnega inšpektorja ugotovila, da pooblaščen izvedenec ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo pooblastilo izdano.

50. člen

(pogoji za izvedbo radiološkega posega)

(1) Posamezni radiološki poseg se lahko izvede samo, če ga predpiše napotni zdravnik, odobri pa zdravnik, odgovoren za radiološki poseg, ki nosi klinično odgovornost za radiološki poseg.

(2) Radiološki poseg za pravno-medicinske namene se lahko izvede, če zdravnik, odgovoren za radiološki poseg, presodi, da bi poseg lahko koristil preiskovani osebi, in oseba vanj privoli.

(3) Zdravnik, odgovoren za radiološki poseg, ob upoštevanju namena in cilja posega, v sodelovanju z radiološkim inženirjem določi takšne pogoje posega, da se ta opravi z najmanj škodo za pacienta.

(4) Radiološki inženir oziroma izvajalec radiološkega posega izvede radiološki poseg skladno s pogoji dobre radiološke prakse.

(5) Pri radioloških posegih je treba zagotoviti, da:

- je pričakovana korist zaradi posega upravičena v primerjavi s tveganjem ali škodo za zdravje ljudi,
- je izpostavljenost pacientov pri diagnostičnih posegih optimizirana tako, da je prejeta doza tako nizka, kot je to razumno dosegljivo ob upoštevanju pričakovanih ciljev posega,
- je prejeta doza v radioterapiji načrtovana za vsakega pacienta posebej in to tako, da je izpostavljenost izven kliničnih volumnov tako nizka, kot je to razumno dosegljivo in izvedljivo v skladu z namenom terapije,
- pri diagnostičnem posegu v povprečju niso preseženi odobreni diagnostični referenčni nivoji.

(6) Ministrstvo, pristojno za zdravje, zagotavlja uveljavljanje diagnostičnih referenčnih nivojev za vse standardne diagnostične radiološke posege s sistematičnim pregledovanjem značilnih doz pacientov pri teh posegih.

(7) Diagnostične referenčne nivoje določi minister, pristojen za zdravje, na podlagi rezultatov sistematičnega pre-

gledovanja iz prejšnjega odstavka, ob upoštevanju mnenja strokovnega sveta za vprašanja varstva posameznikov pred ionizirajočimi sevanji, radioloških posegov in uporabe virov sevanja v zdravstvu in veterinarstvu.

(8) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi: pogoje glede izvajanja sistematične zgodnje diagnostike, biomedicinskih in medicinskih raziskav, pravno-medicinskih posegov, posebnih radioloških posegov za otroke ter nosečnice in doječe ženske ter prostovoljne pomoči pri negi in oskrbi pacientov; vsebine obveznega izobraževanja in usposabljanja izvajalcev radiološkega posega; merila sprejemljivosti opreme za izvajanje radioloških posegov; posebne postopke za radioterapijo, diagnostično in interventno radiologijo ter nuklearno medicino; programe zagotavljanja kakovosti in oblike strokovnega nadzora.

51. člen

(ocenjevanje in preverjanje radioloških posegov)

(1) Izvajalec sevalne dejavnosti, ki opravlja radiološke posege, mora redno, celovito in sistematično ocenjevati in preverjati radiološke posege glede meril iz petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Minister, pristojen za zdravje, določi pogostost, obseg in način ocenjevanja in preverjanja radioloških posegov ter način in roke poročanja.

(3) Ne glede na predpisano pogostost ocenjevanja in pregledovanja radioloških posegov mora izvajalec sevalne dejavnosti, ki opravlja radiološke posege, zagotoviti pregled programa radioloških posegov neposredno po vsakem izrednem dogodku, za katerega je bila odrejena sanacija posledic po tem zakonu.

(4) Minister, pristojen za zdravje, določi tudi primere izrednih dogodkov pri radioloških posegih, ko ministrstvo, pristojno za zdravje, samo odredi ocenjevanje in preverjanje radiološkega posega.

52. člen

(poročilo o ocenjevanju in preverjanju radioloških posegov)

(1) Izvajalec sevalne dejavnosti, ki opravlja radiološke posege, o ocenjevanju in preverjanju radioloških posegov sestavi poročilo.

(2) Izvajalec sevalne dejavnosti pripravi predlog sprememb programa radioloških posegov, če na podlagi poročila iz prejšnjega odstavka presodi, da program po merilu o najnižji škodi za pacienta ni ustrezen.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena in predlog sprememb programa radioloških posegov iz prejšnjega odstavka mora odobriti ministrstvo, pristojno za zdravje.

53. člen

(zbirke podatkov o osebnih dozah zaradi radioloških posegov)

(1) Zaradi ocenjevanja upravičenosti radioloških posegov se vzpostavijo in vodijo zbirke podatkov o opravljenih radioloških posegih.

(2) Zbirke podatkov o izvedenih radioloških posegih upravljajo izvajalci radioloških posegov in ministrstvo, pristojno za zdravje.

(3) Zbirke podatkov o izvedenih radioloških posegih vsebujejo naslednje podatke: ime in priimek pacienta, številka zdravstvenega zavarovanja, rojstni datum, datum posega, vrsta posega, podatki o izvedbi posega, ki so osnova za izračun prejete doze.

(4) Ministrstvo, pristojno za zdravje, vodi centralno evidenco izvedenih radioloških posegov.

(5) Izvajalci radioloških posegov morajo posredovati podatke o izvedenih radioloških posegih v centralno evidenco izvedenih radioloških posegov.

(6) Podatki o izvedenih radioloških posegih se lahko posredujejo v nadaljnjo obdelavo in v centralno evidenco izvedenih radioloških posegov samo na podlagi pisne privolitve pacienta ali njegovega zakonitega zastopnika.

(7) Pisno izjavo iz prejšnjega odstavka zagotovi izvajalec radioloških posegov. Izjava se lahko nanaša na posamezni radiološki poseg ali na vse radiološke posege, izvedene v določenem obdobju zdravljenja.

(8) Vsak pacient oziroma njegov zakoniti zastopnik ima pravico pridobiti od zdravnika, odgovornega za radiološki poseg, podatke o dozah, ki jih je prejel med izvajanjem radioloških posegov.

(9) Podatki o izvedenih radioloških posegih se hranijo najmanj pet let po pacientovi smrti, vendar ne manj kot 30 let po izvedenem radiološkem posegu.

(10) Minister, pristojen za zdravje, podrobneje določi vsebino, obseg in roke poročanja ter način upravljanja s podatki o izvedenih radioloških posegih.

3.6 Poročilo o ocenah prejetih doz za prebivalstvo

54. člen

(poročilo o ocenah prejetih doz za prebivalstvo)

(1) Ministrstvo, pristojno za zdravje, vsako leto pripravi poročilo o ocenah prejetih doz za prebivalstvo kot sestavni del poročila o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti.

(2) Poročilo o ocenah prejetih doz za prebivalstvo mora vsebovati:

- realno oceno doz, ki jih zaradi izvajanja sevalnih dejavnosti prejmejo prebivalci kot celota in kot posamezne referenčne skupine,

- opredelitev značilnih referenčnih skupin prebivalstva ob upoštevanju dejanskih poti prenosa radioaktivnih snovi,

- oceno doz zaradi zunanjega sevanja in oceno doz notranjega sevanja zaradi vnosa radionuklidov.

(3) Pri izdelavi ocene doz za prebivalce se uporabi podatke:

- monitoringa radioaktivnosti okolja iz 123. člena tega zakona in monitoringa v primeru povečane radioaktivne kontaminacije iz 90. člena tega zakona,

- sistematičnega pregledovanja bivalnega in delovnega okolja zaradi naravnih virov sevanja,

- obratovalnega monitoringa radioaktivnosti sevalnih objektov in jedrskih objektov zaradi dovoljenih izpustov odpadnih radioaktivnih snovi v okolje,

- iz zbirk podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev,

- iz zbirk podatkov o izvedenih radioloških posegih.

(4) Minister, pristojen za zdravje, določi, v zvezi s pravico poročila o ocenah doz za prebivalstvo, način zbiranja podatkov, shranjevanje dokumentacije glede meritev zunanjih doz, metodologijo za ocenjevanje vnosa radionuklidov in radioaktivne kontaminacije ter metodologijo za ocenjevanje doz, ki so jih prejele referenčne skupine prebivalstva in prebivalstvo kot celota.

4. SEVALNA IN JEDRSKA VARNOST

4.1 Razvrščanje objektov

55. člen

(razvrščanje objektov)

(1) Objekti se glede zahtevanih ukrepov zaradi sevalne ali jedrske varnosti razvrstijo v jedrske objekte, sevalne objekte in manj pomembne sevalne objekte.

(2) Vlada določi merila za razvrščanje objektov med sevalne objekte in manj pomembne sevalne objekte.

56. člen

(odločba o statusu objekta)

V postopku za pridobitev dovoljenja za gradnjo oziroma izvedbo gradbenih del ali razgradnjo izda ministrstvo, pristojno za okolje, investitorju za sevalni objekt ali jedrski objekt naslednje odločbe:

- začasno odločbo za status jedrskega ali status sevalnega objekta v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja,
- odločbo za status jedrskega ali status sevalnega objekta pred začetkom gradnje v postopku izdaje soglasja k gradnji oziroma soglasja k izvedbi gradbenih del,
- odločbo za prenehanje statusa jedrskega ali statusa sevalnega objekta po zaključku razgradnje po postopkih tega zakona.

4.2 Zagotavljanje sevalne in jedrske varnosti

57. člen

(prepoved in zagotavljanje varnosti objekta)

(1) Jedrskega objekta, sevalnega objekta ali manj pomembnega sevalnega objekta se ne sme graditi, preizkušati, z njim obratovati ali ga kako drugače uporabljati, ali z njim trajno prenehati obratovati, če za to niso izdana soglasja ali dovoljenja po tem zakonu.

(2) Varnost objekta iz prejšnjega odstavka vključno z varnostjo pri ravnanju z radioaktivnimi snovmi, radioaktivnimi odpadki ali izrabljenim gorivom, ki so v teh objektih ali v njih nastajajo, mora zagotoviti upravljevec objekta.

58. člen

(izvedenci za sevalno in jedrsko varnost)

(1) Upravitelji jedrskih in sevalnih objektov se morajo glede posameznih vprašanj sevalne in jedrske varnosti posvetovati s pooblaščenimi izvedenci za sevalno in jedrsko varnost.

(2) Pooblašчени izvedenci za sevalno in jedrsko varnost so pravne ali fizične osebe, ki pridobijo pooblastilo ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) Pooblastilo iz prejšnjega odstavka se izda za posamezno področje sevalne in jedrske varnosti ali za več področij sevalne in jedrske varnosti skupaj ter za čas največ petih let.

(4) Pooblašчени izvedenci za sevalno in jedrsko varnost morajo o svojem delu ministrstvu, pristojnemu za okolje, poročati vsako leto, na njegovo zahtevo, pa tudi pogosteje.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, odvzame pooblastilo za pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost, če je komisija za preverjanje izpolnjevanja pogojev za pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost iz 59. člena tega zakona pri pregledu rednega preverjanja ali pri izrednem pregledu na pobudo pristojnega inšpektorja ugotovila, da pooblaščen izvedenec ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo pooblastilo izdano.

59. člen

(pridobitev pooblastila za izvedenca za sevalno in jedrsko varnost)

(1) Pravne ali fizične osebe pridobijo pooblastilo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost, če za posamezna področja jedrske in sevalne varnosti, za katera nameravajo pridobiti pooblastilo, imenujejo odgovorne strokovnjake ter izmed njih določijo odgovornega vodjo področja jedrske in sevalne varnosti in izpolnjujejo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca predpisane pogoje.

(2) Odgovorni strokovnjak jedrske in sevalne varnosti je lahko posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je končal univerzitetni študij in
- da ima po končanem študiju najmanj sedem let delovnih izkušenj na področju sevalne in jedrske varnosti.

(3) Izvajanje preverjanja pogojev za izvajanje del pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost zagotavlja ministrstvo, pristojno za okolje.

(4) Minister, pristojen za okolje, določi program preverjanja pogojev iz prejšnjega odstavka in imenuje posebno tričlansko komisijo, ki jo sestavljajo strokovnjaki na področju sevalne in jedrske varnosti, za preverjanje izpolnjevanja teh pogojev.

(5) Tuja pravna ali fizična oseba pridobi pooblastilo za izvajanje del pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost, če ima po predpisih države, v kateri je registrirana za ocenjevanje sevalne in jedrske varnosti, enakovredna pooblastila, kot jih za izvedenca za sevalno in jedrsko varnost določa ta zakon.

(6) Izpolnjevanje pogojev tujih pravnih ali fizičnih oseb iz prejšnjega odstavka se ugotavlja po postopku priznavanja kvalifikacij takim osebam, kot ga določa zakon o postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije za opravljanje reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 21/2002).

(7) Minister, pristojen za okolje, določi podrobneje evidence pooblaščenih izvedencev, način in obseg rednega in izjemnega poročanja ter druge pogoje, ki jih morajo v zvezi z ocenjevanjem sevalne in jedrske varnosti izpolnjevati pooblašчени izvedenci za posamezno področje sevalne in jedrske varnosti.

60. člen

(uporaba izkušenj obratovalnih dogodkov)

(1) Upravljevec sevalnega ali jedrskega objekta mora zagotoviti, da se izvajajo programi zbiranja in analiziranja obratovalnih izkušenj sevalnih ali jedrskih objektov.

(2) Ugotovitve programov iz prejšnjega odstavka mora upravljevec sevalnega ali jedrskega objekta upoštevati pri ocenjevanju, preverjanju in izboljšanju sevalne in jedrske varnosti.

(3) Minister, pristojen za okolje, določi način in pogostost poročanja o izvajanju programov zbiranja in analiziranja obratovalnih izkušenj sevalnih ali jedrskih objektov.

61. člen

(zagotovitev finančnih sredstev)

(1) Upravljevec sevalnega objekta ali jedrskega objekta mora imeti za izvajanje predpisanih ukrepov sevalne ali jedrske varnosti zagotovljena finančna sredstva v vsej obratovalni življenjski dobi objekta.

(2) Finančna sredstva iz prejšnjega odstavka morajo biti zadostna tudi za plačilo vseh stroškov ravnanja z radioaktivnimi odpadki, ki nastajajo zaradi obratovanja objekta, rav-

nanja z izrabljenim gorivom, če gre za jedrski objekt pa tudi razgradnje objekta.

(3) Finančna sredstva iz prvega odstavka tega člena morajo upravljavcu objekta zagotavljati vsakokratni lastniki objekta v višini vseh stroškov obratovanja in investicijskega vzdrževanja vključno z vlaganji v tehnološko obnovo, povezano z ukrepi sevalne ali jedrske varnosti.

(4) Vlada določi obliko jamstev in način uveljavljanja jamstev za finančna sredstva, potrebna za zaustavitev obratovanja in razgradnjo objekta, v primeru subsidiarnega ukrepanja države zaradi stečaja upravljavca, njegove likvidacije ali če upravljavec opusti izvajanje ukrepov sevalne ali jedrske varnosti.

(5) Če se gradnja odlagališča ali razgradnja jedrskega objekta financira iz sredstev namenskega sklada, ustanovljenega z zakonom, se finančna sredstva iz prvega odstavka tega člena, potrebna za zaustavitev obratovanja in razgradnjo objekta, zagotavljajo v skladu s predpisi o financiranju gradnje odlagališča radioaktivnih odpadkov in razgradnje jedrskega objekta.

(6) Ustreznost zagotavljanja finančnih sredstev, njihove višine in oblike jamstev ter načina uveljavljanja jamstev ugotavlja ministrstvo, pristojno za okolje, v postopku izdaje dovoljenja za obratovanje sevalnega ali jedrskega objekta.

62. člen

(kvalifikacije delavcev)

(1) V vsej obratovalni življenjski dobi sevalnega objekta ali jedrskega objekta mora upravljavec zagotoviti zadostno število kvalificiranih delavcev s primerno izobrazbo, usposobljenih in dodatno šolanih za vse dejavnosti, ki so povezane s sevalno in jedrsko varnostjo.

(2) Dela in naloge upravljanja tehnološkega procesa v objektu iz prejšnjega odstavka in nadzora nad tem upravljanjem smejo opravljati delavci, ki izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne usposobljenosti, psihofizičnih lastnosti in odvisnosti od alkohola in mamil.

(3) Delodajalec mora zagotavljati redno obnavljanje strokovnega znanja kvalificiranih delavcev ter preverjati njihovo usposobljenost, psihofizične lastnosti in odvisnosti od alkohola in mamil.

(4) Izpolnjevanje pogojev za dela in naloge iz drugega odstavka tega člena izkazuje kvalificirani delavec z dovoljenjem, ki mu ga za opravljanje teh del in nalog izda ministrstvo, pristojno za okolje.

(5) Dovoljenje za opravljanje del in nalog iz drugega odstavka tega člena se izda za čas največ petih let.

(6) Ministrstvo, pristojno za okolje, imenuje posebno strokovno komisijo za preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev delavcev za opravljanje del in nalog iz drugega odstavka tega člena.

(7) Dovoljenje za opravljanje del in nalog iz drugega odstavka tega člena se izda za določen čas na podlagi poročila komisije za preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev o uspešno opravljeni preveritvi delavca v zvezi s pogoji za opravljanje del in nalog iz drugega odstavka tega člena.

(8) Ministrstvo, pristojno za okolje, odvzame dovoljenje za opravljanje del in nalog iz drugega odstavka tega člena, če je komisija za preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev pri pregledu rednega preverjanja ali pri izrednem pregledu na pobudo pristojnega inšpektorja ugotovila, da delavec ne izpolnjuje pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano.

(9) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, določi dela in naloge, za katere morajo delavci izpolnjevati pogoje iz drugega odstavka tega člena,

podrobneje določi pogoje glede strokovne usposobljenosti, psihofizičnih lastnosti in odvisnosti od alkohola in mamil, način preverjanja teh pogojev, pogostost pregledov rednega preverjanja in sestavo komisije za preverjanje predpisanih izpolnjevanja pogojev.

63. člen

(zagotavljanje kakovosti)

(1) Upravljavec sevalnega objekta ali jedrskega objekta mora načrtovano in sistematično izvajati ukrepe za zadostitev zahtev po kakovosti za sestavne dele, sisteme vodenja in nadzora tehnoloških procesov ali konstrukcije, vključno z računalniško programsko opremo ter v zvezi s tem povezane storitve.

(2) Upravljavec objekta iz prejšnjega odstavka mora za zagotavljanje kakovosti vzpostaviti in izvajati program zagotavljanja kakovosti.

(3) Minister, pristojen za okolje, določi podrobnejše zahteve glede vsebine in oblike programa zagotavljanja kakovosti.

4.3 Posegi v prostor

64. člen

(umestitev jedrskega objekta v prostor)

(1) Načrtovanje prostorske razmestitve jedrskih objektov ter pogojev za njihovo umestitev na prostorsko in funkcionalno zaokroženem območju se izvede z državnim lokacijskim načrtom.

(2) Podlaga za državni lokacijski načrt vsakega jedrskega objekta je v prostorskih sestavinah dolgoročnega plana Republike Slovenije.

(3) Za pripravo državnega lokacijskega načrta je odgovoren minister, pristojen za okolje.

65. člen

(analiza varnosti območja za umestitev jedrskega objekta)

(1) Izbira območja za umestitev jedrskega objekta se izvede na podlagi posebne varnostne analize, na podlagi katere se ovrednoti:

– vse dejavnike na območju za umestitev jedrskega objekta, ki lahko vplivajo na jedrsko varnost objekta med njegovo življenjsko dobo in

– vpliv zaradi obratovanja objekta na prebivalstvo in okolje.

(2) Podrobnejšo vsebino in obseg analize iz prejšnjega odstavka določi v postopku priprave državnega lokacijskega načrta iz prejšnjega člena ministrstvo, pristojno za okolje.

66. člen

(okoljevarstveno soglasje)

(1) Za pridobitev dovoljenja za poseg v prostor je treba za sevalni objekt ali jedrski objekt pridobiti okoljevarstveno soglasje. Organ, pristojen za izdajo okoljevarstvenega soglasja, v predhodnem postopku za ta objekt določi tudi pogoje glede sevalne in jedrske varnosti in vsebino poročila o vplivih na okolje v delu, ki se nanaša na sevalno in jedrsko varnost.

(2) Pogoje in obseg ter vsebino poročila o vplivih na okolje iz prejšnjega odstavka pripravi organ, pristojen za izdajo okoljevarstvenega soglasja, na podlagi predloga ministrstva, pristojnega za okolje.

67. člen

(predhodno soglasje o sevalni in jedrski varnosti)

(1) V postopku za izdajo dovoljenja za poseg v prostor mora organ, pristojen za izdajo okoljevarstvenega soglasja, pred izdajo okoljevarstvenega soglasja za sevalni objekt ali jedrski objekt pridobiti od ministrstva, pristojnega za okolje, predhodno soglasje o sevalni in jedrski varnosti.

(2) Predhodno soglasje o sevalni in jedrski varnosti iz prejšnjega odstavka lahko vsebuje zahteve po dopolnitvi ali spremembi poročila o vplivih na okolje in predloge pogojev k okoljevarstvenem soglasju.

(3) S predlogi pogojev k okoljevarstvenem soglasju se v predhodnem soglasju določijo predvsem:

- obseg in vsebine projekta za izvedbo po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo ali razgradnjo objekta oziroma projekta za izvedbo rudarskih del po predpisih o rudarstvu, če gre za rudarska dela zaradi pridobivanja ali opustitve pridobivanja jedrskih mineralnih surovin,
- stopnje dovoljene obremenjenosti okolja zaradi ionizirajočih sevanj,
- obseg območja omejene rabe prostora zaradi izvajanja ukrepov sevalne in jedrske varnosti in omejitve rabe prostora v takem območju,
- druge predpisane pogoje jedrske in sevalne varnosti.

4.4 Gradnje oziroma izvedbe gradbenih in rudarskih del

68. člen

(gradnje, ki vplivajo na jedrsko varnost)

(1) K vlogi za izdajo dovoljenja za gradnjo objekta oziroma izvedbo gradbenih del, zaradi katerih je treba izvajati ukrepe jedrske varnosti, mora investitor priložiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje.

(2) Gradnja objekta oziroma izvedba gradbenih del iz prejšnjega odstavka je:

- gradnja, rekonstrukcija ali razgradnja jedrskega objekta in
- izvedba gradbenih del na območju omejene rabe zaradi jedrskega objekta, ki vplivajo na jedrsko varnost.

(3) Vlada določi vsebino projektne dokumentacije za gradnjo jedrskega objekta in izvedbo gradbenih del na območju omejene rabe in merila za določitev območij omejene rabe zaradi jedrskega objekta, merila za prepovedi gradenj na teh območjih ter vrsto gradenj na teh območjih, za katere je treba k vlogi za izdajo dovoljenja za gradnjo objekta ali izvedbe gradbenih del priložiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje.

69. člen

(gradnje, ki vplivajo sevalno varnost)

(1) K vlogi za izdajo dovoljenja za gradnjo objekta oziroma izvedbo gradbenih ali rudarskih del, zaradi katerih je treba izvajati ukrepe sevalne varnosti, mora investitor priložiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje, razen za manj pomemben sevalni objekt, namenjen izvajanju sevalne dejavnosti v zdravstvu ali veterinarstvu, za katerega se mora priložiti soglasje ministrstva, pristojnega za zdravje.

(2) Gradnja objekta oziroma izvedba gradbenih ali rudarskih del iz prejšnjega odstavka je:

- gradnja ali razgradnja sevalnega objekta,
- izvedba rudarskih del zaradi izkoriščanja ali opustitve izkoriščanja jedrskih mineralnih surovin,
- gradnja ali razgradnja objekta za pridobivanje, predelavo ali obogatitev jedrskih mineralnih surovin,
- gradnja odlagališča za rudarsko jalovino ali hidrometalurško jalovino, ki nastane pri pridobivanju jedrskih surovin,

– gradnja ali razgradnja manj pomembnega sevalnega objekta.

(3) Vlada določi vsebino projektne dokumentacije za gradnjo objekta in izvedbo gradbenih del ali rudarskih del iz prvega odstavka tega člena.

70. člen

(informacija o posegih v prostor, ki vplivajo na sevalno in jedrsko varnost)

(1) Investitor, ki namerava graditi objekte oziroma izvajati gradbena ali rudarska dela iz 68. in 69. člena tega zakona, lahko od ministrstva, pristojnega za izdajo soglasja h gradnji objekta oziroma izvedbi gradbenih ali rudarskih del po tem zakonu, zahteva informacijo v zvezi s pogoji, ki jih mora izpolnjevati nameravana gradnja, nanašajo pa se na sevalno ali na jedrsko varnost.

(2) Informacijo iz prejšnjega odstavka se izda najkasneje v 90 dneh po prejemu zahteve.

71. člen

(soglasje h gradnji ali razgradnji objekta)

(1) K vlogi za pridobitev soglasja iz 68. in 69. člena tega zakona mora investitor, ki namerava graditi ali razgraditi sevalni objekt ali jedrski objekt, priložiti k projektni dokumentaciji varnostno poročilo in mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost.

(2) Varnostno poročilo mora prikazati za objekt, ki se gradi ali razgrajuje:

- temeljne varnostne in projektne rešitve objekta,
- lokacijo objekta z analizo lokacije,
- tehnične karakteristike objekta vključno z opisom radioaktivnih snovi oziroma jedrskih snovi in drugih virov sevanja,
- varstvo pred ionizirajočimi sevanji vključno z oceno varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji,
- oceno izpostavljenosti prebivalstva in okolja,
- organizacijo dela vključno s programi strokovnega usposabljanja in organiziranostjo varstva pred sevanji,
- ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom,
- fizično varovanje objekta,
- načrt zaščite in reševanja objekta po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma posebni načrt zaščite in reševanja objekta, če gre za objekt, za katerega načrta zaščite in reševanja objekta po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami ni treba izdelati,
- programe poskusnega obratovanja, če gre za gradnjo objekta,
- varnostno analizo, če gre za jedrski objekt,
- obratovalne pogoje in omejitve za varno obratovanje za čas poskusnega obratovanja in med rednim obratovanjem,
- zagotavljanje kakovosti,
- predvidene izpuste radioaktivnih snovi v okolje,
- program meteoroloških meritev in obratovalnega monitoringa radioaktivnosti,
- načrt dolgoročnega nadzora, če gre za odlagališče.

(3) Če gre za razgradnjo objekta, se vsebina varnostnega poročila nanaša na razgradnjo objekta in z njo povezanimi ukrepi sevalne ali jedrske varnosti.

(4) Oseba, ki namerava graditi ali razgraditi objekt, mora zagotoviti, da se varnostno poročilo dopolni, če pride med gradnjo ali razgradnjo objekta ali v času poskusnega obratovanja do sprememb stanja, na katerega se nanaša varnostno poročilo.

(5) Soglasje iz 68. in 69. člena tega zakona se izda k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(6) Ministrstvo, pristojno za okolje, odobri varnostno poročilo v postopku izdaje soglasja iz prejšnjega odstavka.

(7) Minister, pristojen za okolje, podrobneje določi vsebino projektne dokumentacije iz prvega odstavka tega člena in vsebino varnostnega poročila.

72. člen

(načrt fizičnega varovanja)

K varnostnemu poročilu iz prejšnjega člena mora investitor priložiti načrt fizičnega varovanja iz 119. člena tega zakona kot ločen in tajen dokument v skladu s predpisi o tajnosti podatkov.

73. člen

(odlaganje izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov)

(1) Če se vloga za pridobitev soglasja nanaša na gradnjo objekta za odlaganje izrabljenega goriva ali za odlaganje radioaktivnih odpadkov, mora investitor poleg projektne dokumentacije in varnostnega poročila iz 71. člena tega zakona k vlogi priložiti tudi:

- varnostno poročilo objektov odlagališča za obdobje po njegovem zaprtju,
- mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost,
- finančna jamstva za izvedbo vseh del do zaprtja odlagališča,
- finančna jamstva za plačilo stroškov dolgoročnega nadzora odlagališča po njegovem zaprtju,
- izjavo o brezplačnem prenosu zemljišč, ki ga zajema območje odlaganja, v last države ter načrt prenosa.

(2) Z varnostnim poročilom o objektih odlagališča za obdobje po njegovem zaprtju se oceni vsa možna tveganja zaradi izrabljenega goriva ali radioaktivnih odpadkov in oceni izpostavljenost prebivalstva po zaprtju odlagališča in izpostavljenost delavcev na odlagališču med vzdrževanjem odlagališča in izvajanjem dolgoročnega nadzora objekta odlagališča po njegovem zaprtju.

(3) Z načrtom dolgoročnega nadzora objektov odlagališča se mora prikazati:

- obseg in vsebino obratovalnega monitoringa radioaktivnosti za odlagališče in monitoringa naravnih pojavov, ki vplivajo na dolgoročno stabilnost odlagališča, in delovanje posameznih delov odlagališča,
- merila, na podlagi katerih se glede na rezultate obratovalnega monitoringa iz prejšnje alineje in inšpekcijskega nadzora odloča o izvedbi vzdrževalnih del na odlagališču.

(4) Soglasje iz prvega odstavka tega člena se izda k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, podrobneje določi vsebino varnostnega poročila o objektih odlagališča za obdobje po njegovem zaprtju in vsebino načrta dolgoročnega nadzora objektov odlagališča v predlogu pogojev k okoljevarstvenem soglasju.

74. člen

(drugi predpisi)

Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, v soglasju z drugimi pristojnimi ministri določita za sevalne objekte, jedrske objekte in za manj pomembne sevalne objekte, pravila ravnanja, tehnične zahteve in oblike obveznega ravnanja v zvezi s sevalno ali jedrsko varnostjo.

75. člen

(soglasje k rudarskim delom)

(1) Pred izdajo dovoljenja za izvedbo rudarskih del zaradi pridobivanja ali opustitve pridobivanja jedrskih mine-

ralnih surovin in z njimi povezanimi gradnjami oziroma izvedbami gradbenih del, mora investitor pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje, za:

- gradnjo ali opustitev rudarskega objekta za pridobivanje jedrskih mineralnih surovin,
- gradnjo ali razgradnjo rudarskega objekta za predelavo ali obogatitev jedrskih mineralnih surovin, kot je drobljenje, sejanje in ločevanje po fizikalnih ali fizikalno-kemičnih postopkih,
- gradnjo ali zaprtje odlagališča za rudarsko ali hidrometalurško jalovino, ki nastane pri obdelavi jedrskih mineralnih surovin.

(2) K vlogi za pridobitev soglasja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti predvsem:

- dokumentacijo, določeno s predpisi o rudarstvu,
- varnostno poročilo, iz katerega je razvidno, da so pri načrtovanju rudarskih del upoštevani predpisi s področja sevalne varnosti in pogoji o sevalni varnosti iz okoljevarstvenega soglasja,
- mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost.

(3) Soglasje iz prvega odstavka tega člena se izda k projektu za izdajo dovoljenja za izvedbo rudarskih del.

(4) Ministrstvo, pristojno za okolje, podrobneje določi vsebino varnostnega poročila v predlogu pogojev k okoljevarstvenem soglasju.

76. člen

(odlagališče rudarske in hidrometalurške jalovine)

(1) Vlogi za pridobitev soglasja h gradnji odlagališča rudarske ali hidrometalurške jalovine, ki nastane pri izkoriščanju jedrskih mineralnih surovin, je treba poleg projektne dokumentacije in varnostnega poročila iz 71. člena tega zakona priložiti tudi:

- varnostno poročilo za čas obratovanja odlagališča ter za obdobje po opustitvi odlaganja,
- mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost,
- finančna jamstva za izvedbo vseh del do zaprtja odlagališča,
- finančna jamstva za plačilo stroškov dolgoročnega nadzora odlagališča,
- izjavo o brezplačnem prenosu zemljišč, ki ga zajema območje odlaganja, v last države ter načrt prenosa.

(2) Z varnostnim poročilom o odlagališču rudarske jalovine ali hidrometalurške jalovine se mora oceniti vsa možna tveganja zaradi odloženih radioaktivnih snovi in oceniti izpostavljenost prebivalcev in na odlagališču zaposlenih izpostavljenih delavcev med njegovim obratovanjem in po zaprtju odlagališča.

(3) Z načrtom dolgoročnega nadzora odlagališča rudarske ali hidrometalurške jalovine se prikaže:

- obseg in vsebino obratovalnega monitoringa radioaktivnosti za odlagališče in monitoringa naravnih pojavov, ki vplivajo na dolgoročno stabilnost odlagališča, in delovanje posameznih delov odlagališča,
- merila, na podlagi katerih se glede na rezultate obratovalnega monitoringa iz prejšnje alineje in inšpekcijskega nadzora odloča o izvedbi vzdrževalnih del na odlagališču.

(4) Ministrstvo, pristojno za okolje, odobri načrt dolgoročnega nadzora odlagališča rudarske ali hidrometalurške jalovine v postopku izdaje soglasja iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, podrobneje določi vsebino varnostnega poročila in vsebino načrta dolgoročnega nadzora odlagališča v predlogu pogojev k okoljevarstvenem soglasju.

77. člen

(izdaja soglasja)

(1) Soglasje iz 68. in 69. člena tega zakona se izda v 90 dneh po prejemu popolne vloge.

(2) Če gre za soglasje k gradnji objekta, se v soglasju lahko določijo tudi pogoji poskusnega obratovanja in način ter čas njegovega trajanja.

(3) Soglasje preneha veljati, če v dveh letih od dneva pravnomočnosti soglasja ni bila začeta gradnja ali razgradnja objekta iz 68. in 69. člena tega zakona ali niso bila začeta rudarska dela iz 75. člena tega zakona.

4.5 Poskusno obratovanje sevalnih in jedrskih objektov

78. člen

(poskusno obratovanje sevalnih in jedrskih objektov)

(1) Vsak sevalni in jedrski objekt mora po zaključku gradnje najprej poskusno obratovati.

(2) Za začetek poskusnega obratovanja sevalnega objekta ali jedrskega objekta je treba pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) K vlogi za pridobitev soglasja k začetku poskusnega obratovanja je treba predložiti varnostno poročilo, ki mora biti dopolnjeno v skladu s spremembami, ki nastanejo v času gradnje, mnenje pooblaščenega izvedenca ali pooblaščenega organizacije za sevalno in jedrsko varnost in drugo predpisano dokumentacijo.

(4) Varnostno poročilo in predloženo dokumentacijo iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za okolje, odobri v postopku izdaje soglasja k začetku poskusnega obratovanja.

(5) Minister, pristojen za okolje, podrobneje določi vsebino vloge za pridobitev soglasja za začetek poskusnega obratovanja in vsebino dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Ministrstvo, pristojno za okolje, odobri poskusno obratovanje za določen čas, vendar ne za več kot dve leti.

(7) Soglasje za poskusno obratovanje se lahko na podlagi vloge imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so po izteku veljavnosti soglasja predpisani za njegovo izdajo.

(8) Proti odločbi o zavrnitvi ali odobritvi soglasja k začetku poskusnega obratovanja ni pritožbe.

4.6 Obratovanje sevalnih in jedrskih objektov

79. člen

(dovoljenje za obratovanje, zaključek razgradnje in zaprtje odlagališča)

(1) Investitor oziroma upravljavec objekta, ki namerava:

1. začeti ali prenehati z obratovanjem jedrskega objekta,

2. začeti ali prenehati z obratovanjem sevalnega objekta,

3. začeti z odlaganjem izrabljenega goriva na odlagališču izrabljenega goriva ali radioaktivnih odpadkov na odlagališču radioaktivnih odpadkov,

4. zapreti odlagališče izrabljenega goriva ali odlagališče radioaktivnih odpadkov,

5. začeti ali zaključiti razgradnjo jedrskega objekta,

6. začeti ali zaključiti razgradnjo sevalnega objekta,

7. zaključiti rudarska dela za opustitev pridobivanja jedrskih mineralnih surovin,

8. začeti z odlaganjem rudarske in hidrometalurške jalovine, ki nastaja pri izkoriščanju jedrskih mineralnih surovin,

9. zapreti odlagališče rudarske in hidrometalurške jalovine, ki nastaja pri izkoriščanju jedrskih mineralnih surovin, mora pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za okolje.

(2) Dovoljenje za obratovanje objekta in zaključek razgradnje objekta ali zaprtje odlagališča iz prejšnjega odstavka se izda:

– po pridobljenem uporabnem dovoljenju, ki se ga izda v skladu s predpisi o graditvi objektov, če gre za začetek obratovanja iz 1. in 2. točke ali začetek odlaganja iz 3. točke prejšnjega odstavka,

– po izpolnitvi vseh pogojev za prenehanje obratovanja objekta ali odlagališča, če gre za prenehanje obratovanja iz 1. in 2. točke ali zaprtja odlagališča iz 4. točke prejšnjega odstavka,

– po izpolnitvi vseh pogojev razgradnje objekta, če gre za razgradnjo objekta iz 5. in 6. točke prejšnjega odstavka,

– po izpolnitvi vseh pogojev za končanje rudarskih del, če gre za zaključitev rudarskih del iz 7. točke in za zaprtje odlagališča iz 9. točke prejšnjega odstavka.

(3) Pogoje iz prejšnjega odstavka določi ministrstvo, pristojno za okolje, v soglasju iz 68. in 69. člena tega zakona.

(4) Pri zaključitvi rudarskih del iz 7. točke in pri zaprtju odlagališča iz 9. točke prvega odstavka tega člena je dovoljenje iz prvega odstavka tega člena pogoj za pridobitev končne odločbe o prenehanju pravic in obveznosti po predpisih o rudarstvu.

80. člen

(vloga za pridobitev dovoljenja)

(1) K vlogi za pridobitev dovoljenja iz 79. člena tega zakona je treba predložiti varnostno poročilo, mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost ter drugo predpisano dokumentacijo.

(2) Varnostno poročilo mora biti dopolnjeno v skladu s spremembami, ki nastanejo med poskusnim obratovanjem in v času gradnje oziroma razgradnje objekta, ali v času izvajanja rudarskih del, če gre za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja jedrskih mineralnih surovin.

(3) Na zahtevo ministrstva, pristojnega za okolje, mora vlagatelj za posamezna vprašanja varnostnega poročila, ki so pomembna za sevalno ali jedrsko varnost, k vlogi za izdajo dovoljenja priložiti tudi strokovno mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost.

(4) Dovoljenje izda ministrstvo, pristojno za okolje, v 90 dneh po prejemu popolne vloge, če iz predloženih poročil, načrtov in druge predpisane dokumentacije ter iz podatkov o poskusnem obratovanju ugotovi, da so izpolnjeni pogoji sevalne oziroma jedrske varnosti.

(5) Oseba, ki je pridobila dovoljenje za zaprtje odlagališča izrabljenega goriva, radioaktivnih odpadkov ali rudarske in hidrometalurške jalovine mora zagotoviti vzdrževanje in nadzor odlagališča skladno s pogoji iz varnostnega poročila.

(6) Minister, pristojen za okolje, podrobneje določi vsebino vloge za pridobitev dovoljenja in vsebino dokumentacije iz prvega odstavka tega člena glede na stopnjo tveganja za posamezno skupino objektov.

81. člen

(občasni varnostni pregled)

(1) Upravljavec sevalnega ali jedrskega objekta (v nadaljnjem besedilu: upravljavec objekta) mora zagotavljati redno, celovito in sistematično ocenjevanje in preverjanje sevalne oziroma jedrske varnosti objekta z občasnimi varnostnimi pregledi.

(2) Minister, pristojen za okolje, določi pogostost, vsebino in obseg, čas trajanja in način izvajanja občasnih varnostnih pregledov ter način poročanja o teh pregledih.

(3) V predpisu iz prejšnjega odstavka se določijo tudi primeri, v katerih ministrstvo, pristojno za okolje, samo odredi izvedbo občasnega varnostnega pregleda, če razpolaga z novimi in pomembnimi dokazi o sevalni ali jedrski varnosti objekta.

(4) Proti odločbi o izvedbi občasnega varnostnega pregleda iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

82. člen

(poročilo o občasnem varnostnem pregledu)

(1) Upravljavec objekta mora o občasnem varnostnem pregledu objekta sestaviti poročilo in ga oddati ministrstvu, pristojnemu za okolje, v potrditev.

(2) Če iz poročila o občasnem varnostnem pregledu izhaja, da je treba zaradi izboljšanja sevalne ali jedrske varnosti spremeniti obratovalne pogoje ali omejitve iz varnostnega poročila, mora upravljavec objekta pripraviti predlog teh sprememb.

(3) K vlogi za potrditev poročila o občasnem varnostnem pregledu mora upravljavec objekta priložiti tudi mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost.

(4) Potrjeno poročilo o občasnem varnostnem pregledu je pogoj za podaljšanje dovoljenja za obratovanje objekta iz 79. člena tega zakona.

83. člen

(odobritev sprememb)

(1) Upravljavec objekta mora vsako nameravano spremembo v zvezi z objektom ali načinom upravljanja z njim ali njegovim obratovanjem, vključno z vzdrževalnimi deli, pregledovanjem, preskušanjem ali uvedbo tehnične, organizacijske ali druge spremembe v zvezi s temi deli (v nadaljnjem besedilu: sprememba), ki vpliva ali bi posredno lahko vplivala na vsebino varnostnega poročila, oceniti glede na njen pomen za sevalno ali jedrsko varnost.

(2) Spremembe so glede na pomen za sevalno ali jedrsko varnost lahko spremembe:

1. o katerih je treba pristojno ministrstvo le obvestiti,
2. katerih izvedbo je treba ministrstvu, pristojnemu za okolje, priglasiti,
3. ki so pomembne za sevalno ali jedrsko varnost in za katerih izvedbo je treba pridobiti odobritev ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) K predlogu sprememb iz 3. točke prejšnjega odstavka mora upravljavec objekta priložiti predlog spremembe varnostnega poročila in strokovno mnenje pooblaščenega izvedenca za sevalno in jedrsko varnost.

(4) Upravljavec objekta lahko začne uvajati predlagane spremembe iz 2. točke drugega odstavka tega člena potem, ko je ministrstvo, pristojno za okolje, pisno potrdilo, da ni treba pridobiti odobritve sprememb.

(5) Če je upravljavec objekta uvedel spremembe na podlagi obvestila predloga sprememb, mora najkasneje šest mesecev po izvedenih delih posredovati ministrstvu, pristojnemu za okolje, načrt izvedenih sprememb.

(6) Če je upravljavec objekta uvedel spremembe na podlagi priglasitve predloga sprememb, mora najkasneje šest mesecev po izvedenih delih posredovati ministrstvu, pristojnemu za okolje, tudi spremembo varnostnega poročila.

(7) Minister, pristojen za okolje, določi metodologijo ocenjevanja in razvrščanja sprememb ter način in obliko obveščanja in priglasitve teh sprememb.

84. člen

(odobritev pomembnih sprememb)

(1) Ministrstvo, pristojno za okolje, odobri predlog sprememb, ki so pomembne za sevalno ali jedrsko varnost, v 90 dneh po prejemu popolne vloge z odločbo, v kateri tudi odredi izdelavo sprememb varnostnega poročila, in če je treba, določi tudi način, obseg in roke uvajanja sprememb iz varnostnega poročila.

(2) Upravljavec objekta mora začeti z uvajanjem sprememb iz prejšnjega odstavka, ko mu ministrstvo, pristojno za okolje, odobri spremembe varnostnega poročila.

(3) Proti odločbi o zavrnitvi ali odobritvi predloga sprememb, ki so pomembne za sevalno ali jedrsko varnost, ni pritožbe.

85. člen

(soglasje k gradnji, rekonstrukciji ali odstranitvi)

Če se namerava graditi, rekonstruirati ali odstraniti objekt znotraj območja sevalnega ali jedrskega objekta se mora pred izdajo dovoljenja za takšno gradnjo pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za okolje, ne glede na to, ali takšna gradnja vpliva na sevalno ali jedrsko varnost ali ne.

86. člen

(izjemni pregled varnostnega poročila)

(1) Upravljavec objekta mora oceniti in preveriti varnost objekta in zagotoviti pregled skladnosti varnostnega poročila z zaključki ocenjevanja in preverjanja varnosti:

- neposredno po izrednem dogodku na objektu in
- po zaključku sanacijskih del za odpravo posledic izrednega dogodka.

(2) Če iz ocenjevanja in preverjanja varnosti sledi, da je treba spremeniti ali dopolniti obratovalne pogoje in omejitve iz varnostnega poročila, mora upravljavec objekta izdelati predlog sprememb in sprememb varnostnega poročila in ravnati na način iz 83. in 84. člena tega zakona.

87. člen

(poročanje o obratovanju objektov)

(1) Upravljavec sevalnega ali jedrskega objekta mora ministrstvu, pristojnemu za okolje, redno poročati o obratovanju objekta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega člena mora upravljavec objekta ministrstvu, pristojnemu za okolje, izredno poročati o:

- okvarah opreme, ki bi lahko povzročile izredni dogodek, in izrednih dogodkih ter o sprejetih ukrepih za odpravo posledic okvar ali izrednih dogodkov,
- napakah delavcev pri ravnanju oziroma obratovanju z objektom, ki bi lahko povzročile izredni dogodek,
- odstopanjih od obratovalnih pogojev in omejitev,
- vseh drugih dogodkov ali obratovalnih okoliščinah, ki pomembno vplivajo na sevalno ali jedrsko varnost objekta.

(3) Minister, pristojen za okolje, za posamezno vrsto jedrskega in sevalnega objekta določi vsebino, obseg in pogostost rednega poročanja ter vsebino in obseg izrednega poročanja iz prejšnjega odstavka ter roke poročanja.

4.7 Radioaktivna kontaminacija

88. člen

(mejne vrednosti)

(1) Vlada predpiše mejne vrednosti radioaktivne kontaminacije zraka, površinskih in podzemnih voda, namenjenih za pripravo pitne vode, radioaktivne kontaminacije človekovega telesa, površin delovnega okolja, tal, krme, izdelkov za

osebno higieno in nego, tobaka in tobačnih izdelkov, gradbenega materiala ter drugih izdelkov.

(2) V predpisu iz prejšnjega odstavka vlada določi tudi mejne vrednosti za živila in krmo v primeru izrednega dogodka v jedrskem objektu ali drugega izrednega dogodka, ki lahko povzroči kontaminacijo živil in krme.

(3) Vlada predpiše tudi z mejnimi vrednostmi povezane pogoje uporabe vode, krme, živil in izdelkov za različne kategorije prebivalstva, obveznosti proizvajalcem posameznih vrst izdelkov ter druge obvezne ukrepe zmanjševanja uporabe radioaktivno kontaminiranega delovnega in bivalnega okolja ter živil, vode, krme in izdelkov.

89. člen

(prepoved uporabe)

(1) Namerno dodajanje radioaktivnih snovi v proizvodnji krme, živil, igrač, osebnega nakita in kozmetike ter uvažati ali izvažati tako blago ni dovoljeno.

(2) Uporaba delovnih in bivalnih prostorov ter dajanje v promet in uporaba vode, živil, krme in izdelkov ni dovoljena, če so onesnaženi z radionuklidi tako, da koncentracija aktivnosti presega mejne vrednosti iz prejšnjega člena.

90. člen

(monitoring radioaktivne kontaminacije)

(1) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, za živila in krmo pa tudi minister, pristojen za kmetijstvo in veterino, določijo zasnovo izrednega monitoringa v primeru povečane radioaktivne kontaminacije zraka, pitne vode, vode, tal, živil, krme in posameznih izdelkov ali materialov, program monitoringa ter način poročanja in obveščanja javnosti.

(2) Minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za zdravje, za živila in krmo pa tudi minister, pristojen za kmetijstvo, določijo vsebino ter pogoje za pridobitev listine, s katero imetnik dokazuje, da živila, krma, posamezni izdelki ali odpadki niso radioaktivno kontaminirani.

(3) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, določi za primere povečane radioaktivne kontaminacije način posredovanja podatkov monitoringa v sistem opazovanja, obveščanja in alarmiranja ob naravnih in drugih nesrečah.

91. člen

(dekontaminacija)

(1) Minister, pristojen za okolje, ob soglasju ministra, pristojnega za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in ministra, pristojnega za zdravje, določi sredstva ter način dekontaminacije glede na vrsto in obseg radioaktivne kontaminacije.

(2) Če gre za radioaktivno kontaminacijo zaradi izrednega dogodka, mora dekontaminacijo zagotoviti uporabnik vira sevanja v okviru sanacije posledic izrednega dogodka na način, kot mu je bila odrejena kot izjemni ukrep iz 125. člena tega zakona.

(3) Če radioaktivna kontaminacija zaradi uporabe vira sevanja ni posledica izrednega dogodka, mora uporabnik vira sevanja izvesti dekontaminacijo sam na način, določen v predpisu iz prvega odstavka tega člena, in o tem obvestiti ministrstvo, pristojno za okolje, oziroma ministrstvo, pristojno za zdravje, če gre za izvajanje sevalne dejavnosti v zdravstvu ali veterinarstvu.

92. člen

(drugi ukrepi zaradi povečane radioaktivne kontaminacije)

(1) Če pride do povečane radioaktivne kontaminacije na ozemlju drugih držav lahko vlada prepove ali začasno omeji uvoz ali določi ostrejšje pogoje nadzora pri uvozu živil, krme in izdelkov iz območja teh držav ter določi zasnovo in nosilce izvajanja ukrepov pri uvozu živil, krme in izdelkov.

(2) Če so radioaktivno kontaminirana živila, krma in izdelki slovenskega izvora, lahko vlada za njih prepove izvoz.

(3) Stroške nadzora v primeru povečane radioaktivne kontaminacije iz prvega in drugega odstavka tega člena ter stroške z odstranjevanjem radioaktivno kontaminiranih pošiljk blaga plača uvoznik oziroma izvoznik blaga, ki je v skladu s carinskimi predpisi carinski zavezanec.

4.8 Ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom

93. člen

(ravljanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom)

(1) Imetnik radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva mora zagotoviti, da se:

- z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom ravna na predpisan način in
- v največji možni meri izogne prelaganju bremen odlaganja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva na prihodnje generacije.

(2) Povzročitelj radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva mora zagotoviti, da odpadne radioaktivne snovi nastajajo v najmanjših možnih količinah.

(3) Stroške ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom plača povzročitelj radioaktivnih odpadkov oziroma njihov imetnik, če jih je od povzročitelja prevzel ali na drug način pridobil.

(4) Če povzročitelj radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva ni znan, prevzame odgovornost za ravnanje z radioaktivnimi odpadki država.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, vodi centralno evidenco radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva, ki nastajajo na ozemlju Republike Slovenije.

(6) Imetnik radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva mora podatke o nastajanju radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva posredovati v centralno evidenco radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva.

(7) Minister, pristojen za okolje, razvrsti radioaktivne odpadke glede na stopnjo in vrsto radioaktivnosti, določi ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom, določi obseg poročanja o nastajanju radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva ter način in obseg vodenja centralne evidence nastajanja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva in vodenja evidenc skladiščenih in odloženih radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva.

94. člen

(gospodarska javna služba ravnanja z radioaktivnimi odpadki)

Prevzemanje, zbiranje, prevažanje, predhodna obdelava in skladiščenje pred odlaganjem ter odlaganje radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva, ki niso odpadki oziroma izrabljeno gorivo iz jedrskih objektov za proizvodnjo energije, je obvezna državna gospodarska javna služba.

95. člen

(državna gospodarska javna služba odlaganja odpadkov iz jedrskih objektov za proizvodnjo energije)

(1) Obdelava radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva pred odlaganjem ter odlaganje radioaktivnih odpad-

kov ter izrabljenega goriva iz jedrskih objektov za proizvodnjo energije je obvezna državna gospodarska javna služba.

(2) Storitve državne gospodarske javne službe iz prejšnjega odstavka se financirajo iz sredstev namenskega sklada, ki je ustanovljen z zakonom o skladu za financiranje razgradnje Nuklearne elektrarne Krško in odlaganja radioaktivnih odpadkov iz Nuklearne elektrarne Krško (Uradni list RS, št. 75/94).

96. člen

(odlagališča rudarske in hidrometalurške jalovine)

Dolgoročni nadzor in vzdrževanje odlagališč rudarske in hidrometalurške jalovine, ki nastane pri pridobivanju in izkoriščanju jedrskih mineralnih surovin, je obvezna državna gospodarska javna služba.

97. člen

(javni gospodarski zavod)

(1) Obvezne državne gospodarske javne službe iz 94., 95. in iz 96. člena tega zakona izvaja javni gospodarski zavod za radioaktivne odpadke.

(2) Ne glede na obveznost prepuščanja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva v nadaljnje ravnanje izvajalcu obvezne državne gospodarske javne službe lahko radioaktivne odpadke in izrabljeno gorivo za določen čas skladišči in obdeluje povzročitelj odpadkov na kraju nastanka, če za tako ravnanje pridobi dovoljenje ministrstva, pristojnega za okolje.

98. člen

(nacionalni program ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom)

(1) Nacionalni program ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom po tem zakonu sprejme državni zbor kot del nacionalnega programa varstva okolja po predpisih o varstvu okolja.

(2) Strokovne podlage nacionalnega programa iz prejšnjega odstavka, s podrobnejšo razčlenitvijo ukrepov za zmanjšanje nastajanja radioaktivnih odpadkov, za njihovo obdelavo pred odlaganjem ter njihovo odlaganje in ukrepov za obdelavo in odlaganje izrabljenega goriva, pripravi javni gospodarski zavod za radioaktivne odpadke in jih posreduje ministrstvu, pristojnemu za okolje.

(3) Operativne programe nacionalnega programa ravnanja z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom pripravi javni gospodarski zavod za radioaktivne odpadke, sprejme pa jih vlada.

(4) Operativne programe iz prejšnjega odstavka se sprejme za obdobje največ štirih let.

99. člen

(objekti državne infrastrukture)

(1) Objekt, ki je namenjen opravljanju javne gospodarske službe ravnanja z radioaktivnimi odpadki po tem zakonu, javne gospodarske službe odlaganja radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva iz jedrskih objektov ali javne gospodarske službe odlaganja rudarske ali hidrometalurške jalovine (v nadaljnjem besedilu: objekt državne infrastrukture) je v lasti države.

(2) Gradnja objektov državne infrastrukture je v javnem interesu.

(3) Objekti državne infrastrukture iz prvega odstavka in zemljišča na katerih so zgrajeni, pridobijo status jedrskega objekta, z odločbo, ki jo na podlagi sklepa vlade, izda ministrstvo, pristojno za okolje.

(4) Nepremičnine iz prejšnjega odstavka niso v pravnem prometu.

(5) Nepremičnine, ki ne pridobijo statusa jedrskega objekta po tretjem odstavku, so pa potrebne za njegovo normalno uporabo, se lahko prodajo, kako drugače odtujijo ali obremenijo le s predhodnim soglasjem vlade.

(6) Pogodba, sklenjena v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je nična.

(7) Če je lastnik nepremičnine iz petega odstavka pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, postanejo v primeru stečaja ali likvidacije lastnika te nepremičnine last države, ne glede na določbe predpisov o stečajnem postopku. Na nepremičnine iz petega odstavka ni mogoče poseči z izvršbo.

4.9 Uvoz, izvoz in tranzit jedrskih in radioaktivnih snovi ter radioaktivnih odpadkov

100. člen

(dovoljenje za uvoz, izvoz, tranzit jedrskih in radioaktivnih snovi)

(1) Za uvoz in izvoz jedrskih in radioaktivnih snovi je treba pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za okolje, razen za uvoz medicinskih pripomočkov, za katerega izda dovoljenje ministrstvo, pristojno za zdravje.

(2) Tranzit radioaktivnih snovi je treba ministrstvu, pristojnemu za okolje, prijaviti.

(3) Za tranzit jedrskih snovi in vire sevanja s pomembno aktivnostjo je treba pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za okolje.

(4) V postopku izdaje dovoljenja iz prvega in tretjega odstavka tega člena se presoja ukrepe sevalne in jedrske varnosti v celotnem poteku odpošiljanja radioaktivnih snovi na ozemlju Republike Slovenije.

(5) Dovoljenje za uvoz radioaktivnih snovi se izda samo, če ima prejemnik radioaktivnih snovi dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti.

101. člen

(dovoljenje za uvoz, izvoz, tranzit radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva)

(1) Za uvoz, izvoz in tranzit radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva je treba pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za okolje.

(2) V postopku izdaje dovoljenja iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za okolje, presoja ukrepe sevalne in jedrske varnosti v celotnem poteku odpošiljanja radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva od kraja izvora do kraja prejema pošiljke.

(3) Dovoljenje za izvoz iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za okolje, če je za pošiljko radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva pridobilo soglasje pristojnega organa države, v katero so radioaktivni odpadki oziroma izrabljeno gorivo namenjeni in soglasja pristojnih organov držav, preko katerih potuje pošiljka, in če so pri izvozniku radioaktivnih odpadkov izpolnjeni vsi pogoji za prevoz radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva v primeru zavrnitve pošiljke.

(4) Dovoljenje za tranzit iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za okolje, če je za pošiljko radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva pridobilo vsa soglasja pristojnih organov države izvora in države, v katero je pošiljka namenjena, kakor tudi držav, preko katerih potuje pošiljka, in če ima pošiljatelj radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva dovoljenje države izvora za vrnitev pošiljke na mesto izvora v primeru zavrnitve pošiljke.

(5) Dovoljenje za uvoz iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za okolje, če uvoznik dokaže, da je za radioaktivne odpadke ali izrabljeno gorivo zagotovljeno ravnanje skladno s predpisi in ima dovoljenje države izvora za vrnitev pošiljke na mesto izvora v primeru zavrnitve pošiljke, za uvoženo pošiljko pa je ministrstvo, pristojno za okolje, pridobilo vsa soglasja pristojnih organov države izvora in držav, preko katerih potuje pošiljka.

(6) O izdaji dovoljenja za uvoz, izvoz ali tranzit, mora ministrstvo, pristojno za okolje, obvestiti pristojne organe držav izvora oziroma države, v katero so radioaktivni odpadki ali izrabljeno gorivo namenjeni, in pridobiti soglasja pristojnih organov držav, preko katerih pošiljka potuje.

(7) Izvoznik radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva mora najkasneje v dveh tednih od prispetja pošiljke na mesto prevzema prijaviti ministrstvu, pristojnemu za okolje, prevzem pošiljke.

102. člen

(izdaja dovoljenja)

(1) Dovoljenje za uvoz, izvoz ali tranzit radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva in dovoljenja za uvoz ali izvoz jedrskih in radioaktivnih snovi se izda za eno ali več pošiljk ter za čas največ treh let.

(2) Ministrstvo, pristojno za okolje, lahko odkloni izdajo dovoljenja za uvoz, izvoz ali tranzit radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva, če ugotovi, da država izvoznica oziroma država prejemnica nima tehničnih, pravnih ali upravnih sredstev za varno ravnanje z radioaktivnimi odpadki ali z izrabljenim gorivom.

(3) Izdaja dovoljenja za uvoz, izvoz ali tranzit radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva in izdaja dovoljenja za uvoz ali izvoz jedrskih in radioaktivnih snovi ne vpliva na siceršnje odgovornost imetnika, prevoznika, lastnika ali prejemnika ali katerekoli druge osebe, udeležene pri prevozu pošiljke, glede sevalne ali jedrske varnosti po tem zakonu.

(4) Pošiljanje radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva zaradi odlaganja v namembni kraj, ki leži južno od 60° južne zemljepisne širine, je prepovedano.

(5) Radioaktivni odpadki, izrabljeno gorivo ter jedrske in radioaktivne snovi se pošiljajo v embalaži, kot jo določajo predpisi s področja prevoza nevarnega blaga.

103. člen

(finančna jamstva in drugi pogoji)

(1) Za vsako pošiljko radioaktivnih odpadkov, izrabljenega goriva, jedrskih ali radioaktivnih snovi mora uvoznik, izvoznik ali oseba, ki izvaja tranzit le-teh, zagotoviti poleg zavarovanja, kot ga določajo carinski predpisi, tudi finančna jamstva v višini, ki zagotavlja plačilo stroškov:

– zavrnitve pošiljke od pristojnih organov države, v katero je bila namenjena, ali

– za ravnanja, ki jih je odredilo ministrstvo, pristojno za okolje, če je ugotovilo, da za uvožene radioaktivne odpadke ali radioaktivne snovi ni zagotovljenega ravnanja po tem zakonu.

(2) Vlada določi višino in načine finančnega jamstva iz prvega odstavka tega člena.

(3) Minister, pristojen za okolje, določi način prijave v zvezi s pošiljanjem radioaktivnih odpadkov, izrabljenega goriva, jedrskih snovi in radioaktivnih snovi, načine obveščanja pristojnih ministrstev in organov drugih držav, ravnanje pri večkratnih pošiljkah, način in roke poročanja o izvedenih pošiljkah, pogoje glede jedrske in sevalne varnosti in druge pogoje za uvoz, izvoz in tranzit. Minister, pristojen za okolje, določi tudi vire sevanja s pomembno aktivnostjo, za katere je treba pridobiti pred tranzitom dovoljenje.

4.10 Intervencijski ukrepi

104. člen

(izredni dogodki)

(1) Vlada določi za posamezni vir sevanja merila za razvrščanje izrednih dogodkov, ki nastanejo pri obratovanju objekta ali uporabi vira sevanja, v razrede glede na možne posledice in obseg intervencijskega ukrepanja.

(2) Upravljevalnik sevalnega ali jedrskega objekta mora v načrtu zaščite in reševanja objekta na podlagi predpisanih meril iz prejšnjega odstavka prikazati razvrstitev verjetnih izrednih dogodkov v razrede in glede na razred izrednega dogodka načrtovati obseg intervencijskega ukrepanja.

(3) Upravljevalnik sevalnega ali jedrskega objekta mora na podlagi razvrstitve verjetnih izrednih dogodkov zagotoviti tehnične in druge pogoje, da se med izrednim dogodkom zagotovi ocenjevanje posledic izrednega dogodka in odločanje o obsegu potrebnih intervencijskih ukrepov. Usposobljenost upravljalca za izdelavo ocen in odločitev iz prejšnjega stavka se prikaže v varnostnem poročilu.

105. člen

(načrt zaščite in reševanja)

Pri izdelavi načrtov za zaščito in reševanje in pri izvajanju načrtovanih intervencijskih ukrepov je treba zagotoviti:

– da zaradi intervencije zmanjšana škoda za zdravje ljudi upraviči stroške in škodo, ki jih povzročijo intervencijski ukrepi,

– da so način, obseg in trajanje intervencijskih ukrepov optimizirani tako, da je zmanjšanje škode za zdravje ljudi čim večje v primerjavi s povečano škodo zaradi izvajanja intervencijskih ukrepov,

– upoštevanje predpisanih mejnih doz za interventno izpostavljenost in intervencijskih nivojev.

106. člen

(načrtovanje intervencije)

(1) Upravljevalnik sevalnega in jedrskega objekta mora posredovati nosilcem načrtovanja zaščite in reševanja vse njemu dostopne tehnične podatke o viru sevanja in podatke iz varnostnega poročila, ki se jih rabi pri izdelavi državnega in lokalnega načrta zaščite in reševanja.

(2) Vlada določi:

– intervencijske nivoje,

– mejne doze za interventno izpostavljenost delavcev, izpostavljenih zaradi izvajanja intervencijskih ukrepov,

– merila za določitev območja načrtovanja intervencijskih ukrepov glede na razred izrednih dogodkov,

– obseg in pogoje izvajanja monitoringa radioaktivne kontaminacije, varstva posameznikov pred sevanji in zdravstvenega nadzora,

– druge pogoje načrtovanja in izvajanja intervencijskih ukrepov v zvezi z intervencijskimi nivoji.

(3) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za načrtovanje intervencijskih ukrepov, kadar uporabnik vira sevanja ni določljiv ali če povzročitelj ni na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, določi za posamezno vrsto virov sevanja način upoštevanja intervencijskih nivojev pri pripravi načrtov zaščite in reševanja.

107. člen

(načrt zaščite in reševanja objekta)

Upravljevalnik objekta mora vzdrževati pripravljenost na izredni dogodek in v primeru izrednega dogodka izvajati

intervencijske ukrepe po načrtu zaščite in reševanja objekta in izvajati ukrepe, ki se nanj nanašajo v državnih in lokalnih načrtih zaščite in reševanja.

108. člen

(obveščanje javnosti v primeru izrednih dogodkov)

(1) Upravitelj objekta ter nosilci izvajanja ukrepov po lokalnem in državnem načrtu zaščite in reševanja morajo o pomembnih dejstvih iz načrtov zaščite in reševanja redno obveščati javnost.

(2) V primeru izrednega dogodka po tem zakonu mora upravljavec objekta zagotoviti, da je o dogodku v najkrajšem možnem času obveščeno ministrstvo, ki je izdalo dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti, in drugi pristojni organi po predpisih varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) Če gre za prevoz jedrskih snovi, radioaktivnih snovi, izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov ima dolžnost obveščanja po prejšnjem odstavku prevoznik radioaktivnih snovi.

(4) Za način in obseg obveščanja javnosti in pristojnih ministrstev in organov po tem členu ter za postopek rednega pregledovanja in potrjevanja obvestil javnosti o pomembnih dejstvih iz načrtov zaščite in reševanja se uporabljajo predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

109. člen

(mednarodno obveščanje in sodelovanje)

(1) V primeru izrednega dogodka, za katerega je verjetno, da bi lahko povzročil škodo za zdravje ljudi na ozemlju drugih držav, mora ministrstvo, pristojno za okolje, zagotoviti obveščanje skladno z mednarodnimi sporazumi.

(2) O sprejemanju pomoči tujih držav in Mednarodne agencije za atomsko energijo ter o dajanju pomoči tujim državam v primeru izrednih dogodkov odloči vlada.

5. IZDAJA, PODALJŠANJE, SPREMEMBE, ODVZEM IN PRENEHANJE VELJAVNOSTI DOVOLJENJ

5.1 Izdaja in podaljšanje dovoljenja

110. člen

(vsebina dovoljenja)

(1) Dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti iz 11. člena tega zakona mora vsebovati:

- podatke o imetniku dovoljenja,
- natančen opis izvajanja sevalne dejavnosti,
- rok, v katerem se mora začeti izvajati sevalna dejavnost,
- čas veljavnosti dovoljenja,
- ukrepe, ki jih mora imetnik dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti izvršiti po prenehanju veljavnosti dovoljenja,
- roke in pogoje za ponoven pregled ocene varstva pred sevanji izpostavljenih delavcev,
- druge obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja, skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Dovoljenje za uporabo vira sevanja iz 13. člena tega zakona mora vsebovati:

- podatke o imetniku dovoljenja,
- natančen opis vrste, velikosti ter namena uporabe vira sevanja, in evidenčne oznake iz registra vira sevanja,
- čas veljavnosti dovoljenja,
- način uporabe vira sevanja,
- obveznosti glede tehničnih pregledov in vzdrževanja vira sevanja,

– ukrepe, ki jih mora imetnik dovoljenja za obratovanje izvršiti po prenehanju veljavnosti dovoljenja,

– druge obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja, skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(3) Dovoljenje za obratovanje objekta, zaključek razgradnje objekta ali zaprtje odlagališča iz 79. člena tega zakona mora vsebovati:

- podatke o upravljavcu objekta,
- natančen opis vrste, velikosti ter namena uporabe objekta in evidenčne oznake iz registra sevalnih in jedrskih objektov,
- čas veljavnosti dovoljenja,
- obratovalne pogoje in omejitve iz varnostnega poročila,
- obveznosti v zvezi z občasnimi varnostnimi pregledi,
- ukrepe, ki jih mora imetnik dovoljenja izvršiti po prenehanju veljavnosti dovoljenja,
- način uporabe sredstev finančnih jamstev,
- roke in pogoje za ponoven pregled ocene varstva pred sevanji izpostavljenih delavcev in načrta ukrepov zaščite in reševanja,
- druge obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja, skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

111. člen

(izdaja in podaljšanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje iz prejšnjega člena (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) izda ministrstvo, ki je pristojno za zadevo po tem zakonu, za čas največ 10 let, razen če gre za dovoljenje za zaključek razgradnje objekta ali za zaprtje odlagališča.

(2) Merila za določitev časa veljavnosti posameznega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi vlada in pri tem upošteva predvsem tehnološko dobo naprav ali objektov in čas, v katerem se pričakuje, da se bo za enako uporabo virov sevanja zaradi tehnoloških izboljšav jedrska oziroma sevalna varnost bistveno izboljšala.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko na podlagi vloge imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku veljavnosti dovoljenja predpisani za njegovo pridobitev.

(4) Za postopek podaljšanja dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe, ki so s tem zakonom določene za njegovo izdajo.

5.2 Sprememba dovoljenja

112. člen

(sprememba dovoljenja)

(1) Dovoljenje se lahko spremeni na predlog njegovega imetnika ali po uradni dolžnosti.

(2) Predlogu imetnika dovoljenja za spremembo dovoljenja mora biti poleg sestavin, ki so zahtevane za vlogo za izdajo dovoljenja, priloženo tudi veljavno dovoljenje, ki naj bi se spremenilo, ter predlog, v katerem delu naj se dovoljenje spremeni.

(3) Kadar se postopek za spremembo dovoljenja začne po uradni dolžnosti, je treba o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

(4) Dovoljenje se po uradni dolžnosti spremeni:

- če se spremenijo predpisani pogoji jedrske ali sevalne varnosti,
- če to zahteva varstvo okolja ali življenja ali zdravja ljudi v javno korist,
- če je zaradi zunanjih vplivov ali naravnih pojavov ogrožen vir sevanja tako, da je bistveno zmanjšana jedrska ali sevalna varnost.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka se izda novo dovoljenje, v katerem lahko določi tudi obseg in rok prilagoditve novim pogojem sevalne ali jedrske varnosti.

(6) V primerih iz četrtega odstavka tega člena lahko pristojno ministrstvo iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, skladno z določbami 114. člena tega zakona:

- dovoljenje tudi odvzame, če gre za dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti ali za dovoljenje za uporabo vira sevanja, ali

- odredi zaustavitev obratovanja objekta, če gre za sevalni objekt ali jedrski objekt.

113. člen

(postopek spremembe dovoljenja)

Glede postopka za spremembo dovoljenja se uporabljajo določbe, ki veljajo za njegovo izdajo.

5.3 Odvzem dovoljenja

114. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Kadar se postopek za odvzem dovoljenja začne po uradni dolžnosti, je ministrstvo, ki je izdalo dovoljenje po tem zakonu, dolžno o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

(2) Pristojno ministrstvo odvzame dovoljenje po uradni dolžnosti, če imetnik dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti ali za uporabo vira sevanja več kot šest mesecev izvaja sevalno dejavnost ali uporablja vir sevanja brez potrjene ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji.

(3) Pristojno ministrstvo odvzame dovoljenje na predlog pristojnega inšpektorja, če iz predloga sledi, da niso izpolnjeni predpisani pogoji sevalne varnosti, imetnik pa jih ni zagotovil v razumnem roku kljub zahtevi inšpektorja po odpravi pomanjkljivosti.

115. člen

(postopek za zaustavitev obratovanja objekta)

(1) Kadar se postopek za odreditev zaustavitve obratovanja sevalnega objekta ali jedrskega objekta začne po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja, je ministrstvo, pristojno za okolje, dolžno o tem in o razlogih za začetek postopka, nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

(2) Ministrstvo, pristojno za okolje, odredi zaustavitev obratovanja sevalnega objekta ali jedrskega objekta na pobudo pristojnega inšpektorja, če iz pobude sledi, da niso izpolnjeni predpisani pogoji sevalne ali jedrske varnosti, imetnik dovoljenja pa jih ni zagotovil v razumnem roku kljub zahtevi inšpektorja po odpravi pomanjkljivosti.

(3) Ministrstvo, pristojno za okolje, odredi zaustavitev obratovanja sevalnega objekta ali jedrskega objekta po uradni dolžnosti:

- če imetnik dovoljenja ni dostavil v odobritev spremembe in dopolnitve ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji v predpisanem roku,

- če je imetnik dovoljenja za obratovanje objekta pričel z vzdrževalnimi deli, preskušanjem ali z uvajanjem sprememb iz 83. člena tega zakona, ki so pomembne za sevalno ali jedrsko varnost objekta, ne da bi ministrstvo, pristojno za okolje, to predhodno odobrilo.

116. člen

(posledice odvzema dovoljenja in odreditev o zaustavitvi obratovanja)

(1) Odvzem dovoljenja po uradni dolžnosti in odreditev zaustavitve obratovanja objekta iz prejšnjega člena učinkuje-

ta od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bilo dovoljenje odvzeto oziroma zaustavitev obratovanja odrejena.

(2) Proti odločbi iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(3) V primerih kršitev svojih obveznosti, katerih posledica je odvzem dovoljenja po uradni dolžnosti ali odreditev zaustavitve obratovanja, je imetnik dovoljenja odškodninsko odgovoren.

5.4 Prenehanje dovoljenja

117. člen

(prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje preneha:

- če imetnik ni začel izvajati sevalne dejavnosti, uporabljati vira sevanja ali obratovati z objektom v roku, določenem v dovoljenju,

- ko izteče rok, za katerega je bilo dovoljenje za uporabo vira sevanja izdano, če se ne podaljša,

- zaradi stečaja ali likvidacije pravne osebe,

- če imetnik preneha izvajati sevalno dejavnost.

(2) V primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka izda ministrstvo, ki je izdalo dovoljenje, odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) V primerih iz četrte alineje prejšnjega odstavka izda ministrstvo, ki je izdalo dovoljenje, odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo, če je imetnik prenehanje izvajanja sevalne dejavnosti prijavil in izpolnil vse pogoje za prenehanje sevalne dejavnosti, predpisane po tem zakonu.

(4) Proti odločbi iz drugega in tretjega odstavka tega člena ni pritožbe.

6. FIZIČNO VAROVANJE JEDRSKIH SNOVI IN JEDRSKIH OBJEKTOV

118. člen

(fizično varovanje jedrskih snovi in jedrskega objekta)

(1) Upravljaec objekta, v katerem so jedrske snovi, in prevoznik jedrskih snovi morata zagotoviti izdelavo načrta fizičnega varovanja in izvajanje ukrepov fizičnega varovanja zaradi preprečevanja kaznivih dejanj, ki bi ogrozila jedrsko varnost ali omogočila širjenje jedrskega orožja ali nedovoljeno uporabo jedrskih snovi.

(2) Če gre za jedrski objekt, se morajo ukrepi fizičnega varovanja zagotavljati od začetka gradnje do njegove razgradnje.

(3) Obseg fizičnega varovanja se določi na podlagi razvrstitve jedrskih snovi in njihove uporabe glede na možne učinke za jedrsko varnost ali širjenje jedrskega orožja in nedovoljeno uporabo jedrskih snovi v primeru kaznivih dejanj.

(4) Obveznost fizičnega varovanja iz prvega odstavka tega člena velja tudi za upravljavca sevalnega objekta, če so v objektu viri sevanja s pomembno aktivnostjo.

119. člen

(načrt fizičnega varovanja)

(1) Ukrepi fizičnega varovanja se morajo izvajati po načrtu fizičnega varovanja, katerega izdelavo zagotovi upravljaec objektov, naprav ali vozil, v katerih so jedrske snovi ali viri sevanja s pomembno aktivnostjo.

(2) Načrt fizičnega varovanja iz prejšnjega odstavka je veljaven, če ga potrdi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, določi razvrstitev jedrskih

snovi in objektov in njegove uporabe glede na možne učinke v primeru kaznivih dejanj in glede na to razvrstitev tudi obseg obveznega fizičnega varovanja. V predpisu iz prejšnjega stavka se določijo tudi sevalni objekti, za katere je treba zaradi virov sevanja s pomembno aktivnostjo zagotoviti fizično varovanje.

(4) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi za namen izdelave programa in načrta fizičnega varovanja upravljavcu objektov ali vozil, v katerih so jedrske snovi, pogoje za delavce, ki izvajajo fizično varovanje, pogoje za delavce, ki imajo dostop do jedrskih snovi, ter druge pogoje, povezane s fizičnimi, tehničnimi in mehanskimi ukrepi fizičnega varovanja.

120. člen

(varnostno preverjanje oseb, ki se zaposlujejo)

(1) V nadzorovanem območju jedrskega objekta in v prostorih, v katerih je oprema, naprave ali dokumentacija pomembna za jedrsko varnost jedrskega objekta, lahko delajo samo delavci delodajalca in delavci zunanega izvajalca, ki izpolnjujejo splošne pogoje, določene z zakonom in splošnimi akti delodajalca in za katere ne obstajajo varnostni zadržki. Varnostni zadržki se ugotavljajo z varnostnim preverjanjem, s katerim oseba pisno soglaša. Varnostno preverjanje opravi delodajalec.

(2) Ob pisnem soglasju za varnostno preverjanje oseba izpolni vprašalnik z naslednjimi podatki:

- ime in priimek, vključno s prejšnjimi,
- datum in kraj rojstva,
- državljanstvo, vključno s prejšnjimi državljanstvi in dvojnimi državljanstvi,
- naslov prebivališča,
- trenutna zaposlitev in prejšnje zaposlitve,
- pravnomočne obsodbe zaradi naklepnih kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti,
- o tekočem kazenskem postopku zaradi suma kaznivega dejanja, ki se ga preganja po uradni dolžnosti,
- odvisnost od alkohola, drog ali druge zasvojenosti,
- prejšnja varnostna preverjanja.

(3) Verodostojnost podatkov iz šeste in sedme alinee prejšnjega odstavka se dokazujejo s potrdili o nekaznovanosti, ki jih izda za izdajo teh potrdil pristojni organ, verodostojnost podatkov iz osme alinee prejšnjega odstavka pa z zdravniškim spričevalom. Če je delavec delodajalca ali delavec zunanega izvajalca tujec, se dokazuje verodostojnost podatkov iz šeste in sedme alinee s potrdilom o nekaznovanosti po predpisih države, katere državljan je delavec.

(4) Delodajalec pridobi za varnostno preverjanje osebne podatke od upravljavcev naslednjih zbirk osebnih podatkov:

- centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, vključno s prejšnjimi, datum in kraj rojstva, naslov prebivališča),
- evidence o izgubi državljanstva (prejšnja državljanstva),
- evidence za pridobitev državljanstva (državljanstvo, vključno z dvojnimi državljanstvi),
- evidence o državljanstvu, pridobljenem z naturalizacijo, o izgubi državljanstva zaradi odvzema, odpusta ali odreka (pridobitev državljanstva z naturalizacijo),
- davčnega registra (trenutna zaposlitev in prejšnje zaposlitve),
- kazenske evidence (obsodbe zaradi naklepnih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti),
- evidence o tekočih kazenskih postopkih (postopki zaradi suma kaznivega dejanja),

- registra oseb, odvisnih od alkohola (podatki o zdravljenju odvisnosti),
- evidence obravnave uživalcev drog (podatki o zdravstveni obravnavi),
- evidence varnostno preverjenih oseb (prejšnja varnostna preverjanja).

(5) Delodajalec lahko pridobi osebne podatke iz registra oseb, odvisnih od alkohola, in evidence obravnave uživalcev drog samo na podlagi pisne privolitve osebe, na katero se podatki nanašajo.

(6) Upravljavce zbirke osebnih podatkov iz četrtega odstavka tega člena posreduje osebne podatke na zahtevo delodajalca brezplačno.

(7) Delodajalec mora voditi evidenco vseh pridobljenih osebnih podatkov o delavcu iz tega člena in hraniti pridobljene osebne podatke pet let po prenehanju dela delavca v jedrskem objektu, in posredovati podatke iz evidence osebnih podatkov organom, pristojnim za nadzor nad fizičnim varovanjem jedrskega objekta, če to zahtevajo.

(8) Vlada podrobneje določi način pridobivanja osebnih podatkov od upravljavcev zbirk iz prejšnjega odstavka.

(9) Oseba, ki namerava delati v jedrskem objektu, mora s pisno izjavo potrditi, da je seznanjena s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo varovanje jedrskega objekta ter radioaktivnih snovi, in se zavezati, da omogoči delodajalcu varnostno preverjanje v skladu s tem členom. Če izjave ne podpiše, se ji delo v območju in prostorih iz prvega odstavka tega člena ne dovoli.

7. NEŠIRJENJE JEDRSKEGA OROŽJA IN VAROVANJE JEDRSKEGA BLAGA

121. člen

(prepoved uporabe jedrskega blaga)

(1) Jedrskega blaga ni dovoljeno uporabljati za jedrsko orožje ali za druge eksplozivne naprave ali za raziskave in razvoj jedrskega orožja ali takih naprav.

(2) Jedrsko blago lahko poseduje le oseba, ki ima za to jedrsko blago dovoljenje za izvajanje sevalne dejavnosti po tem zakonu.

(3) Osebe, ki posedujejo jedrsko blago, morajo dovoliti pregled predstavnikom mednarodnih organizacij, če ga ti opravljajo skladno z mednarodnimi sporazumi, ter sodelovati s predstavniki teh organizacij pri pregledu jedrskih snovi v skladu z mednarodnimi sporazumi.

122. člen

(evidence jedrskih snovi)

(1) Zaradi nadzora nad možnimi zlorabami jedrskih snovi, vodi ministrstvo, pristojno za okolje, centralno evidenco jedrskih snovi.

(2) Centralno evidenco jedrskih snovi sestavljajo zbirke podatkov o jedrskih snoveh ter z njimi povezane zbirke listin.

(3) V centralno evidenco jedrskih snovi se vnašajo podatki iz evidenc jedrskih snovi, ki jih morajo voditi upravljavci objektov, v katerih se proizvajajo, predelujejo, uporabljajo ali skladiščijo jedrske snovi.

(4) Imetnik jedrskih snovi mora zagotoviti varovanje jedrskih snovi in organizirati njihovo hranjenje po območjih materialnih bilanc in za vsako območje materialnih bilanc zase voditi evidenco jedrskih snovi.

(5) Imetnik jedrskih snovi mora zagotoviti nemoteno delovanje opreme za trajni nadzor varovanja in za vodenje evidence jedrskih snovi ob neposrednem inšpekcijskem pregledu mednarodnih organizacij iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(6) O vsaki izgubi nadzora nad jedrskimi snovmi ali odtujitvi mora imetnik jedrskih snovi takoj obvestiti policijo in ministrstvo, pristojno za okolje, in izvesti vse, da ponovno vzpostavi celovit nadzor nad jedrskimi snovmi.

(7) Vlada podrobneje določi seznam tistih jedrskih snovi, za katere veljajo določbe prejšnjih odstavkov tega člena, ter merila, na podlagi katerih lahko ministrstvo, pristojno za okolje, odloči o izvzetju jedrskih snovi iz evidence jedrskih snovi, ter obveznosti upravljalcev jedrskih snovi v zvezi z obveščanjem o jedrskih snoveh. Vlada določi tudi način določanja območij materialnih bilanc, način, obliko in obseg vodenja evidenc jedrskih snovi po posameznih območjih materialnih bilanc v objektu z jedrskimi snovmi, obliko notranjega nadzora nad prometom teh snovi, in način ter obliko prenosa podatkov o jedrskih snoveh v centralno evidenco jedrskih snovi.

8. SPREMLJANJE STANJA RADIOAKTIVNOSTI OKOLJA

123. člen

(monitoring radioaktivnosti v okolju)

(1) Monitoring radioaktivnosti okolja zagotavljajo:

- ministrstvo, pristojno za okolje, za zrak, vode in tla ter posameznih izdelkov,
- ministrstvo, pristojno za zdravje, za živila in pitno vodo,
- ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, za krmo.

(2) Na podlagi rezultatov monitoringa radioaktivnosti okolja se:

- ugotavljajo trendi izpostavljenosti prebivalstva zaradi radioaktivnosti okolja,
- zagotavlja pridobivanje podatkov za zgodnje ukrepanje v primeru nenadnega povečanja radioaktivnosti v okolju,
- izdelava ocena prežete doze za prebivalstvo.

(3) Monitoring radioaktivnosti okolja obsega trajno in občasno merjenje:

- radioaktivnosti v zunanjem zraku,
- zunanjega gama sevanja,
- vsebnosti radionuklidov v površinskih vodah in podzemnih voda,
- radioaktivnosti tal ter padavin,
- radioaktivnosti krme, pitne vode, živil in posameznih izdelkov.

(4) Poročilo o monitoringu radioaktivnosti okolja vsebuje podatke o radioaktivnosti zraka, voda, tal, krme in posameznih izdelkov iz prejšnjega odstavka in podatke izrednega monitoringa v primeru povečane radioaktivne kontaminacije iz 90. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za kmetijstvo, določijo zasnovo monitoringa radioaktivnosti okolja, pogoje za nosilce monitoringa, metodologijo za izvajanje meritev in vzorčenja ter merila za usposobljenost izvajalcev monitoringa, kakovost opreme, način rednega obveščanja javnosti ter obseg in način priprave in sprejema letnega programa izvajanja monitoringa.

124. člen

(obratovalni monitoring radioaktivnosti)

(1) Obratovalni monitoring radioaktivnosti je:

- emisijski monitoring radioaktivnosti sevalnega ali jedrskega objekta vključno z monitoringom dovoljenih izpustov odpadnih radioaktivnih snovi v okolje in
- imisijski monitoring radioaktivnosti ter monitoring radioaktivnosti živil in krme kot posledico obremenitev v okolju zaradi sevanja sevalnega ali jedrskega objekta.

(2) Obratovalni monitoring radioaktivnosti mora zagotavljati upravljavec sevalnega objekta ali jedrskega objekta.

(3) Upravljavec objekta iz prejšnjega odstavka mora opraviti tudi monitoring učinkov sanacijskih ukrepov, odrejenih v primeru izrednega dogodka.

(4) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše način in obseg obratovalnega monitoringa radioaktivnosti, metodologijo vzorčenja, merjenja in poročanja podatkov obratovalnega monitoringa radioaktivnosti, kakovost opreme ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati izvajalci monitoringa po tem členu, in potrebne akreditivne.

9. SANACIJA POSLEDIC IZREDNEGA DOGODKA

125. člen

(odreditev sanacije)

(1) Sanacijo posledic izrednega dogodka odredi kot izjemni ukrep minister, pristojen za okolje, izvajalcu sevalne dejavnosti, ki uporablja vir sevanja ali upravlja objekt, zaradi katerega je nastal izredni dogodek.

(2) Sanacijo posledic opustitve predpisanega ravnanja z radioaktivnimi snovmi izreče kot izjemni ukrep minister, pristojen za okolje, izvajalcu sevalne dejavnosti, ki uporablja vir sevanja ali upravlja objekt, če prenehanje uporabe vira sevanja ali upravljanja objekta ni bilo izvedeno skladno s predpisi.

(3) Če gre za vir sevanja, ki se ga uporablja v zdravstvu ali veterinarstvu in se ga ne uporablja v sevalnem objektu ali če gre za izredni dogodek pri radioloških posegih, odredi izjemna ukrepa iz prejšnjih odstavkov minister, pristojen za zdravje.

(4) Minister, pristojen za okolje, odredi izjemni ukrep na podlagi predloga upravnega organa iz prvega odstavka 138. člena tega zakona, minister, pristojen za zdravje, pa na podlagi predloga upravnega organa iz drugega odstavka 138. člena tega zakona.

126. člen

(subsidiarna odgovornost države)

(1) Če upravljavec objekta ali uporabnik vira sevanja zaradi stečaja, likvidacije ali drugega razloga ne more zagotoviti izvedbe odrejene sanacije posledic izrednega dogodka ali posledic opustitve predpisanega ravnanja z radioaktivnimi snovmi, ali če upravljavec objekta ali uporabnik vira sevanja ni določljiv, ali če povzročitelj ni na ozemlju Republike Slovenije, država v celoti zagotovi izvedbo sanacijskih del, ki jih je odredil pristojni minister.

(2) Država krije stroške odrejenih izjemnih ukrepov iz prejšnjega člena, če za kritje teh stroškov ne zadoščajo finančna jamstva, ki jih je za izvajanje sevalne dejavnosti zagotovil upravljavec objekta ali uporabnik vira sevanja, sam pa tudi nima sredstev za kritje teh stroškov.

(3) Če prenehajo razlogi iz prejšnjih odstavkov, mora država zahtevati od upravljavca objekta ali uporabnika vira sevanja vračilo stroškov, ki jih je plačala namesto njega za kritje stroškov odrejenih izjemnih ukrepov.

127. člen

(sanacija v primeru trajne izpostavljenosti)

(1) Vlada določi za območje, ki je trajno izpostavljeno zaradi izrednega dogodka, pretekle sevalne dejavnosti ali odlaganja industrijskih odpadkov ali rudarske jalovine pretekle gospodarske dejavnosti, status ogroženega območja in določi zanj režim celovite sanacije po predpisih na področju varstva okolja.

(2) Vlada določi z režimom celovite sanacije tudi nosilce in ukrepe preprečevanja škodljivih vplivov sevanja na območju države, ki so nastali zaradi izrednega dogodka, ki ga je povzročil vir sevanja v tujini.

10. POROČILO O VARSTVU PRED IONIZIRAJOČIMI SEVANJI IN JEDRSKI VARNOSTI

128. člen (poročilo)

(1) Ministrstvo, pristojno za okolje, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, ministrstvom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, vsako leto do 31. julija pripravi poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti za preteklo leto.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obravnava in sprejme vlada in ga posreduje v državni zbor.

(3) Po sprejetju na vladi se poročilo objavi tako, da je dostopno javnosti.

129. člen (podatki za poročilo)

(1) Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje podatke o:

- obratovanju objektov, ki so pomembni za sevalno ali jedrsko varnost,
- radioaktivnosti v okolju iz poročila o monitoringu radioaktivnosti okolja vključno s podatki monitoringa radioaktivne kontaminacije zraka v bivalnem in delovnem okolju, živil in krme,
- prejetih dozah iz poročila o ocenah prejetih doz za prebivalstvo vključno s podatki o izpostavljenosti zaradi naravnih virov sevanja,
- izpostavljenosti pacientov iz poročila o izpostavljenosti zaradi radioloških posegov,
- uvozu, izvozu in tranzitu radioaktivnih odpadkov in radioaktivnih snovi,
- ravnanju z radioaktivnimi odpadki,
- škodljivih vplivih radioaktivnosti na zdravje ljudi,
- izvajanju ukrepov sevalne in jedrske varnosti,
- mednarodnem sodelovanju na področju sevalne in jedrske varnosti,
- delu po določbah tega zakona imenovanih svetov in pooblaščenih izvedencev,
- izvajanju sevalnih dejavnosti ter uporabi jedrske energije v svetu.

(2) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebuje poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti tudi oceno o delovanju državnih organov ter o preprečevanju širjenja jedrskega orožja in nedovoljeni uporabi jedrskega blaga ter predloge nujnih in prednostnih nalog za izboljšanje stanja sevalne in jedrske varnosti.

11. ZBIRKE PODATKOV O VIRIH SEVANJA IN SEVALNIH DEJAVNOSTI

130. člen (zbirke podatkov)

(1) Kot zbirke podatkov se vodijo po tem zakonu register sevalnih dejavnosti, register virov sevanja in register sevalnih in jedrskih objektov.

(2) Registre iz prejšnjega odstavka vodi kot javno knjigo ministrstvo, pristojno za okolje, razen registra sevalnih

dejavnosti in virov sevanja v zdravstvu in veterinarstvu, ki ju vodi kot javno knjigo ministrstvo, pristojno za zdravje.

(3) Vsakdo ima pravico do vpogleda v registre iz prejšnjih odstavkov in pridobiti izpiske iz teh registrov proti plačilu stroškov, ki ne smejo presegati materialnih stroškov posredovanih informacij.

131. člen (vsebine registrov)

(1) Register sevalnih dejavnosti sestavlja evidenca o izvajalcih sevalnih dejavnosti in z njimi povezana zbirka listin.

(2) Register virov sevanja sestavlja evidenca o priglasih virih sevanja, virih sevanja, za katere je bilo izdano potrdilo o vpisu v register in virih sevanja, za katere je bilo izdano dovoljenje za uporabo, in z njimi povezana zbirka listin.

(3) Register sevalnih objektov in jedrskih objektov sestavlja evidenca o objektih, ki imajo status sevalnega objekta ali status jedrskega objekta in z njimi povezana zbirka listin.

(4) Evidenca iz prejšnjih odstavkov vsebuje podatke iz listin, zlasti pa:

- firmo in sedež ali ime in naslov izvajalca sevalne dejavnosti, prijavitelja vira sevanja, oziroma uporabnika vira sevanja,
- opis sevalne dejavnosti oziroma opis vira sevanja,
- pogoje za izvajanje sevalne dejavnosti in pogoje za uporabo vira sevanja,
- podatke o geolokaciji vira sevanja.

(5) Zbirko listin iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena sestavljajo listine o priglasi namere, o izdaji dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti in dovoljenja za uporabo vira sevanja, o izdaji odločbe o statusu sevalnega objekta ali jedrskega objekta, o izdaji soglasja jedrske ali sevalne varnosti in dovoljenja za obratovanje objekta.

(6) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, podrobneje določita vsebino registrov, obliko in način vodenja registrov, način določanja materialnih stroškov posredovanih informacij ter način posredovanja listin in sporočanja podatkov, ki sestavljajo registre.

12. FINANCIRANJE VARSTVA PRED IONIZIRAJOČIMI SEVANJI IN JEDRSKE VARNOSTI

12.1. Redni in izredni stroški uporabnika vira sevanja

132. člen (stroški uporabnika vira sevanja)

Izvajalec sevalne dejavnosti in upravljavec ali uporabnik vira sevanja krije stroške:

- lastnih ukrepov sevalne in jedrske varnosti po tem zakonu,
- obveznega posvetovanja s pooblaščenimi izvedenci,
- izdelave ocene upravičenosti (18. člen),
- izvedbe ukrepov varstva pred sevanji izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov (23. člen),
- izdelave ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji (24. člen),
- obveznega posvetovanja in drugih storitev pooblaščenih izvedencev in organizacij varstva pred sevanji (27. člen),
- storitev pooblaščenih izvajalcev dozimetrije (29. člen),
- vodenja zbirk podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev (33. člen),
- delovanja organizacijske enote ali odgovorne osebe za varstvo pred sevanji (34. in 35. člen),

- opravljanja strokovnega izpita za opravljanje nalog varstva pred sevanji zaposlenih v organizacijskih enotah in odgovornih oseb za varstvo pred sevanji (36. člen),
- zdravstvenega nadzora, ki ga izvajajo pooblaščeniki zdravniki (39. in 40. člen),
- izvedbe ukrepov za zmanjšanje izpostavljenosti delavcev ali posameznikov zaradi naravnih virov sevanja (46. člen),
- izdelave programa radioloških posegov (48. člen),
- ocenjevanja in preverjanja radioloških posegov (51. člen),
- vodenja zbirk podatkov o osebnih dozah zaradi radioloških posegov (53. člen),
- storitev pooblaščenih izvedencev za sevalno in jedrsko varnost (58. člen),
- vodenja programa zbiranja in analiziranja obratovalnih izkušenj jedrskih objektov (60. člen),
- zagotavljanja zadostnega števila kvalificiranih delavcev pri obratovanju sevalnega in jedrskega objekta (62. člen),
- izvajanja programa zagotavljanja kakovosti (63. člen),
- rednega, celovitega in sistematičnega ocenjevanja in preverjanja sevalne oziroma jedrske varnosti (81. člen),
- izjemnega pregleda varnostnega poročila (86. člen),
- poročanja o obratovanju objektov (87. člen),
- nadzora v primeru povečane radioaktivne kontaminacije izdelkov (92. člen),
- storitev javne službe ravnanja z radioaktivnimi odpadki (94. člen),
- storitev odlaganja odpadkov in izrabljenega goriva iz jedrskega objekta za proizvodnjo energije (95. člen),
- načrtovanja ukrepov zaščite in reševanja (104. člen),
- storitev služb za fizično varovanje (118. člen),
- varnostnega preverjanja oseb, ki se zaposlujejo (120. člen),
- vodenja evidenc in izvajanje nadzora jedrskih snoveh po območjih materialnih bilanc (122. člen),
- storitev izvajalcev obratovalnega monitoringa radioaktivnosti okolja (124. člen),
- odrejenih izjemnih ukrepov sanacije posledic izrednega dogodka ali opustitve predpisanega ravnanja z radioaktivnimi snovmi, vključno s stroški spremljanja in nadzora učinkov sanacije (125. člen).

12.2. Javni stroški

133. člen

(javni stroški varstva pred ionizirajočimi sevanji in jedrske varnosti)

Država zagotavlja sredstva za financiranje:

- upravnih, strokovnih in nadzornih nalog države na področju varstva pred ionizirajočimi sevanji in jedrske varnosti,
- delovanje strokovnih svetov (5. člen),
- vodenja centralne evidence doz (33. člen),
- delovanja zdravniške komisije za presojo ocene zdravstvene delazmožnosti in odrejenih ukrepov zdravstvenega nadzora (42. člen),
- zdravstvenega nadzora izpostavljenih delavcev in prebivalstva v primeru izrednega dogodka (44. člen),
- programa sistematičnega pregledovanja delovnih prostorov zaradi varstva pred sevanji naravnih virov sevanja (45. člen),
- izvedbe ukrepov zmanjševanja izpostavljenosti v objektih, namenjenih izvajanju vzgojno-varstvenega, kulturnega, zdravstvenega in izobraževalnega programa (46. člen),
- izdelave poročila o ocenah prejetih doz za prebivalstvo (54. člen),

- komisije za preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev kvalificiranih delavcev in priprave programov za preverjanje strokovne usposobljenosti, psihofizičnih lastnosti delavcev in razpoložljivosti v zvezi z odsotnostjo alkohola in mamil kvalificiranih delavcev v jedrskem objektu (62. člen),
- monitoringa radioaktivne kontaminacije okolja in izdelkov (90. člen),
- vodenja centralne evidence radioaktivnih odpadkov in izrabljenega goriva (93. člen),
- delovanja javnega zavoda za radioaktivne odpadke (97. člen),
- načrtovanja intervencijskih ukrepov, če uporabnik sevanja ni določljiv, ali če povzročitelj ni na ozemlju Republike Slovenije (106. člen),
- vodenja evidenc jedrskih snovi (122. člen),
- monitoringa radioaktivnosti v okolju (123. člen),
- odrejenih ukrepov sanacije posledic izrednega dogodka ali opustitve predpisanega ravnanja z radioaktivnimi snovmi če oseba, ki je uporabljala ali upravljala vir sevanja ali opustila predpisano ravnanje z virom sevanja ali z radioaktivnimi odpadki ni določljiva ali, če posledic ni mogoče drugače odpraviti (126. člen),
- državne javne službe ravnanja z radioaktivnimi odpadki, s katero se zagotavlja storitve, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva (126. člen),
- režima celovite sanacije na območju trajne izpostavljenosti (127. člen),
- izdelave poročila o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (128. člen),
- vodenja registrov sevalnih dejavnosti, virov sevanja in sevalnih ter jedrskih objektov kot javne knjige (131. člen),
- intervencijskega načrtovanja in izvajanja ukrepov po predpisih varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- drugih ukrepov sevalne in jedrske varnosti, kadar jih zaradi javnih koristi zagotavlja država po tem zakonu.

134. člen

(zagotavljanje usposabljanja pooblaščenih izvedencev in pristojnih organov)

(1) Država zagotavlja sredstva za financiranje:

- usposabljanja pooblaščenih izvedencev varstva pred sevanji,
- usposabljanja pooblaščenih izvedencev medicinske fizike,
- usposabljanja pooblaščenih izvedencev za sevalno in jedrsko varnost,
- razvojnih študij in neodvisnih strokovnih preveritev ter mednarodnega strokovnega sodelovanja na področju varstva pred ionizirajočimi sevanji ter jedrske varnosti.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotovijo ministrstvu, pristojnemu za okolje, in ministrstvu, pristojnemu za zdravje.

(3) O usposabljanju pooblaščenec, razvojnih študijah, strokovnih preveritvah in mednarodnem strokovnem sodelovanju iz prvega odstavka tega člena se poroča v poročilu o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti.

13. NADOMESTILO ZA OMEJENO RABO PROSTORA ZARADI JEDRSKEGA OBJEKTA

135. člen

(nadomestilo za omejeno rabo prostora)

(1) Območje omejene rabe prostora zaradi jedrskega objekta je območje, kjer je zaradi ukrepov sevalne in jedrske varnosti posameznega jedrskega objekta raba prostora omejena.

(2) Ukrepi sevalne in jedrske varnosti, ki omejujejo rabo prostora v bližini jedrskega objekta so omejitve pri posegih v prostor, s katerimi se zmanjša možnost nastanka industrijske ali druge nesreče izven jedrskega objekta, ki bi lahko imela vpliv na jedrsko varnost, in omejitve v zvezi z gostoto poselitve ter zahteve v zvezi z objekti lokalne infrastrukture zaradi zmanjšanja možnosti nastanka škode za zdravje ljudi, če bi v jedrskem objektu nastal izredni dogodek.

(3) Obseg območja omejene rabe prostora in omejitve rabe prostora na tem območju se določijo v okoljevarstvenem soglasju iz 66. člena tega zakona in v lokalnem oziroma državnem načrtu zaščite in reševanja.

136. člen

(upravičenec do nadomestila zaradi omejene rabe)

(1) Upravičenec do nadomestila zaradi omejene rabe prostora je lokalna skupnost, na območju katere se nahaja območje omejene rabe prostora.

(2) Nadomestilo zaradi omejene rabe prostora se upravičencu plača kot nadomestilo zaradi zmanjšanja finančnih virov lokalne skupnosti in kot nadomestilo zaradi zmanjšanja uporabne vrednosti objektov lokalne infrastrukture.

(3) Vlada podrobneje predpiše merila za določitev višine nadomestila zaradi omejene rabe prostora.

137. člen

(zavezanec za plačilo nadomestila)

(1) Zavezanec za plačilo nadomestila zaradi omejene rabe prostora je upravljavec jedrskega objekta.

(2) Če se zavezanec za plačilo in upravičenec do plačila o plačilu nadomestila ne dogovorita, ima upravičenec do nadomestila pravico zahtevati nadomestilo v pravnem postopku.

(3) Nadomestilo zaradi omejene rabe prostora se plačuje mesečno.

14. UPRAVNE NALOGE IN INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO

138. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Kadar odloča po tem zakonu ministrstvo, pristojno za okolje, odloča o upravni zadevi upravni organ v sestavi ministrstva, pristojen za sevalno in jedrsko varnost.

(2) Kadar odloča po tem zakonu ministrstvo, pristojno za zdravje, odloča o upravni zadevi upravni organ v sestavi ministrstva, pristojen za varstvo ljudi pred ionizirajočimi sevanji.

(3) Inšpekcijsko nadzorstvo po tem zakonu obsega nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona, odrejenih ukrepov po tem zakonu in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(4) V okviru inšpekcijskega nadzorstva inšpektor lahko:

- izdaja odločbe in sklepe v upravnem postopku,
- odreja ukrepe varstva pred sevanji in ukrepe sevalne in jedrske varnosti po tem zakonu,
- odreja prenehanje izvajanja sevalne dejavnosti ali uporabe vira sevanja, če ugotovi, da za izvajanje dejavnosti ali za uporabo vira sevanja niso izdana dovoljenja po tem zakonu oziroma je prišlo do opustitve predpisanih ravnanj z virom sevanja ali z radioaktivnimi odpadki.

(5) Pritožba zoper odločbo inšpektorja za prenehanje izvajanja dejavnosti ali uporabe vira sevanja iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

(6) Ukrepe inšpekcijskega nadzorstva izrekajo:

- inšpektorji ministrstva, pristojnega za okolje, z delovnim področjem sevalne in jedrske varnosti,
- inšpektorji ministrstva, pristojnega za zdravje, z delovnim področjem varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji.

(7) Inšpektorji ministrstva, pristojnega za okolje, z delovnim področjem sevalne in jedrske varnosti delujejo pri upravnem organu iz prvega odstavka tega člena.

(8) Inšpektorji ministrstva, pristojnega za zdravje, z delovnim področjem varstva ljudi pred ionizirajočimi sevanji delujejo pri upravnem organu iz drugega odstavka tega člena.

(9) Inšpekcijski ukrep za posamezno zadevo varstva pred ionizirajočimi sevanji in jedrske varnosti izreče tisti izmed inšpektorjev, katerega ministrstvo je za zadevo pristojno po tem zakonu.

(10) Pristojni inšpektor lahko pred podajo predloga za uvedbo postopka o prekršku zasežejo predmete, ki vsebujejo radioaktivne snovi, če ocenijo, da bi zaradi ravnanja z njimi nastala škoda za zdravje ljudi in okolje.

(11) Nadzor nad fizičnim varovanjem jedrskega objekta, sevalnega objekta in jedrskih snovi opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sodelovanju z inšpektorji, pristojnimi za sevalno in jedrsko varnost.

15. KAZENSKÉ DOLOČBE

139. člen

(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne prihlasi namere o izvajanju sevalne dejavnosti ali je ne prihlasi v predpisani obliki (9. in 10. člen),
2. če začel izvajati sevalno dejavnost, ne da bi pridobil dovoljenje (11. člen),

3. če je začela uporabljati vir sevanja brez dovoljenja za njegovo uporabo ali preden so izpolnjeni pogoji za uporabo po tem zakonu (13. člen),

4. če krši prepovedi iz 20. člena tega zakona,

5. če kot delodajalec ne zagotavlja varstva nosečih in doječih žensk (20. člen),

6. če kot delodajalec razporedi delavca proti njegovi volji na delovno mesto za opravljanje specifičnih nalog (21. člen),

7. če kot delodajalec na zagotavlja varstva izpostavljenih delavcev, praktikantov in študentov skladno z določbami 23. člena tega zakona,

8. če kot delodajalec ne zagotovi pregleda izdelave ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji, kot to določa 24. člen tega zakona,

9. če ne zagotovi pregleda ocene varstva izpostavljenih delavcev pred sevanji ali če ne uvede odobrenih sprememb ukrepov varstva pred sevanji (26. člen),

10. če se ne posvetuje glade varstva izpostavljenih delavcev s pooblaščenimi izvedenci in organizacijami varstva pred sevanji (27. člen),

11. če ne zagotavlja rednega ugotavljanja izpostavljenih delavcev in merjenja sevanja na delovnem mestu (29. člen),

12. če ne posreduje rezultatov ugotavljanja meritev doz izpostavljenih delavcev pooblaščenemu zdravniku in z njimi ne seznanja izpostavljenih delavcev ali če ne obvešča v primeru interventne izpostavljenosti ali izpostavljenosti ob izrednem dogodku (31. člen),

13. če razporedi delavce, praktikante ali študente na delovno mesto v nasprotju z določbami 32. člena tega zakona,

14. če kot pooblaščen izvajalec dozimetrije ne posreduje podatkov o osebnih dozah izpostavljenih delavcev v centralno evidenco doz v predpisanih rokih iz 33. člena tega zakona,

15. če ne zagotovi delovanja posebne organizacijske enote za izvajanje varstva pred sevanji skladno z določbami 34. člena tega zakona,

16. če ne določi odgovorne osebe za varstvo pred sevanji ali o tem ne obvesti ministrstva, pristojnega za zdravje (35. člen),

17. če kot upravljavec objekta ali kot zunanji izvajalec sevalne dejavnosti ne zagotovi varstva delavcev zunanjega izvajalca sevalne dejavnosti (37. člen),

18. če kot delodajalec ne zagotavlja zdravstvenega nadzora izpostavljenih delavcev (39. člen),

19. če razporedi na delovno mesto delavca, kljub temu, da po ugotovitvah zdravstvenega nadzora ni zmožen za to delovno mesto (39. člen),

20. če kot delodajalec ne zagotovi zdravstvenega nadzora po prenehanju dela delavca (40. člen),

21. če ne ravna po odredbi ministrstva, pristojnega za zdravje, v zvezi z varstvom izpostavljenih delavcev pred naravnimi viri sevanja (46. člen),

22. če opravlja radiološke posege brez odobrenega programa radioloških posegov (47. člen),

23. če je izvedel radiološki poseg, za katerega niso bili izpolnjeni pogoji za izvedbo (50. člen),

24. če pri opravljanju radioloških posegov ne zagotavlja ocenjevanje in preverjanje radioloških posegov (51. člen),

25. če pri opravljanju radioloških posegov uvaja spremembe in dopolnitve, ne da bi mu jih odobrilo ministrstvo, pristojno za zdravje (52. člen),

26. če kot izvajalec radioloških posegov posreduje podatke o izvedenih radioloških posegih v nadaljnjo obdelavo in v centralno evidenco izvedenih radioloških posegov brez pisne privolitve pacienta ali njegovega zakonitega zastopnika, ali če ne posreduje pacientu na njegovo zahtevo podatkov o dozah, ki jih je pacient prejel med izvajanjem radioloških posegov (53. člen),

27. če gradi, preskuša, obratuje, drugače uporablja ali trajno preneha uporabljati jedrski, sevalni ali manj pomembni sevalni objekt brez soglasij ali dovoljenj po tem zakonu (57. člen),

28. če ne zagotavlja sevalne in jedrske varnosti objekta, radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva skladno z določbami drugega odstavka 57. člena,

29. če ne izvaja programe zbiranja in analiziranja obratovalnih izkusenj jedrskih objektov (60. člen),

30. če nima zagotovljenih finančnih sredstev za izvajanje predpisanih ukrepov sevalne ali jedrske varnosti (61. člen),

31. če kot upravljavec objekta ne zagotovi pogojev glede kvalificiranih delavcev za upravljanje tehnološkega procesa (62. člen),

32. če kot upravljavec objekta ni vzpostavil ali ne izvaja programa zagotavljanja kakovosti (63. člen),

33. če izvaja posege v prostor, ki vplivajo na sevalno ali jedrsko varnost, brez soglasja ministrstva, pristojnega za okolje (68. člen),

34. če ne dopolnjuje varnostnega poročila v primeru, ko pride med gradnjo ali razgradnjo objekta ali v času poskusnega obratovanja ali v času izvajanja rudarskih del, če gre za izkoriščanje ali opustitev izkoriščanja jedrskih mineralnih snovi, do sprememb, ki vplivajo na vsebino varnostnega poročila (71. in 80. člen),

35. če začne s poskusnim obratovanjem objekta brez soglasja ministrstva, pristojnega za okolje (78. člen),

36. če začne ali preneha z obratovanjem jedrskega ali sevalnega objekta ali če začne z odlaganjem izrabljenega goriva ali radioaktivnih odpadkov ali če zapre odlagališče izrabljenega goriva ali radioaktivnih odpadkov ali če začne ali zaključi razgradnjo jedrskega ali sevalnega objekta ali če zaključi rudarska dela za opustitev pridobivanja jedrskih mineralnih surovin ali če začne z odlaganjem rudarske ali hidrometalurške jalovine ali če zapre odlagališče rudarske in hidrometalurške jalovine brez dovoljenja ministrstva, pristojnega za okolje (79. člen),

37. če ne zagotovi vzdrževanja in nadzora odlagališča skladno s pogoji iz varnostnega poročila (80. člen),

38. če ne zagotovi občasnega varnostnega pregleda (81. člen),

39. če na podlagi poročila o občasnem varnostnem pregledu ne pripravi predloga potrebnih sprememb (82. člen),

40. če kot upravljavec objekta uvaja spremembe in dopolnitve v nasprotju s postopki iz 83. in 84. člena tega zakona,

41. če gradi, rekonstruira ali odstrani objekt znotraj območja sevalnega ali jedrskega objekta brez soglasja ministrstva, pristojnega za okolje (85. člen),

42. če ne zagotovi izjemnega pregleda varnostnega poročila (86. člen),

43. če ne poroča o obratovanju objekta na predpisan način (87. člen),

44. če daje v promet izdelke in materiale, ki so čezmerno radioaktivno kontaminirani z radionuklidi (89. člen),

45. če ne zagotovi dekontaminacije v okviru sanacije posledic izrednega dogodka ali če ne izvede dekontaminacije na predpisan način v primeru, ko radioaktivna kontaminacija ni posledica izrednega dogodka in o tem ne obvesti pristojnega organa (91. člen),

46. če ne ravna z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom na predpisan način (93. člen),

47. če skladišči ali obdeluje radioaktivne odpadke ali izrabljeno gorivo na kraju nastanka brez dovoljenja ministrstva, pristojnega za okolje (97. člen),

48. če uvažja, izvažja ali izvaja tranzit jedrskih snovi, radioaktivnih snovi in radioaktivnih odpadkov brez dovoljenja ali prijave (100. in 101. člen),

49. če kot izvoznik radioaktivnih odpadkov ali izrabljenega goriva v predpisanem roku ne prijavi ministrstvu, pristojnemu za okolje, prevzem pošiljke (101. člen),

50. če ne pošilja radioaktivnih odpadkov, izrabljenega goriva in radioaktivnih snovi v predpisani embalaži (102. člen),

51. če ne posreduje nosilcem načrtovanja zaščite in reševanja vseh predpisanih podatkov, ki se jih rabi pri izdelavi državnega in lokalnega načrta zaščite in reševanja (106. člen),

52. če v primeru izrednega dogodka ne izvaja ukrepov po načrtu zaščite in reševanja in ne izvaja ukrepov skladno z določbami državnega in lokalnega načrta zaščite in reševanja (107. člen),

53. če ne obvešča javnosti in pristojnih organov v primeru izrednih dogodkov (108. člen),

54. če ne zagotovi načrtovanja ali izvajanja ukrepov fizičnega varovanja (118. člen),

55. če ne izvaja fizičnega varovanja skladno z načrtom fizičnega varovanja (119. člen),

56. če v nadzorovanem območju jedrskega objekta ali v prostorih, v katerih je oprema, naprave ali dokumentacija pomembna za jedrsko varnost jedrskega objekta, delajo delavci, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev in za katere obstajajo varnostni zadržki (120. člen),

57. če uporablja jedrsko blago ali ga poseduje v nasprotju z določbami 121. člena tega zakona,

58. če ne vodi evidence jedrskih snovi ali če ne zagotavlja nemotenega delovanja opreme za vodenje evidenc ali če ne varuje jedrskih snovi in ne organizira njihovega hranjenja na predpisan način (122. člen),

59. če ne zagotavlja obratovalnega monitoringa radioaktivnosti ali če ne opravi monitoringa učinkov sanacijskih ukrepov, odrejenih v primeru izrednega dogodka (124. člen),

60. ne izvaja sanacije posledic izrednega dogodka, ki mu je bila odrejena kot izjemni ukrep (125. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 75.000 do 15.000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če ne prihlasi namere o izvajanju sevalne dejavnosti ali je ne prihlasi v predpisani obliki (9. in 10. člen),

2. če je začel izvajati sevalno dejavnost, ne da bi pridobil dovoljenje (11. člen),

3. če je začel uporabljati vir sevanja brez dovoljenja za njegovo uporabo (13. člen),

4. če krši prepovedi ali ne izvaja obveznosti iz 20. člena tega zakona,

5. če namerno dodaja radioaktivne snovi živilom, igračam, osebni nakitu, kozmetiki ali uvaža ali izvaža tako blago (89. člen).

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

16. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

140. člen

(postopki in pooblastila)

(1) Postopki za pridobitev dovoljenja za izvajanje sevalne dejavnosti, dovoljenja za uporabo vira sevanja, soglasja h gradnji objekta oziroma izvedbi gradbenih ali rudarskih del in dovoljenja za obratovanje, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani oziroma glede katerih je bilo ob uveljavitvi tega zakona že vloženo pravno sredstvo, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

(2) Obstoječi pooblaščenici izvedenci varstva pred sevanji, obstoječi pooblaščenici izvedenci za sevalno in jedrsko varnost, obstoječi pooblaščenici izvajalci dozimetrije, obstoječi pooblaščenici zdravniki ter komisije, imenovane po določbah zakonov iz 143. člena tega zakona, opravljajo svoje delo do dne imenovanja po določbah tega zakona.

(3) Obstoječim sevalnim objektom in obstoječim jedrskim objektom izda po uradni dolžnosti ministrstvo, pristojno za okolje, odločbo o statusu objekta devet mesecev po uveljavitvi predpisa vlade iz drugega odstavka 55. člena tega zakona.

(4) Naloge javnega gospodarskega zavoda za radioaktivne odpadke opravlja ARAO – Agencija za radioaktivne odpadke, Ljubljana.

141. člen

(predpisi vlade)

(1) Vlada najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. četrtega in petega odstavka 9. člena,
2. šestega odstavka 11. člena,
3. tretjega odstavka 13. člena,
4. prvega in četrtega odstavka 19. člena,
5. drugega odstavka 55. člena,
6. četrtega odstavka 61. člena,
7. prvega odstavka 104. člena,
8. drugega odstavka 106. člena,

9. drugega odstavka 111. člena,

10. sedmega odstavka 122. člena,

11. tretjega odstavka 136. člena tega zakona.

(2) Vlada najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise ali akte iz:

1. tretjega odstavka 68. in 69. člena,

2. 88. člena,

3. drugega odstavka 103. člena,

4. osmega odstavka 120. člena tega zakona.

(3) Vlada najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona sprejme program sistematičnega pregledovanja delovnega in bivalnega okolja zaradi varstva pred naravnimi viri sevanja iz tretjega odstavka 45. člena tega zakona.

142. člen

(predpisi ministrov)

(1) Minister, pristojen za okolje, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. tretjega odstavka 63. člena,

2. petega odstavka 78. člena,

3. šestega odstavka 80. člena,

4. drugega odstavka 81. člena,

5. sedmega odstavka 83. člena,

6. tretjega odstavka 87. člena,

7. sedmega odstavka 93. člena,

8. tretjega odstavka 103. člena tega zakona.

(2) Minister, pristojen za okolje, najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. šestega odstavka 9. člena,

2. četrtega in sedmega odstavka 59. člena,

3. tretjega odstavka 60. člena,

4. sedmega odstavka 71. člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za zdravje, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. četrtega odstavka 24. člena in šestega odstavka 26. člena,

2. sedmega odstavka 30. člena,

3. četrtega odstavka 31. člena,

4. šestega odstavka 39. člena,

5. tretjega odstavka 48. člena,

6. osmega odstavka 50. člena,

7. četrtega odstavka 51. člena,

8. četrtega odstavka 54. člena tega zakona.

(4) Minister, pristojen za zdravje, najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. šestega odstavka 9. člena,

2. drugega odstavka 16. člena,

3. tretjega odstavka 21. člena,

4. četrtega odstavka 30. člena,

5. šestega odstavka 33. člena,

6. prvega odstavka 40. člena,

7. tretjega odstavka 41. člena,

8. tretjega odstavka 43. člena,

9. drugega odstavka 46. člena,

10. četrtega odstavka 49. člena,

11. sedmega odstavka 50. člena,

12. drugega odstavka 51. člena,

13. desetega odstavka 53. člena tega zakona.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpis iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, najkasneje v 9 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. petega odstavka 6. člena,

2. drugega odstavka 10. člena,

3. drugega odstavka 12. člena,

4. četrtega odstavka 15. člena,

5. prvega odstavka 16. člena tega zakona.

(7) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. devetega odstavka 62. člena,

2. četrtega odstavka 106. člena,

3. četrtega odstavka 124. člena tega zakona.

(8) Minister, pristojen za zdravje, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpise iz:

1. 22. člena,

2. petega odstavka 23. člena,

3. iz četrtega in sedmega odstavka 28. člena,

4. četrtega odstavka 34. člena,

5. devetega odstavka 37. člena tega zakona.

(9) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, izdeta v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona predpis iz šestega odstavka 131. člena tega zakona.

(10) Minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za okolje izdeta v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona v soglasju z ministrom, pristojnim za izobraževanje predpis iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona.

(11) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpis iz tretjega odstavka 119. člena tega zakona.

(12) Minister, pristojen za okolje, in minister, pristojen za zdravje, in v primeru živil in krme tudi minister, pristojen za kmetijstvo in veterino, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdajo predpis iz prvega in drugega odstavka 90. člena tega zakona.

(13) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred nesrečami, izda najkasneje v 18. mesecih po uveljavitvi tega zakona predpis iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona.

(14) Minister, pristojen za okolje, v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred nesrečami, in ministrom, pristojnim za zdravje, najkasneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona izda predpis iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

(15) Minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za zdravje, in minister, pristojen za kmetijstvo, najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdajo predpis iz petega odstavka 123. člena tega zakona.

143. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati zakon o izvajanju varstva pred ionizirajočimi sevanji in o ukrepih za varnost jedrskih objektov in naprav (Uradni list SRS, št. 28/80).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in o posebnih varnostnih ukrepih pri uporabi jedrske energije (Uradni list SFRJ, št. 62/84).

(3) Predpisi, izdani na podlagi zakonov iz prejšnjih odstavkov, se uporabljajo do izdaje novih po tem zakonu.

144. člen

(veljavnost določb o varnostnih zadržkih)

Za osebe zaposlene v jedrskih objektih ob uveljavitvi tega zakona začno veljati določbe o varnostnem preverjanju 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

145. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. oktobra 2002.

Št. 801-10/91-4/7

Ljubljana, dne 11. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3235. Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (ZRGSO)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (ZRGSO)

Razglašam zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (ZRGSO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. julija 2002.

Št. 001-22-99/02

Ljubljana, dne 19. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O RAVNANJU Z GENSKO SPREMENJENIMI ORGANIZMI (ZRGSO)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

(1) Ta zakon ureja ravnanje z gensko spremenjenimi organizmi (v nadaljnjem besedilu: GSO) in določa ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje možnih škodljivih vplivov na okolje, zlasti glede ohranjanja biotske raznovrstnosti, in na zdravje ljudi, do katerih bi lahko prišlo pri delu z GSO v zaprtih sistemih, namernem sproščanju GSO v okolje ali dajanju GSO ali izdelkov, ki vsebujejo GSO ali so sestavljeni iz njih ali njihovih kombinacij, na trg.

(2) Ta zakon ureja tudi uvoz in izvoz GSO in izdelkov iz prejšnjega odstavka.

2. člen

(izključitev veljavnosti)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delo z GSO v zaprtim sistemu, ne veljajo za naslednje postopke spreminjanja genskega materiala:

1. mutagenezo,

2. celično ali protoplastno fuzijo celic prokariotskih vrst, če je mogoče pri tem nastale organizme pridobivati tudi z običajnimi tehnikami gojenja,

3. celično ali protoplastno fuzijo celic evkariontskih vrst vključno s pridobivanjem hibridomov in rastlinskimi celičnimi fuzijami,

4. samo-kloniranje, ki vključuje odvzem sekvenc nukleinskih kislin (NK) iz celice organizma, čemur lahko sledi ponovna vključitev celotne ali dela odvzete NK, ki je lahko predhodno encimsko ali mehansko obdelana, ali njenega sintetičnega ekvivalenta v celico iste ali filogenetsko sorodne vrste. Takšni mikroorganizmi lahko izmenjujejo genski material z naravnimi fiziološkimi procesi, vendar le, če nastali mikroorganizmi ne povzročajo bolezni pri človeku, živalih ali rastlinah. Samo-kloniranje lahko vključuje tudi uporabo rekombinantnih vektorjev s preverjeno varno uporabo v določenih mikroorganizmih,

če ne vključujejo uporabe molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi teh postopkov.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje GSO ali izdelkov, ki vsebujejo ali so sestavljeni iz GSO ali njihovih kombinacij, na trg (v nadaljnjem besedilu: dajanje izdelkov na trg), ne veljajo za naslednja postopka spreminjanja genskega materiala:

1. mutagenozo,

2. celično ali protoplastno fuzijo rastlinskih celic, če je mogoče pri tem nastale organizme pridobivati tudi z običajnimi tehnikami gojenja,

če ne vključujeta uporabe molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi teh postopkov.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za prevoz GSO po železnici, cesti, vodnih poteh ali zraku, razen določb, ki se nanašajo na oceno tveganja in na načrt ukrepov ter ukrepanje v primeru nesreče pri delu z GSO v zaprtem sistemu.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg ter na uvoz in izvoz GSO in izdelkov, ne veljajo za:

1. zdravila za uporabo v humani in veterinarski medicini, ki vsebujejo GSO ali so sestavljena iz njih ali njihovih kombinacij,

2. živila za uporabo za prehrano ljudi, ki vsebujejo GSO ali so sestavljena iz njih ali njihovih kombinacij,

katerih dajanje na trg ter uvoz in izvoz urejajo posebni predpisi.

3. člen

(načela zakona)

(1) Država mora v okviru svojih pristojnosti, zlasti pri sprejemanju predpisov, politike javnih financ, vzpodbud in olajšav, pri določanju pogojev in vsebin javnega izobraževanja in informiranja ter pri vzpodbujanju raziskovalnega dela in razvoja, zagotavljati celovito obravnavo ravnanja z GSO in ukrepov za preprečevanje možnih škodljivih vplivov na okolje in zdravje ljudi (načelo celovitosti).

(2) Delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelkov na trg so dovoljeni le, če ob upoštevanju stanja znanosti in tehnike ter zagotavljanju varnostnih ukrepov ni pričakovati možnih neposrednih ali posrednih, takojšnjih ali poznejših ali dolgoročno kumulativnih škodljivih vplivov na okolje in zdravje ljudi (načelo previdnosti).

(3) Pri odločitvah, povezanih z ravnanjem z GSO, in pri ravnanju samem je treba upoštevati poleg dobrobiti za človeka tudi dobrobit vseh drugih živih organizmov in življenjskih združb ter integriteto in ranljivost človeka, vseh drugih živih organizmov in okolja kot celote (načelo bioetike).

(4) Dovoljevanje dela z GSO v zaprtem sistemu, njihovega namernega sproščanja v okolje in dajanja izdelkov na

trg poteka tako, da se glede možnih škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi presoja vsak primer posebej (načelo presoje posameznega primera).

(5) Vnos GSO v okolje lahko poteka le tako, da se GSO iz zaprtega sistema namerno sprošča v okolje ali daje na trg postopoma in le pod pogojem, da visoka raven varnosti glede možnih škodljivih vplivov na predhodni stopnji omogoča prehod v naslednjo stopnjo. V tem okviru je treba v večini primerov pred dajanjem izdelka na trg možne škodljive vplive preveriti z namernim sproščanjem GSO v omejeno nadzorovano območje (načelo postopnosti).

(6) Na vsaki stopnji dajanja izdelkov na trg mora biti zagotovljena njihova sledljivost (načelo sledljivosti).

(7) Pravna ali fizična oseba, ki izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sprošča GSO v okolje ali daje izdelke na trg, je v primeru škode, ki je posledica njenega ravnanja z GSO, kazensko in odškodninsko odgovorna skladno z zakonom (načelo odgovornosti).

(8) Pravna ali fizična oseba, ki izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sprošča GSO v okolje ali daje izdelke na trg, krije stroške ukrepov, potrebnih za zagotavljanje varnega ravnanja z GSO, in stroške ukrepov, potrebnih za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov njenega ravnanja z GSO, skladno s tem zakonom (načelo povzročitelja plača).

(9) Država mora zagotoviti ukrepe za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov, ki so nastale zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, če pravna ali fizična oseba, ki je škodljive vplive pri ravnanju z GSO povzročila, ni določljiva ali če posledic ni mogoče drugače zmanjšati ali odpraviti, skladno s tem zakonom. Če se v primeru iz prejšnjega stavka pravno ali fizično osebo ugotovi kasneje, ima država pravico in dolžnost izterjati od nje vračilo stroškov zmanjšanja ali odprave posledic (načelo obveznega subsidiarnega ukrepanja).

(10) Javnost ima pravico, da je obveščena o ravnanju z GSO in vključena v postopke dovoljevanja skladno s tem zakonom (načelo javnosti).

4. člen

(pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Organizem je eno ali večcelično bitje ali subcelična biološka enota s sposobnostjo razmnoževanja ali prenosa genskega materiala.

2. Mikroorganizem je mikrobiološka celična ali necelična enota s sposobnostjo razmnoževanja ali prenosa genskega materiala, vključno z virusi, viroidi in umetno gojenimi živalskimi ali rastlinskimi celicami.

3. Gensko spremenjeni organizem (GSO) je organizem, z izjemo človeka, ali mikroorganizem, katerega genski material je spremenjen s postopki, ki spreminjajo genski material drugače kot to poteka v naravnih razmerah s križanjem ali naravno rekombinacijo.

4. Postopki, ki spreminjajo genski material drugače, kot to poteka v naravnih razmerah, so:

– tehnike rekombinacije nukleinske kisline, ki vključujejo oblikovanje novih kombinacij genskega materiala z vnašanjem molekul nukleinske kisline, proizvedene na kakršenkoli način zunaj organizma, v katerikoli virus, bakterijski plazmid ali drug vektorski sistem in njihovo vgradnjo v gostiteljski organizem, v katerem se v naravi ne pojavljajo, vendar pa se lahko v njem naprej razmnožujejo,

– tehnike, ki vključujejo neposreden vnos dednega materiala, pripravljenega zunaj organizma, v ta organizem, vključno z mikroinjiciranjem, makroinjiciranjem in mikrokapsulacijo,

– tehnike celične fuzije, vključno s fuzijo protoplastov, ali hibridizacije pri katerih se s fuzijo dveh ali več celic na načine, ki se ne pojavljajo v naravi, oblikujejo žive celice z novimi kombinacijami dednega genskega materiala.

Za postopke, ki spreminjajo genski material drugače kot v naravnih razmerah, se ne štejejo:

- umetna oploditev,
 - naravni postopki kot so konjugacija, transdukcija in transformacija,
 - indukcija poliploidije,
- če ne vključujejo molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi enega ali več teh postopkov.

5. Tveganje je verjetnost, da bo ravnanje z GSO posredno ali neposredno, takoj ali kasneje ali dolgoročno kumulativno škodljivo vplivalo na okolje ali zdravje ljudi, zlasti glede ohranjanja biotske raznovrstnosti, ohranjanja avtohtonih rastlinskih sort in živalskih pasem, rodovitnosti plodne zemlje, prehranjevalne verige ali zdravja človeka in živali.

6. Ocena tveganja je ugotavljanje in ovrednotenje tveganja, ki bi lahko nastalo zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, za vsak primer posebej.

7. Ravnanje z GSO je delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelka na trg.

8. Zaprti sistem je laboratorij ali proizvodni oddelek ali drug zaprt prostor, kjer se dela z GSO.

9. Delo z GSO v zaprtem sistemu je delo v zaprtem sistemu, pri katerem se gensko spreminja organizem ali goji, razmnožuje, shranjuje, prevaža, uničuje, odstranjuje ali na drug način uporablja GSO in pri katerem se izvajajo zadrževalni ukrepi.

10. Zadrževalni ukrep je fizična zapore ali kombinacija fizične zapore s kemično ali biološko omejitvijo ali drugačen poseben ukrep ali kombinacija ukrepov, vključno z izvajanjem dobre laboratorijske in proizvodne prakse, ki se uporabljajo pri delu z GSO v zaprtem sistemu za omejitev stika GSO z okoljem in prebivalstvom in izključujejo ali zmanjšujejo sposobnost razmnoževanja GSO ali prenosa spremenjenega genskega materiala izven zaprtega sistema.

11. Namerno sproščanje GSO v okolje je vsak namenjen vnos GSO ali kombinacije GSO v okolje, razen dajanja izdelkov na trg, pri katerem se ne izvajajo zadrževalni ukrepi za omejitev stika GSO z okoljem in prebivalstvom ter za zagotovitev visoke stopnje varnosti.

12. Dajanje na trg je dajanje izdelkov tretjim osebam proti plačilu ali brez njega.

Za dajanje na trg se ne šteje dajanje GSO tretjim osebam za delo z GSO v zaprtih sistemih ali za namerno sproščanje GSO v okolje skladno s tem zakonom.

13. Uvoz je vsak vnos izdelka na carinsko območje Republike Slovenije ne glede na to, kakšna raba ali uporaba izdelka je bila v skladu s predpisi dovoljena, razen tranzita.

14. Izdelek je GSO ali kombinacija GSO ali pripravek, ki je sestavljen ali vsebuje GSO ali kombinacijo GSO, in je dan na trg.

15. Nesreča je vsak izreden dogodek ali vrsta dogodkov, kadar pri delu z GSO v zaprtem sistemu pride do nepredvidenega sproščanja GSO v okolje, ki lahko pomeni takojšnjo ali kasnejšo nevarnost za okolje ali zdravje ljudi.

16. Monitoring je spremljanje in nadzorovanje GSO in sprejemnega okolja, procesov in postopkov pri namernem sproščanju GSO v okolje ali dajanju izdelkov na trg in možnih škodljivih vplivov skladno s predpisi.

17. Prijava je vloga, ki vsebuje predpisane podatke, ki jo prijavitelj vloži za pridobitev predpisanega potrdila ali dovoljenja.

18. Prijavitelj je fizična ali pravna oseba, ki namerava izvajati ali izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerava namerno sproščati ali namerno sprošča GSO v okolje ali namerava dati ali daje izdelek na trg.

19. Stanje znanosti in tehnike so splošno sprejeta dognanja na področju znanosti in tehnike.

5. člen

(komisija za ravnanje z GSO)

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) za spremljanje stanja in razvoja na področju ravnanja z GSO ustanovi komisijo za ravnanje z GSO (v nadaljnjem besedilu: komisija).

6. člen

(sestava komisije)

(1) Komisijo sestavlja sedemnajst članov, ki jih imenuje vlada za obdobje štirih let.

(2) Komisijo sestavljajo:

1. predstavnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti,
2. dva predstavnika družboslovnih znanosti,
3. dva predstavnika humanističnih znanosti,
4. dva predstavnika naravoslovnih znanosti,
5. predstavnik medicinske znanosti,
6. predstavnik veterinarske znanosti,
7. po en predstavnik vsakega znanstvenega odbora iz 8. člena tega zakona,
8. dva predstavnika nevladnih organizacij s področja varstva okolja in po en predstavnik nevladnih organizacij s področja varstva potrošnikov in varovanja zdravja,
9. predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije,
10. predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

(3) Predstavnike družboslovnih, humanističnih in naravoslovnih ter medicinske in veterinarske znanosti iz prejšnjega odstavka predlagata univerzi, predstavnika znanstvenih odborov iz 8. člena tega zakona odbora, predstavnike nevladnih organizacij pa ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, na podlagi javnega poziva po postopku, ki ga predpiše minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister).

(4) Komisija izmed svojih članov izvoli predsednika komisije in njegovega namestnika ter sprejme poslovnik o načinu svojega dela, ki začne veljati, ko da k njemu soglasje vlada.

(5) Komisija je pri svojem delu neodvisna in samostojna, njeno delo pa je javno.

(6) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za komisijo zagotavlja ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

7. člen

(naloge komisije)

Naloge komisije so:

1. spremljanje stanja in razvoja na področju uporabe genske tehnologije in ravnanja z GSO,
2. sprejemanje stališč in dajanje mnenj ter pobud v zvezi z uporabo genske tehnologije in ravnanjem z GSO ter glede družbenih, etičnih, tehničnih in tehnoloških, znanstvenih in drugih vidikov ravnanja z GSO,
3. svetovanje vladi o zadevah v zvezi z uporabo genske tehnologije in ravnanjem z GSO,
4. obveščanje in informiranje javnosti o stanju in razvoju na področju uporabe genske tehnologije in ravnanja z GSO, o svojih stališčih in mnenjih ter o svojem delu,

5. izmenjava podatkov in izkušenj s sorodnimi institucijami v tujini ter sodelovanje z njimi.

8. člen

(znanstvena odbora)

Vlada za strokovno pomoč ministrstvu, pristojnim za odločanje o ravnanju z GSO, ustanovi znanstveni odbor za delo z GSO v zaprtem sistemu (v nadaljnjem besedilu: odbor za zaprte sisteme) in znanstveni odbor za namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelkov na trg (v nadaljnjem besedilu: odbor za sproščanje GSO).

9. člen

(sestava odborov)

(1) Odbor za zaprte sisteme sestavlja sedem članov, ki so strokovnjaki s področij mikrobiologije, genetike, medicine, biokemije in molekularne biologije, farmacije, biotehnologije in varstva pri delu.

(2) Odbor za sproščanje GSO sestavlja sedem članov, ki so strokovnjaki s področij genetike, biologije, kmetijstva, veterine, biokemije in molekularne biologije, mikrobiologije in medicine.

(3) Člane odborov iz prejšnjih odstavkov, ob upoštevanju ekspertnega sistema ocenjevanja v znanosti, predlaga ministrstvo, pristojno za znanost, imenuje pa vlada za obdobje štirih let.

(4) Na predlog ministrstva iz prejšnjega odstavka vlada imenuje za vsakega člana odbora tudi njegovega namestnika, ki mora biti strokovnjak iz istega področja kot član, ki ga nadomešča.

(5) Odbor iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko glede na naravo prijave, o kateri daje strokovno mnenje, k razpravi povabi še druge strokovnjake s področij, ki so za obravnavo prijave in pripravo strokovnega mnenja pomembna.

(6) Vlada predpiše način delovanja obeh odborov, način in obliko dajanja strokovnih mnenj v postopkih po tem zakonu, način in obliko poročanja odborov ter postopke za zagotavljanje izključenosti interesov in varovanja podatkov, ki so zaupni skladno s tem zakonom, pri delu odborov.

10. člen

(naloge odborov)

(1) Naloge odborov iz 8. člena tega zakona so:

1. dajanje strokovnih mnenj o ravnanju z GSO v upravnih postopkih po tem zakonu,

2. dajanje mnenj in predlogov pri pripravi predpisov o ravnanju z GSO,

3. dajanje mnenj in predlogov v drugih zadevah v zvezi z ravnanjem z GSO, za katere ju zaprosijo pristojna ministrstva,

4. sodelovanje s sorodnimi institucijami v tujini.

(2) Odbora iz 8. člena tega zakona o svojem delu v preteklem letu izdelata letni poročili, ki ju posredujeja vladi, ta pa objavi na način, da sta dostopni javnosti.

(3) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za oba odbora zagotavlja ministrstvo.

11. člen

(izključenost interesov in varovanje podatkov)

(1) Člani odborov iz 8. člena tega zakona in njihovi namestniki ne smejo biti sorodstveno, poslovno ali finančno povezani s prijaviteljem, o katerega prijavi odbor sprejema strokovno mnenje skladno s tem zakonom.

(2) Člani in njihovi namestniki iz prejšnjega odstavka so dolžni med mandatom v odboru in po njegovem izteku va-

rovati podatke, ki so določeni kot zaupni skladno s tem zakonom.

(3) Zaupne podatke iz prejšnjega odstavka so dolžni varovati tudi zunanji izvedenci in strokovnjaki, ki so povabljeni k sodelovanju v odborih ali sodelujejo v postopkih izdaje dovoljenj po tem zakonu.

12. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki o delu z GSO v zaprtem sistemu, namenem sproščanju GSO v okolje in dajanju izdelkov na trg ter podatki o postopkih in dejavnostih ministrstev, pristojnih za ravnanje z GSO po tem zakonu, so javni skladno s predpisi na področju varstva okolja.

(2) Pristojna ministrstva ne glede na določbe prejšnjega odstavka tretjim osebam ne smejo razkriti podatkov, ki se varujejo kot zaupni skladno s tem zakonom.

13. člen

(subsidiarna obveznost države)

(1) V primeru, ko je skladno s tem zakonom za zagotovitev ukrepov za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov, ki so nastale zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, odgovorna država, zagotovi pripravo in izvedbo teh ukrepov ministrstvo.

(2) O posledicah in ukrepih iz prejšnjega odstavka mora ministrstvo obvestiti javnost, preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, pa ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti tudi pristojne organe sosednjih držav, če bi škodljivi vplivi lahko imeli posledice za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

II. DELO Z GSO V ZAPRTEM SISTEMU

14. člen

(varnostni razredi)

(1) Delo z GSO v zaprtem sistemu mora biti uvrščeno v enega od štirih varnostnih razredov, in sicer v:

– prvi varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje zanemarljivo,

– drugi varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje majhno,

– tretji varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje zmerno,

– četrti varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje veliko.

(2) Pri delu z GSO v zaprtem sistemu je treba glede na njegovo uvrstitev v varnostni razred zagotoviti predpisane zadrževalne in druge varnostne ukrepe ter ravnati v skladu s predpisanimi zahtevami.

(3) Vlada predpiše merila za uvrstitev dela z GSO v zaprtem sistemu v varnostni razred, zadrževalne in druge varnostne ukrepe, pravila ravnanja in druge pogoje za posamezni varnostni razred.

15. člen

(prijava zaprtega sistema)

(1) Delo z GSO v zaprtem sistemu se lahko opravlja le v zaprtem sistemu, v katerem so izpolnjeni predpisani pogoji za varnostni razred, v katerega je nameravano delo uvrščeno.

(2) Prijavitelj mora zaprti sistem pred prvo uporabo za delo z GSO v zaprtem sistemu prijaviti ministrstvu.

(3) Prijava zaprtega sistema mora vsebovati zlasti podatke o prijavitelju, zaprtem sistemu in varnostnem razredu nameravanih del z GSO v zaprtem sistemu.

(4) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi predhodnega strokovnega mnenja (v nadaljnjem besedilu: mnenje) odbora za zaprte sisteme vpiše zaprti sistem v register GSO, o vpisu pa prijavitelju v 60 dneh od pridobitve prijave izda potrdilo.

(5) Odbor iz prejšnjega odstavka mora pisno mnenje ministrstvu posredovati v 30 dneh od dne, ko mu je ta posredoval kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(6) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave iz tretjega odstavka tega člena.

16. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu zagotoviti izdelavo ocene tveganja nameravanega dela.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO in nameravanega dela z njim ter okolja, ki bi bilo lahko izpostavljeno tveganju, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive, raven tveganja ter potrebne zadrževalne in druge varnostne ukrepe. Posebej je treba določiti ukrepe za ravnanje z odpadki in odvajanje odpadnih voda iz zaprtega sistema.

(3) Na podlagi ocene tveganja prijavitelj delo z GSO v zaprtem sistemu uvrsti v enega od varnostnih razredov skladno z določbami 14. člena tega zakona.

(4) Če prijavitelj dvomi o tem, v kateri varnostni razred naj uvrsti delo z GSO v zaprtem sistemu, ga mora uvrstiti v varnostni razred s strožjimi zadrževalnimi ukrepi, v varnostni razred z manj strogimi pa le ob soglasju ministrstva.

(5) Prijavitelj mora oceno tveganja hraniti do zaključka dela z GSO.

(6) Oceno tveganja mora prijavitelj med izvajanjem dela najmanj enkrat letno ponovno pregledati in po potrebi dopolniti, zlasti z vidika primernosti zadrževalnih in drugih ukrepov glede na varnostni razred in novih znanstvenih spoznanj, o dopolnitvah ocene pa obvestiti ministrstvo, če gre za delo z GSO iz drugega, tretjega ali četrtega varnostnega razreda.

(7) Minister predpiše elemente in obseg ocene tveganja za delo z GSO v zaprtem sistemu ter metodologijo za njeno izdelavo.

17. člen

(načrt ukrepov za primer nesreče)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu zagotoviti izdelavo načrta ukrepov za primer nesreče.

(2) Načrt ukrepov mora vsebovati zlasti:

- oceno ogroženosti okolja in zdravja ljudi in možnih posledic v primeru nesreče,
- navedbo ukrepov za odpravo ogroženosti in takojšnjih ter kasnejših posledic nesreče,
- navedbo subjektov, ki jih je treba vključiti v izvajanje predvidenih ukrepov,
- način in obseg obveščanja in opozarjanja pristojnih organov, služb in prebivalstva v primeru nesreče.

(3) Prijavitelj je dolžan pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu z načrtom ukrepov seznaniti ministrstvo, za zaščito in reševanje pristojno ministrstvo in pristojno službo lokalne skupnosti, na katere območju se delo z GSO v zaprtem sistemu izvaja, ki mora načrt ukrepov uporabiti pri izdelavi ocene ogroženosti ter načrta zaščite in reševanja skladno z zakonom o naravnih nesrečah.

(4) Prijavitelj mora najmanj enkrat na dve leti preverjati ustreznost načrta ukrepov in ga po potrebi dopolnjevati, o

dopolnitvah načrta pa obvestiti organa in službo iz prejšnjega odstavka.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in obseg načrta ukrepov glede na varnostne razrede dela, metodologijo za njegovo pripravo, preverjanje in dopolnjevanje ter način in obseg obveščanja in opozarjanja pristojnih organov, služb in prebivalstva v primeru nesreče.

18. člen

(zaupnost podatkov o delu z GSO v zaprtem sistemu)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 15., 21. ali 22. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost ali podatki, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prvega odstavka tega člena ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,
2. kraja dela z GSO v zaprtem sistemu,
3. splošnih značilnosti GSO,
4. varnostnega razreda dela z GSO v zaprtem sistemu,
5. zadrževalnih ukrepov,
6. podatkov o možnih škodljivih in drugih vplivih na okolje ali zdravje ljudi.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

19. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo dovoljenja za delo z GSO v zaprtem sistemu iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda javnosti zagotoviti vpogled v prijavo in oceno tveganja iz drugega odstavka 22. člena tega zakona in v mnenje odbora za zaprte sisteme o nameravanem delu ter javno obravnavo nameravanega dela.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa za vpogled in javno obravnavo iz prejšnjega odstavka ter o načinu dajanja mnenj in pripomb se objavi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok, v katerem ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko najmanj 15 in največ 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 22. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora v obrazložitev v odločbi o dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti, podanih v okviru javne obravnave in na način iz drugega odstavka tega člena.

(5) Stroške za izvedbo javne obravnave iz prvega odstavka tega člena nosi prijavitelj.

20. člen

(delo z GSO v prvem varnostnem razredu)

(1) Delo z GSO, uvrščeno v prvi varnostni razred, se lahko začne izvajati brez prijave ministrstvu, če se izvaja v zaprtem sistemu, za katerega je izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona.

(2) Prijavitelj je dolžan oceno tveganja za nameravano delo iz prejšnjega odstavka med izvajanjem dela posredovati ministrstvu na njegovo zahtevo.

21. člen

(delo z GSO v drugem varnostnem razredu)

(1) Prijavitelj mora delo z GSO, ki je uvrščeno v drugi varnostni razred in bo potekalo v zaprtem sistemu, za katerega je bilo izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona, prijaviti ministrstvu.

(2) Prijava dela iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti podatke o zaprtem sistemu, vrsti in značilnostih GSO, trajanju in namenu dela z njimi, predvidenih zadrževalnih in drugih varstvenih ukrepih, vključno z ukrepi ravnanja z odpadki in odvajanja odpadnih voda, ter ukrepih za primer nesreče. Del prijave mora biti povzetek ocene tveganja za nameravano delo z GSO.

(3) Prijavitelj lahko začne z delom 45 dni po vložitvi prijave, prej pa na svojo zahtevo le z dovoljenjem ministrstva.

(4) Ministrstvo lahko v roku iz prejšnjega odstavka po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme prepove delo z GSO v zaprtem sistemu in o tem izda odločbo.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena lahko prijavitelj začne z delom takoj po vložitvi prijave, če je predhodno v istem zaprtem sistemu že izvajal delo z GSO iz drugega ali višjega varnostnega razreda in so bili izpolnjeni vsi predpisani pogoji. V takem primeru lahko prijavitelj zahteva, da mu ministrstvo za nameravano delo izda dovoljenje.

(6) Ministrstvo mora odločiti o zahtevi iz prejšnjega odstavka po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme najkasneje v 45 dneh po predložitvi prijave.

(7) Odbor za zaprte sisteme mora pisno mnenje iz četrtega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka posredovati ministrstvu v 21 dneh od dne, ko mu je to posredoval kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(8) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave za delo z GSO v drugem varnostnem razredu.

22. člen

(delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu)

(1) Prijavitelj mora za delo z GSO, ki je uvrščeno v tretji ali četrti varnostni razred in bo potekalo v zaprtem sistemu, za katerega je bilo izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona, pridobiti dovoljenje ministrstva.

(2) Prijava za pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, določene v drugem odstavku prejšnjega člena, opis opreme zaprtega sistema in povzetek prijave. Del prijave morata biti ocena tveganja za nameravano delo in načrt ukrepov za primer nesreče.

(3) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme odloči o dovoljenju v 45 dneh po predložitvi prijave, če se je v zaprtem sistemu že kdaj prej izvajalo delo z GSO iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda, za katero je bilo izdano dovoljenje in so bili pri delu izpolnjeni vsi predpisani pogoji.

(4) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme odloči o dovoljenju v 90 dneh po predložitvi prijave.

(5) Odbor za zaprte sisteme mora pisno mnenje v primerih iz tretjega odstavka tega člena posredovati ministrstvu v 21 dneh, v primerih iz prejšnjega odstavka pa v 45 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje da je mnenje negativno.

(6) Ministrstvo izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena največ za obdobje, za katerega je prijavitelj zaprosil, po poteku veljavnosti dovoljenja pa prijavitelj lahko zahteva njegovo podaljšanje, če izpolnjuje vse predpisane pogoje.

(7) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave za pridobitev dovoljenja za delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu.

23. člen

(gensko spremenjeni vretenčarji)

(1) Dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev in dela z njimi, s katerimi se namerava prekoračiti meje vrste, se lahko izvajajo le v raziskovalne namene.

(2) Za dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev in dela z njimi v zaprtem sistemu izda ministrstvo potrdilo iz 15. člena tega zakona ali dovoljenje iz 21. ali 22. člena tega zakona v soglasju z ministrstvom, pristojnim za veterino.

(3) Dela iz prvega odstavka tega člena morajo potekati skladno s predpisi, ki urejajo zaščito živali pred mučenjem.

(4) Po tem zakonu se za prekoračitev meje vrste šteje, če se spremeni identiteta vrste organizma prejemnika glede bistvenih značilnosti njegove telesne zgradbe, njegovega razmnoževanja in njegovih fizioloških funkcij ter zmogljivosti.

24. člen

(dodatne zahteve)

(1) Če ministrstvo v postopku izdaje potrdila iz 15. člena tega zakona ali dovoljenja iz 21. ali 22. člena tega zakona presodi, da za svojo odločitev potrebuje dodatne podatke ali da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje nameravanega dela ali njegovo uvrstitev v varnostni razred, lahko od prijavitelja zahteva, da v določenem roku dopolni svojo prijavo.

(2) Če prijavitelj v roku iz prejšnjega odstavka svoje prijave ne dopolni, ministrstvo postopek iz prejšnjega odstavka ustavi s sklepom.

(3) Če ministrstvo na podlagi prijave dela z GSO iz drugega varnostnega razreda presodi, da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje, v katerih se delo izvaja, ali uvrstitev dela v varnostni razred, lahko od prijavitelja z odločbo zahteva, da v določenem roku izvede potrebne spremembe in da v tem času z delom začasno preneha, dokler mu na podlagi nove prijave tega ne dovoli.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje izvajanja dela z GSO v prvem varnostnem razredu, lahko od prijavitelja z odločbo zahteva, da v določenem roku izvede potrebne spremembe in da v tem času z delom začasno preneha.

(5) Rok za dopolnitev prijave iz prvega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo potrdila iz 15. člena tega zakona ali dovoljenja iz 21. ali 22. člena tega zakona.

25. člen

(nove informacije)

(1) Če prijavitelj pridobi nove informacije o delu z GSO v zaprtem sistemu, ki ga izvaja, ali spremeni delo z GSO v zaprtem sistemu, pa to lahko pomembno vpliva na raven tveganja ali uvrstitev dela v varnostni razred, mora ministrstvu nemudoma predložiti novo prijavo, če gre za delo z GSO iz drugega varnostnega razreda, ali zahtevo za dovoljenje, če gre za delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu.

(2) Če ministrstvo samo pridobi nove informacije o delu z GSO v zaprtem sistemu, ki se izvaja, ki lahko pomembno vplivajo na raven tveganja ali uvrstitev dela v varnostni razred, po uradni dolžnosti začne postopek in naloži prijavitelju, da spremeni pogoje dela z GSO v zaprtem sistemu tako, da bo potekalo skladno z novimi zahtevami.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov ministrstvo za čas do svoje odločitve o skladnosti nove prijave z odrejenimi zahtevami od prijavitelja zahteva začasno prekinitve dela z GSO.

(4) Če na podlagi novih informacij o delu z GSO ali o spremembah pri delu, ki bi pomembno vplivale na raven tveganja, ministrstvo ugotovi, da se delo z GSO v zaprtem sistemu ne sme več izvajati, ga preprova.

26. člen

(nesreča)

(1) Prijavitelj mora v primeru nesreče ukrepati v skladu z načrtom ukrepov za primer nesreče in ministrstvo takoj obvestiti o:

1. okoliščinah nesreče,
2. vrsti in količini GSO, ki so iz zaprtega sistema prišli v okolje,
3. izvedenih in še potrebnih ukrepih,
4. drugih podatkih, potrebnih za oceno vplivov nesreče na okolje in zdravje ljudi.

(2) Ministrstvo mora o nesreči obvestiti Center za obveščanje Republike Slovenije, ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti pa preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, tudi pristojne organe sosednjih držav, če bi nesreča lahko pomenila tveganje za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

(3) Ministrstvo mora o nesreči in izvedenih ukrepih ter njihovi uspešnosti najkasneje tri mesece po obvestilu iz prvega odstavka tega člena pripraviti poročilo, ki ga sprejme vlada in z njim nemudoma seznaniti javnost.

III. NAMERNO SPROŠČANJE GSO V OKOLJE

27. člen

(namerno sproščanje GSO)

(1) Prijavitelj mora za namerno sproščanje GSO v okolje pridobiti dovoljenje ministrstva, ki ga to izda v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Namerno sproščanje GSO v okolje mora potekati v skladu s predpisi in pogoji, določenimi v dovoljenju.

(3) Material, pridobljen iz GSO, ki je predmet namernega sproščanja v okolje, je dovoljeno dati na trg le na podlagi dovoljenja iz 38. člena tega zakona.

28. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred vložitvijo prijave za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje zagotoviti izdelavo ocene tveganja, ki ga predstavlja nameravano namerno sproščanje.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO in njegovega nameravanega sproščanja ter sprejemnega okolja in okolja, ki bi bilo lahko izpostavljeno tveganju, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive in njihove morebitne posledice, raven tveganja ter potrebne ukrepe za njegov nadzor.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše elemente in obseg ocene tveganja za namerno sproščanje GSO v okolje ter metodologijo za njeno izdelavo.

29. člen

(načrt ukrepov v primeru nepričakovanega širjenja GSO)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom namernega sproščanja GSO v okolje zagotoviti izdelavo načrta ukrepov za primer, če pride do nepričakovanega širjenja GSO v okolje.

(2) Načrt ukrepov mora vsebovati zlasti:

1. način nadzora GSO v primeru nepričakovanega širjenja v okolju,
2. oceno možnih posledic in ogroženosti okolja in zdravja ljudi,
3. ukrepe, potrebne na območju namernega sproščanja GSO,
4. ukrepe, potrebne za preprečitev nadaljnjega širjenja in odstranitev GSO ter sanacijo nepričakovanemu širjenju izpostavljenega okolja.

(3) Prijavitelj mora občasno preverjati ustreznost načrta iz prejšnjega odstavka in ga po potrebi dopolnjevati, o dopolnitvah načrta pa obvestiti ministrstvo.

30. člen

(zaupnost podatkov o namernem sproščanju GSO)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 31. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost, ali podatke, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prejšnjega odstavka ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,
2. splošnih značilnosti GSO,
3. namena namernega sproščanja in nameravane uporabe,
4. kraja namernega sproščanja GSO,
5. programa monitoringa in načrta ukrepov za primer nepričakovanega širjenja GSO v okolje,
6. podatkov iz ocene tveganja za nameravano delo.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

31. člen

(prijava)

(1) Prijava za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje mora vsebovati:

1. tehnično dokumentacijo, ki jo sestavljajo zlasti:
 - podatki o prijavitelju, vključno s podatki o usposobljenosti osebja,
 - podatki o GSO,
 - podatki o pogojih namernega sproščanja in sprejemnem okolju,
 - podatki o medsebojnem vplivanju GSO in okolja,
 - program monitoringa za ugotavljanje in spremljanje vplivov na okolje in zdravje ljudi,
 - podatki o metodah nadzora nad sproščanjem GSO v okolje, ravnanju z odpadki in načrtu ukrepov za primer nepričakovanega širjenja GSO v okolje,
 - povzetek tehnične dokumentacije,
2. oceno tveganja nameravanega namernega sproščanja GSO,
3. druge podatke, za katere prijavitelj meni, da so pomembni.

(2) Prijavitelj se v prijavi lahko sklicuje tudi na podatke ali rezultate namernega sproščanja GSO v okolje, ki jih je ministrstvu kdaj prej v svoji prijavi predložil drug prijavitelj, če niso varovani kot zaupni skladno s tem zakonom ali če je pridobil za njihovo uporabo njegovo pisno soglasje.

(3) Prijavitelj lahko v prijavi zahteva enotno dovoljenje za namerno sproščanje enakega GSO ali kombinacije GSO na različnih krajih za enak namen v določenem času.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše podrobnejšo vsebino prijave.

32. člen (izdaja dovoljenja)

(1) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, odloči o dovoljenju za namerno sproščanje GSO v okolje v 90 dneh po pridobitvi prijave.

(2) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje posredovati ministrstvu v 45 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(3) Ministrstvo izda dovoljenje največ za obdobje, za katerega je prijavitelj zaprosil, po poteku veljavnosti dovoljenja pa lahko prijavitelj zaprosi za njegovo podaljšanje, če izpolnjuje vse predpisane pogoje.

33. člen (dodatne zahteve)

(1) Če organa v postopku za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona presodita, da potrebujeta za svojo odločitev dodatne podatke, lahko ministrstvo od prijavitelja zahteva, da v določenem roku dopolni svojo prijavo. V zahtevi mora ministrstvo navesti tudi razloge za potrebnost teh podatkov.

(2) Če prijavitelj v roku z prejšnjega odstavka svoje prijave ne dopolni, ministrstvo postopek za izdajo dovoljenja ustavi s sklepom.

(3) Rok iz prvega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona.

34. člen (sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo dovoljenja po 32. členu tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v tehnično dokumentacijo in oceno tveganja iz prvega odstavka 31. člena tega zakona in v mnenje odbora za sproščanje GSO o nameravanem namernem sproščanju ter javno obravnavo nameravanega sproščanja.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa za vpogled in javno obravnavo iz prejšnjega odstavka ter o načinu dajanja mnenj in pripomb se objavi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok, v katerem ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko najmanj 15 in največ 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora v obrazložitvi v odločbi o dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti, podanih v okviru javne obravnave in na način iz drugega odstavka tega člena.

(5) Stroške za izvedbo javne obravnave iz prvega odstavka tega člena nosi prijavitelj.

35. člen (novi podatki)

(1) Če prijavitelj po vložitvi prijave iz prvega odstavka 31. člena tega zakona in pred izdajo dovoljenja pridobi nove podatke v zvezi z nameranim namernim sproščanjem GSO v okolje, ki so pomembni za raven tveganja, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo in vložiti novo prijavo.

(2) Če po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje prijavitelj pridobi nove podatke iz prejšnjega odstavka ali pride pri namernem sproščanju, ki ga izvaja, do kakršnihkoli načrtovanih ali nepričakovanih sprememb, ki so pomembne za raven tveganja, mora prijavitelj nemudoma:

1. izvesti potrebne ukrepe za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,

2. obvestiti ministrstvo o načrtovanih ali nepričakovanih spremembah ali novih podatkih,

3. vložiti novo prijavo.

(3) Če organa iz prvega odstavka 27. člena tega zakona po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje sama pridobita nove podatke ali informacije o spremembah iz prejšnjega odstavka, ministrstvo po uradni dolžnosti začne postopek in naloži prijavitelju, da spremeni pogoje namernega sproščanja GSO v okolje tako, da bo potekalo skladno z novimi zahtevami.

(4) V primeru iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, od prijavitelja zahteva, da za čas do odločitve o skladnosti nove prijave z zahtevami, namerno sproščanje GSO v okolje začasno prekine.

(5) Če v primeru iz drugega ali tretjega odstavka tega člena organa iz prejšnjega odstavka ugotovita, da se zaradi novih podatkov ali sprememb, ki pomembno vplivajo na raven tveganja, namerno sproščanje GSO v okolje ne sme več izvajati, ga ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, prepove.

(6) O novih podatkih in spremembah, do katerih je prišlo po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje, in o odločitvi v zvezi z njimi mora ministrstvo obvestiti javnost.

36. člen (poročanje)

(1) Prijavitelj mora najkasneje v 60 dneh po izteku obdobja, za katero mu je ministrstvo dovolilo namerno sproščanje GSO v okolje, ali v rokih, določenih v dovoljenju iz 32. člena tega zakona, ministrstvu posredovati poročilo o rezultatih namernega sproščanja GSO v okolje.

(2) Prijavitelj mora v poročilu iz prejšnjega odstavka navesti tudi podatke o tem, ali namerava kakršenkoli material, pridobljen iz GSO, ki je bil predmet namernega sproščanja v okolje iz prejšnjega odstavka, dajati kot izdelek na trg.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše obseg in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena.

37. člen (nepričakovano širjenje GSO)

(1) Prijavitelj mora v primeru nepričakovanega širjenja GSO v okolje ukrepati v skladu z načrtom ukrepov iz 29. člena tega zakona in takoj obvestiti ministrstvo o:

1. obsegu posledic nepričakovanega širjenja GSO in ogroženosti okolja in zdravja ljudi,

2. izvedenih in še potrebnih ukrepov za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,

3. izvedenih in še potrebnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo posledic, odstranitev GSO in sanacijo nepričakovane širjenju izpostavljenega okolja,

4. drugih podatkov, potrebnih za oceno vplivov nepričakovanega širjenja GSO na okolje in zdravje ljudi.

(2) Ministrstvo na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi zagotovi pripravo celovitega programa za odpravo posledic nenadzorovane širitve GSO v okolje, ki ga sprejme vlada.

(3) V programu iz prejšnjega odstavka se na podlagi ocene zahtevnosti določi zlasti nosilce, pogoje in ukrepe za zmanjšanje ali odpravo posledic in preprečitev nadaljnega nenadzorovanega širjenja GSO, roke za njihovo pripravo in izvedbo, način kritja stroškov ter potrebne omejitve ali prepovedi v zvezi z nadaljnjim namernim sproščanjem GSO, njihovim uvozom, prometom ali rabo.

(4) Ministrstvo mora o dogodku iz prvega odstavka tega člena in o pripravi in izvedbi programa iz drugega odstavka tega člena pripraviti poročilo, ki ga sprejme vlada in z njim nemudoma seznani javnost.

(5) Ministrstvo mora ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, o dogodku in programu iz prejšnjega odstavka obvestiti pristojne organe sesednjih držav, če bi nenadzorovano širjenje GSO lahko pomenilo tveganje za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

IV. DAJANJE IZDELKA NA TRG

38. člen

(dajanje izdelka na trg)

Prijavitelj mora za dajanje izdelka na trg, če gre za izdelek, ki se prvič daje na trg, pridobiti dovoljenje ministrstva, ki ga ta izda v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

39. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred vložitvijo prijave za dovoljenje za dajanje izdelka na trg zagotoviti izdelavo ocene tveganja, ki ga predstavlja nameravano dajanje izdelka na trg.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO, izdelka in njegove uporabe ter okolja, v katerem se bo izdelek uporabljal, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive na okolje in zdravje ljudi, možne posledice teh vplivov, raven tveganja in potrebne ukrepe za njegov nadzor.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše elemente in obseg ocene tveganja za dajanje izdelka na trg ter metodologijo za njeno izdelavo.

40. člen

(zaupnost podatkov)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 41. ali 44. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost ali podatki, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prejšnjega odstavka ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,
2. nameravanega načina uporabe izdelka in območja dajanja izdelka na trg in njegove uporabe,
3. splošnih značilnosti izdelka in GSO, ki je v njem,
4. programa monitoringa v zvezi z dajanjem izdelka na trg in njegovo uporabo ter ukrepov v primeru nepričakovane tveganja pri dajanju izdelka na trg in njegovi uporabi,
5. ocene tveganja.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

41. člen

(prijava)

(1) Prijava za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg mora vsebovati:

1. tehnično dokumentacijo, ki jo sestavljajo podatki, določeni v 1. točki prvega odstavka 31. člena tega zakona, in podatki zlasti o:

- predlaganem trgovskem imenu izdelka,
 - proizvajalcu, uvozniku ali distributerju, ki je skladno s predpisi odgovoren za dajanje izdelka na trg,
 - osebi, ki bo zagotavljala kontrolo vzorcev in njihovo posredovanje pristojnemu organu,
 - nameravani rabi izdelka,
 - geografskem območju in tipu okolja, kjer je predvidena uporaba izdelka,
 - predvidenih uporabnikih izdelka,
2. oceno tveganja nameravanega dajanja izdelka na trg,

3. podatke o pogojih dajanja izdelka na trg, vključno s specifičnimi pogoji uporabe izdelka in ravnanja z njim,

4. program monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi, vključno s predlogom obdobja za njegovo izvajanje,

5. predlog obdobja, za katerega naj se izda dovoljenje,

6. predlog za označevanje izdelka glede vsebnosti GSO,

7. predlog za pakiranje izdelka,

8. povzetek vsebine prijave.

(2) Če prijavitelj na podlagi rezultatov namernega sproščanja GSO v okolje, ki se je izvajalo kdaj prej skladno s tem zakonom, ali na podlagi drugih utemeljenih znanstvenih spoznanj ocenjuje, da dajanje izdelka na trg in njegova uporaba ne predstavljata tveganja, lahko ministrstvu predlaga, da mu določi manjši obseg prijave iz prejšnjega odstavka, o čemer ministrstvo izda sklep.

(3) Prijavitelj v prijavo vključi tudi podatke o rezultatih namernega sproščanja istega GSO ali kombinacije GSO kot je v izdelku v okolje, ki je bilo ali je prijavljeno in se je ali se izvaja.

(4) Prijavitelj se v prijavi lahko sklicuje tudi na podatke ali rezultate, ki jih je pristojnemu ministrstvu kdaj prej v svoji prijavi predložil drug prijavitelj, če niso varovani kot zaupni skladno s tem zakonom, ali če je pridobil za njihovo uporabo njegovo pisno soglasje.

(5) Prijavitelj mora za vsako nameravano rabo izdelka, ki je drugačna od dovoljene rabe, predložiti novo prijavo za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše podrobnejšo vsebino prijave za dajanje izdelka na trg in podatke, ki niso del prijave v primeru iz drugega odstavka tega člena.

42. člen

(poročilo o primernosti izdelka)

(1) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO v sodelovanju z ministrstvom iz 43. člena tega zakona pripravi poročilo o primernosti izdelka za dajanje na trg in

njegove uporabe (v nadaljnjem besedilu: poročilo o primernosti izdelka), iz katerega mora biti razvidno, da je izdelek:

- primeren za dajanje na trg,
- primeren za dajanje na trg pod določenimi dodatnimi pogoji,
- neprimeren za dajanje na trg.

(2) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati najkasneje v 45 dneh od dne, ko mu je ta posredoval kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(3) Ministrstvo pošlje poročilo o primernosti izdelka prijavitelju najkasneje 60 dni po prejemu prijave.

(4) Prijavitelj lahko v sedmih dneh od prejema poročila o primernosti izdelka svojo prijavo za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg umakne ali pa pisno obvesti ministrstvo, da namerava svojo prijavo dopolniti, če iz poročila izhaja, da je izdelek primeren za dajanje na trg pod določenimi dodatnimi pogoji.

(5) Če prijavitelj v roku iz prejšnjega odstavka pisno ne obvesti ministrstva o nameri dopolnitve svoje prijave, kadar iz poročila izhaja, da je izdelek primeren za dajanje na trg pod določenimi dodatnimi pogoji, se šteje, da je prijavo umaknil.

(6) Če prijavitelj v roku iz četrtega odstavka tega člena umakne prijavo ali če ravna skladno z določbo prejšnjega odstavka, ministrstvo ustavi postopek s sklepom.

(7) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(8) Če prijavitelj v roku iz četrtega odstavka tega člena pisno obvesti ministrstvo, da namerava svojo prijavo dopolniti, mu ta določi rok, v katerem mora dopolnitve posredovati. Rok za dopolnitev se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 43. člena tega zakona.

(9) Vlada predpiše obseg in elemente poročila o primernosti izdelka.

43. člen

(dovoljenje za dajanje izdelka na trg)

(1) Če ne gre za primer iz šestega odstavka prejšnjega člena, ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, odloči o dovoljenju za dajanje izdelka na trg v 105 dneh po pridobitvi prijave.

(2) Prijavitelj lahko daje izdelek na trg le na način in pod pogoji, ki so predpisani in določeni v dovoljenju.

(3) Dovoljenje za dajanje izdelka na trg se lahko izda za največ 10 let z možnostjo podaljšanja skladno z določbami tega zakona.

(4) Če so izdelek material za razmnoževanje v gozdarski dejavnosti ali semena, se dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda za največ 10 let od dneva vpisa na nacionalno sortno listo skladno s predpisi.

44. člen

(podaljšanje dovoljenja)

(1) Prijavitelj, ki namerava zaprositi za podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg, mora najkasneje devet mesecev pred iztekom njegove veljavnosti predložiti ministrstvu prijavo za podaljšanje dovoljenja, ki vsebuje zlasti:

1. kopijo dovoljenja za dajanje izdelka na trg, ki ga želi podaljšati,

2. poročilo o monitoringu iz 49. člena tega zakona,

3. nove informacije o tveganju, ki ga lahko predstavlja izdelek in njegova uporaba, če razpolaga z njimi,

4. predlog za spremembe ali dopolnitve pogojev, določenih v zvezi z dajanjem izdelka na trg v prvotnem dovoljenju, posebej glede izvajanja monitoringa in časovne omejitve veljavnosti dovoljenja, če je to potrebno.

(2) Za postopek izdaje odločbe o podaljšanju dovoljenja za dajanje izdelka na trg se uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Če ne gre za primer iz šestega odstavka 42. člena tega zakona, ministrstvo v soglasju z ministrstvom iz prejšnjega člena odloči o podaljšanju dovoljenja za dajanje izdelka na trg v 90 dneh po prejemu prijave.

(4) Dovoljenje se lahko podaljša enkrat ali večkrat, če so za to izpolnjeni vsi pogoji, vsakokrat največ za 10 let.

45. člen

(vsebina dovoljenja)

(1) V dovoljenju za dajanje izdelka na trg se določi:

1. namen in obseg, za katerega je dovoljenje izdano, vključno s podatki in oznakami za identifikacijo izdelka in GSO v njem ter o njegovih lastnostih,

2. čas veljavnosti dovoljenja,

3. pogoje dajanja izdelka na trg, vključno s specifičnimi pogoji za uporabo izdelka, ravnanje z njim in njegovo pakiranje ter pogoji za varovanje določenih ekosistemov, delov okolja ali geografskih območij,

4. obveznost prijavitelja, da pristojnemu ministrstvu na njegovo zahtevo posreduje kontrolne vzorce izdelka,

5. zahteve za označevanje izdelka glede vsebnosti GSO,

6. zahteve za izvajanje monitoringa, vključno z določitvijo obdobja njegovega izvajanja in obveznostjo prijavitelja, da pristojnemu ministrstvu poroča o rezultatih monitoringa,

7. morebitne druge obveznosti oseb, ki izdelek prodajajo ali uporabljajo.

(2) Dovoljenje razen podatkov, ki so varovani kot zaupni skladno s tem zakonom, in ocena tveganja iz 39. člena tega zakona morata biti dostopna javnosti, skladno s predpisi na področju varstva okolja.

46. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Kadar je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da je izdelek primeren za dajanje na trg, mora ministrstvo v postopku za izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg ali za njegovo podaljšanje javnosti zagotoviti vpogled v prijavo, mnenje odbora za sproščanje GSO in poročilo o primernosti izdelka.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa za vpogled iz prejšnjega odstavka ter o načinu dajanja mnenj in pripomb se objavi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok, v katerem ministrstvo javnosti zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko najmanj 15 in največ 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 43. člena tega zakona ali podaljšanje dovoljenja iz 44. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora v obrazložitve v odločbi o dovoljenju iz prejšnjega odstavka vključiti tudi opredelitev do podanih mnenj in pripomb javnosti.

47. člen

(informiranje javnosti)

(1) Ministrstvo mora o izdanem dovoljenju za dajanje izdelka na trg ali njegovem podaljšanju ali o tem, da je izdajo ali podaljšanje dovoljenja zavrnilo, takoj obvestiti javnost preko ministrstva, pristojnega za varstvo potrošnikov.

(2) V informaciji o izdanem ali podaljšanem dovoljenju iz prejšnjega odstavka mora biti navedeno, katere GSO ali njihove kombinacije izdelek vsebuje ali je iz njih sestavljen in za kakšno uporabo je izdelek namenjen.

48. člen
(nove informacije)

(1) Če prijavitelj po vložitvi prijave iz 41. ali 44. člena tega zakona in pred izdajo dovoljenja pridobi nove informacije v zvezi s tveganjem, ki ga predstavlja dajanje izdelka na trg ali njegova uporaba, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo in vložiti novo prijavo.

(2) Če prijavitelj od uporabnikov ali na drugačen način dobi nove informacije iz prejšnjega odstavka po pridobitvi dovoljenja za dajanje izdelka na trg, mora nemudoma:

- izvesti potrebne ukrepe za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,
- obvestiti ministrstvo o novih informacijah in spremenjenih pogojih,
- vložiti novo prijavo.

(3) Če ministrstvo pridobi nove informacije v zvezi s tveganjem, ki ga predstavlja dajanje izdelka na trg ali njegova uporaba, pred izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg, jih mora pri odločanju o dovolitvi upoštevati.

(4) Če ministrstvo pridobi nove informacije iz prejšnjega odstavka po izdaji dovoljenja za dajanje izdelka na trg, lahko po uradni dolžnosti začne postopek in naloži prijavitelju, da spremeni pogoje dajanja izdelka na trg tako, da bo potekalo skladno z novimi zahtevami.

(5) Ministrstvo v soglasju z ministrstvom iz 43. člena tega zakona v 90 dneh od pridobitve prijave o spremenjenih pogojih skladno z novimi zahtevami izda novo dovoljenje za dajanje izdelka na trg, s katerim dopolni obstoječega, ali razveljavi veljavno dovoljenje, če ugotovi, da se zaradi spremenjenih pogojev izdelek ne sme več dajati na trg.

(6) Za postopek izdaje dovoljenja ali njegovo razveljavitev iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 42., 46. in 47. člena tega zakona.

49. člen
(monitoring)

(1) Prijavitelj, ki daje izdelek na trg, mora zagotoviti izvajanje monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi skladno s svojim programom in o rezultatih monitoringa redno poročati ministrstvu pod pogoji, določenimi v dovoljenju iz 45. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo lahko na podlagi podatkov v prvem poročilu o rezultatih monitoringa od prijavitelja zahteva, da program monitoringa, ki je bil določen v dovoljenju, spremeni ali dopolni.

(3) Podatki iz poročila o rezultatih monitoringa so javni, skladno s predpisi o varstvu okolja.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše vsebino in obseg programa monitoringa ter način in obseg poročanja iz prvega odstavka tega člena.

50. člen
(označevanje izdelkov)

(1) Prijavitelj lahko daje na trg le izdelek, ki ima na embalaži ali v deklaraciji navedene podatke o tem, da vsebuje ali je sestavljen iz GSO, in druge predpisane podatke v zvezi z izdelkom in njegovo uporabo.

(2) Označba na embalaži ali v deklaraciji mora na vidnem mestu vsebovati tudi besedilo: "Ta izdelek vsebuje gensko spremenjeni organizem".

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše podrobnejši obseg podatkov na embalaži ali v deklaraciji izdelka in zahteve za pakiranje izdelka.

51. člen
(označevanje GSO)

Na način, določen v prejšnjem členu, morajo biti označeni tudi GSO, ki se dajejo tretjim osebam za delo v zaprtih sistemih ali za namerno sproščanje v okolje, pa se to dajanje skladno z 12. točko 4. člena tega zakona ne šteje za dajanje na trg.

V. UVOZ IN IZVOZ GSO IN IZDELKOV

52. člen
(uvoz GSO)

(1) Uvoz GSO ali izdelkov je dovoljen le, če je za GSO ali izdelke, ki so predmet uvoza, pred uvozom izdano dovoljenje za delo z GSO v zaprtem sistemu, za namerno sproščanje v okolje ali dajanje izdelka na trg skladno s tem zakonom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je uvoz GSO za delo z GSO v zaprtem sistemu, uvrščeno v prvi ali drugi varnostni razred, dovoljen, če je pred uvozom pridobljeno potrdilo o vpisu zaprtega sistema v register GSO iz 15. člena tega zakona.

(3) Vlada predpiše obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z uvozom GSO ali izdelkov.

53. člen
(izvoz GSO in izdelkov)

Vlada predpiše obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z izvozom GSO ali izdelkov.

VI. REGISTER GSO

54. člen
(register GSO)

(1) Register GSO sestavljajo evidence o zaprtih sistemih, delih z GSO v zaprtih sistemih, namernem sproščanju GSO v okolje in dajanju izdelkov na trg.

(2) Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo zlasti podatke o:

1. firmi in sedežu ali naslovu prijavitelja:

- zaprtega sistema,
- dela z GSO v zaprtem sistemu,
- namernega sproščanja GSO v okolje,
- dajanja izdelka na trg,

2. naslovu in lastnostih zaprtega sistema,

3. delu z GSO v zaprtem sistemu in njegovi uvrstitvi v varnostni razred,

4. namernem sproščanju GSO v okolje, vključno z natančnim opisom kraja sproščanja,

5. izdelkih in njihovem dajanju na trg, vključno z opisom območja, kjer se izdelek daje na trg.

(3) Sestavni del registra so izdana potrdila in dovoljenja za zaprte sisteme, delo z GSO v zaprtem sistemu, njihovo namerno sproščanje v okolje in za dajanje izdelkov na trg.

(4) Register GSO vodi ministrstvo kot javno knjigo.

(5) Vsakdo ima pravico pregledovati podatke iz registra GSO in zahtevati ter pridobiti izpiske iz registra GSO proti plačilu stroškov, ki ne smejo presegati materialnih stroškov posredovanih podatkov.

(6) V evidence iz prvega odstavka tega člena se ne smejo vpisovati podatki, ki se skladno s tem zakonom varujejo kot zaupni.

(7) Minister predpiše podrobnejšo obliko in način vođenja registra ter način določanja materialnih stroškov posredovanih podatkov.

VII. NADZOR

55. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravljajo Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor, Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Inšpektorat RS za kontrolo kakovosti kmetijskih izdelkov in živil, Urad za inšpekcijski nadzor v sestavi Veterinarske uprave Republike Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pri delu in Tržni inšpektorat Republike Slovenije vsak v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Nadzorstvo iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. nadzor nad izvajanjem dela z GSO v zaprtih sistemih,

2. nadzor nad izvajanjem namernega sproščanja GSO v okolje,

3. nadzor nad dajanjem izdelkov na trg,

4. nadzor nad izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov za preprečevanje možnih škodljivih vplivov in s tem povezano izrekanje prepovedi.

(3) Če inšpektor pri opravljanju svojega dela ali na podlagi prijave ugotovi, da je zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in zahtev ogroženo okolje ali zdravje ljudi zaradi možnih škodljivih vplivov, lahko odredi naslednje ukrepe:

1. prepove delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje ali dajanje izdelka na trg,

2. odredi začasno ustavitev dela z GSO, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg,

3. odredi odpravo ugotovljenih nepravilnosti v roku, ki ga določi,

4. odredi sanacijske in druge ukrepe za odpravo ali zmanjšanje posledic škodljivih vplivov, do katerih je prišlo zaradi ravnanja z GSO.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

56. člen

(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. pri delu z GSO v zaprtem sistemu ne zagotovi predpisanih zadrževalnih in drugih varnostnih ukrepov in ne ravna v skladu s predpisanimi zahtevami glede na varnostni razred (drugi odstavek 14. člena),

2. uporablja zaprti sistem za delo z GSO brez potrdila ministrstva o vpisu zaprtega sistema v register GSO (četrti odstavek 15. člena),

3. ne hrani ocene tveganja do zaključka dela z GSO ali ne obvesti ministrstva o dopolnitvah ocene, če gre za delo v drugem, tretjem ali četrtem varnostnem razredu (peti in šesti odstavek 16. člena),

4. ne zagotovi izdelave načrta ukrepov za primer nesreče ali ne seznani z njim ali z njegovimi dopolnitvami pristojnih ministrstev in pristojne službe lokalne skupnosti (17. člen),

5. izvaja delo z GSO iz prvega varnostnega razreda v zaprtem sistemu brez potrdila o vpisu zaprtega sistema v register GSO (prvi odstavek 20. člena),

6. ne posreduje ocene tveganja za delo z GSO v zaprtem sistemu ministrstvu na njegovo zahtevo (drugi odstavek 20. člena),

7. izvaja delo z GSO, uvrščeno v drugi varnostni razred, brez prijave ali ga začne izvajati pred iztekom zakonsko določenega roka ali brez dovoljenja ministrstva ali v nasprotju z odločbo o prepovedi dela (prvi, tretji in četrti odstavek 21. člena),

8. izvaja delo z GSO, uvrščeno v tretji ali četrti varnostni razred, brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 22. člena),

9. izvaja dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev ali dela z njimi brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 23. člena),

10. ravna v nasprotju z določbami 24. člena,

11. ravna v nasprotju z določbami 25. člena,

12. v primeru nesreče ne ukrepa v skladu z načrtom ukrepov ali o nesreči ne obvesti takoj ministrstva (26. člen),

13. namerno sprošča GSO v okolje brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi in drugi odstavek 27. člena),

14. ne zagotovi izdelave načrta ukrepov za primer nepričakovanega širjenja GSO (29. člen),

15. ravna v nasprotju z določbami 35. člena,

16. ne posreduje ministrstvu poročila o rezultatih namernega sproščanja GSO v okolje v predpisanem ali določenih rokih (prvi odstavek 36. člena),

17. v primeru nepričakovanega širjenja GSO v okolje ne ukrepa v skladu z načrtom ukrepov in o dogodku takoj ne obvesti ministrstva (prvi odstavek 37. člena),

18. daje izdelek na trg brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (38. člen in drugi odstavek 43. člena),

19. ne predloži prijave za podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg v predpisanem roku (prvi odstavek 44. člena),

20. ravna v nasprotju z določbami 48. člena,

21. ne izvaja monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi ali o rezultatih monitoringa ne poroča ministrstvu (prvi odstavek 49. člena),

22. daje na trg izdelek, ki ni označen ali pakiran na predpisan način (50. člen),

23. daje GSO tretjim osebam za delo v zaprtem sistemu ali za namerno sproščanje v nasprotju z 51. členom tega zakona,

24. uvaža GSO ali izdelke v nasprotju z določbami prvega in drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 75.000 do 15.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 3.000 do 450.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, ki kot član znanstvenega odbora ne varuje podatkov, ki so določeni kot zaupni skladno s tem zakonom (drugi odstavek 11. člena).

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

57. člen

(predpisi vlade)

(1) Vlada v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpiše:

1. način delovanja odborov, način in obliko dajanja strokovnih mnenj, način in obliko poročanja odborov ter postopke za zagotavljanje izključenosti interesov in varovanja podatkov (šesti odstavek 9. člena),

2. merila za uvrstitev dela z GSO v zaprtem sistemu v varnostne razrede, zadrževalne in druge varnostne ukrepe,

pravila ravnanja in druge pogoje za posamezni varnostni razred (tretji odstavek 14. člena),

3. obseg in elemente poročila o primernosti izdelka (deveti odstavek 42. člena)

4. obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z uvozom GSO ali izdelkov (tretji odstavek 52. člena),

5. obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z izvozom GSO ali izdelkov (53. člen).

(2) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi predpisa iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona ustanovi komisijo za ravnanje z GSO (5. člen).

(3) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi predpisa iz 1. točke prvega odstavka tega člena ustanovi odbor za zaprte sisteme in odbor za sproščanje GSO (8. člen).

58. člen

(predpisi ministra)

(1) Minister najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpiše:

1. postopek za določitev predloga predstavnikov nevladnih organizacij za člane komisije (tretji odstavek 6. člena),

2. elemente in obseg ocene tveganja za dela z GSO v zaprtem sistemu ter metodologijo za njeno izdelavo (sedmi odstavek 16. člena),

3. podrobnejšo vsebino in obseg načrta ukrepov za primer nesreče, metodologijo za njegovo pripravo, preverjanje in dopolnjevanje ter način in obseg obveščanja v primeru nesreče (peti odstavek 17. člena),

4. podrobnejšo vsebino prijave:

– zaprtega sistema (šesti odstavek 15. člena),

– dela z GSO v drugem varnostnem razredu (osmi odstavek 21. člena),

– za pridobitev dovoljenja za delo z GSO iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda (sedmi odstavek 22. člena),

5. podrobnejšo obliko in način vodenja registra GSO ter način določanja materialnih stroškov za posredovane podatke (sedmi odstavek 54. člena).

(2) Minister v soglasju s pristojnimi ministri v roku iz prejšnjega odstavka predpiše:

1. elemente in obseg ocene tveganja za namerno sproščanje GSO v okolje in za dajanje izdelka na trg ter metodologijo za njeno izdelavo (tretji odstavek 28. člena in tretji odstavek 39. člena),

2. podrobnejšo vsebino prijave:

– za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje (četrti odstavek 31. člena),

– za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg (šesti odstavek 41. člena),

3. obseg in podrobnejšo vsebino poročila o rezultatih namernega sproščanja GSO v okolje (tretji odstavek 36. člena),

4. vsebino in obseg programa monitoringa ter način in obseg poročanja (četrti odstavek 49. člena),

5. podrobnejši obseg podatkov na embalaži ali v deklaraciji izdelka in zahteve za pakiranje izdelka (tretji odstavek 50. člena).

59. člen

(komisija)

Do imenovanja komisije iz 5. člena tega zakona opravlja njene naloge Medresorska podkomisija za biotehnologijo, ki je bila ustanovljena s sklepom vlade z dne 5. 8. 1997.

60. člen

(prepoved)

GSO, ki se dajejo na trg, po 31. decembru 2004 ne smejo več vsebovati markerskih genov za odpornost na antibiotike, ki se uporabljajo v humani in veterinarski medicini, GSO, ki se namerno sproščajo v okolje, pa jih ne smejo več vsebovati po 31. decembru 2008.

61. člen

(živila)

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 2. člena tega zakona se do uveljavitve predpisa o posebnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati nova živila preden se dajo v promet, določbe tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg ter na uvoz in izvoz GSO in izdelkov, uporabljajo tudi za živila, ki so GSO ali njihove kombinacije ali so iz njih sestavljena ali jih vsebujejo.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka o dovoljenju iz 43. in 44. člena tega zakona odloča ministrstvo, pristojno za zdravje, v soglasju z ministrstvom in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

62. člen

(izdelki z območja EU)

(1) Ministrstvo lahko v soglasju z ministrstvom kot je določeno v 43. členu tega zakona v postopku za izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg prijavitelju z odločbo prizna veljavnost listine, s katero je pridobil dovoljenje za dajanje izdelka na trg na območju Evropske unije, če so v njej določeni pogoji glede uporabe izdelka in značilnosti okolja takšni, da ustrezajo tudi pogojem v Sloveniji.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka nadomesti dovoljenje za dajanje izdelka na trg po tem zakonu.

(3) V odločbi iz prejšnjega odstavka se določijo tudi pogoji za izvajanje programa monitoringa in poročanja skladno z 49. členom tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo v soglasju z ministrstvom, kot je določeno v 43. členu tega zakona, začasno omeji ali prepove dajanje izdelka iz prvega odstavka tega člena na trg, če na podlagi informacij o novih ali dodatno znanstveno utemeljenih podatkih ugotovi, da izdelek ali njegova uporaba lahko pomeni tveganje, ki pri izdaji dovoljenja iz prvega odstavka tega člena ni bilo upoštevano.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka pristojni organ o svoji odločitvi obvesti pristojne organe Evropske unije.

63. člen

(uskladitev obveznosti pri uvozu GSO)

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvoz GSO ali izdelkov se začnejo uporabljati v roku, ki se določi v predpisu iz tretjega odstavka 52. člena tega zakona.

64. člen

(prilagoditev dejavnosti)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona dela z GSO v zaprtem sistemu, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz 57. in 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na delo z GSO v zaprtem sistemu.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona namerno sprošča GSO v okolje, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz prve in druge točke drugega odstavka 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na namerno sproščanje GSO v okolje.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona daje izdelke na trg, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz 57. in 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg.

65. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 630-03/00-3/3

Ljubljana, dne 11. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**3236. Zakon o spremembi zakona o plačilu
odškodnine žrtvam vojnega in poveljnega nasilja
(ZSPOZ-B)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi zakona o spremembi zakona
o plačilu odškodnine žrtvam vojnega
in poveljnega nasilja (ZSPOZ-B)**

Razlašam zakon o spremembi zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in poveljnega nasilja (ZSPOZ-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 11. julija 2002.

Št. 001-22-100/02

Ljubljana, dne 19. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O SPREMEMBI ZAKONA O PLAČILU
ODŠKODNINE ŽRTVAM VOJNEGA
IN POVELJNEGA NASILJA (ZSPOZ-B)**

1. člen

V zakonu o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in poveljnega nasilja (Uradni list RS, št. 18/2001 in 111/2001) se v drugem odstavku 3. člena v 2. točki besedilo "v 4. točki" nadomesti z besedilom "v 3. točki".

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 412-01/95-17/31

Ljubljana, dne 11. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3237. Zakon o vodah (ZV-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o vodah (ZV-1)

Razlašam zakon o vodah (ZV-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2002.

Št. 001-22-101/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O VODAH (ZV-1)**

**I. del:
TEMELJNE DOLOČBE**

1. Uvodne določbe

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja upravljanje z morjem, celinskimi in podzemnimi vodami (v nadaljnjem besedilu: vode) ter vodnimi in priobalnimi zemljišči.

(2) Upravljanje z vodami ter vodnimi in priobalnimi zemljišči obsega varstvo voda, urejanje voda in odločanje o rabi voda.

(3) Ta zakon ureja tudi javno dobro in javne službe na področju voda, vodne objekte in naprave ter druga vprašanja, povezana z vodami.

2. člen

(cilji zakona)

Cilj upravljanja z vodami ter vodnimi in priobalnimi zemljišči je doseganje dobrega stanja voda in drugih, z vodami povezanih ekosistemov, zagotavljanje varstva pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanje in uravnavanje vodnih količin in spodbujanje trajnostne rabe voda, ki omogoča različne vrste rabe voda ob upoštevanju dolgoročnega varstva razpoložljivih vodnih virov in njihove kakovosti.

3. člen

(načela upravljanja z vodami)

Ob upoštevanju temeljnih načel varstva okolja, upravljanje z vodami ter z vodnimi in priobalnimi zemljišči temelji na:

1. načelu celovitosti, ki upošteva naravne procese in dinamiko voda ter medsebojno povezanost in soodvisnost vodnih in obvodnih ekosistemov na območju povodja,

2. načelu dolgoročnega varstva kakovosti in smotne rabe razpoložljivih vodnih virov,

3. načelu zagotavljanja varnosti pred škodljivim delovanjem voda, ki izhaja iz potreb po varnosti prebivalstva in njihovega premoženja, ob upoštevanju delovanja naravnih procesov,

4. načelu ekonomskega vrednotenja voda, ki vključuje stroške obremenjevanja, varstva in urejanja voda,

5. načelu sodelovanja javnosti, ki omogoča sodelovanje javnosti pri sprejemanju načrtov upravljanja z vodami,

6. načelu upoštevanja najboljših razpoložljivih tehnik in novih dognanj znanosti o naravnih zakonitostih.

4. člen

(naloge države in lokalne skupnosti)

Upravljanje z vodami in vodnimi ter priobalnimi zemljišči je v pristojnosti države, razen tistih nalog, za katere je po tem zakonu pristojna lokalna skupnost.

5. člen

(posegi v vode, vodna in priobalna ter druga zemljišča)

(1) Rabo in druge posege v vode, vodna in priobalna zemljišča ter zemljišča na varstvenih in ogroženih območjih ter kmetijska, gozdna in stavbna zemljišča je treba programirati, načrtovati in izvajati tako, da se ne poslabšuje stanja voda, da se omogoča varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanje naravnih procesov, naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov, ter varstvo naravnih vrednot in območij, varovanih po predpisih o ohranjanju narave.

(2) Vsakdo je dolžan varovati kakovost in količino voda ter jo uporabljati tako, da čim manj vpliva na naravno ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov, skladno s pogoji, ki jih določa ta zakon in drugi predpisi.

6. člen

(plačilo za obremenjevanje voda)

(1) Za vsako rabo vodnega ali morskega javnega dobra ali naplavin, razen za splošno rabo, se plačuje pridobitev vodne pravice in vodno povračilo, skladno z določbami tega zakona.

(2) Za onesnaževanje voda se plačuje taksa, skladno s predpisi o varstvu okolja.

7. člen

(pomen pojmov)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Površinske vode so celinske vode, ki se nahajajo na površju zemlje, kot npr. potoki, reke, kanali, jezera, in morje.

2. Somornica je površinska voda na območju rečnih ustij, ki je zaradi vpliva morja delno slana in obenem pod znatnim vplivom rečnega toka.

3. Podzemna voda je voda pod površino tal v zasičenem območju in v neposrednem stiku s tlemi ali podtaljem. Za podzemno vodo se ne šteje termalna voda, ki je namenjena pridobivanju toplote in se jo rabi tako, da se po odvzemu toplote vrača v njen vodonosnik.

4. Pitna voda je voda, ki ustreza predpisom s področja zdravstvene ustreznosti živil.

5. Mineralna voda je podzemna voda, ki ustreza predpisanim kriterijem, zajema pa se iz vrtine, izvira ali zajetja.

6. Termalna voda je podzemna voda iz vrtine, izvira ali zajetja, ki ustreza predpisanim kriterijem.

7. Termomineralna voda je termalna voda z značilnostmi mineralne vode.

8. Zdravilna voda je voda, ki ustreza predpisom s področja zdravja.

9. Vodonosnik je plast ali več plasti kamenin ali drugih geoloških plasti pod površjem tal in dovolj velike poroznosti in prepustnosti, ki omogočata znatnejši tok podzemne vode ali odvzem znatnejših količin podzemne vode.

10. Vodno telo površinske vode je pomemben in razpoznaven del površinske vode.

11. Vodno telo podzemne vode je pomemben in razpoznaven del podzemne vode znotraj enega ali več vodonosnikov.

12. Umetno vodno telo je telo površinske vode, ki je nastalo zaradi posega v prostor.

13. Močno preoblikovano vodno telo je telo površinske vode, ki ima zaradi fizičnih sprememb, povzročenih s človekovo dejavnostjo, pomembno spremenjene lastnosti.

14. Kopalna voda je vodno telo površinske vode ali njegov del, ki ustreza predpisom s področja varstva pred utopitvami.

15. Povodje je območje, s katerega vse celinske vode odtekajo preko potokov, rek ali jezer v reko, ki se izliva v morje.

16. Porečje je območje, s katerega vse celinske vode odtekajo preko potokov, rek ali jezer v reko ali jezero.

17. Vodno območje je s predpisom določeno območje, ki obsega eno ali več sosednih povodij, skupaj s pripadajočimi podzemnimi vodami ter obalnim morjem in je teritorialna podlaga za upravljanje z vodami.

18. Vodni režim je sklop naravnih ali po človeku povzročenih hidroloških, hidromorfoloških in hidravličnih lastnosti površinskih in podzemnih voda na določenem območju in v določenem času.

19. Stanje površinske vode je stanje telesa površinske vode, opredeljeno z njegovim ekološkim in kemijskim stanjem, in sicer s tistim, ki je slabši.

20. Stanje podzemne vode je stanje telesa podzemne vode, opredeljeno z njegovim kemijskim in količinskim stanjem, in sicer s tistim, ki je slabši.

21. Ekološko stanje površinskih voda je opredeljeno s kakovostjo vodnega ekosistema, glede na njegovo strukturo in delovanje.

22. Kemijsko stanje voda je opredeljeno s koncentracijami snovi in drugimi pojavi v vodi.

23. Količinsko stanje podzemnih voda je opredeljeno s stopnjo rabe podzemnih voda.

24. Dobro stanje površinske vode je doseženo, ko sta ekološko in kemijsko stanje telesa površinske vode vsaj dobra, skladno s predpisom.

25. Dobro stanje podzemne vode je doseženo, ko sta kemijsko in količinsko stanje telesa podzemne vode vsaj dobra, skladno s predpisom.

26. Dober ekološki potencial je stanje močno spremenjenega ali umetnega vodnega telesa, ki je glede na biološke, hidromorfološke, fizikalno-kemijske in druge lastnosti vsaj dobro, skladno s predpisom.

27. Plavine so trdni mineralni delci, ki jih morje ali celinske tekoče vode plavijo iz izvorov plavin kot rinjene plavine po dnu strug vodotokov ali kot lebdeče plavine z vodnim tokom.

28. Naplavine so trajne ali začasno odložene rečne, hudourniške ali morske plavine (mivka, pesek, prod), ki se nahajajo na vodnem ali priobalnem zemljišču.

29. Plavje so organski in drugi plavajoči predmeti (debla, vejevje, listje, odpadki in podobno).

30. Močvirje je območje, kjer ima podzemna voda stalen ali občasen stik s površinsko vodo, ali površinska voda zaradi geološke sestave tal ne more pronicati v tla.

31. Raziskovanje podzemnih voda je ugotavljanje geološke zgradbe in hidrodinamičnih parametrov vodonosnika, izvajanje meritev in odvzemanje vzorcev vode za analizo kemijskih, fizikalno-kemijskih in bioloških lastnosti voda.

32. Neposredno odvajanje voda v podzemne vode je odvajanje odpadnih vod v podzemne vode, brez precejanja, skozi zemljino ali kamenine, ki so pod površjem tal.

33. Škodljivo delovanje voda je delovanje voda, ki v večjem obsegu ogroža življenje ljudi ali njihovo premoženje.

34. Poseg v vode je poseg v okolje, ki se nanaša na splošno ali posebno rabo voda, na izvajanje javnih služb po tem zakonu in na onesnaževanje voda.

35. Vodna pravica je pravica do posebne rabe vodnega ali morskega javnega dobra ali naplavin.

36. Obala je pas kopnega ob morju med najnižjo oseko in najvišjo plimo.

37. Naravno ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov je naravno ravnovesje po predpisih o ohranjanju narave.

2. Razvrščanje voda

8. člen

(razvrščanje voda v rede)

(1) Površinske vode se po pomenu, ki ga imajo za upravljanje voda, razvrstijo v 1. in 2. red.

(2) Vode 1. reda so v Prilogi, ki je sestavni del tega zakona, preostale vode pa so vode 2. reda.

9. člen

(določitev vodnih teles in njihovo razvrščanje v tipe)

(1) Zaradi ohranitve ali doseganja dobrega stanja voda ali njihovega dobrega ekološkega potenciala minister, pristojen za vode (v nadaljnjem besedilu: minister) s predpisom določi vodna telesa površinskih voda rek, jezer, somornice, obalnega morja, umetnih ali močno preoblikovanih vodnih teles in vodna telesa podzemnih voda.

(2) Minister razvrsti vodna telesa površinskih voda glede na njihove ekosistemske značilnosti v tipe.

(3) Minister predpiše podrobnejšo metodologijo za razvrščanje iz prejšnjega odstavka in določi referenčne pogoje za posamezni tip površinske vode ter metodologijo za določitev vodnih teles podzemnih voda.

2.1. Celinske vode

2.1.1. Delitev celinskih voda, vodno in priobalno zemljišče

10. člen

(delitev celinskih voda)

(1) Celinske vode so tekoče vode in stoječe vode.

(2) Tekoče vode so naravni vodotoki kot so hudourniki, potoki in reke, ne glede na to, ali imajo stalen ali občasen pretok.

(3) Tekoče vode so tudi vodotoki, ki so nastali zaradi prestavitve naravnega vodotoka, njegove zajezitve ali ureditve.

(4) Stojee vode so naravna jezera, vključno s presihajočimi, ribniki, mlake, močvirja in drugi naravni vodni zbiralniki, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok tekočih ali podzemnih voda.

(5) Stojee vode so tudi vodni zbiralniki, ki so nastali z zajezitvijo tekočih voda, njihovo ureditvijo ali zaradi drugega posega v prostor.

11. člen

(vodno zemljišče celinskih voda)

(1) Zemljišče, na katerem je celinska voda trajno ali občasno prisotna in se zato oblikujejo posebne hidrološke, geomorfološke in biološke razmere, ki določajo vodni in obvodni ekosistem, je vodno zemljišče celinskih voda (v nadaljnjem besedilu: vodno zemljišče).

(2) Vodno zemljišče tekočih voda obsega osnovno strugo tekočih voda, vključno z bregom, do izrazite geomorfološke spremembe.

(3) Vodno zemljišče stoječih voda obsega dno stoječih voda, vključno z bregom, do najvišjega zabeleženega vodostaja.

(4) Za vodno zemljišče se štejejo tudi opuščene struge in prodišča, ki jih voda občasno še poplavlja, močvirja in zemljišče, ki ga je poplavlila voda zaradi posega v prostor.

(5) Vodno zemljišče je lahko v lasti osebe zasebnega ali javnega prava.

(6) Minister predpiše podrobnejši način določanja meje vodnega zemljišča.

12. člen

(določitev meje vodnega zemljišča)

(1) Mejo posameznega vodnega zemljišča določi na podlagi določb prejšnjega člena ministrstvo, pristojno za vode (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Mejo vodnega zemljišča se vnese v zemljiški kataster.

13. člen

(določitev parcele vodnega zemljišča)

(1) Določitev parcele vodnega zemljišča lahko zahteva lastnik vodnega zemljišča ali ministrstvo.

(2) Določitev parcele vodnega zemljišča se izvede na podlagi določb 11. člena tega zakona, skladno s predpisi o evidentiranju nepremičnin, stroške parcelacije pa nosita oseba iz prejšnjega odstavka in država v razmerju 50:50.

14. člen

(priobalno zemljišče celinskih voda)

(1) Zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče, je priobalno zemljišče celinskih voda (v nadaljnjem besedilu: priobalno zemljišče).

(2) Zunanja meja priobalnih zemljišč sega na vodah 1. reda 15 metrov od meje vodnega zemljišča, na vodah 2. reda pa pet metrov od meje vodnega zemljišča.

(3) Priobalna zemljišča so tudi vsa zemljišča med visokovodnimi nasipi.

(4) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena lahko vlada določi drugačno zunanjo mejo priobalnih zemljišč, če je to potrebno zaradi:

1. varstva voda, vodnih in obvodnih ekosistemov,

2. urejanja voda,

3. izvajanja javnih služb po tem zakonu,

4. omogočanja splošne rabe vodnega in morskega dobra.

2.1.2. Naravno in grajeno vodno javno dobro

15. člen

(naravno vodno javno dobro)

(1) Celinske vode in vodna zemljišča so naravno vodno javno dobro.

(2) Za naravno vodno javno vodno dobro se šteje tudi zemljišče presihajočega jezera v času, ko je prekrito z vodo.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se za naravno vodno javno dobro ne šteje vodno zemljišče v lasti osebe zasebnega prava, če voda na njem ni povezana z drugimi vodami.

(4) Poleg zemljišča iz prejšnjega odstavka se za naravno vodno javno dobro ne šteje zemljišče, namenjeno občasnemu zadrževanju visokih voda (suhi zadrževalnik).

(5) Status naravnega vodnega javnega dobra na vodnem zemljišču se po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo, razen zemljišč iz drugega odstavka tega člena.

16. člen

(naravno vodno javno dobro lokalne skupnosti)

(1) Zaradi omogočanja splošne rabe voda lahko lokalna skupnost določi, da se status naravnega vodnega javnega dobra vzpostavi tudi na delu priobalnega zemljišča celinskih voda.

(2) Lokalna skupnost mora zemljišča iz prejšnjega odstavka predhodno pridobiti v last s pravnim poslom ali v javno korist predlagati njihovo razlastitev po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(3) Javna korist iz prejšnjega odstavka je izkazana, če je razlastitev lastnika zemljišča potrebna zaradi omogočanja splošne rabe voda.

(4) Lokalna skupnost ob določitvi statusa naravnega vodnega javnega dobra lahko podrobneje določi tudi način in pogoje splošne rabe naravnega vodnega javnega dobra, upošteva določbe 21. člena tega zakona.

(5) Zemljišča iz prvega odstavka tega člena pridobijo status naravnega vodnega javnega dobra z odločbo, ki jo izda pristojni organ lokalne skupnosti.

(6) Posebna raba naravnega vodnega javnega dobra je na območju, ki ga določi lokalna skupnost, mogoča le ob soglasju pristojnega organa lokalne skupnosti.

(7) Lokalna skupnost ima ne glede na določbe, ki urejajo vrstni red predkupnih upravičencev po drugih zakonih, predkupno pravico na zemljiščih iz prvega odstavka tega člena kot prva predkupna upravičenka.

(8) Zemljišču iz prvega odstavka tega člena preneha status naravnega vodnega javnega dobra, če lokalna skupnost ugotovi, da zemljišče trajno ni več potrebno za omogočanje splošne rabe vode, pristojni organ lokalne skupnosti pa o tem izda odločbo.

(9) Odločba iz prejšnjega odstavka je podlaga za izbris statusa naravnega vodnega javnega dobra iz zemljiške knjige, ki se izvede po uradni dolžnosti.

17. člen

(grajeno vodno javno dobro)

(1) Vodno zemljišče, ki je nastalo zaradi prestavitve ali ureditve naravnega vodotoka, zaježitve tekočih voda, zaradi odvzema ali izkoriščanja mineralnih surovin ali drugega podobnega posega v prostor in se ga lahko nameni splošni rabi, lahko postane grajeno vodno javno dobro.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, grajeno vodno javno dobro ne more postati vodno zemljišče, ki je nastalo zaradi izvajanja vodne pravice in se ga ne more nameniti splošni rabi.

(3) Določitev parcele vodnega zemljišča iz prejšnjega odstavka se izvede po predpisih o evidentiranju nepremičnin.

(4) Poleg zemljišč iz prvega odstavka tega člena lahko postane grajeno vodno javno dobro tudi objekt na vodnem ali priobalnem zemljišču, če se ga lahko nameni splošni rabi (kanal, grajena obala celinskih voda in drug podoben objekt).

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka grajeno vodno javno dobro ne more postati objekt, ki je namenjen obrambi države ali izvajanju nalog policije.

(6) Vodno zemljišče iz prvega odstavka tega člena v lasti osebe zasebnega prava ne more postati grajeno vodno javno dobro, če voda na njem ni povezana z drugimi vodami.

18. člen

(nastanek grajenega vodnega javnega dobra)

(1) Zemljišče iz prvega odstavka prejšnjega člena in objekti iz četrtega odstavka prejšnjega člena pridobijo status grajenega vodnega javnega dobra z odločbo, ki jo izda ministrstvo po uradni dolžnosti.

(2) Če je lastnik zemljišča iz prejšnjega odstavka oseba zasebnega prava, lahko ministrstvo izda odločbo iz prejšnjega odstavka le v primeru, da država zemljišče odkupi ali ga pridobi v last po postopkih o razlastitvi.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko status grajenega vodnega javnega dobra določi tudi pristojni organ lokalne skupnosti z odločbo, če gre za objekte iz četrtega odstavka prejšnjega člena v lasti lokalne skupnosti.

(4) Odločbi iz prvega in tretjega odstavka tega člena vsebujeta navedbo parcele vodnega ali stavbnega zemljišča.

(5) Izdaja odločbe iz prvega in tretjega odstavka tega člena ni dopustna, če objekt iz četrtega odstavka prejšnjega člena nima uporabnega dovoljenja, kadar je to predpisano.

(6) Status grajenega vodnega javnega dobra se po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo na podlagi odločb iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

19. člen

(prenehanje naravnega vodnega javnega dobra)

(1) Vodnemu zemljišču preneha status naravnega vodnega javnega dobra, če zemljišče zaradi naravnega dogodka ali posega v prostor več ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Prenehanje statusa naravnega vodnega javnega dobra ugotovi na zahtevo lastnika zemljišča ministrstvo z odločbo.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka je podlaga za izbris statusa naravnega vodnega javnega dobra iz zemljiške knjige, ki se izvede po uradni dolžnosti.

(4) Z odločbo o prenehanju statusa naravnega vodnega javnega dobra se vodno zemljišče uvrsti v vrste zemljišč po predpisih na področju kmetijstva, gozdov ali stavbnih zemljišč, v soglasju s pristojnimi ministrstvi.

20. člen

(prenehanje grajenega vodnega javnega dobra)

(1) Za prenehanje statusa grajenega vodnega javnega dobra iz prvega odstavka 17. člena tega zakona se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(2) Objektom iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona preneha status grajenega vodnega javnega dobra, če so postali trajno nepotrebni za splošno rabo voda.

(3) Prenehanje statusa grajenega vodnega javnega dobra iz prejšnjega odstavka ugotovi ministrstvo ali pristojni organ lokalne skupnosti z odločbo, ki jo izda po uradni dolžnosti in je podlaga za izbris statusa grajenega vodnega javnega dobra iz zemljiške knjige in se izvede po uradni dolžnosti.

21. člen

(pravni režim naravnega in grajenega vodnega javnega dobra)

(1) Naravno in grajeno vodno javno dobro (v nadaljnjem besedilu: vodno dobro) lahko na način in ob pogojih, ki jih določa ta zakon, uporablja vsakdo tako, da ne vpliva škodljivo na vodo, vodni režim in naravno ravnovesje vodnih ter obvodnih ekosistemov in ne omejuje enake pravice drugim (v nadaljnjem besedilu: splošna raba).

(2) Posebna raba vodnega dobra je mogoča samo na podlagi vodnega dovoljenja ali koncesije ob izpolnitvi pogojev iz prejšnjega odstavka, in če bistveno ne omejuje splošne rabe.

(3) Vodno dobro se lahko uporablja le tako, da nista ogrožena njegova substanca in izključena njegova naravna vloga.

(4) Vlada določi območje, kjer je splošna raba vodnega dobra omejena ali prepovedana, če je to potrebno zaradi varstva njegove naravne vloge, varovanja življenja ali zdravja ljudi, varstva pred onesnaževanjem, varstva pred škodljivim delovanjem voda, posebne rabe, in predpiše način in pogoje splošne rabe vodnega dobra na tem območju.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko lokalna skupnost predpiše način in pogoje splošne rabe zamrznjenih površin površinskih voda.

(6) Z aktom o podelitvi vodne pravice lahko organ, ki ga je izdal, naloži imetniku vodne pravice, da mora na območju njenega izvajanja dopustiti splošno rabo, če s tem ni ogroženo življenje in zdravje ljudi, ali če to bistveno ne poslabša pogojev njenega izvajanja.

(7) Grajeno vodno dobro mora lastnik ali drug posestnik redno vzdrževati, tako da se ohranja njegov namen.

(8) Vodno zemljišče v lasti države ni v pravnem prometu.

22. člen

(zakonita predkupna pravica države)

(1) Država je predkupni upravičenec pri nakupu vodnega zemljišča.

(2) Lastnik zemljišča iz prejšnjega odstavka mora o nameravani prodaji obvestiti ministrstvo. Ponudba mora vsebovati podatke o zemljišču, ceno in druge prodajne pogoje.

(3) Če se ne uveljavi predkupna pravica države tako, da se v 60 dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka pisno sporoči lastniku zemljišča, da ponudbo sprejema, lahko prodajalec proda zemljišče iz prvega odstavka tega člena drugemu kupcu.

(4) Za izvedbo postopka uveljavitve predkupne pravice države se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo promet s kmetijskimi zemljišči.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov, ki urejajo vrstni red predkupnih upravičencev, je država prva predkupna upravičenka tudi na priobalnem zemljišču, razen v primeru iz sedmega odstavka 16. člena tega zakona.

2.1.3. Sprememba vodnega zemljišča

23. člen

(sprememba struge)

Če zaradi dogodka, ki ni neposredno posledica človekove dejavnosti, celinske vode trajno zapustijo dosedanje vodno zemljišče ali poplavijo priobalno ali drugo zemljišče, se prejšnje stanje vzpostavi, če je to potrebno zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda, ohranjanja vodnega režima, nemotenega izvajanja že pridobljene vodne pravice ali običajne rabe nepremičnin.

24. člen

(postopek vzpostavitve prejšnjega stanja)

(1) Lastnik zemljišča iz prejšnjega člena ali imetnik vodne pravice vloži zahtevo za vzpostavitev prejšnjega stanja na ministrstvo najkasneje v enem letu od dne, ko so vode zapustile vodno zemljišče ali poplavile priobalno ali drugo zemljišče.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati dokaz o lastništvu zemljišča iz prejšnjega odstavka ali dokazilo o obstoju vodne pravice, prikaz ali opis prejšnjega stanja in predlog njegove ponovne vzpostavitve.

(3) O zahtevi za vzpostavitev prejšnjega stanja odloča ministrstvo, pri čemer mora upoštevati ohranjanje značilnosti vodnega režima in naravno ravnovesje voda, vodnih in obvodnih ekosistemov ter posledice vzpostavitve prejšnjega stanja, ki se nanašajo na običajno rabo nepremičnin ali izvajanje vodne pravice.

(4) Stroške vzpostavitve prejšnjega stanja nosita oseba iz prvega odstavka tega člena in država v razmerju 50:50, razen v primeru, če gre za vzpostavitev prejšnjega stanja zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda ali ohranjanja vodnega režima, ko nosi stroške država.

(5) Če ministrstvo ne dovoli vzpostavitve prejšnjega stanja, mora država zemljišče iz prejšnjega člena odkupiti.

(6) Strokovni nadzor nad izvedbo del, potrebnih za vzpostavitev prejšnjega stanja, opravlja izvajalec javne službe iz 98. člena tega zakona.

25. člen

(dovolitev začasne uporabe)

Lastnik ali drug posestnik zemljišča, ki meji na zemljišče, na katerem je dovoljeno vzpostaviti prejšnje stanje, mora dopustiti začasno uporabo svojega zemljišča za izvedbo del, potrebnih za vzpostavitev prejšnjega stanja brez odškodnine, razen za navadno škodo.

26. člen

(prenehanje in nastanek vodnega zemljišča)

(1) Za vodno zemljišče, ki ga je voda trajno zapustila, pa na njem ni bilo vzpostavljeno prejšnje stanje, se uporabljajo določbe 19. člena tega zakona.

(2) Zemljišče, ki ga je prekrila voda, pa na njem ni bilo vzpostavljeno prejšnje stanje, postane vodno zemljišče skladno z določbami 11. člena tega zakona in pridobi status vodnega dobra, skladno z določbami 15. člena tega zakona.

27. člen

(nastanek prodišča, sipine ali otoka v celinskih vodah)

Če zaradi naravnega dogodka nastane v celinskih vodah prodišče, sipina ali otok, ohrani to zemljišče status vodnega zemljišča.

2.2. Morje

2.2.1. Vodno zemljišče morja

28. člen

(vodno zemljišče morja)

(1) Morje so notranje morske vode in teritorialno morje po predpisih o pomorstvu.

(2) Dno notranjih morskih voda in teritorialnega morja do zunanje meje obale je vodno zemljišče morja v lasti države.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je vodno zemljišče morja tudi zemljišče, ki je nastalo v morju zaradi naplavin ali umikanja vode.

(4) Meja obale sega do črte najvišje plime.

(5) Podrobnejši način določanja meje obale določi minister s predpisom iz šestega odstavka 11. člena tega zakona.

(6) Mejo vodnega zemljišča morja določi ministrstvo in se vnese v zemljiški kataster.

(7) Za spremembo vodnega zemljišča, do katere je prišlo zaradi naravnega dogodka, ki ni neposredna posledica človekove dejavnosti, se uporabljajo določbe od 23. do 27. člena tega zakona.

29. člen

(priobalno zemljišče morja)

(1) Zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče morja je priobalno zemljišče in sega 25 metrov od meje vodnega zemljišča.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, lahko vlada s predpisom določi drugačno zunanjo mejo priobalnih zemljišč, skladno z določbami četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

2.2.2. Morsko javno dobro

30. člen

(naravno morsko javno dobro)

Morje in vodno zemljišče morja sta naravno morsko javno dobro.

31. člen

(nastanek in prenehanje naravnega morskega javnega dobra)

Za nastanek naravnega morskega javnega dobra se smiselno uporabljajo določbe 15. člena tega zakona, za njegovo prenehanje pa določbe 19. člena tega zakona.

32. člen

(naravno morsko javno dobro lokalne skupnosti)

(1) Zaradi omogočanja splošne rabe morja lahko lokalna skupnost določi status naravnega morskega javnega dobra tudi na delu priobalnega zemljišča morja.

(2) Lokalna skupnost mora zemljišča iz prejšnjega odstavka predhodno pridobiti v last s pravnim poslom ali v javno korist predlagati njihovo razlastitev po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(3) Javna korist iz prejšnjega odstavka je izkazana, če je razlastitev lastnika zemljišča potrebna zaradi omogočanja splošne rabe voda.

(4) Lokalna skupnost ob določitvi statusa naravnega morskega javnega dobra določi tudi način in pogoje splošne rabe naravnega morskega javnega dobra, upošteva določbe 21. člena tega zakona.

(5) Zemljišča iz prvega odstavka tega člena pridobijo status naravnega morskega javnega dobra z odločbo, ki jo izda pristojni organ lokalne skupnosti.

(6) Posebna raba naravnega morskega javnega dobra, ki ga določi lokalna skupnost, je mogoča le ob soglasju pristojnega organa lokalne skupnosti.

(7) Za prenehanje statusa naravnega morskega javnega dobra zemljišču iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe osmega in devetega odstavka 16. člena tega zakona.

33. člen

(grajeno morsko javno dobro)

(1) Vodno zemljišče, ki je nastalo zaradi izkopa na priobalnem zemljišču ali drugega podobnega posega v prostor, depresijsko zemljišče ali zemljišče, ki nastane kot nasip ali zasip na vodnem zemljišču, je grajeno morsko javno dobro.

(2) Določitev parcele vodnega zemljišča iz prejšnjega odstavka se izvede po predpisih o evidentiranju nepremičnin.

(3) Poleg zemljišč iz prvega odstavka tega člena je grajeno morsko javno dobro tudi objekt na vodnem ali priobalnem zemljišču, če se ga namenijo splošni rabi (grajena morska obala, valolom in podobno).

34. člen

(nastanek in prenehanje grajenega morskega javnega dobra)

Za nastanek grajenega morskega javnega dobra se smiselno uporabljajo določbe 18. člena tega zakona, za njegovo prenehanje pa določbe 20. člena tega zakona.

35. člen

(pravni režim naravnega morskega in grajenega javnega dobra)

Za pravni režim naravnega in grajenega morskega javnega dobra (v nadaljnjem besedilu: morskega dobra) se uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

3. Omejitve in odvzem lastninske pravice na vodnih, priobalnih in drugih zemljiščih

36. člen

(opredelitev)

(1) Zaradi varstva vodnega režima, omogočanja splošne rabe vodnega ali morskega dobra ter izvajanja javnih služb po tem zakonu je lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča dolžan trpeti omejitve, skladno z določbami tega zakona.

(2) Druga zemljišča iz prejšnjega odstavka so zemljišča na varstvenih ali ogroženih območjih po tem zakonu in zemljišča, na katerih se izvaja raziskovanje voda ali so potrebna za izvajanje vodne pravice (v nadaljnjem besedilu: druga zemljišča).

(3) Zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena se lahko lastninska ali druga stvarna pravica na zemljišču iz prvega odstavka tega člena ali vodnem objektu ali napravi v javno korist odvzame ali omeji v primerih, ki jih določa ta zakon in na način ter pod pogoji, ki jih določajo predpisi, ki urejajo razlastitev.

(4) Zaradi odvajanja voda z zemljišča ali dovajanja vode na zemljišče se sme v korist tega zemljišča ustanoviti služnostna pravica odvajanja ali dovajanja vode čez sosednja zemljišča.

37. člen

(posegi na vodno in priobalno zemljišče)

Na vodnem in priobalnem zemljišču ter na območju presihajočih jezer ni dovoljeno posegati v prostor, razen za:

1. gradnjo objektov javne infrastrukture,
2. gradnjo objektov grajenega javnega dobra po tem ali drugih zakonih,
3. ukrepe, ki se nanašajo na izboljšanje hidromorfoloških in bioloških lastnosti površinskih voda,
4. ukrepe, ki se nanašajo na ohranjanje narave,
5. gradnjo objektov, potrebnih za rabo voda, zagotovitev varnosti plovbe in zagotovitev varstva pred utopitvami v naravnih kopališčih,

6. gradnjo objektov, namenjenih varstvu voda pred onesnaženjem, in

7. gradnjo objektov, namenjenih obrambi države, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja ter izvajanju nalog policije.

38. člen

(omejitve, povezane s splošno rabo)

(1) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča mora dopustiti vsakomur neškodljiv prehod čez svoje zemljišče do vodnega ali morskega dobra, ter dopustiti splošno rabo vodnega ali morskega dobra, razen, če je na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču zgrajen objekt iz 5., 6. in 7. točke prejšnjega člena.

(2) Raba priobalnega zemljišča, ki je neposredno povezana s splošno rabo (zadrževanje na priobalnem zemljišču in odlaganje predmetov za kopanje, potapljanje, drsanje, plovbo in podobno), je dovoljena, če se lastniku ali drugemu posestniku priobalnega zemljišča s takšno rabo ne povzroča škoda.

(3) Na vodnem ali priobalnem zemljišču ni dovoljeno postavljati objektov ali drugih ovir, ki bi preprečevale prost prehod ob vodnem ali morskem dobru.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko lastnik ali drug posestnik objekta javne infrastrukture izključi splošno rabo na območju, na katerem se nahaja objekt, če je to nujno zaradi varovanja življenja ali zdravja ljudi.

(5) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča zaradi omejitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena nima pravice do odškodnine, razen za navadno škodo.

39. člen

(omejitve, povezane z izvajanjem javnih služb)

(1) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča mora zaradi izvajanja javne službe po tem zakonu ali javne službe varstva okolja izvajalcu javne službe dovoliti izvajanja z javno službo povezanih del in omogočiti neškodljiv dostop na to zemljišče.

(2) Izvajalec javne službe mora pri izvajanju dejavnosti iz prejšnjega odstavka v čim manjši meri vplivati na stanje zemljišč iz prejšnjega odstavka, po opravljenih delih pa odpraviti škodo, povzročeno z izvedenimi deli.

(3) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča zaradi omejitev iz prvega odstavka tega člena nima pravice do odškodnine, razen za tisto navadno škodo, ki je izvajalcu javne službe ni uspelo odpraviti v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

40. člen

(omejitve, povezane z raziskovanjem voda)

(1) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča je zaradi raziskovanja voda za oskrbo s pitno vodo ali za izvajanje državnega monitoringa voda ali za raziskovanje voda, ki se izvaja v okviru s predpisi določene raziskovalne dejavnosti, dolžan dopustiti postavitev in obratovanje za izvedbo raziskav potrebnih merilnih naprav, izkopna in vrtna dela, poskusna črpanja, odvzem vzorcev tal in druga dela, povezana s sledilnimi preizkusi in širjenjem snovi.

(2) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča je zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka dolžan dopustiti tudi uporabo svojih objektov in naprav, ki omogočajo odvzem vzorcev vode.

(3) Izvajalec del iz prejšnjih odstavkov mora pri izvajanju del v čim manjši meri vplivati na stanje zemljišč in

objektov ter naprav iz prejšnjih odstavkov, po opravljenih delih pa vzpostaviti stanje, enakovredno stanju pred opravljenimi deli.

(4) Lastnik ali drug posestnik vodnega, priobalnega ali drugega zemljišča zaradi omejitev iz prvega in drugega odstavka tega člena nima pravice do odškodnine, razen za tisto navadno škodo, ki je izvajalcu del ni uspelo odpraviti v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

41. člen

(razlastitev zaradi splošne rabe)

Če drugače ni mogoče zagotoviti splošne rabe vodnega ali morskega dobra, lahko vlada zahteva odvzem ali omejitev lastninske pravice na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču po predpisih, ki urejajo razlastitev.

42. člen

(razlastitev zaradi izvajanja javnih služb)

(1) Če drugače ni mogoče zagotoviti izvajanja javnih služb po tem zakonu, lahko vlada zahteva odvzem ali omejitev lastninske pravice na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(2) Za gradnjo vodnega objekta in naprave, namenjene izvajanju javne službe po tem zakonu, se lahko odvzame ali omeji lastninska pravica na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču po predpisih, ki urejajo razlastitev.

43. člen

(pravice lastnika priobalnega zemljišča)

Če je uporaba priobalnega ali drugega zemljišča zaradi omejitev iz 38. ali 39. člena tega zakona trajno onemogočena, ima lastnik tega zemljišča pravico do odškodnine ali nadomestila v naravi po predpisih, ki urejajo razlastitev.

4. Vodni objekti in naprave

44. člen

(vodni objekt in naprava)

(1) Vodni objekt in naprava sta:

1. objekt in naprava ali ureditev, namenjena urejanju voda, zlasti visokovodni nasip, jez, prag, zadrževalnik, zbiralnik ipd., ter izvajanju monitoringa voda (v nadaljnjem besedilu: vodna infrastruktura).

2. objekt in naprava ali ureditev, namenjena posebni rabi vodnega ali morskega dobra, zlasti črpališče, jez, odvodni in dovodni kanal ipd., vključno z objektom ali napravo, namenjeno njihovem neposrednemu varstvu pred škodljivim delovanjem voda.

(2) Za vodno infrastrukturo se, poleg objektov in naprav iz 1. točke prejšnjega odstavka, šteje tudi vodotok, ki je nastal zaradi prestavitve naravnega vodotoka ali njegove ureditve, ali vodni zbiralnik, ki je nastal z zaježitvijo tekočih voda ali zaradi drugega posega v prostor, če je namenjen izvajanju javnih služb po tem zakonu.

(3) Gradnja vodne infrastrukture je v javnem interesu.

(4) Minister podrobneje določi, kaj se šteje za vodno infrastrukturo.

4.1. Vodna infrastruktura

45. člen

(nastanek in prenehanje statusa vodne infrastrukture)

(1) Objekt, naprava ali ureditev pridobi status vodne infrastrukture z odločbo, ki jo izda ministrstvo po zaključnem posegu v prostor.

(2) Izdaja odločbe iz prejšnjega odstavka ni dopustna, če objekt, naprava ali ureditev nima uporabnega dovoljenja, kadar je to predpisano.

(3) Objektu, napravi ali ureditvi preneha status vodne infrastrukture, če postane trajno nepotrebna za izvajanje javnih služb po tem zakonu.

(4) O prenehanju vodne infrastrukture odloči ministrstvo z odločbo.

46. člen

(pravni režim vodne infrastrukture)

(1) Vodna infrastruktura je lahko v lasti države ali izvajalca javne službe po tem zakonu.

(2) Vodna infrastruktura in zemljišča, na katerih je zgrajena, niso grajeno javno dobro.

(3) Vodna infrastruktura je lahko v pravnem prometu samo med osebama iz prvega odstavka tega člena.

(4) Na vodni infrastrukturi ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvovanjem.

(5) Na vodno infrastrukturo ni mogoče poseči z izvršbo.

(6) V primeru stečaja ali likvidacije izvajalca javne službe postane vodna infrastruktura last države, ne glede na določbe predpisov o stečajnem postopku.

47. člen

(splošna raba vodne infrastrukture)

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka prejšnjega člena se lahko vodni infrastrukturi, ki jo je mogoče nameniti tudi splošni rabi, določi status grajenega vodnega dobra, v skladu s 17. in 18. členom tega zakona, razen v primerih iz drugega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Pri uporabi vodne infrastrukture za namene, zaradi katerih je bila razglašena za grajeno vodno dobro, ima izvajanje javnih služb po tem zakonu prednost pred splošno rabo.

48. člen

(uporaba vodne infrastrukture za druge namene)

(1) Vodna infrastruktura se lahko uporablja tudi za druge namene, če to ni v nasprotju ali ne omejuje izvajanja dejavnosti, zaradi katere je bila zgrajena.

(2) Za uporabo vodne infrastrukture za namene iz prejšnjega odstavka mora zainteresirana oseba pridobiti soglasje ministrstva.

(3) Pri gradnji vodne infrastrukture v lasti države ali izvajalca javne službe po tem zakonu lahko kot investitor sodeluje tudi oseba, ki jo namerava uporabljati za druge namene, če s tem soglaša ministrstvo.

(4) Ministrstvo lahko izda soglasje iz prejšnjega odstavka le ob upoštevanju določb prvega odstavka tega člena.

(5) Če gradi vodno infrastrukturo država ali izvajalec javne službe po tem zakonu, oseba iz tretjega odstavka tega člena na njej ne more pridobiti lastninske pravice.

(6) Oseba iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora k rednemu in investicijskemu vzdrževanju vodne infrastrukture prispevati sorazmerno s svojim vložkom in obsegom uporabe za druge namene.

(7) Razmerja med lastnikom vodne infrastrukture in osebo iz drugega in tretjega odstavka tega člena se glede medsebojnih pravic in obveznosti, rabe in vzdrževanja vodne infrastrukture podrobneje uredijo s pogodbo.

(8) Pri uporabi objekta in naprave iz prvega odstavka tega člena ima izvajanje javne službe po tem zakonu prednost pred drugimi nameni, za katere se uporablja.

49. člen

(poseben način gradnje vodne infrastrukture za varstvo pred škodljivim delovanjem voda)

(1) Pri gradnji vodne infrastrukture, namenjene varstvu pred škodljivim delovanjem voda, lahko kot investitor sodeluje tudi oseba, zainteresirana za varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ki presega obseg varstva, in ga zagotavlja ta država ali lokalna skupnost skladno z določbami tega zakona, če s tem soglaša ministrstvo.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka na vodni infrastrukturi ne more pridobiti lastninske pravice.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora k rednemu in investicijskemu vzdrževanju vodne infrastrukture prispevati sorazmerno s svojim vložkom.

(4) Razmerja med lastnikom ali upravljavcem vodne infrastrukture in osebo iz prvega odstavka tega člena glede medsebojnih pravic in obveznosti in vzdrževanja vodne infrastrukture se uredijo s pogodbo.

4.2. Vodni objekt in naprava, namenjena posebni rabi vodnega ali morskega dobra

50. člen

(pravila ravnanja)

(1) Imetnik vodne pravice mora zagotoviti varstvo vodnega objekta in naprave pred škodljivim delovanjem voda z izgradnjo posebnih objektov ali na drug ustrezen način in jih redno vzdrževati ter odpravljati vse nastale poškodbe.

(2) Z vodnim dovoljenjem ali s koncesijsko pogodbo se lahko določi tudi obveznost in način izvajanja monitoringa naravnih pojavov, povezanih s posebno rabo vodnega ali morskega dobra in monitoringa vpliva objekta in naprave na vodni režim ter način sporočanja podatkov ministrstvu.

(3) Imetnik vodne pravice je dolžan redno odstranjevati plavje in odvezovati naplavine na tistem delu vodotoka, na katerega vpliva izvajanje njegove vodne pravice, skladno s predpisi in na način ter v obsegu, določenim v vodnem dovoljenju ali koncesiji.

(4) Imetnik vodne pravice je dolžan izvajati obveznosti iz prejšnjih odstavkov na lastne stroške.

(5) Imetnik vodne pravice mora za izvajanje javnih služb po tem zakonu dopustiti njihovem izvajalcu prednostno in brezplačno uporabo naplavin.

(6) Če izvajalec javne službe po tem zakonu pisno izjavi, da ne potrebuje naplavin, lahko imetnik vodne pravice uporabi naplavine za lastne potrebe, jih proda ali v skladu s predpisi odloži.

(7) Imetnik vodne pravice mora imeti poslovnik za obratovanje in vzdrževanje vodnega objekta ali naprave.

(8) Poslovnik iz prejšnjega odstavka opredeli izvajanje pogojev, določenih v vodnem dovoljenju ali koncesiji, ki se nanašajo na varstvo voda in ohranjanje naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov ter varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ter podrobneje določa način obratovanja posameznega objekta in naprave, vključno z načinom obratovanja v primeru visokih voda.

51. člen

(posebni primeri)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki namerava zgraditi objekt ali napravo za varstvo pred škodljivim delovanjem voda, pa to varstvo ni zagotovljeno po določbah 49. ali 91. člena tega zakona, mora pridobiti vodno soglasje, skladno z določbami 150. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo lahko izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če objekt bistveno ne vpliva na vodni režim in na naravno

ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov ter če ne ogroža varnosti drugih pred škodljivim delovanjem voda.

II. del: UPRAVLJANJE Z VODAMI

1. Teritorialne podlage za upravljanje z vodami

52. člen

(teritorialne podlage)

(1) Za zagotavljanje celovitega upravljanja z vodami se, ob upoštevanju hidrografskih značilnosti, enotnosti in povezanosti vodnega režima, na območju Republike Slovenije določi povodje Donave in povodje Jadranskega morja.

(2) Povodje Donave tvorijo porečja Save, Drave in Mure, povodje Jadranskega morja pa povodje Soče in povodje jadranskih rek.

(3) Povodja in porečja iz prejšnjih odstavkov so teritorialne podlage upravljanja z vodami.

(4) Meje povodij in porečij iz drugega odstavka tega člena določi minister.

53. člen

(vodna območja)

(1) Za izvajanje programa upravljanja z vodami in načrtov upravljanja z vodami se na območju Republike Slovenije določita vodno območje Donave in vodno območje Jadranskega morja.

(2) Vodno območje Donave je del mednarodnega povodja Donave na območju Republike Slovenije, s pripadajočimi podzemnimi vodami. Vodno območje Jadranskega morja je del mednarodnega povodja Jadranskega morja na območju Republike Slovenije, z obalnim morjem in s pripadajočimi podzemnimi vodami.

(3) Meje vodnih območij in vode 1. reda, ki jim pripadajo, določi minister v predpisu iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

2. Nacionalni program in načrti upravljanja z vodami

2.1. Nacionalni program upravljanja z vodami

54. člen

(nacionalni program upravljanja z vodami)

(1) Z nacionalnim programom upravljanja z vodami se določi državna politika upravljanja z vodami.

(2) Nacionalni program upravljanja z vodami vsebuje zlasti:

1. oceno stanja na področju upravljanja z vodami,
2. cilje in usmeritve za varstvo voda, urejanje voda in njihovo trajnostno rabo,
3. prioritete za doseganje ciljev upravljanja z vodami,
4. oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa in roke za doseganje ciljev ter
5. usmeritve za izvajanje mednarodnih pogodb, ki se nanašajo na upravljanje z vodami.

(3) Nacionalni program upravljanja z vodami sprejme na predlog vlade Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) za obdobje največ 12 let.

2.2. Načrti upravljanja z vodami

2.2.1 Načrti upravljanja voda na vodnih območjih

55. člen

(vsebina)

(1) Za izvedbo programa iz prejšnjega člena se sprejmeta načrti upravljanja z vodami na vodnem območju Donave in Jadranskega morja.

(2) Načrt upravljanja voda iz prejšnjega odstavka vsebuje predvsem:

1. opis naravnih lastnosti in stanja voda in v njegovem okviru zlasti:

1.1. za površinske vode:

- prikaz lokacij in meja vodnih teles,
- prikaz tipov vodnih teles in opis njihovih značilnosti,
- oceno količinskega stanja voda in naplavin,

1.2. za podzemne vode:

- prikaz lokacije in meja vodnih teles,
- opis njihovih značilnosti,

1.3. prikaz pomembnejših objektov in naprav vodne infrastrukture,

1.4. povzetek pomembnejših obremenitev in vplivov človekovih dejavnosti na stanje površinskih in podzemnih voda, zlasti pa:

- oceno točkovnega onesnaževanja,
- oceno razpršenega onesnaževanja, vključno s prikazom pomembnejših posegov v okolje,
- oceno količinskega stanja rabe voda, vključno s pomembnejšimi vodnimi objekti in napravami za rabo vode,
- analizo drugih vplivov človekove dejavnosti na stanja voda,

1.5. prikaz varstvenih in ogroženih območij po tem zakonu, občutljivih območij po predpisih o varstvu okolja in zavarovanih ter varovanih območij po predpisih o ohranjanju narave, za katere sta pomembna vodni režim in kakovost voda, ter varstvenih voda po predpisih o ribištvi,

1.6. prikaz mreže in rezultatov monitoringa:

- kemijskega in ekološkega stanja površinskih voda,
- količinskega in kemijskega stanja podzemnih voda,
- stanja območij iz prejšnje točke,

1.7. ekonomsko vrednotenje varstva ter urejanja voda,

1.8. ekonomsko vrednotenje rabe vodnega ali morskoga dobra,

2. opredelitev ciljev upravljanja z vodami in v tem okviru zlasti:

2.1. opredelitev ciljev v zvezi z urejanjem voda,

2.2. opredelitev ciljev glede doseganja dobrega stanja in ekološkega potenciala vodnih teles,

2.3. opredelitev ciljev glede rabe voda,

2.4. določitev rokov za doseganje ciljev iz prejšnjih točk,

3. določitev možnih vrst rabe vodnega ali morskoga dobra, vključno z določitvijo pogojev ali omejitve rabe in drugih posegov v vodno ali morsko dobro,

4. povzetek programa ukrepov iz 57. člena tega zakona,

5. opredelitev sredstev, potrebnih za izvedbo programa ukrepov.

(3) Poleg vsebin iz prejšnjega odstavka vsebuje načrt tudi:

1. seznam podrobnejših programov in načrtov, ki vplivajo na upravljanje z vodami na območju, na katerega se nanaša načrt, s povzetkom njihovih vsebin,

2. poročilo, ki obsega opis aktivnosti in rezultatov sodelovanja javnosti pri pripravi načrta,

3. navedbo institucij in način pridobitve dokumentov, na podlagi katerih je bil izdelan načrt,

4. povzetek obveznosti, sprejetih z mednarodnimi pogodbami, ki se nanašajo na upravljanje z vodami in način njihovega uresničevanja.

(4) Poleg vsebin iz prejšnjih odstavkov vsebuje vsak nov, dopolnjen ali spremenjen načrt tudi:

1. povzetek vseh sprememb ali dopolnitev načrta od dneva njegove uveljavitve,

2. oceno stopnje doseženih ciljev,

3. povzetek ukrepov, ki so bili predvideni v predhodnem načrtu, pa niso bili izvedeni, z navedbo razlogov, zakaj niso bili izvedeni,

4. povzetek ukrepov, ki niso bili predvideni v predhodnem načrtu, pa so bili izvedeni zaradi doseganja ciljev.

(5) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in način priprave načrta iz drugega odstavka tega člena.

56. člen

(izjeme)

(1) Pri izpolnjevanju ciljev, ki se nanašajo na doseganje dobrega stanja ali dobrega ekološkega potenciala vodnih teles, lahko vlada za posamezno vodno telo določi, da se:

1. podaljšajo roki za doseganje ciljev, ker njihovo doseganje v določenem času ni mogoče zaradi razlogov, povezanih s tehnično izvedljivostjo ali nesorazmerno visokimi stroški ali naravnimi pogoji,

2. ne dosežejo določeni cilji, če je vodno telo zaradi človekove dejavnosti ali zaradi naravnih pogojev tako močno spremenjeno, da bi bilo doseganje ciljev neizvedljivo ali povezano z nesorazmerno visokimi stroški.

(2) Vlada lahko za posamezno vodno telo določi, da se cilj doseganja dobrega stanja ali dobrega ekološkega potenciala vodnih teles začasno ne doseže, če je prišlo do poslabšanja stanja zaradi naravne nesreče ali višje sile, ki ju ni bilo mogoče predvideti.

(3) Vlada lahko za posamezno vodno telo določi, da se cilj doseganja dobrega stanja ali dobrega ekološkega potenciala vodnih teles ne doseže, če je do poslabšanja prišlo zaradi fizičnih sprememb vodnega telesa zaradi nove človekove dejavnosti.

(4) Določitev izjem za posamezno vodno telo ne sme ogroziti doseganja ciljev, ki se nanašajo na dobro stanje ali dober ekološki potencial voda na drugih vodnih telesih znotraj istega vodnega območja, za katere izjema ni določena.

57. člen

(program ukrepov)

(1) Za izvedbo ciljev, opredeljenih v nacionalnem programu in načrtih upravljanja voda na vodnih območjih, vlada sprejme program ukrepov.

(2) V programu ukrepov iz prejšnjega odstavka se prikažejo temeljni ukrepi, ki so potrebni za doseg ciljev v zvezi z varstvom, urejanjem in rabo voda.

(3) Temeljni ukrepi iz prejšnjega odstavka so zlasti:

1. Ukrepi, ki se nanašajo na varstvo voda:

1.1. ukrepi, ki so določeni po tem zakonu in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisih,

1.2. ukrepi, ki so določeni v predpisih o varstvu okolja in ohranjanju narave,

1.3. ukrepi, ki so določeni v predpisih o ribištvi,

1.4. ukrepi, ki zagotavljajo ustrezno kakovost vode, namenjene oskrbi s pitno vodo.

2. Ukrepi, ki se nanašajo na urejanje voda:

2.1. ukrepi, ki se nanašajo na ohranjanje in uravnavanje vodnih količin,

2.2. ukrepi, ki se nanašajo na varstvo pred škodljivim delovanjem voda,

2.3. ukrepi, ki se nanašajo na vzdrževanje voda,

2.4. določitev obsega gradnje vodne infrastrukture.

3. Ukrepi, ki se nanašajo na rabo voda:

3.1. ukrepi, ki se nanašajo na dovoljevanje rabe vode,

3.2. ukrepi, ki nanašajo na povračila stroškov za rabo vode,

3.3. ukrepi za spodbujanje trajnostne rabe vode.

(4) Program ukrepov lahko vsebuje tudi dopolnilne ukrepe, če so potrebni zaradi doseganja dobrega stanja voda, nanašajo pa se zlasti na sprejemanje dogovorov o zmanjšanju obremenjevanja voda, na spodbujanje smotne rabe voda ter na izobraževanje in na raziskovanje vprašanj, ki se nanašajo na varstvo voda.

(5) V programu ukrepov se določijo tudi prioritete izvajanja posameznih ukrepov iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Če se na podlagi monitoringa ali drugih podatkov ugotovi, da cilji iz nacionalnega programa in načrtov upravljanja za posamezno vodno telo ne bodo doseženi, ministrstvo ugotovi razloge, pregleda in preuči izdana dovoljenja in koncesije, pregleda in prilagodi programe monitoringa ter predlaga, da vlada sprejme dodatne ukrepe, vključno z določitvijo strožjih mejnih vrednosti za obremenjevanje in obremenjenost voda.

(7) Program ukrepov vlada vsakih šest let pregleda in po potrebi dopolni.

(8) Vlada o izvajanju ukrepov vsaki dve leti poroča državnemu zboru.

58. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Pripravlavec načrta iz 55. člena tega zakona pisno obvesti Svet za vode iz 164. člena tega zakona ter lokalne skupnosti, na območju katerih je vodno območje, s sredstvi javnega obveščanja pa osebe, ki imajo na posameznem vodnem območju stalno bivališče ali sedež, o začetku priprave posameznega načrta najmanj tri leta pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša načrt.

(2) V okviru obvestil iz prejšnjega odstavka pripravljavec načrta povabi k sodelovanju osebe iz prejšnjega odstavka, predstavi okvirno vsebino in terminski plan priprave in sprejema posameznega načrta.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena v enem letu od obvestila iz prejšnjega odstavka posreduje pripravljavcu načrta pisne predloge, mnenja in pobude, ki se nanašajo na vprašanja upravljanja z vodami na posameznem vodnem območju.

(4) V skladu s terminskim planom iz drugega odstavka tega člena pripravljavec načrta najmanj dve leti pred začetkom obdobja, na katerega se nanaša načrt, predstavi osebam iz prvega odstavka tega člena in širši javnosti vmesno poročilo o poteku priprave načrta, ki vsebuje zlasti opis pomembnejših vprašanj upravljanja z vodami.

(5) Pripravlavec načrta zagotovi javno objavo osnutka načrta najmanj eno leto pred začetkom obdobja, na katerega se načrt nanaša.

(6) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko posredujejo pripravljavcu načrta pisne pripombe na osnutek načrta v šestih mesecih po njegovi objavi.

(7) Pripravlavec načrta v treh mesecih po prejemu pripomb iz prejšnjega odstavka pripravi poročilo o tem, v kolikšni meri in na kakšen način je upošteval pripombe. Poročilo je sestavni del načrta.

(8) Pripravljač načrta mora osebam iz prvega odstavka tega člena na njihovo zahtevo omogočiti vpogled v dokumente, na podlagi katerih je izdelal osnutek načrta.

(9) Po zaključku postopkov iz prejšnjih odstavkov pripravljač načrta pripravi njegov predlog.

59. člen

(sprejem)

(1) Načrt upravljanja voda na vodnih območjih sprejme vlada z uredbo vsakih šest let.

(2) Sprejeti načrti se objavijo tako, da so dostopni javnosti.

2.2.2. Podrobnejši načrti upravljanja voda

60. člen

(podrobnejši načrt)

(1) Za izvedbo programa iz 54. člena tega zakona se poleg načrtov iz 55. člena tega zakona za posamezno povodje, porečje ali njegov del, za posamezne tipe voda ali za posamezna vprašanja upravljanja voda lahko sprejemajo tudi podrobnejši načrti upravljanja voda.

(2) Podrobnejši načrti iz prejšnjega odstavka morajo biti v skladu z načrti upravljanja vodnih območij.

(3) Pripravljač podrobnejšega načrta obvesti o njegovi pripravi lokalne skupnosti in Svet za vode z območja, na katerega se nanaša načrt, s sredstvi javnega obveščanja pa tudi osebe, ki imajo na tem območju stalno bivališče ali sedež.

(4) Pripravljač podrobnejšega načrta predstavi njegov osnutek osebam iz prejšnjega odstavka, ki lahko v roku 30 dni od predstavitve pripravljavcu posredujejo pisne predloge, mnenja in pobude.

(5) Pripravljač podrobnejšega načrta pred njegovim sprejemom obvesti osebe iz tretjega odstavka tega člena, v kolikšni meri in na kakšen način je upošteval njihove predloge, mnenja in pobude.

(6) Podrobnejše načrte sprejme vlada z uredbo ob smiselni uporabi določb predpisa iz petega odstavka 55. člena tega zakona.

2.3. Povezanost načrtov upravljanja z vodami s prostorskimi akti in sektorskimi načrti

61. člen

(povezanost s prostorskimi akti in sektorskimi načrti)

(1) V prostorskih aktih in v sektorskih načrtih, ki bi lahko vplivali na varstvo voda, njihovo urejanje in rabo, se prikažejo varstvena in ogrožena območja po določbah tega zakona.

(2) Pripravljač prostorskih aktov in sektorskih načrtov mora pri njihovi pripravi upoštevati pravni režim, ki se nanaša na posege v prostor na območjih iz prejšnjega odstavka.

(3) Pripravljač prostorskih aktov in sektorskih načrtov mora v postopku njihove priprave izbrati rabe, ki so v skladu z možnimi rabami, in upoštevati omejitve ali pogoje iz 3. točke drugega odstavka 55. člena tega zakona.

(4) Pripravljač prostorskih aktov mora v postopku njihove priprave določiti posege v prostor, ki se nanašajo na graditev vodne infrastrukture in so predvideni v načrtih upravljanja voda.

(5) K osnutku prostorskega akta mora njegov pripravljavec pridobiti soglasje ministra.

(6) Minister izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da so akti iz prejšnjega odstavka skladni z načrti

upravljanja voda in določbami tega zakona, ki urejajo posege na vodna, priobalna in druga zemljišča.

(7) V primeru, da se območja iz prvega odstavka tega člena ali pravni režimi na njih spremenijo ali določijo na novo z akti iz 74., 77. in 83. člena tega zakona po izdaji prostorskega akta ali sektorskega načrta, se do njune uskladitve za posege v prostor uporabljajo določbe aktov iz 74., 77. in 83. člena tega zakona.

3. Varstvo voda in vodnih ter obvodnih ekosistemov

3.1. Razvrščanje vodnih teles površinskih in podzemnih voda

62. člen

(razvrščanje vodnih teles površinskih voda)

(1) Zaradi varstva in izboljšanja kakovosti voda se vodna telesa površinskih voda glede na njihovo ekološko in kemijsko stanje razvrstijo v razrede.

(2) Parametri ekološkega in kemijskega stanja iz prejšnjega odstavka se določijo s predpisi o varstvu okolja.

(3) Na podlagi predpisa iz prejšnjega odstavka minister razvrsti vodna telesa površinskih voda v razrede iz prvega odstavka tega člena.

(4) Razvrstitev vodnih teles se prikaže v načrtih upravljanja z vodami.

63. člen

(razvrščanje vodnih teles podzemnih voda)

(1) Zaradi varstva in izboljšanja kakovosti podzemnih voda se vodna telesa podzemnih voda glede na njihovo količinsko in kemijsko stanje razvrstijo v razrede.

(2) Parametri količinskega in kemijskega stanja iz prejšnjega odstavka se določijo s predpisi o varstvu okolja.

(3) Na podlagi predpisa iz prejšnjega odstavka minister razvrsti vodna telesa podzemnih voda v razrede iz prvega odstavka tega člena.

(4) Razvrstitev vodnih teles se prikaže v načrtih upravljanja z vodami.

3.2. Prepovedi in omejitve

64. člen

(odvajanje odpadnih voda)

(1) Odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v površinske vode in odvzem toplote iz površinskih voda je dovoljeno samo na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon in predpisi na področju varstva okolja.

(2) Neposredno odvajanje odpadnih voda v podzemne vode je prepovedano. Posredno odvajanje odpadnih voda ter oddajanje toplote v podzemne vode in odvzem toplote iz podzemnih voda je dovoljeno samo na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon in predpisi na področju varstva okolja.

(3) Odvajanje odpadnih voda v naravna jezera, ribnike, mlake in druge naravne vodne zbiralnike, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok celinskih ali podzemnih voda, in v vodne zbiralnike, ki so nastali zaradi odvzema ali izkoriščanja mineralnih surovin ali drugih podobnih posegov, in so v stiku s podzemno vodo, je prepovedano.

(4) V naravnih jezerih, ribnikih, mlakah in drugih naravnih vodnih zbiralnikih, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok celinskih ali podzemnih voda, je prepovedana takšna raba voda, ki bi lahko poslabšala njihovo ekološko ali kemijsko stanje.

65. člen

(prepoved gnojenja in uporabe sredstev za varstvo rastlin)

Prepovedano je gnojenje ali uporaba sredstev za varstvo rastlin na priobalnih zemljiščih v tlorisni širini 15 metrov od meje brega voda 1. reda, in pet metrov od meje brega voda 2. reda.

66. člen

(ravnanja pri plovbi, ki se nanašajo na onesnaževanje voda)

(1) Po celinskih vodah je prepovedan prevoz tovora in vožnja s plovili na motorni pogon, razen za potrebe izvajanja javnih služb po tem zakonu, varstva voda, izvrševanja vodnih pravic, reševanja ljudi, živali in premoženja, izvajanja nalog policije ter zaradi obrambe države.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko vlada določi posamezne celinske vode ali njihove dele, na katerih je prevoz tovora in uporaba plovil iz prejšnjega odstavka dovoljena, pri čemer upošteva omogočanje splošne rabe voda, njihovo varstvo pred onesnaženjem ter ohranjanje naravnega ravnovesja v vodnih in obvodnih ekosistemih.

(3) Varstvo voda pred onesnaževanjem morja s plovil se ureja skladno s predpisi na področju pomorskega prometa.

(4) Odpadne vode, ki nastanejo na plovilih, je prepovedano odvajati v vode neposredno iz plovil, razen neonesnaženih hladilnih voda.

67. člen

(prepoved pranja)

V površinskih vodah ter na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano pranje vseh vozil in drugih strojev ali naprav.

68. člen

(odlaganje ali odmetavanje snovi ali predmetov)

(1) V vode je prepovedano izlivati, odlagati ali odmetavati:

1. snovi ali predmete, ki zaradi svoje oblike, fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti, količine ali drugih lastnosti lahko ogrožajo življenje in zdravje ljudi, vodnih ali obvodnih organizmov, ovirajo pretok voda ali ogrožajo vodne objekte in naprave,

2. odpadke.

(2) Na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano:

1. odlaganje ali pretovarjanje nevarnih snovi v trdni, tekoči ali plinasti obliki,

2. odlaganje ali odmetavanje odkopnih ali odpadnih materialov ali drugih podobnih snovi,

3. odlaganje odpadkov.

69. člen

(uporaba nevarnih snovi)

(1) Minister lahko za objekte ali naprave iz 37. člena tega zakona predpiše posebne tehnične pogoje, ki se nanašajo na proizvodnjo, rabo, skladiščenje, pretovor ali prevoz nevarnih snovi.

(2) Gradnja objekta in naprave, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje, ter objekta in naprave za odlaganje odpadkov, je na vodovarstvenem območju prepovedana.

(3) Prevoz in pretovor nevarnih snovi na morju se ureja skladno s predpisi na področju prevoza nevarnega blaga in pomorskega prometa.

70. člen

(dolžnosti oseb)

Vsako izlivanje, odmetavanje ali odlaganje nevarnih ali škodljivih snovi v vode, na vodno ali priobalno zemljišče ali na zemljišče v varstvenem območju, je povzročitelj ali oseba, ki te dogodke opazi, dolžna nemudoma prijaviti centru za obveščanje, skladno s predpisi na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, pristojni inšpekciji ali policiji in storiti vse, kar je v njegovi moči, da so posledice za okolje čim manjše.

71. člen

(ekološko sprejemljivi pretok)

(1) Pri rabi površinskih voda ali emisiji snovi in toplote v površinske vode, zaradi katerih bi se lahko zmanjšal njen pretok ali znižala gladina ali poslabšalo stanje voda, mora biti v vseh letnih obdobjih zagotovljen ekološko sprejemljivi pretok ali gladina površinske vode (v nadaljnjem besedilu: ekološko sprejemljivi pretok).

(2) Ekološko sprejemljivi pretok je količina vode, ki ob dovoljeni rabi ali dovoljenem onesnaževanju ne poslabšuje ekološkega stanja površinskih voda ali ne preprečuje njegovega izboljšanja.

(3) Ekološko sprejemljivi pretok se določi v vodnem dovoljenju iz 125. člena tega zakona ali v koncesijski pogodbi iz 141. člena tega zakona ali v vodnem soglasju iz 150. člena tega zakona na podlagi strokovnega mnenja, ki ga izdela pooblaščen oseba na stroške investitorja.

(4) Strokovno mnenje iz prejšnjega odstavka izdela pooblaščen oseba na podlagi metodologije, ki jo predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

(5) Pooblaščen oseba mora imeti visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in ustrezne delovne izkušnje.

(6) V predpisu iz četrtega odstavka tega člena se predpišejo tudi podrobnejši pogoji, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen oseba in način pridobitve ter odvzema pooblastila.

(7) Minister predpiše vrste rabe in posegov iz prvega odstavka tega člena.

72. člen

(odvzemanje naplavin)

(1) Odvzemanje naplavin je dovoljeno le v obsegu in na način, ki bistveno ne spreminja naravnih procesov, ne ruši naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov ali ne pospešuje škodljivega delovanja voda, na podlagi podrobnejšega načrta iz 60. člena tega zakona.

(2) Naplavine se lahko odvzemajo v okviru izvajanja javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč ali v okviru posebne rabe vodnega ali morskega dobra iz vodnih objektov in naprav, namenjenih zadrževanju naplavin, ali z območij, namenjenih odvzemu naplavin.

(3) Izvajalec javne službe iz prejšnjega odstavka ne plačuje vodnega povračila za odvzete naplavine, če se te uporabljajo za gradnjo in vzdrževanje vodne infrastrukture.

(4) Če izvajalec javne službe naplavin, ki jih je odvezel sam ali pridobil skladno s 50. členom tega zakona, ne uporabi za opravljanje javne službe, lahko naplavine proda, razliko med prihodki od prodaje in stroški pridobitve naplavin pa nakaže v Sklad za vode.

73. člen

(varstvo somornice)

(1) Pri vseh posegih v vodno telo somornice je treba v okviru naravnih možnosti vodotoka zagotoviti ohranitev ekosistema somornice.

(2) Vodno telo somornice obsega rečna ustja, kjer prevladuje izrazito mešanje celinskih voda in morja.

(3) Vodno telo somornice se prikaže v načrtu upravljanja z vodami.

3.3. Varstvena območja

3.3.1. Vodovarstveno območje

74. člen

(vodovarstveno območje)

(1) Da se zavaruje vodno telo, ki se uporablja za odvzem ali je namenjeno za javno oskrbo s pitno vodo pred onesnaževanjem ali drugimi vrstami obremenjevanja, ki bi lahko vplivalo na zdravstveno ustreznost voda ali na njeno količino, vlada določi vodovarstveno območje.

(2) Vlada lahko na predlog imetnika vodne pravice za proizvodnjo pijač zavaruje tudi podzemno vodno telo, ki se uporablja za odvzem mineralne, termalne, termomineralne ali druge podzemne vode za proizvodnjo pijač.

(3) Zaradi različne stopnje varovanja se v vodovarstvenem območju lahko oblikujejo notranja območja z različnimi stopnjami varovanja.

(4) V aktu iz prvega odstavka tega člena se določi zlasti:

1. meje vodovarstvenega območja,
2. meje notranjih območij,
3. ukrepe, prepovedi in omejitve na vodovarstvenem območju in posameznih notranjih območjih (v nadaljnjem besedilu: vodovarstveni režim),
4. vrsta rabe vodnega telesa,
5. navedbo lokalne skupnosti, če je vodno telo namenjeno oskrbi prebivalstva s pitno vodo,
6. nadzor nad izvajanjem predpisanega režima.

(5) Vodovarstveno območje se prikaže v načrtu upravljanja z vodami.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše podrobnejše kriterije za določitev vodovarstvenega območja.

75. člen

(prostorski akt države)

(1) Lokalna skupnost, v kateri je določeno vodovarstveno območje, pa je z aktom iz prejšnjega člena vodno telo namenjeno za oskrbo s pitno vodo tudi v drugi lokalni skupnosti, mora s prostorskimi akti zagotoviti možnost gradnje objektov in naprav za izvajanje oskrbe s pitno vodo na območju te lokalne skupnosti.

(2) Če lokalna skupnost ne sprejme prostorskega akta iz prejšnjega odstavka, sprejme prostorski akt, s katerim se zagotovi možnost gradnje objektov in naprav iz prejšnjega odstavka vlada, na stroške te lokalne skupnosti.

(3) Prostorski akt iz prejšnjega odstavka se nanaša na objekte in naprave, ki so potrebni za oskrbo s pitno vodo v drugi lokalni skupnosti, njihova gradnja pa bo potekala na območju lokalne skupnosti, v kateri se nahaja vodovarstveno območje iz prvega odstavka tega člena.

76. člen

(vodovarstveni režim)

(1) Na vodovarstvenem območju se lahko omejijo ali prepovejo dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko ali kakovostno stanje vodnih virov, ali zaveže lastnike ali druge posestnike zemljišč na vodovarstvenem območju, da izvršijo ali dopustijo izvršitev ukrepov, s katerimi se zavaruje količina ali kakovost vodnih virov.

(2) Omejitve iz prejšnjega odstavka se nanašajo na:

1. prepoved ali določitev posebnih pogojev pri posegih v prostor,
2. prepoved ali omejitev opravljanja dejavnosti,
3. prepoved ali omejitev pri prevozu blaga ali ljudi.

(3) Lastninska pravica na zemljišču, ki je na območju vodovarstvenega območja za javno oskrbo s pitno vodo, se lahko po predpisih o razlastitvi odvzame ali omeji, če ni mogoče doseči zavarovanja količin in kakovosti vodnih virov z omejitvami in prepovedmi iz prejšnjega odstavka.

3.3.2. Območje kopalnih voda

77. člen

(območje kopalnih voda)

(1) Območje kopalnih voda obsega območje, na katerem se nahaja kopalna voda in je skladno s predpisi o varstvu pred utopitvijo naravno kopališče, ali pa se na njem običajno kopa večje število ljudi in kopanje ni prepovedano.

(2) Območje kopalnih voda, kjer se običajno kopa večje število ljudi in kopanje ni prepovedano, določi vlada sama ali na predlog lokalne skupnosti, če so izpolnjeni kriteriji iz predpisa iz sedmega odstavka tega člena.

(3) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka določi obveznost izvajanja monitoringa kakovosti kopalnih voda in njegovega izvajalca ter ukrepe v primeru, ko voda ne ustreza predpisanim parametrom za kopalne vode po predpisih o varstvu pred utopitvami.

(4) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se nanašajo zlasti na začasno ali trajno omejitev ali prepoved kopanja in izvajanje podrobnejšega monitoringa.

(5) Na območju iz drugega odstavka tega člena ni dovoljeno postavljati stalnih ali začasnih objektov ali drugih ovir, ki bi preprečevale prost prehod ob vodnem ali morskem dobru.

(6) Območje kopalnih voda se prikaže v načrtu upravljanja voda.

(7) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, predpiše podrobnejše kriterije za ugotavljanje kopalnih voda iz drugega odstavka tega člena, ki se nanašajo zlasti na:

1. ustreznost vodnega telesa glede na predpisane parametre za kopalne vode,
2. dnevno število kopalcev,
3. čas trajanja kopalne sezone,
4. obdobje, v katerem morata biti pogoja iz 2. in 3. točke tega odstavka izpolnjena, da se šteje, da gre za območje, kjer se ljudje običajno kopajo.

3.3.3. Označevanje

78. člen

(označevanje varstvenih območij)

(1) Vodovarstveno območje in območje kopalnih voda morajo biti označeni.

(2) Vodovarstveno območje označi izvajalec obvezne lokalne javne službe oskrbe s pitno vodo, razen vodovarstvenega območja za rabo mineralne, termalne, termomineralne ali druge podzemne vode za proizvodnjo pijač, kjer je to obveznost imetnika vodne pravice.

(3) Označevanje območja kopalnih voda zagotovi lokalna skupnost.

(4) Minister predpiše način označevanja območij iz prejšnjih odstavkov.

3.3.4. Odškodnina

79. člen
(odškodnina)

(1) Lastnik zemljišča, ki se nahaja na vodovarstvenem območju, ima pravico do odškodnine ali nadomestila v naravi skladno s predpisi o razlastitvi, če je zaradi omejitev in prepovedi iz 76. člena tega zakona uporaba tega zemljišča trajno onemogočena.

(2) Zavezanec za izplačilo odškodnine ali nadomestila iz prejšnjega odstavka je država.

(3) Če je bilo vodovarstveno območje določeno zaradi rabe termalne, mineralne, termomineralne ali druge podzemne vode za proizvodnjo pijač, je zavezanec za izplačilo odškodnine ali nadomestila v naravi imetnik vodne pravice.

4. Urejanje voda

80. člen
(urejanje voda)

(1) Urejanje voda obsega skrb za:

1. ohranjanje in uravnavanje vodnih količin,
2. varstvo pred škodljivim delovanjem voda,
3. vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč,
4. skrb za hidromorfološko stanje vodnega režima.

(2) Posegi zaradi urejanja voda morajo biti načrtovani in izvedeni tako, da bistveno ne poslabšajo lastnosti vodnega režima in bistveno ne porušijo naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov.

4.1. Ohranjanje in uravnavanje vodnih količin

81. člen
(vodne količine)

(1) Ohranjanje in uravnavanje vodnih količin obsega izvajanje ukrepov, da se zagotovi količinska, časovna in prostorska razporeditev vode, ki je potrebna za oskrbo prebivalstva s pitno vodo, obstoj vodnih in obvodnih ekosistemov in za izvajanje vodnih pravic.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka obsegajo tudi bogatnje vodnih teles v času nizkih stanj voda.

(3) Obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture, namenjene ohranjanju in uravnavanju vodnih količin, je obvezna državna gospodarska javna služba.

(4) Minister podrobneje predpiše vrste in obseg nalog, ki se izvajajo v okviru javne službe iz prejšnjega odstavka.

4.2. Varstvo pred škodljivim delovanjem voda

82. člen
(opredelitev)

(1) Varstvo pred škodljivim delovanjem voda obsega izvajanje ukrepov, s katerimi se zmanjšuje ali preprečuje ogroženost pred škodljivim delovanjem voda in odpravlja posledice njihovega škodljivega delovanja.

(2) Varstvo pred škodljivim delovanjem voda se nanaša na varstvo pred:

1. poplavi,
 2. površinsko, globinsko in bočno erozijo celinskih voda,
 3. erozijo morja,
 4. zemeljskimi in hribinskimi plazovi,
 5. delovanjem snežnih plazov,
 6. ledom na celinskih vodah.
- (3) Poleg varstva iz prejšnjega odstavka obsega varstvo pred škodljivim delovanjem voda tudi ukrepe v primeru izre-

dnega onesnaženja voda in ukrepe v zvezi z odpravo njegovih posledic.

4.2.1. Ogrožena območja

83. člen
(ogrožena območja)

(1) Zaradi zagotavljanja varstva pred škodljivim delovanjem voda se določi območje, ki je ogroženo zaradi:

1. poplav (v nadaljnjem besedilu: poplavno območje),
2. erozije celinskih voda in morja (v nadaljnjem besedilu: erozijsko območje),
3. zemeljskih ali hribinskih plazov (v nadaljnjem besedilu: plazljivo območje) in
4. snežnih plazov (v nadaljnjem besedilu: plazovito območje).

(2) Območje iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: ogroženo območje) določi vlada, ob upoštevanju naravnih možnosti, da pride do škodljivega delovanja voda, števila potencialno ogroženih prebivalcev in velikosti možne škode na objektih, zemljiščih in premoženju.

(3) Zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda se zemljišče na ogroženem območju lahko razvrsti v razrede glede na stopnjo ogroženosti.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, podrobneje predpiše metodologijo za določanje ogroženih območij in način razvrščanja zemljišč v razrede ogroženosti.

4.2.2. Prepovedi, omejitve in zapovedi

84. člen
(splošne prepovedi)

Na vodnem in priobalnem zemljišču so prepovedane dejavnosti in posegi v prostor, ki bi lahko:

1. ogrozili stabilnost vodnih ali priobalnih zemljišč,
2. zmanjševali varnost pred škodljivim delovanjem voda,
3. ovirali normalen pretok vode, plavin in plavja,
4. onemogočili obstoj in razmnoževanje vodnih in obvodnih organizmov.

85. člen
(pogoji za posege na ogroženem območju)

(1) Na ogroženem območju je pri izvajanju dejavnosti ali poseganju v prostor treba upoštevati določbe tega zakona.

(2) Pogoje in omejitve za izvajanje dejavnosti ali poseganje v prostor na ogroženem območju predpiše vlada, ob upoštevanju določb drugega odstavka 86. člena, drugega odstavka 87. člena, drugega in tretjega odstavka 88. člena in drugega odstavka 89. člena tega zakona, podrobneje pa se določijo v vodnem soglasju.

86. člen
(poplavno območje)

(1) Za poplavno območje se določijo vodna, priobalna in druga zemljišča, kjer se voda zaradi naravnih dejavnikov občasno prelije izven vodnega zemljišča.

(2) Na poplavnem območju so prepovedane vse dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki imajo lahko ob poplavi škodljiv vpliv na vode, vodna ali priobalna zemljišča ali povečujejo poplavno ogroženost območja, razen posegov, ki so namenjeni varstvu pred škodljivim delovanjem voda.

(3) Zaradi varstva pred poplavi se v predpisu iz drugega odstavka 85. člena tega zakona določijo podrobnejši

pogoji za posege v prostor ali izvajanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka.

87. člen

(erozijsko območje)

(1) Za erozijsko območje se določijo zemljišča, ki so stalno ali občasno pod vplivom površinske, globinske ali bočne erozije vode in sicer zemljišča, ki so:

1. izvori plavin (erozijska žarišča),
2. pod vplivom hudournih voda (povirja),
3. sestavljena iz kamnin, podvrženih preperevanju,
4. pod vplivom valovanja morja (klifi).

(2) Na erozijskem območju je prepovedano:

1. poseganje v prostor na način, ki pospešuje erozijo in oblikovanje hudournikov,
2. ogoljevanje površin,
3. krčenje tistih gozdnih sestojev, ki preprečujejo plazenje zemljišč in snežne odeje, uravnavajo odtočne razmere ali kako drugače varujejo nižje ležeča območja pred škodljivimi vplivi erozije,
4. zasipavanje izvirov,
5. nenadzorovano zbiranje ali odvajanje zbranih voda po erozivnih ali plazljivih zemljiščih,
6. omejevanje pretoka hudourniških voda, pospeševanje erozijske moči voda in slabšanje ravnovesnih razmer,
7. odlaganje ali skladiščenje lesa in drugih materialov,
8. zasipavanje z odkopnim ali odpadnim materialom,
9. odzemanje naplavin z dna in brežin, razen zaradi zagotavljanja pretočne sposobnosti hudourniške struge,
10. vlačenje lesa.

(3) Zaradi varstva pred škodljivim delovanjem hudourniških voda se v predpisu iz drugega odstavka 85. člena tega zakona določijo podrobnejši pogoji za posege v prostor ali izvajanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka.

88. člen

(plazljivo območje)

(1) Za plazljivo območje se določijo zemljišča, kjer je zaradi pojava vode in geološke sestave tal ogrožena stabilnost zemeljskih ali hribinskih sestojev.

(2) Na plazljivem območju lastnik zemljišča ali drug posestnik ne sme posegati v zemljišče tako, da bi se zaradi tega sproščalo gibanje hribin ali bi se drugače ogrozila stabilnost zemljišča.

(3) Na območju iz prejšnjega odstavka je prepovedano:

1. zadrževanje voda, predvsem z gradnjo teras, in drugi posegi, ki bi lahko pospešili zamakanje zemljišč,
2. poseganje, ki bi lahko povzročilo dodatno zamakanje zemljišča in dvig podzemne vode,
3. izvajati zemeljska dela, ki dodatno obremenjujejo zemljišče ali razbremenjujejo podnožje zemljišča,
4. krčenje in večja obnova gozdnih sestojev ter grmovne vegetacije, ki pospešuje plazenje zemljišč.

(4) Zaradi varstva pred zemeljskimi in hribinskimi plazovi se v predpisu iz drugega odstavka 85. člena tega zakona določijo podrobnejši pogoji za posege v prostor ali izvajanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka.

89. člen

(plazovito območje)

(1) Za plazovito območje se določijo zemljišča, kjer zaradi klimatskih in topografskih razlogov redno prihaja do pojava snežnih plazov ali pa obstoja velika verjetnost, da se pojavijo.

(2) Na plazovitem območju je prepovedano krčenje gozdov, izravnavanje terena ter preusmerjanje snežnih plazov iz ustaljenih naravnih poti na porasla, labilna ali drugače ogrožena zemljišča.

(3) Zaradi varstva pred snežnimi plazovi se v predpisu iz drugega odstavka 85. člena tega zakona določijo podrobnejši pogoji za posege v prostor ali izvajanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo predvsem na pospeševanje gojenja gozdnih sestojev, ki omejujejo plazenje snega in izvedbo varovalnih ukrepov za trajno varovanje objektov ali naprav pred snežnimi plazovi.

4.2.3. Naloge države in lokalne skupnosti v zvezi z varstvom pred škodljivim delovanjem voda

90. člen

(ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem)

(1) Zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda država in lokalne skupnosti zagotavljajo na ogroženem območju načrtovanje, gradnjo in upravljanje vodne infrastrukture, zlasti visokovodnih nasipov, zadrževalnikov, prodnih pregrad, objektov za stabilizacijo dna in brežin, črpališč in odvajanje zalednih voda.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se lahko izvajajo tudi izven ogroženega območja, če se z njimi poveča varnost pred škodljivim delovanjem voda.

(3) Ukrepi iz prejšnjih odstavkov se določijo v podrobnejših načrtih upravljanja voda.

(4) Ukrepi iz prejšnjih odstavkov morajo biti načrtovani in izvedeni tako, da ne ogrožajo varstva pred škodljivim delovanjem voda dolvodno.

91. člen

(obseg varstva pred škodljivim delovanjem voda)

(1) Država skrbi za varstvo naselij, javne infrastrukture in zemljišč pred škodljivim delovanjem voda.

(2) Obseg varstva pred škodljivim delovanjem voda in potrebni ukrepi se določijo v načrtih upravljanja z vodami.

(3) Pri določitvi obsega varstva iz prejšnjega odstavka se upoštevajo zlasti:

1. velikost naselja, pomen infrastrukture ali zemljišča,
2. naravne in socialne razmere, na območju, ki ga je treba varovati,
3. potrebni ukrepi za varstvo pred škodljivim delovanjem voda, vključno z oceno njihove izvedljivosti, višino stroškov ter posledicami za naravno ravnovesje,
4. občutljivost vodnega telesa zaradi možnosti nenadnega onesaženja.

(4) Varstvo pred škodljivim delovanjem voda, ki presega obseg varstva iz drugega odstavka tega člena, lahko zagotavlja lokalna skupnost sama ali skupaj z drugimi pravnimi ali fizičnimi osebami, ob soglasju ministrstva.

(5) Ministrstvo lahko soglasje iz prejšnjega odstavka odreče, če bi poseg, ki je potreben za povečanje varstva, bistveno ogrozil vodni režim ali naravno ravnovesje vodnih ali obvodnih ekosistemov ali ogrozil varstvo pred škodljivim delovanjem voda dolvodno.

(6) Če se varstvo iz tretjega odstavka tega člena zagotavlja tako, da se povečajo objekti vodne infrastrukture iz prvega odstavka tega člena, je lastnik vodne infrastrukture lahko samo država, razmerja med državo in drugimi osebami glede upravljanja, obratovanja in vzdrževanja vodne infrastrukture pa se uredijo s pogodbo, pri čemer se upošteva delež vloženih sredstev.

92. člen

(varstvo pred padavinskimi vodami)

(1) Lokalna skupnost skrbi za varstvo pred škodljivim delovanjem padavinskih voda v ureditvenih območjih naselij.

(2) Varstvo pred škodljivim delovanjem padavinskih voda obsega zlasti ukrepe za zmanjševanje odtoka padavinskih voda z urbanih površin in ukrepe za omejevanje izlita komunalnih in padavinskih voda.

(3) Podrobnejše ukrepe in način varstva iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

93. člen

(obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture)

(1) Obratovanje, vzdrževanje in spremljanje stanja vodne infrastrukture, namenjene varstvu pred škodljivim delovanjem voda, je obvezna državna ali lokalna gospodarska javna služba.

(2) Minister podrobneje predpiše vrste in obseg nalog, ki se izvajajo v okviru javne službe iz prejšnjega odstavka.

94. člen

(spremljanje stanja)

(1) Država zagotavlja neposredno, v skladu s predpisi na področju varstva okolja, opravljanje dejavnosti monitoriranja naravnih in drugih pojavov, ki v zvezi z varstvom pred škodljivim delovanjem voda obsega zlasti:

1. spremljanje in napovedovanje izrednih hidroloških stanj in drugih naravnih pojavov, kot so poplave, pojavi hudournih voda, erozije, zemeljski ali hribinski in snežni plazji ter led,

2. spremljanje stanja visokih pregrad na podlagi podatkov obratovalnega monitoringa vodnih objektov ali naprav iz 44. člena tega zakona.

(2) Podatki monitoringa iz prejšnjega odstavka so tudi del sistema opazovanja, obveščanja in alarmiranja skladno s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

4.2.4. Naloge države v primeru povečane stopnje ogroženosti

95. člen

(naloge države v zvezi z izrednimi ukrepi)

(1) V času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda država kot obvezno gospodarsko javno službo zagotavlja izvedbo izrednih ukrepov.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka so zlasti:

1. ukrepi na vodnih, priobalnih in drugih zemljiščih ter vodni infrastrukturi, s katerimi se prepreči povečanje posledic škodljivega delovanja voda,

2. celodnevna dežurna služba pri izvajalcu javne službe iz 93. člena tega zakona,

3. povečan nadzor nad vodno infrastrukturo in na vodovarstvenih območjih,

4. odstranjevanje plavja in omogočanja pretočnosti struge tekočih voda,

5. izvajanje začasnih ukrepov (postavitve obrambnih nasipov, nasutij, prebojev),

6. spremljanja nenadnega onesnaževanja voda.

(3) Pri izvedbi izrednih ukrepov zaradi varstva pred škodljivim delovanjem voda je treba upoštevati največjo možno mero zavarovanja vodnih objektov in naprav pred trajnimi poškodbami, razen če to zaradi zagotovitve varstva pred škodljivim delovanjem voda ni mogoče, in v največji možni meri ohraniti značilnosti vodnih in obvodnih ekosistemov ter naravnih vrednot.

(4) Minister predpiše pogoje za nastanek in prenehanje povečane stopnje ogroženosti in način njune objave ter podrobnejše ukrepe iz drugega odstavka tega člena, način njihovega izvajanja in delovanja javne službe.

4.2.5. Naloge države v zvezi z intervencijo v primeru naravne nesreče zaradi škodljivega delovanja voda

96. člen

(intervencija v primeru škodljivega delovanja voda)

(1) Pri izvedbi interventnih ukrepov ob naravni nesreči zaradi škodljivega delovanja voda ali izrednem onesnaženju morajo pristojne službe in organi ravnati tako, da čim manj ogrožajo kakovost vode in poškodujejo vodna in priobalna zemljišča, vodno in drugo infrastrukturo, druge vodne objekte in naprave ter v največji možni meri ohranjajo hidromorfološke razmere vodnih in priobalnih zemljišč.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, z navodilom podrobneje določi ukrepe, način njihove izvedbe in delovanja javne službe v primerih iz prejšnjega odstavka.

4.2.6. Naloge države v zvezi s sanacijo posledic škodljivega delovanja voda

97. člen

(sanacija posledic škodljivega delovanja voda)

(1) Sanacija posledic škodljivega delovanja voda na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču ali na zemljišču na ogroženem območju, vodni infrastrukturi in vodnih objektih ali napravah ali na vodnemu telesu se izvaja na podlagi programa sanacije.

(2) Če so posledice škodljivega delovanja voda nastale na vodnem, priobalnem ali drugem zemljišču ali na vodni infrastrukturi ali drugemu vodnemu objektu in napravi, ki je v lasti države, zagotovi sredstva za njihovo sanacijo država.

(3) Če so posledice škodljivega delovanja voda nastale na vodnem objektu in napravi, namenjeni posebni rabi vodnega ali morskega dobra, ki ni v lasti države, in je njena sanacija določena v programu sanacije iz prvega odstavka tega člena, je njeno sanacijo dolžan zagotoviti lastnik ali upravljaavec.

(4) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne zagotovi sanacije skladno s prejšnjim odstavkom, jo zagotovi ministrstvo na njen račun.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov nosi stroške sanacije zaradi posledic izrednega onesnaženja voda povzročitelj, skladno z zakonom.

(6) Program sanacije pripravi ministrstvo, pri čemer upošteva načrte upravljanja z vodami, sprejme pa ga vlada najkasneje v roku šestih mesecev od dne, ko je komisija za ocenjevanje škode ocenila škodo in pripravila predlog za odpravo posledic škodljivega delovanja voda, skladno s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

4.3. Vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč

98. člen

(vzdrževanje)

(1) Država kot obvezno gospodarsko javno službo zagotavlja vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč.

(2) Naloge javne službe iz prejšnjega odstavka so zlasti:

1. utrjevanje bregov in dna površinskih voda ter morske obale,

2. skrb za pretočnost struge tekočih voda in odstranjevanje prekomerno odloženih naplavin,

3. košnja in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih,

4. odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi iz površinskih voda in z vodnih ter priobalnih zemljišč,

5. čiščenje gladine površinskih voda in preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč.

(3) Minister podrobneje predpiše vrste in obseg nalog, ki se izvajajo v okviru javne službe iz prejšnjega odstavka.

99. člen

(dolžnost lokalne skupnosti)

(1) Izvajalec javne službe iz prejšnjega člena prepusti zbrano plavje, odpadke in druge opuščene ali odvržene predmete in snovi iz 4. točke drugega odstavka prejšnjega člena izvajalcu javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki z območja lokalne skupnosti, kjer so plavje, odpadki in drugi opuščeni ali odvrženi predmeti in snovi zbrane, ta pa jih mora prevzeti in odložiti na predpisan način.

(2) Stroške prevzema in odlaganja plavja, odpadkov in drugih predmetov ali snovi iz prejšnjega člena nosi ministrstvo.

(3) Na vodni infrastrukturi, ki je skladno z določbo 47. člena tega zakona namenjena tudi splošni rabi za javne površine, kot so zelenice, poti, parki, rekreacijske površine ipd., zagotavlja izvajanje nalog iz 4. točke drugega odstavka prejšnjega člena lokalna skupnost.

100. člen

(dolžnosti lastnika zemljišča)

(1) Ne glede na določbe 98. člena tega zakona lastnik ali drug posestnik vodnega ali priobalnega zemljišča zagotavlja košnjo in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi z vodnih in priobalnih zemljišč ob vodah 2. reda.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka na vodnih in priobalnih zemljiščih ne sme odlagati materialov in snovi, o odlaganju tretjih oseb pa mora obvestiti pristojnega inšpektorja.

101. člen

(dolžnosti imetnika vodne pravice)

(1) Ne glede na določbe 98. člena tega zakona zagotavlja košnjo in odstranjevanje prekomerne zarasti na bregovih, odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi iz površinskih voda na območju izvajanja vodne pravice njen imetnik, skladno z aktom o pridobitvi vodne pravice.

(2) Imetnik vodne pravice prepusti zbrano plavje, odpadke in druge opuščene ali odvržene predmete in snovi izvajalcu javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki z območja lokalne skupnosti, kjer so plavje, odpadki in drugi opuščeni ali odvrženi predmeti in snovi zbrane, ta pa jih mora prevzeti in odložiti na predpisan način in na stroške imetnika vodne pravice.

(3) V primeru, da imetnik vodne pravice ne zagotovi izvedbe nalog iz prvega odstavka tega člena, jih opravi izvajalec javne službe iz 98. člena tega zakona na njegov račun.

4.4. *Izboljšanje hidromorfološkega stanja površinskih voda*

102. člen

(izboljšanje hidromorfološkega stanja površinskih voda)

(1) Zaradi izboljšanja porušenega naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov površinskih voda ali

slabega stanja voda, predvsem na umetnih in močno spremenjenih vodnih telesih, država zagotavlja tudi izvajanje ukrepov za izboljšanje dinamike naravnih procesov voda.

(2) Ukrepi izboljšanja hidromorfološkega stanja obsegajo obnovo in ponovno vzpostavitev strukture in oblike vodnega telesa, ki vplivajo na samodejno izboljšanje njihovega kemijskega in ekološkega stanja.

(3) Vodno telo, na katerem je treba izvesti ukrepe iz prvega odstavka tega člena, se določi s programom ukrepov iz 57. člena tega zakona in prikaže v načrtu upravljanja voda.

4.5. *Omejitve lastninske pravice in odškodnina*

103. člen

(omejitve, povezane z izvajanjem javnih služb)

(1) Lastnik ali posestnik vodnega ali priobalnega ali drugega zemljišča na ogroženem območju mora dovoliti dostop in začasno uporabo teh zemljišč za izvajanje javne službe iz 93., 94., 95. in 98. člena tega zakona.

(2) Izvajalec javne službe mora pri izvajanju dejavnosti iz prejšnjega odstavka v čim manjši meri vplivati na stanje zemljišč iz prejšnjega odstavka, po opravljenih delih ali prenehanju ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda pa odpraviti škodo, povzročeno z izvedenimi deli ali ukrepi.

(3) Lastnik ali posestnik iz prvega odstavka tega člena ima zaradi omejitev iz 93., 94., 95. in 98. člena tega zakona pravico do odškodnine za tisto navadno škodo, ki je izvajalcu javne službe ni uspelo odpraviti v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

104. člen

(druge omejitve)

Lastnik ali drug posestnik zemljišča, ki se nahaja na ogroženih območjih, zaradi omejitev ali prepovedi iz 84. do 89. člena tega zakona, nima pravice do odškodnine.

5. *Raba vodnega ali morskega dobra, podzemnih voda in naplavin*

5.1. *Splošna raba vodnega ali morskega dobra*

105. člen

(splošna raba)

(1) Vsakdo lahko rabi vodno ali morsko dobro pod pogoji, ki jih določa ta zakon, če se s takšno rabo le neznatno vpliva na količino in kakovost voda oziroma splošno stanje voda in če s tem ne omejuje ali onemogoča enakih pravic drugih in izvajanje vodnih pravic.

(2) Splošna raba obsega zlasti rabo vodnega ali morskega dobra za pitje, kopanje, potapljanje, drsanje ali druge osebne potrebe, če takšna raba ne zahteva uporabe posebnih naprav (vodne črpalke, natege in podobno) ali zgraditve objekta in naprave, za katero je treba pridobiti dovoljenje, skladno s predpisi na področju urejanja prostora in graditve objektov.

(3) V okviru splošne rabe je dovoljeno uporabljati vodo za gašenje požarov ter druge naloge zaščite in reševanja tudi z uporabo posebnih naprav, če za njih ni treba pridobiti dovoljenja, skladno s predpisi na področju urejanja prostora in graditve objektov.

106. člen

(splošna raba zemljišč presihajočih jezer)

Lastnik zemljišča presihajočega jezera mora dopustiti njegovo splošno rabo skladno z določbami prejšnjega člena v času, ko je prekrito z vodo.

107. člen

(splošna raba voda za plovbo)

(1) V okviru splošne rabe lahko vsakdo rabi vodno ali morsko dobro za plovbo pod pogoji, ki jih določajo ta ali drugi zakoni.

(2) Vlada lahko določi način in pogoje rabe vodnega ali morskega dobra za plovbo, pri čemer upošteva stanje voda, varstvo vodnih in obvodnih ekosistemov, varstvo pred škodljivim delovanjem voda in varstvo vodnih pravic.

(3) Plovbni režim na plovbnem območju ali plovni poti, določeni po predpisih o plovbi, mora vsebovati pogoje iz prejšnjega odstavka.

5.2. Posebna raba voda

5.2.1. Skupne določbe

108. člen

(posebna raba)

(1) Za vsako rabo vodnega ali morskega dobra, ki pre-sega meje splošne rabe, za rabo naplavin ali podzemnih voda, je treba pridobiti vodno pravico na podlagi vodnega dovoljenja ali koncesije v skladu z določbami tega zakona (v nadaljnjem besedilu: posebna raba voda).

(2) Raba voda za oskrbo s pitno vodo ima prednost pred rabo voda za druge namene.

(3) Vlada lahko podrobneje predpiše načine in pogoje posameznih vrst posebne rabe voda.

109. člen

(določitev pogojev posebne rabe v načrtu upravljanja voda)

Z načrtom upravljanja voda se posebna raba lahko prepove, omeji ali se zanjo določijo posebni pogoji, če bi lahko:

1. ogrožala zdravje ljudi,
2. ogrožala naravno ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov,
3. omejevala urejanje voda ali bi bila v nasprotju s predvidenimi ukrepi urejanja voda,
4. znatno ovirala splošno rabo ali oskrbo s pitno vodo,
5. škodljivo vplivala ali ogrožala območja, varovana po predpisih o ohranjanju narave ali kulturno dediščino.

110. člen

(naložitev obveznosti)

(1) Z vodnim dovoljenjem ali v koncesijskem aktu se lahko določi, da mora imetnik vodne pravice pri načrtovanju, gradnji in obratovanju objekta, namenjenega za njeno izvajanje, omogočiti tudi uporabo tega objekta za varstvo pred škodljivim delovanjem voda.

(2) Z aktom iz prejšnjega odstavka se lahko določi, da mora imetnik vodne pravice omogočiti uporabo vodnega objekta tudi za splošno rabo ali oskrbo s pitno vodo, če to bistveno ne poslabša pogojev izvajanja njegove vodne pravice.

111. člen

(začasna omejitev in ustavitev izvajanja vodne pravice)

(1) Zaradi zagotavljanja vodnih količin, kakovosti voda in ohranjanja naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov v primeru naravnega pojava, ki povzroči začasno pomanjkanje vode ali zmanjšanje varnosti pred škodljivim delovanjem voda, lahko minister imetnikom vodnih pravic z odredbo na določenem območju začasno omeji ali začasno ustavi izvajanje vodnih pravic.

(2) Poleg omejitev iz prejšnjega odstavka lahko minister na določenem območju začasno omeji ali začasno ustavi izvajanje vodnih pravic tudi, če pride do ekološke nesreče, večje poškodbe na vodni infrastrukturi in je potrebna njena rekonstrukcija ali drugih dogodkov, ki povzročijo pomanjkanje vode ali zmanjšanje varnosti pred škodljivim delovanjem voda.

(3) Pri omejitvah ali ustavitvah rabe voda iz prejšnjih odstavkov je treba najprej zagotoviti pitno vodo in vodo za varstvo pred požarom.

(4) Zaradi začasne omejitve ali začasne ustavitve izvajanja vodne pravice iz prvega in drugega odstavka tega člena imetnik vodne pravice nima pravice do odškodnine.

(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko imetnik vodne pravice zahteva povračilo škode, ki jo je utrpel zaradi začasne omejitve ali začasne ustavitve izvajanja vodne pravice neposredno od osebe, ki je povzročila ekološko nesrečo, poškodbo vodne infrastrukture ali drugega dogodka iz drugega odstavka tega člena.

112. člen

(prilagoditev vodne pravice)

(1) Če ministrstvo na podlagi monitoringa količinskega in kakovostnega stanja voda ugotovi, da je prišlo do sprememb v vodnem režimu, ki bi lahko povzročile trajno pomanjkanje vode, poslabšanje kakovosti voda ali ogrozile naravno ravnovesje vodnih in obvodnih ekosistemov ali naravnih vrednot, imetniku vodne pravice določi obveznost, da s tehničnimi ali drugimi ukrepi v določenem obdobju prilagodi izvajanje vodne pravice novim razmeram.

(2) Če imetnik vodne pravice ne izvede prilagoditve na način in v roku na podlagi prejšnjega odstavka, se mu vodna pravica pred njenim iztekom delno ali v celoti odvzame.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se ne nanašajo na imetnika vodne pravice za oskrbo prebivalstva s pitno vodo.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko vodna pravica delno ali v celoti odvzame, če je zaradi trajnega pomanjkanja vode ogrožena oskrba prebivalstva s pitno vodo.

(5) O odvzemu odloči organ, ki je izdal akt o vodni pravici.

(6) Zaradi prilagoditve ali odvzema vodne pravice iz prvega in drugega odstavka tega člena imetnik vodne pravice nima pravice do odškodnine.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko imetnik vodne pravice zahteva odškodnino za povzročeno škodo, ki jo je utrpel zaradi prilagoditve ali odvzema vodne pravice, če je prišlo do spremembe iz prvega odstavka tega člena zaradi ravnanja druge osebe, neposredno od te osebe, v primerih iz četrtega odstavka tega člena pa od države.

113. člen

(načelo sorazmernosti)

V primerih iz 111. in 112. člena tega zakona se sme v javnem interesu omejiti ali odvzeti vodno pravico le na način in v obsegu, ki v najmanjši možni meri prizadene imetnika vodne pravice in je še dosežen cilj omejevanja ali odvzema.

5.2.2. Posebne določbe

114. člen

(naloge države v zvezi z raziskovanjem izvirov in zalog pitne vode)

(1) Država zagotavlja raziskave izvirov in zalog pitne vode.

(2) Program raziskav izvirov in zalog pitne vode se opredeli z nacionalnim programom upravljanja voda, po-

drobneje pa določi v programu ukrepov iz 57. člena tega zakona.

(3) Raziskave izvirov in zalog pitne vode lahko zagotavlja tudi lokalna skupnost, skladno z določbami tega zakona.

115. člen

(raziskave podzemnih voda)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki namerava raziskovati podzemne vode, mora izpolnjevati predpisane pogoje in pred izvedbo del, povezanih z raziskovanjem podzemnih voda, pridobiti dovoljenje za raziskave.

(2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na vodno dovoljenje.

(3) V dovoljenju se določijo pogoji, pod katerimi se sme izvesti raziskava podzemnih voda.

(4) Vodo, ki jo oseba iz prvega odstavka tega člena načrpa, lahko uporablja samo za raziskave.

(5) Vse pridobljene podatke mora oseba iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po zaključku raziskave podzemnih voda brezplačno predati ministrstvu.

(6) Vlada predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba iz prvega odstavka tega člena ter vrste podatkov iz prejšnjega odstavka.

116. člen

(izvajanje rudarskih del)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki pri izvajanju rudarskih del naleti na podzemne vode, je dolžna takoj, najkasneje pa v roku treh dni od odkritja, o tem obvestiti ministrstvo.

(2) Pravna ali fizična oseba iz prejšnjega odstavka je dolžna dopustiti izvedbo analiz, potrebnih za ugotovitev položaja, količine in kakovosti vode ter zagotoviti vse potrebne ukrepe zavarovanja odkritih vodnih virov.

(3) Če so podzemne vode iz prvega odstavka tega člena pomembne za oskrbo s pitno vodo, mora lokalna skupnost zemljišče, ki je potrebno za črpanje vode, odkupiti ali predlagati njegovo razlastitev po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(4) Če bi raba podzemnih voda za oskrbo s pitno vodo iz prejšnjega odstavka bistveno vplivala na način in obseg izvajanja rudarske pravice, ima njen imetnik pravico do odškodnine, ki se določi ob smiselni uporabi predpisov o razlastitvi.

(5) Če ne gre za primere iz tretjega odstavka tega člena, mora pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka tega člena ali lastnik zemljišča dopustiti ministrstvu dela, ki so potrebna za evidentiranje vodnega vira.

(6) Obstoj vodnega vira iz prejšnjih odstavkov se evidentira v vodnem katastru.

117. člen

(lastna oskrba s pitno vodo)

(1) Za oskrbo lastnega gospodinjstva s pitno vodo na območju, kjer ni zagotovljeno izvajanje lokalne javne službe oskrbe s pitno vodo, je treba pridobiti vodno pravico.

(2) Lastnik ali drug posestnik zemljišča, na katerem se nahaja voda, mora dopustiti rabo vode, ki se nahaja na njegovem zemljišču, za oskrbo s pitno vodo tudi drugi osebi z območja iz prejšnjega odstavka, če to omogoča izdatnost vodnega vira.

(3) Če je za rabo vode iz prejšnjega odstavka treba zgraditi cevovod ali drugo z njim povezano napravo na zemljišču osebe, na katerem se nahaja vodni vir, lahko druga oseba iz prejšnjega odstavka zahteva ustanovitev služnosti dovajanja vode v korist svojega zemljišča.

118. člen

(raba vode iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo)

Pravna ali fizična oseba, ki pri opravljanju svoje dejavnosti potrebuje vodo kot prevladujočo sestavino za opravljanje svoje dejavnosti, jo lahko odvzema iz objektov in naprav, namenjenih oskrbi s pitno vodo, le v primeru, če bi bil njen odvzem iz drugih vodnih virov, ki niso primerni za oskrbo s pitno vodo, povezan z nesorazmerno visokimi stroški, pa to dopušča izdatnost vodnega vira in zaradi tega ni ogrožena oskrba s pitno vodo.

6. Pridobitev vodne pravice

119. člen

(vodna pravica)

(1) Vodno pravico je mogoče pridobiti na podlagi vodnega dovoljenja ali koncesije v skladu s tem zakonom.

(2) Imetnik vodne pravice, ki se nanaša na odvzemanje vode za proizvodnjo pijač, postane lastnik tiste odvzete količine vode, ki je določena v aktu, na podlagi katerega si je to pravico pravnomočno pridobil.

120. člen

(zemljišče, potrebno za izvajanje vodne pravice)

(1) Če je za izvajanje vodne pravice potrebno tudi vodno, priobalno ali drugo zemljišče, mora imetnik vodne pravice, ki sam ni lastnik tega zemljišča, pridobiti to zemljišče s pravnim poslom ali pridobiti soglasje lastnika tega zemljišča za omejitev njegove lastninske pravice.

(2) Če lastnik zemljišča iz prejšnjega odstavka pisno zavrne ponudbo imetnika vodne pravice za sklenitev pravnega posla ali sporazumno omejitev lastninske pravice na njegovem zemljišču, ali nanjo v 30 dneh od prejema ne odgovori, lahko imetnik vodne pravice pošlje ministrstvu pobudo za omejitev ali odvzem lastninske pravice po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(3) Omejitev ali odvzem lastninske pravice se izvede v korist države, če je izkazana javna korist po tem zakonu.

(4) Javna korist iz prejšnjega odstavka je izkazana, če je nameravana raba vode strateškega pomena za državo, če gre za oskrbo prebivalstva s pitno vodo ali če je nameravana raba v javno korist po drugem zakonu.

(5) Odločbo o ugotovitvi javne koristi iz prejšnjega odstavka izda ministrstvo.

(6) Odškodnino za omejitev ali odvzem lastninske pravice mora razlaščenca plačati imetnik vodne pravice.

(7) Če je lastnik zemljišča iz prvega odstavka tega člena država, se šteje, da je pravna ali fizična oseba s pridobitvijo vodnega dovoljenja ali koncesije, pridobila tudi soglasje iz prvega odstavka tega člena.

121. člen

(prenos vodne pravice)

(1) Vodno pravico lahko njen imetnik prenese s pravnim poslom na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje pogoje, predpisane za njeno pridobitev, le s soglasjem organa, ki mu je podelil vodno pravico.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka se izda osebi, ki se izkaže, da je s pravnim poslom pridobila v last objekte in naprave, s katerimi se izvršuje vodna pravica, ki je predmet prenosa.

(3) V primeru prenehanja pravne osebe, ki je imetnica vodne pravice, se ta lahko prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, le s soglasjem organa, ki ji je podelil vodno pravico.

(4) Vodna pravica se lahko prenese tudi z dedovanjem.

(5) Dedič lahko izvaja vodno pravico iz prejšnjega odstavka, če izpolnjuje pogoje, predpisane za njeno pridobitev.

122. člen

(objekti in naprave)

(1) Po prenehanju vodne pravice mora njen dosedanji imetnik objekt ali napravo, ki jo je zgradil zaradi posebne rabe vodnega ali morskega dobra na vodnem ali priobalnem zemljišču, na svoje stroške odstraniti.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka ne odstrani objekta ali naprave v dveh letih od prenehanja vodne pravice, zagotovi njegovo odstranitev država na račun te osebe.

(3) Če je objekt ali napravo iz prvega odstavka tega člena po prenehanju vodne pravice mogoče nameniti za varstvo kakovosti voda, urejanje voda ali ohranjanje naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov ter naravnih vrednot, preide skupaj z zemljiščem, na katerem stoji, v last države, dosedanji imetnik vodne pravice pa ima pravico do odškodnine po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(4) O odstranitvi ali prenosu objekta ali naprave in zemljišča v last države odloči ministrstvo po uradni dolžnosti.

123. člen

(plačilo za vodno pravico)

(1) Vodno dovoljenje ali koncesijo se podeli proti plačilu (v nadaljnjem besedilu: plačilo za vodno pravico).

(2) Pri določitvi plačila za vodno pravico se upoštevajo naslednji kriteriji:

1. razpoložljivost vode,
2. namen, vrsta in obseg posebne rabe voda,
3. višina sredstev za gradnjo potrebnih vodnih objektov in naprav,
4. ekonomske ugodnosti, ki jih bo imetnik vodne pravice dosegel s posebno rabo voda,
5. čas trajanja posebne rabe voda.

(3) Obveznost plačila za vodno pravico nastopi z dnem začetka izvajanja vodne pravice, njen imetnik pa ga mora plačati na način in v roku, ki ga določi organ, ki jo je podelil.

(4) Vlada predpiše podrobnejše kriterije za določitev roka, načina in višine plačila vodne pravice za primere, ko je vodna pravica pridobljena na podlagi vodnega dovoljenja.

124. člen

(vodno povračilo)

(1) Imetnik vodne pravice je za rabo vode, naplavin ali vodnih zemljišč v lasti države dolžan plačevati tudi vodno povračilo, sorazmerno obsegu vodne pravice.

(2) Vodno povračilo se plača ob upoštevanju načela povrnitve stroškov, ki vključuje:

1. stroške izvajanja javnih služb po tem zakonu,
2. stroške investicij in vzdrževanja vodne infrastrukture,
3. stroške odškodnin po tem zakonu.

(3) Če je za izvajanje vodne pravice potreben poseg v prostor, nastopi obveznost plačila vodnega povračila z dnem izdaje uporabnega dovoljenja, v drugih primerih pa z dnem dokončnosti vodnega dovoljenja ali sklenitve koncesijske pogodbe.

(4) V primeru iz 118. člena tega zakona izvajalec javne službe oskrbe s pitno vodo ne plača vodnega povračila za vodo, ki jo iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo odvzema oseba iz 118. člena tega zakona.

(5) Vlada predpiše način določanja višine vodnega povračila, način njegovega obračunavanja, odmere ter plačevanja in merila za njegovo znižanje ter oprostitev, pri čemer

upoštevata ekonomsko vrednotenje iz 1.7. točke drugega odstavka 55. člena tega zakona, poleg tega pa tudi socialne, gospodarske in geografske značilnosti območja, na katerem se izvaja vodna pravica.

6.1. Vodno dovoljenje

125. člen

(vodno dovoljenje)

(1) Vodno dovoljenje je treba pridobiti za neposredno rabo vode za:

1. lastno oskrbo s pitno vodo ali oskrbo s pitno vodo, ki se izvaja kot gospodarska javna služba,
2. tehnološke namene,
3. dejavnost kopališč in naravnih zdravilišč po predpisih o zdravstveni dejavnosti,
4. pridobivanje toplote,
5. namakanje kmetijskega zemljišča ali drugih površin,
6. proizvodnjo električne energije v hidroelektrarni, če ni neposredno priključena na javno električno omrežje,
7. pogon vodnega mlina, žage ali podobne naprave,
8. vzrejo vodnih organizmov za repopulacijo ali lastno porabo,

9. pristanišče, če je investitor oseba javnega prava,
10. zasneževanje smučišča,
11. postavitve plavajoče naprave po predpisih o pomorstvu in varnosti plovbe po celinskih vodah,
12. drugo rabo, ki presega splošno rabo po tem zakonu, pa zanj ni treba pridobiti koncesije.

(2) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka je treba pridobiti vodno dovoljenje tudi za rabo vode iz 118. člena tega zakona.

(3) Imetnik vodne pravice iz 3. točke prvega odstavka tega člena sme zaračunavati in pobirati vstopnino za kopanje samo v primeru, če je za njeno izvajanje zgradil objekt.

(4) Za odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v vode je treba pridobiti dovoljenje po predpisih s področja varstva okolja.

(5) Če je za rabo iz prvega odstavka tega člena treba pridobiti dovoljenje za poseg v prostor skladno s predpisi na področju urejanja prostora in graditve objektov, je podlaga za izdajo vodnega dovoljenja tudi prostorski akt države ali lokalne skupnosti.

(6) Vodno dovoljenje je treba pridobiti pred pridobitvijo dovoljenja za poseg v prostor, skladno s predpisi s področja urejanja prostora in graditve objektov.

126. člen

(vloga za pridobitev vodnega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev vodnega dovoljenja mora poleg podatkov o prosilcu vsebovati zlasti:

1. podatke o vodi, ki jo namerava prosilec rabiti,
2. podatke o nameravani rabi,
3. druge podatke za izdajo dovoljenja.

(2) Minister podrobneje predpiše vsebino vloge za pridobitev vodnega dovoljenja.

127. člen

(izdaja in podaljšanje vodnega dovoljenja)

(1) Vodno dovoljenje izda ministrstvo, če:

1. je nameravana raba skladna z načrti upravljanja z vodami,
2. nameravana raba ne zmanjšuje, omejuje ali onemogoča izvajanja obstoječih vodnih pravic drugih upravičenцев.

(2) V primeru, da je za pridobitev vodnega dovoljenja vloženih več vlog, ki se nanašajo na isto vodno telo, ministrstvo pri izdaji vodnega dovoljenja upošteva skladnost nameravane rabe s cilji upravljanja voda, razpoložljivost vodnega telesa, prednostno rabo za oskrbo s pitno vodo in namero osebe, da bo izpolnjevala strožje ukrepe varstva in rabe voda.

(3) Vodno dovoljenje se izda za določen čas, vendar največ za 30 let.

(4) Vodno dovoljenje se na vlogo imetnika lahko podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku dovoljenja predpisani za njegovo pridobitev.

(5) Za podaljšanje vodnega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe od 129. do 131. člena tega zakona.

128. člen

(vsebina vodnega dovoljenja)

Vodno dovoljenje mora vsebovati zlasti:

1. podatke o imetniku vodne pravice,
2. natančen opis vrste, obsega in namena vodne pravice,
3. opis vodnega vira in mesta izvajanja vodne pravice, predvsem mesto odvzema in vračanja vode,
4. čas trajanja,
5. način rabe in pogoje, ki jih mora upoštevati imetnik vodne pravice pri njenem izvajanju,
6. določitev plačila za vodno pravico,
7. ukrepe, ki jih je dolžan izvršiti imetnik vodne pravice, po njenem prenehanju,
8. druge obveznosti, ki jih mora izpolnjevati imetnik vodne pravice, skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

129. člen

(sprememba vodnega dovoljenja)

(1) Vodno dovoljenje se lahko spremeni na predlog njegovega imetnika ali po uradni dolžnosti.

(2) Ministrstvo vodno dovoljenje po uradni dolžnosti spremeni:

1. če se spremenijo predpisani pogoji rabe vode,
2. v primerih iz 112. člena tega zakona,
3. če to zahteva varstvo voda ali varstvo pred škodljivim delovanjem voda v javno korist,
4. če je to potrebno zaradi oskrbe prebivalstva s pitno vodo.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka ministrstvo izda odločbo o spremembi vodnega dovoljenja, skladno z določbami 127. člena tega zakona, v kateri določi tudi obseg in rok prilagoditve, lahko pa tudi izjemoma podaljša izvajanje vodne pravice, če bi stroški prilagoditve nesorazmerno presegli koristi, ki jih ima imetnik vodnega dovoljenja.

(4) V primerih iz drugega odstavka tega člena, razen 2. točke, in v primerih iz prejšnjega odstavka, ima imetnik vodnega dovoljenja pravico do odškodnine ob smiselni uporabi predpisov, ki urejajo razlastitev.

(5) V primeru iz 2. točke drugega odstavka tega člena se glede pravnih posledic spremembe vodnega dovoljenja uporabljajo določbe šestega in sedmega odstavka 112. člena tega zakona.

130. člen

(začetek postopka za spremembo vodnega dovoljenja)

(1) Predlogu imetnika vodnega dovoljenja za njegovo spremembo mora biti poleg ostalih sestavin, ki so zahtevane za vlogo za izdajo vodnega dovoljenja, priloženo tudi veljavno vodno dovoljenje, ki naj bi se spremenilo, ter predlog, v katerem delu naj se stvar reši drugače.

(2) Kadar se postopek za spremembo dovoljenja začne po uradni dolžnosti, je ministrstvo dolžno o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika vodnega dovoljenja.

131. člen

(postopek spremembe vodnega dovoljenja)

(1) Glede postopka za spremembo vodnega dovoljenja se uporabljajo določbe, ki veljajo za njegovo izdajo.

(2) V izreku spremenjenega vodnega dovoljenja se določi, katero dovoljenje se razveljavi ter ali se razveljavi deloma ali v celoti.

132. člen

(odvzem vodnega dovoljenja)

Ministrstvo odvzame vodno dovoljenje po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. gre za primere iz prvega odstavka 112. člena tega zakona,
2. imetnik ni plačal za vodno pravico v višini in roku, ki mu ga je določil pristojni organ na podlagi 123. člena tega zakona,
3. je bil imetnik vodne pravice v zvezi z njenim izvajanjem pravnomočno obsojen zaradi storitve kaznivenga dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine,
4. je več kot dvakrat bistveno kršil akte, ki se nanašajo na namen, obseg ali pogoje rabe vode in jih je pri izvajanju vodne pravice dolžan upoštevati, pa je bilo to ugotovljeno z dokončno odločbo pristojnega inšpektorja.

133. člen

(postopek za odvzem vodnega dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Kadar se začne postopek za odvzem vodnega dovoljenja, je ministrstvo dolžno o tem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti imetnika dovoljenja.

(2) V primerih kršitve z zakonom določenih obveznosti, za katere je določeno, da se dovoljenje odvzame po uradni dolžnosti, je ministrstvo pred izdajo odločbe dolžno pisno opozoriti imetnika dovoljenja, naj preneha z ugotovljenimi kršitvami in mu določi rok, v katerem mora kršitve odpraviti. Če tudi po preteku roka imetnik dovoljenja ne preneha s kršitvami, ministrstvo dovoljenje odvzame.

(3) V primerih kršitev svojih obveznosti iz prejšnjega odstavka je imetnik dovoljenja odškodninsko odgovoren.

134. člen

(posledice odvzema)

(1) Odvzem vodnega dovoljenja učinkuje od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bilo dovoljenje odvzeto.

(2) Fizična ali pravna oseba, ki ji je bila izdana odločba o odvzemu vodnega dovoljenja, ga ne more ponovno pridobiti v obdobju šestih let po pravnomočnosti odločbe.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka zaradi odvzema vodnega dovoljenja ni upravičena do odškodnine.

135. člen

(prenehanje vodnega dovoljenja)

(1) Vodno dovoljenje preneha:

1. če imetnik ni začel z rabo vode v roku, določenem v dovoljenju, ali v roku dveh let od njegove dokončnosti ni pridobil dovoljenja za poseg v prostor in graditev objektov,
2. ko izteče rok, za katerega je bilo vodno dovoljenje izdano, če se ne podaljša,
3. zaradi stečaja ali likvidacije pravne osebe, če se ne prenese na drugo pravno osebo,

4. če se imetnik odpove pridobljeni vodni pravici,
 5. v primeru odvzema.
- (2) V primerih iz 1. in 4. točke prejšnjega odstavka izda ministrstvo odločbo, s katero ugotovi prenehanje vodnega dovoljenja.

6.2. Koncesija

136. člen (koncesija)

- (1) Koncesijo je treba pridobiti za rabo vode za:
1. proizvodnjo pijač,
 2. potrebe kopališč in podobno, če se rabi mineralna, termalna ali termomineralna voda,
 3. proizvodnjo električne energije v hidroelektrarni, če je priključena na javno električno omrežje,
 4. pristanišče, če je investitor oseba zasebnega prava,
 5. odvzem naplavin, razen če gre za izvajanje javne službe po tem zakonu,
 6. vzrejo vodnih organizmov za trg.
- (2) Koncesijo lahko pridobi fizična ali pravna oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje.
- (3) Koncesija se podeljuje za določen čas, vendar ne več kot za 50 let.
- (4) Koncesija se lahko na vlogo imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku koncesije predpisani za njeno pridobitev.
- (5) Koncesijo v imenu koncedenta podeljuje vlada, skladno z določbami tega zakona.

137. člen (koncesijski akt)

- (1) Koncesijski akt se lahko izda na podlagi določb zakona, ki ureja koncesijo na naravnih dobrinah, če iz načrta upravljanja z vodami izhaja, da količina in kakovost vodnega ali morskega dobra ali naplavin dovoljujeta nameravano rabo, ta pa je skladna z načelom trajnostne rabe voda.
- (2) Koncesijski akt se izda skladno s pogoji, ki jih določa načrt upravljanja z vodami.
- (3) Če je za rabo iz prvega odstavka prejšnjega člena treba pridobiti dovoljenje za poseg v prostor skladno s predpisi s področja urejanja prostora in graditve objektov, je podlaga za izdajo koncesijskega akta tudi prostorski akt države ali lokalne skupnosti.
- (4) Koncesijski akt lahko vsebuje določbo, da ima pri podelitvi koncesije prednost oseba, ki ponudi v plačilo višjo koncesijsko dajatev, kot je določena z aktom ali ponudi druge, za koncedenta ugodnejše pogoje.

138. člen (pobuda za izdajo koncesijskega akta)

- (1) Pravna ali fizična oseba lahko pri vladi vloži pobudo za izdajo koncesijskega akta za rabo iz prvega odstavka 136. člena tega zakona.
- (2) Pobuda za izdajo koncesijskega akta mora vsebovati vse elemente, potrebne za določitev vsebine koncesijskega akta, zlasti pa območje koncesije, vrsto, obseg in čas trajanja rabe.
- (3) Vlada v treh mesecih od prejetja pobude obvestiti pobudnika o tem, ali bo začela s postopkom za izdajo koncesijskega akta.

139. člen (postopek podelitve koncesije)

- (1) Koncesija se podeli z odločbo o izboru na podlagi javnega razpisa.

- (2) Za podaljšanje časa trajanja koncesije ali za povečanje njenega obsega se koncesija podeli obstoječemu koncesionarju brez javnega razpisa, če se pogoji koncesije niso spremenili in če koncesionar izpolnjuje predpisane pogoje.

140. člen

(podelitev koncesije brez javnega razpisa)

Pravni ali fizični osebi, ki si je pridobila pravico raziskovati podzemne vode zaradi namenov iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 136. člena tega zakona in namerava vodo izkoriščati, se podeli koncesija brez javnega razpisa, če izpolnjuje v koncesijskem aktu predpisane pogoje.

141. člen

(koncesijska pogodba)

- (1) S koncesijsko pogodbo se pogodbeni stranki podrobneje dogovorita zlasti o:
1. namenu, za katerega se podeljuje koncesija,
 2. posebnih pogojih, ki jih mora upoštevati koncesionar,
 3. pogojih in načinu plačevanja plačila za koncesijo,
 4. načinu razreševanja medsebojnih razmerij v primeru prenehanja koncesije pred potekom časa, za katerega je bila podeljena,
 5. drugih pravicah in obveznostih koncedenta in koncesionarja.
- (2) Pred sklenitvijo koncesijske pogodbe ni mogoče začeti izvajati vodne pravice.
- (3) Če zaradi razlogov na strani koncesionarja ne pride do sklenitve koncesijske pogodbe v roku, ki je določen v odločbi o izboru, koncedent to odločbo odpravi in lahko prične s postopkom ponovne podelitve koncesije.

142. člen

(sprememba koncesije)

- (1) Koncesija se lahko spremeni s spremembo koncesijskega akta ali s spremembo koncesijske pogodbe.
- (2) Koncesijski akt se lahko spremeni:
1. če se spremenijo predpisani pogoji rabe vode ali naplavin,
 2. če to zahteva varstvo voda ali varstvo pred škodljivim delovanjem voda v javno korist.
- (3) V primeru iz prejšnjega odstavka se podaljša čas trajanja koncesije ali zniža plačilo za koncesijo.
- (4) V primeru iz drugega odstavka tega člena koncedent in koncesionar skleneta novo pogodbo, s katero medsebojna razmerja prilagodita spremenjenim pogojem, ki so določeni z novim koncesijskim aktom.
- (5) V primerih iz drugega odstavka tega člena koncesionar nima pravice do odškodnine.

143. člen

(prenehanje koncesije)

Koncesija preneha:

1. zaradi prenehanja dejavnosti fizične osebe in prenehanja pravne osebe, če koncesija ni bila prenesena na drugega koncesionarja,
2. če je bila koncesionarju izdana odločba sodišča ali drugega državnega organa, s katero mu je bilo pravnomočno prepovedano opravljati dejavnost, za katero je bila koncesija podeljena,
3. s prenehanjem koncesijske pogodbe,
4. z odvzgom koncesije.

144. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha s sporazumom pogodbenih strank, z razdrtjem, ali po preteku časa, za katerega je bila sklenjena.

145. člen

(razdrtje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijsko pogodbo lahko koncedent razdre pred potekom časa, za katerega je bila sklenjena, če koncesionar:

1. ne začne ali dokonča del na objektu ali napravi za izvajanje vodne pravice v roku, določenem v koncesijski pogodbi,

2. ne začne izvajati rabe, za katero mu je bila podeljena koncesija, v roku, določenem s koncesijsko pogodbo,

3. preneha kontinuirano opravljati dejavnost, za katero mu je bila podeljena koncesija, po izteku šest mesecev od dneva, ko je bilo ugotovljeno prenehanje opravljanja te dejavnosti,

4. samovoljno izvede spremembe na vodnih objektih in napravah, namenjenih posebni rabi vodnega ali morskega dobra ali naplavin, ki lahko ogrozijo vodni režim ali lahko ogrozijo zakonite pravice drugih oseb, pa v roku, ki mu ga določi pristojni organ, ne vzpostavi prejšnjega stanja,

5. ne plačuje plačila za vodno pravico v rokih, določenih s koncesijsko pogodbo,

6. prenese koncesijo na drugo osebo v nasprotju z zakonom.

(2) Glede prehoda lastninske pravice in vzpostavitve v prejšnje stanje se v primerih prenehanja koncesije, določenih v prejšnjem odstavku, uporabljajo določbe 122. člena tega zakona.

146. člen

(odvzem koncesije)

(1) Koncesija se odvzame, če koncesionar:

1. ni plačal za vodno pravico skladno z določbami 123. člena tega zakona,

2. več kot dvakrat krši predpise, ki se nanašajo na rabo, ki je predmet koncesije in je bilo to ugotovljeno z dokončno odločbo pristojnega inšpektorja, razen za prekrške, za katere je predpisana mandatna kazen,

3. ne odpravi pomanjkljivosti v roku, določenim z odločbo pristojnega inšpektorja, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti,

4. ne ravna skladno s prvim in drugim odstavkom 112. člena tega zakona.

(2) Koncesija se odvzame tudi v primeru, če je bil koncesionar v zvezi z izvajanjem koncesije pravomočno obsojen zaradi storitve kaznivga dejanja zoper okolje, prostor in naravne dobrine.

147. člen

(postopek za odvzem koncesije)

(1) V primerih kršitve z zakonom določenih obveznosti, za katere je določeno, da se koncesija odvzame, mora vlada pred izdajo odločbe pisno opozoriti koncesionarja, naj preneha s kršitvami in mu določi rok, v katerem mora kršitve odpraviti. Če tudi po preteku roka koncesionar ni prenehal s kršitvami, vlada koncesijo odvzame.

(2) Vlada je dolžna o začetku postopka za odvzem in o razlogih za začetek postopka nemudoma obvestiti koncesionarja.

(3) Vlada odvzame koncesijo z odločbo.

148. člen

(posledice odvzema)

(1) Odvzem koncesije učinkuje od dneva pravomočnosti odločbe, s katero je bila koncesija odvzeta.

(2) Fizična ali pravna oseba, ki ji je bila izdana odločba o odvzemu koncesije, je ne more ponovno pridobiti v obdobju šestih let po pravomočnosti odločbe.

(3) Oseba iz prejšnjega odstavka zaradi odvzema koncesije ni upravičena do odškodnine, razen v primerih iz sedmega odstavka 112. člena tega zakona.

149. člen

(uporaba zakona, ki ureja koncesije na naravnih dobrinah)

(1) Za podelitev koncesije po tem zakonu se ne uporabljajo določbe predpisov o javnih naročilih, ki se nanašajo na koncesijo.

(2) Za druga vprašanja koncesije, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja koncesijo na naravnih dobrinah.

7. Poseg v prostor, ki lahko vpliva na vodni režim

150. člen

(poseg v prostor, ki lahko vpliva na vodni režim ali stanje voda)

(1) Poseg v prostor, ki bi lahko trajno ali začasno vplival na vodni režim ali stanje voda, se lahko izvede samo na podlagi vodnega soglasja.

(2) Poseg iz prejšnjega odstavka je:

1. poseg na vodnem ali priobalnem zemljišču,

2. poseg, ki je potreben za izvajanje javnih služb po tem zakonu,

3. poseg, ki je potreben za izvajanje vodne pravice,

4. poseg na varstvenih in ogroženih območjih,

5. poseg zaradi odvajanja odpadnih voda,

6. poseg, kjer lahko pride do vpliva na podzemne vode, zlasti bogatenje vodonosnika ali vračanje vode v vodonosnik,

7. hidromelioracija in druga kmetijska operacija, gozdarsko delo, rudarsko delo ali drug poseg, zaradi katerega lahko pride do vpliva na vodni režim.

(3) Minister podrobneje določi posege iz prejšnjega odstavka.

151. člen

(informacija o pogojih posega v prostor, ki lahko vplivajo na vodni režim ali stanje voda)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti poseg v prostor iz prejšnjega člena, lahko od ministrstva zahteva informacijo v zvezi s predpisanimi pogoji, ki jih mora izpolnjevati nameravani poseg, nanašajo pa se na varstvo voda, urejanje voda, varstvo naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov in obstoječe vodne pravice drugih oseb.

(2) Ministrstvo izda informacijo iz prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh po prejemu zahteve.

152. člen

(vodno soglasje)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki namerava izvesti poseg iz 150. člena tega zakona, mora k vlogi za pridobitev vodnega soglasja priložiti predpisano dokumentacijo.

(2) Minister podrobneje določi, kakšna dokumentacija je potrebna za pridobitev soglasja.

153. člen

(izdaja vodnega soglasja)

(1) Vodno soglasje izda ministrstvo najkasneje v 60 dneh po prejemu popolne vloge, če ugotovi, da je nameravani poseg v skladu s predpisanimi pogoji.

(2) V vodnem soglasju se lahko določijo tudi drugi pogoji za izvedbo nameravanega posega, ki se nanašajo na urejanje in varstvo voda, in primeri, ko je za začetek obratovanja potrebno poskusno obratovanje in način, pogoji ter čas njegovega trajanja.

(3) Če je za posege iz 150. člena tega zakona predpisana pridobitev dovoljenja za poseg v prostor po predpisih o urejanju prostora in graditvi objektov, se vodno soglasje izda pred izdajo dovoljenja.

(4) Vodno soglasje preneha veljati, če v dveh letih od dneva, ko je postalo dokončno, ni bila začeta gradnja ali drug poseg v prostor.

8. Vodna knjiga in vodni kataster

154. člen

(vodna knjiga)

(1) Vodno knjigo sestavlja evidenca o podeljenih vodnih pravicah in izdanih vodnih soglasjih ter zbirka listin.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke iz listin, zlasti pa:

1. firmo in sedež ali ime in naslov imetnika vodne pravice ali pridobitelja vodnega soglasja,

2. obseg in čas trajanja vodne pravice,

3. poseg, za katerega je bilo izdano vodno soglasje.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka, za katere velja varstvo osebnih podatkov v skladu s predpisi na področju varstva osebnih podatkov, se vodijo samo za namene, določene s tem zakonom, in se ne brišejo.

(4) Zbirko listin iz prvega odstavka tega člena sestavlja izdana vodna dovoljenja, odločbe o izboru koncesionarja in koncesijske pogodbe ter izdana vodna soglasja.

155. člen

(vodni kataster)

(1) Vodni kataster sestavljajo popis voda in popis vodnih objektov ter naprav.

(2) V popis voda se vnašajo podatki o površinskih in podzemnih vodah, vodnih in priobalnih zemljiščih, vodnem in morskem dobru, varstvenih in ogroženih območjih po tem zakonu in zavarovanih območjih po drugih zakonih.

(3) V popis vodnih objektov in naprav se vnašajo podatki o vodni infrastrukturi in o vodnih objektih in napravah, namenjenih izvajanju vodnih pravic.

156. člen

(načelo javnosti)

(1) Vodno knjigo in vodni kataster vodi ministrstvo kot javni knjigi.

(2) Vsakdo ima pravico pregledovati podatke iz knjig iz prejšnjega odstavka.

(3) Vsakdo ima pravico zahtevati in pridobiti izpiske iz vodne knjige in vodnega katastra proti plačilu stroškov, ki ne smejo presegati materialnih stroškov posredovanih informacij.

157. člen

(predpis ministra)

Minister podrobneje predpiše obliko in način vodenja vodne knjige in vodnega katastra, način posredovanja listin in sporočanja podatkov, ki sestavljajo vodno knjigo in vodni

kataster, ter način določanja materialnih stroškov posredovanih informacij.

III. del:**ORGANIZACIJA UPRAVLJANJA Z VODAMI****1. Upravne naloge**

158. člen

(upravne naloge)

(1) Upravne in z njimi povezane strokovne naloge ter organizacijske in razvojne naloge iz tega zakona opravlja ministrstvo.

(2) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka ministrstvo tudi upravlja z vodnimi in priobalnimi zemljišči v lasti države.

2. Inštitut za vode Republike Slovenije

159. člen

(Inštitut za vode Republike Slovenije)

(1) Za opravljanje določenih strokovnih in razvojnih nalog ministrstva se ustanovi Inštitut za vode Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Inštitut za vode).

(2) Inštitut za vode se ustanovi kot javni zavod v skladu z zakonom.

(3) Ustanovitelj Inštituta za vode je Republika Slovenija, ustanoviteljske pravice in obveznosti do Inštituta za vode pa izvršuje vlada.

160. člen

(naloge Inštituta za vode)

(1) Inštitut za vode opravlja naslednje naloge:

1. strokovne naloge, povezane z izdelavo načrtov upravljanja z vodami,

2. strokovne naloge, povezane s podeljevanjem vodnih pravic in izdajanjem vodnih soglasij,

3. strokovne naloge, povezane z določanjem meje vodnih in priobalnih zemljišč,

4. strokovne naloge, povezane z določitvijo parcele vodnega zemljišča,

5. opravlja druge dejavnosti v skladu z ustanovitvenim aktom.

(2) Podrobnejša opredelitev in predvideni obseg nalog iz prejšnjega odstavka se določijo v letnem programu dela Inštituta za vode, ki ga pripravi ministrstvo.

3. Javne službe

161. člen

(javne službe)

(1) Država zagotavlja izvajanje javnih gospodarskih služb iz tega zakona.

(2) Javne gospodarske službe iz prejšnjega odstavka so:

1. obratovanje in vzdrževanje vodne infrastrukture, namenjene ohranjanju in uravnavanju vodnih količin (tretji odstavek 81. člena),

2. obratovanje, vzdrževanje in spremljanje stanja vodne infrastrukture, namenjene varstvu pred škodljivim delovanjem voda (prvi odstavek 93. člena),

3. izvedba izrednih ukrepov v času povečane stopnje ogroženosti zaradi škodljivega delovanja voda (prvi odstavek 95. člena),

4. vzdrževanje vodnih in priobalnih zemljišč (prvi odstavek 98. člena).

(3) Vlada določi način in pogoje izvajanja javnih služb iz prejšnjega odstavka skladno z zakonom.

(4) Vrste in obseg del javnih služb iz drugega odstavka tega člena se opredeli v programu del, ki ga pripravi ministrstvo na podlagi programa ukrepov iz 57. člena tega zakona.

4. Sklad za vode

162. člen

(Sklad za vode)

(1) Ministrstvo upravlja s Skladom za vode (v nadaljnjem besedilu: Sklad), ki se za nedoločen čas ustanovi kot proračunski sklad, skladno z zakonom.

(2) Viri Sklada so plačila za vodne pravice v delu, ki pripada državi, in vodna povračila.

(3) Sredstva Sklada se porabljajo za financiranje:

1. vodne infrastrukture, vključno z nakupom zemljišč, potrebnih za njeno gradnjo,

2. gradnje državne in lokalne infrastrukture, ki je potrebna zaradi gradnje vodne infrastrukture,

3. nakupa vodnih in priobalnih zemljišč in sofinanciranja nakupa priobalnih zemljišč s strani lokalnih skupnosti na podlagi 16. člena tega zakona ter

4. nalog Inštituta za vode.

5. Konferenca za vode

5.1. Organi konference

163. člen

(konferenca za vode)

(1) Zaradi omogočanja vpliva lokalnih skupnosti, imetnikov vodnih pravic in nevladnih organizacij na upravljanje z vodami se na območjih, določenih s predpisom iz četrtega odstavka 52. člena tega zakona, ustanovijo konference za vode (v nadaljnjem besedilu: konferenca).

(2) Člani konference na posameznem območju iz prejšnjega odstavka so:

1. lokalne skupnosti na tem območju,

2. imetniki vodnih pravic, ki jih imajo na tem območju, in

3. nevladne organizacije s področja voda in varstva okolja, ki so registrirane pri pristojnem organu na tem območju.

(3) Stroški delovanja konference se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

(4) Minister predpiše vrsto in višino stroškov iz prejšnjega odstavka.

164. člen

(organ konference in mandat)

(1) Konferenca kot svoj predstavniški organ oblikuje Svet za vode (v nadaljnjem besedilu: Svet).

(2) Člani Sveta izmed sebe izvolijo predsednika in dva podpredsednika, pri čemer mora biti upoštevano načelo enakopravne zastopanosti članov konference.

(3) Mandat Sveta, njegovega predsednika in podpredsednikov je šest let.

165. člen

(sestava in naloge Sveta)

(1) Svet sestavljajo po deset predstavnikov lokalnih skupnosti na posameznem območju iz 52. člena tega zakona in imetnikov vodnih pravic, ki imajo pravice na tem območju ter pet predstavnikov nevladnih organizacij s področja

voda in varstva okolja, ki so registrirane pri pristojnem organu na tem območju.

(2) Naloge Sveta so:

1. spremljanje izvajanja nacionalnega programa upravljanja z vodami,

2. sodelovanje pri pripravi načrtov upravljanja z vodami,

3. spremljanje izvajanja načrtov upravljanja z vodami.

(3) Za izvedbo nalog iz 1. in 3. točke prejšnjega odstavka Svet sprejema stališča in daje pobude vladi, za izvedbo nalog iz 2. točke prejšnjega odstavka pa sodeluje pri pripravi načrtov skladno z določbami 58. člena tega zakona.

166. člen

(poslovnik in način odločanja)

(1) Svet deluje na podlagi poslovnika, v katerem določi tudi svoj sedež.

(2) Svet lahko veljavno odloča, če je na seji navzočih več kot polovica članov Sveta, odločitev pa je sprejeta, če je za njen predlog glasovala večina navzočih članov.

5.2. Volitve v Svet

167. člen

(obdobje volitev)

(1) Redne volitve v Svet se opravijo vsakih šest let.

(2) Če preneha mandat članu Sveta med trajanjem mandata Sveta, postane član Sveta za preostanek mandatne dobe Sveta tisti kandidat, ki po številu prejetih glasov sledi kandidatu, ki mu je mandat prenehal, pa ni bil izvoljen.

(3) Če kandidata iz prejšnjega odstavka ni, se opravijo nadomestne volitve, razen v primeru, če je od dneva potrditve mandata člana, ki mu je prenehal mandat, preteklo več kot pet let.

168. člen

(pasivna in aktivna volilna pravica)

Pravico voliti in biti izvoljen za člana Sveta imajo predstavniki lokalnih skupnosti, ki jih določijo občinski sveti, fizične osebe in predstavniki pravnih oseb, ki so imetnice vodnih pravic, in člani nevladnih organizacij.

169. člen

(razpis volitev)

(1) Predsednik Sveta najmanj 90 dni pred iztekom mandata razpiše volitve v Svet.

(2) Od dneva razpisa volitev do dneva glasovanja ne sme preteči manj kot 30 dni in ne več kot 90 dni.

170. člen

(volilni organi)

(1) Volitve vodi volilna komisija konference, ki jo imenuje predsednik Sveta.

(2) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo predsednik in trije člani ter njihovi namestniki.

171. člen

(naloge volilne komisije)

Naloge volilne komisije so:

1. daje navodila v zvezi z izvajanjem volitev,

2. ugotavlja izid volitev v Svet.

172. člen

(izvedba volitev)

(1) Volitve članov Sveta se opravijo tako, da člani konference iz drugega odstavka 163. člena tega zakona izvolijo po deset oziroma pet predstavnikov.

(2) Za člana Sveta je izvoljenih tistih deset kandidatov, ki na volitvah dobijo največ glasov.

(3) Volitve so veljavne, če voli več kot polovica volilnih upravičencev.

(4) V primeru, da dobi na volitvah enako število glasov več kandidatov, njihovo skupno število pa presega predpisano število predstavnikov konference v Svetu, se volitve ponavljajo, dokler se ne izvoli predpisano število predstavnikov, skladno z določbo drugega odstavka tega člena.

(5) Volitve se ponovijo tudi v primeru, da članom konference ne uspe izvoliti predpisanega števila predstavnikov.

(6) Ponovne volitve iz prejšnjih odstavkov se izvedejo v roku iz drugega odstavka 169. člena tega zakona, v nasprotnem primeru pa se obstoječim članom podaljša mandat za novo volilno obdobje.

173. člen

(prenehanje mandata)

Članu Sveta mandat preneha v primeru, če to sam zahteva, če je kaznovan za kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti ali zaradi trajne izgube poslovne sposobnosti za opravljanje svoje funkcije.

**IV. del:
NADZOR****1. Inšpekcijski nadzor**

174. člen

(pristojnosti)

Inšpekcijski nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov izvajajo inšpektorji, pristojni za vode, na vodovarstvenih območjih pa tudi inšpektorji, pristojni za zdravje.

175. člen

(ukrepi inšpektorjev)

(1) Poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ima pristojni inšpektor, če ugotovi, da so kršene določbe tega zakona ali določbe predpisov, izdanih na njegovi podlagi, še naslednja pooblastila:

1. preprečiti rabo vode, če se rabi brez vodnega dovoljenja ali koncesije, kadar sta predpisani,

2. prepovedati ali omejiti izvajanje vodne pravice, če se izvaja v nasprotju z vodnim dovoljenjem ali koncesijo,

3. ustaviti gradnjo ali izvedbo drugega posega v prostor, če se izvaja brez ali v nasprotju z vodnim soglasjem,

4. odrediti začasno prekinitev opravljanja dejavnosti, če so kršena določila predpisa iz drugega odstavka 85. člena tega zakona,

5. prepovedati uporabo objekta in naprave, če se uporablja brez ali v nasprotju z vodnim dovoljenjem ali koncesijo,

6. prepovedati ali omejiti izpuščanje ali odvajanje snovi v vode, če poteka v nasprotju z določbami 64., 65., 66., 67. in 68. člena tega zakona in odrediti vzpostavitev v prejšnje stanje,

7. prepovedati odvoz naplavin iz površinskih voda, če se odvijajo v nasprotju z 72. členom tega zakona,

8. odrediti odpravo škode in vrnitev v prejšnje stanje,

9. odrediti druge nujne ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Če je to potrebno za odpravo virov in posledic čezmernega obremenjevanja voda, lahko pristojni inšpektor odredi sanacijske ukrepe ali predlaga ministrstvu odreditev priprave in izvedbe sanacijskega programa skladno s predpisi na področju varstva okolja.

(3) Pritožba zoper odločbo pristojnega inšpektorja ne zadrži izvršitve.

176. člen

(ustna odločba)

(1) Pristojni inšpektor skladno z zakonom izda ustno odločbo in takoj odredi izvršitev odločbe:

1. če obstoji neposredna nevarnost za onesnaženje vodnega vira, namenjenega oskrbi s pitno vodo,

2. če obstoji neposredna nevarnost za onesnaženje površinskih ali podzemnih voda,

3. če nastopi suša ali bi iz drugih razlogov lahko nastalo pomanjkanje vode ali težave v oskrbi s pitno vodo,

4. če obstoji neposredna nevarnost poplavl,

5. če obstoji neposredna nevarnost izbruha hudournika, zemeljskih plazov, podorov ali snežnih plazov,

6. za zagotovitev začasne uporabe zemljišča iz 25. člena tega zakona,

7. za zagotovitev izvajanja splošne rabe in javnih služb po tem zakonu, če lastnik ali drug uporabnik vodnega ali priobalnega zemljišča nasprotuje prehodu čez svoje zemljišče ali opravljanju del, povezanih z izvajanjem javnih služb po tem zakonu, skladno z določbami 38. in 39. člena tega zakona,

8. za zagotovitev izvedbe del, povezanih z raziskovanjem voda skladno z določbami 40. člena tega zakona,

9. v drugih primerih, določenih z zakonom.

(2) Obstoj naravnih dogodkov iz 3. do 5. točke prejšnjega odstavka ugotovi pristojni organ, skladno s predpisi s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

2. Rečna in morska nadzorna služba

177. člen

(rečna in morska nadzorna služba)

Neposredni nadzor nad vodami, ki se nanaša na spoštovanje prepovedi iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, izvaja v okviru pristojnega inšpektorata, poleg inšpektorjev, tudi rečni ali morski nadzornik (v nadaljnjem besedilu: vodovarstveni nadzornik).

178. člen

(naloge rečne in morske nadzorne službe)

(1) Naloge neposrednega nadzora iz prejšnjega člena so:

1. neposredno spremljanje stanja voda in vodnega režima,

2. nadzor nad izvajanjem prepovedi,

3. ugotavljanje dejanskega stanja pri kršitvah prepovedi iz tega zakona, na njegovi podlagi izdanimi predpisi in drugimi predpisi s področja varstva okolja, ki se nanašajo na obremenjevanje voda,

4. opozarjanje oseb na predpisana ravnanja v zvezi z obremenjevanjem voda.

(2) Minister podrobneje predpiše naloge iz prejšnjega odstavka.

179. člen

(pooblastila vodovarstvenega nadzornika)

(1) Vodovarstveni nadzornik ima pravico do neovirane dostopa na vodno ali priobalno zemljišče in vstopiti v vodne objekte ali naprave, namenjene posebni rabi vode in od lastnikov, drugih uporabnikov ali upravljavcev vodnih objektov ali naprav zahtevati in dobiti na vpogled dokument, s katerim lahko ugotovi istovetnost osebe, akte o pridobljeni vodni pravici in dokumentirati kršitev določb tega zakona ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) O sumu storitve prekrška mora vodovarstveni nadzornik takoj obvestiti pristojno inšpekcijo, navesti vsa znana dejstva ter izročiti dokaze, ki jih je pridobil. Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, mora vodovarstveni nadzornik zavarovati kraj storitve kaznivega dejanja in sledove ter takoj obvestiti policijo. Policistu mora takoj navesti vsa dejstva in druge okoliščine primera ter izročiti dokaze, ki jih je pridobil.

(3) Vodovarstveni nadzornik ima pravico zahtevati in dobiti na vpogled dokument, s katerim lahko ugotovi istovetnost osebe ter na kraju samem izreči, izterjati ali izdati plačilni nalog za denarno kazen od tistih, ki jih zaloti pri prekršku iz petega odstavka 181. člena tega zakona.

180. člen

(pogoji za vodovarstvene nadzornike)

(1) Vodovarstveni nadzornik je posebej usposobljena oseba, ki ima najmanj V. stopnjo izobrazbe in ima pooblastilo po tem zakonu, ki ga izda minister po opravljenem preizkusu znanja.

(2) Preizkus znanja iz prejšnjega odstavka izvede ministrstvo na podlagi predpisanega programa preverjanja strokovnega znanja, ki zajema poznavanje predpisov s področja voda, varstva okolja in ohranjanja narave ter splošnega upravnega postopka v delu, ki se nanaša na izvajanje njegovih pooblastil.

(3) Vodovarstveni nadzornik ima službeni znak in izkaznico ter predpisano uniformo.

(4) Vlada predpiše program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja, podrobnejši način in postopek za izdajanje pooblastila po tem zakonu.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo, predpiše podrobnejše določbe o službenem znaku, izkaznici in uniformi vodovarstvenega nadzornika.

V. del: KAZENSKÉ DOLOČBE

181. člen

(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če izvaja splošno rabo voda na območju, kjer je prepovedana ali omejena ali v nasprotju s predpisanim načinom in pogoji, kjer je tako določeno s predpisom vlade (četrti odstavek 21. člena),

2. če vzpostavi prejšnje stanje brez dovoljenja ministrstva (24. člen),

3. če ne dopusti začasne uporabe svojega zemljišča (25. člen),

4. če ovira neškodljiv prehod čez svoje zemljišče do vodnega ali morskega dobra ali ne dopusti splošne rabe vodnega ali morskega dobra (prvi in drugi odstavek 38. člena),

5. če na vodnem ali priobalnem zemljišču postavlja objekte ali druge ovire, ki preprečujejo prost prehod ob vodnem ali morskem dobru (tretji odstavek 38. člena),

6. če izvajalcu javne službe ne dovoli izvajanja z javno službo povezanih del ali ne omogoča neškodljivega dostopa na vodno, priobalno ali drugo zemljišče (prvi odstavek 39. člena),

7. če ne dopusti uporabe svojih objektov in naprav, postavitve in obratovanja za izvedbo raziskav potrebnih merilnih naprav, izkopnih in vrtalnih del, poskusnih črpanj, odvzema vzorcev tal in drugih del, povezanih s sledilnimi preizkusi in širjenjem snovi (prvi in drugi odstavek 40. člena),

8. če rabi ali izkorišča vodo naravnih jezer, ribnikov, mlak in drugih naravnih vodnih zbiralnikov, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok celinskih ali podzemnih voda tako, da bi se lahko poslabšalo njihovo ekološko ali kemijsko stanje (četrti odstavek 64. člena),

9. če gnoji ali uporablja sredstva za varstvo rastlin na priobalnih zemljiščih v nasprotju z določbami 65. člena,

10. če po celinskih vodah prevaža tovor ali izvaja vožnjo s plovili na motorni pogon v nasprotju s prvim odstavkom 66. člena,

11. če odvaja odpadne vode, ki nastajajo na plovilih, v vode neposredno iz plovil (četrti odstavek 66. člena),

12. če pere vozila in druge stroje in naprave v površinskih vodah ali na vodnih in priobalnih zemljiščih v nasprotju s 67. členom,

13. če izliva, odlaga ali odmetava v vode snovi ali predmete, ki lahko ogrožajo življenje in zdravje ljudi, vodnih in obvodnih organizmov, ovirajo pretok voda ali ogrožajo vodne objekte in naprave; ali če izliva, odlaga ali odmetava odpadke (prvi odstavek 68. člena),

14. če na vodnem ali priobalnem zemljišču odlaga ali pretovarja nevarne snovi v trdni, tekoči ali plinasti obliki; odlaga ali odmetava odkopne ali odpadne materiale ali druge podobne snovi ali če odlaga odpadke (drugi odstavek 68. člena),

15. če gradi objekt ali napravo v nasprotju z določbami prvega in drugega odstavka 69. člena,

16. če odvzema naplavine v nasprotju z določbami drugega odstavka 72. člena,

17. če ravna v nasprotju z omejitvami in prepovedmi iz 74. in 76. člena,

18. če krši določbe predpisa vlade iz drugega odstavka 77. člena,

19. če na vodnem ali priobalnem zemljišču izvaja dejavnosti ali posege v nasprotju s 84. členom,

20. če izvaja dejavnost ali posega v prostor na ogroženem območju v nasprotju s pogoji, določenimi v aktu vlade (drugi odstavek 85. člena),

21. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 87. člena,

22. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 88. člena,

23. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 89. člena,

24. če ravna v nasprotju z določbami 100. člena,

25. če ravna v nasprotju z določbami 101. člena,

26. če ne dopusti splošne rabe v času, ko je presihajoče jezero prekrito z vodo (106. člen),

27. če krši predpisan način in pogoje rabe vodnega ali morskega dobra za plovbo (drugi odstavek 107. člena),

28. če rabi vodo ali naplavine brez vodnega dovoljenja ali koncesije (prvi odstavek 108. člena),

29. če krši predpisane omejitve ali ustavitve rabe vode (prvi in drugi odstavek 111. člena),

30. če raziskuje podzemne vode brez dovoljenja za raziskave ali v nasprotju s pogoji iz dovoljenja ali če ne

uporablja načrpane vode samo za raziskave ali če ne predaja pridobljenih podatkov ministrstvu (prvi, tretji, četrti in peti odstavek 115. člena),

31. če ne obvesti ministrstva o odkritju podzemne vode v predpisanem roku ali če ne dopusti izvedbe analiz ali zagotovi odrejenih ukrepov zavarovanja odkritih vodnih virov; če ne dopusti zavarovanja in izkoriščanja podzemnih voda za oskrbo s pitno vodo; če ne dopusti del, ki so potrebna zaradi evidentiranja vodnega vira (prvi, drugi in peti odstavek 116. člena),

32. če ne dopusti rabo vode, ki se nahaja na njegovem zemljišču, za oskrbo s pitno vodo tudi drugi osebi z območja, kjer ni zagotovljeno izvajanje lokalne javne službe oskrbe s pitno vodo, pa to omogoča izdatnost vodnega vira (drugi odstavek 117. člena),

33. če odvzema vodo v nasprotju z določbami 118. člena.

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 30.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pristojni inšpektor, vodovarstveni nadzornik ali policist takoj na kraju samem izreče, izterja ali izda plačilni nalog za denarno kazen 50.000 tolarjev posamezniku, ki ga zaloti pri dejanju samem, zaradi prekrška iz 1., 4., 6., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 18. in 28. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Pristojni inšpektor, vodovarstveni nadzornik ali policist lahko v okviru pristojnosti za nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona pred podajo za uvedbo predloga za uvedbo postopka o prekršku zasežejo predmete, ki so bili uporabljeni za prekršek ali namenjeni za prekršek ali so nastali iz prekrška.

VI. del: PREHODNE DOLOČBE

1. Lastninjenje obstoječih vodnih zemljišč ter objektov in naprav

182. člen

(lastninjenje zemljišč)

(1) Zemljišča, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisana v zemljiško knjigo kot vodna zemljišča, voda, vodotok, jezero, reka, potok in podobno, in so javno dobro, splošno ljudsko premoženje, družbena last ali imajo na njih pravne osebe pravico uporabe, preidejo z dnem uveljavitve tega zakona v last Republike Slovenije.

(2) Poleg zemljišč iz prejšnjega odstavka preidejo na dan uveljavitve tega zakona v last države tudi vsa zemljišča, ki so bila poplavljen zaradi posega v prostor, potrebnega za pridobivanje električne energije, na njih pa je bila na dan uveljavitve tega zakona vpisana pravica uporabe pravnih oseb, razen če mednarodna pogodba ne določa drugače.

(3) Kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih je v zemljiški knjigi vpisana lastninska pravica vodnih zadrug po predpisih, ki so ustanavljali vodne zadruge, preidejo z dnem uveljavitve tega zakona v last lokalne skupnosti, na območju katere ležijo, razen če se dokaže pravno nasledstvo.

183. člen

(lastninjenje objektov)

(1) Objekti iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona in objekti iz prvega ter tretjega odstavka 33. člena tega zakona, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani v zemljiško knjigo kot javno dobro, splošno ljudsko premoženje ali družbena last, preidejo z dnem uveljavitve tega zakona v last Republike Slovenije, razen objektov, katerih investitor je bila lokalna skupnost, ki postanejo njena last.

(2) Za objekte iz prejšnjega odstavka v lasti Republike Slovenije se štejejo, če se ne dokaže drugačno pravno stanje, tudi tisti objekti iz prejšnjega odstavka, ki na dan uveljavitve tega zakona niso bili vpisani v zemljiško knjigo oziroma, ki so bili vpisani v zemljiško knjigo, pa ni nihče naveden kot njihov lastnik.

(3) Kot objekti in naprave iz prejšnjih odstavkov se ne štejejo objekti in naprave, namenjeni izključno izvajanju gospodarskih javnih služb (infrastrukturni objekti).

184. člen

(razlastitev objektov in naprav)

Če na dan uveljavitve tega zakona obstoji na nepremičninah iz prvega odstavka prejšnjega člena lastninska ali druga stvarna pravica oseb zasebnega prava, ki so to pravico pridobile na podlagi veljavnega pravnega naslova, jih Republika Slovenija pridobi v last s pravnim poslom ali, če to ne bi bilo mogoče, začne postopek za njihovo razlastitev po predpisih, ki urejajo razlastitev.

185. člen

(vpis v zemljiško knjigo)

(1) Zemljišča iz 182. člena tega zakona določi ministrstvo, objekte iz 183. člena tega zakona pa ministrstvo ali lokalna skupnost z ugotovitveno odločbo.

(2) Zemljišča in objekte iz prejšnjega odstavka vpiše v zemljiško knjigo sodišče po uradni dolžnosti na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Zemljišča in objekti iz prvega odstavka tega člena se izkažejo v bilanci, ki jo izdela ministrstvo, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za finance, razen objektov lokalne skupnosti, ki se izkažejo v bilanci lokalne skupnosti.

2. Določitev vodnih zemljišč po tem zakonu in določitev parcele morja

186. člen

(določitev vodnega zemljišča celinskih voda)

(1) Vodna zemljišča celinskih voda po tem zakonu določi ministrstvo na podlagi določb 11. in 12. člena tega zakona v desetih letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do določitve vodnih zemljišč iz prejšnjega odstavka se za vodna zemljišča, poleg vodnih zemljišč iz drugega odstavka 182. člena tega zakona, štejejo tudi zemljišča, na katerih je celinska voda trajno ali občasno prisotna, in sicer struge tekočih voda in dna stoječih voda, vključno z opuščeni strugami in prodišči, ki jih voda občasno še poplavlja, ter močvirja in zemljišča, ki jih je poplavlila voda zaradi posega v prostor.

187. člen

(parcela morja in pridobitev vodnih zemljišč v last države)

(1) Vodnemu zemljišču morja se določi parcela tako, da se odmeri od zunanje meje obale proti morju do meje teritorialnega morja.

(2) Parcela vodnega zemljišča morja se vodi v zemljiškem katastru geodetske uprave v Kopru in se vpiše v zem-

ljiško knjigo pristojnega sodišča v Kopru v samostojno katastrsko občino.

(3) Parcela vodnega zemljišča morja se po obstoječem stanju oziroma podatkih evidentira v zemljiškem katastru in vpiše v zemljiško knjigo po določitvi državne meje skladno z zakonom.

(4) Če je na zemljišču ali njegovem delu iz prvega odstavka tega člena v zemljiški knjigi vpisana lastninska pravica osebe zasebnega prava, ta zemljišča država odkupi ali ministrstvo predlaga njihovo razlastitev po predpisih, ki urejajo razlastitev.

(5) Določitev parcele vodnega zemljišča morja iz prvega odstavka tega člena izvede ministrstvo, skladno s predpisi, ki urejajo evidentiranje nepremičnin, državne meje in prostorskih enot v šestih mesecih po določitvi državne meje iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Do določitve parcele iz prejšnjega odstavka se za vodno zemljišče morja šteje dno notranjih morskih voda in teritorialnega morja do zunanje meje obale.

3. Nastanek naravnega in grajenega vodnega ali morskega javnega dobra

188. člen

(nastanek naravnega vodnega ali morskega javnega dobra)

(1) Obstoječa vodna zemljišča postanejo naravno vodno ali morsko javno dobro z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Vodna zemljišča iz prejšnjega odstavka se po uradni dolžnosti vnesejo v zemljiški kataster skladno z določbami 12. člena in šestega odstavka 28. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena ministrstvo z odločbo ugotovi prenehanje vodnega zemljišča in ukine status naravnega vodnega javnega dobra na zahtevo lastnika obstoječega vodnega zemljišča, če zemljišče ne izpolnjuje kriterijev iz prvega do četrtega odstavka 11. člena tega zakona.

189. člen

(nastanek grajenega vodnega ali morskega javnega dobra)

(1) Obstoječa vodna zemljišča iz prvega odstavka 17. člena tega zakona, objekti iz četrtega odstavka 17. člena tega zakona in objekti iz prvega ter tretjega odstavka 33. člena tega zakona, postanejo grajeno vodno ali grajeno morsko javno dobro z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada objavi seznam zemljišč in objektov iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena obstoječe depresijsko zemljišče, obstoječe zemljišče, ki je nastalo kot nasip ali zasip na vodnem zemljišču in obstoječi objekt ali naprava v vodnem ali morskem prostoru, ki je namenjen obrambi države ali izvajanju nalog policije, ne postane grajeno vodno ali morsko javno dobro.

4. Obstoječa vodna infrastruktura

190. člen

(določitev obstoječe vodne infrastrukture)

(1) Obstoječi vodnogospodarski objekti in naprave v splošni rabi postanejo vodna infrastruktura po tem zakonu z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Ministrstvo objavi seznam obstoječe vodne infrastrukture iz prejšnjega odstavka.

191. člen

(uporaba vodne infrastrukture za druge namene)

Za uporabo obstoječe vodne infrastrukture iz prejšnjega člena za druge namene skleneta njen lastnik in oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona na podlagi veljavnega pravnega naslova uporablja vodno infrastrukturo za druge namene, pogodbo iz sedmega odstavka 48. člena tega zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

192. člen

(razlastitev vodne infrastrukture)

Če na dan uveljavitve tega zakona obstoji na objektu in napravi, ki sestavlja vodno infrastrukturo, določeno skladno s 190. členom tega zakona, lastninska ali druga stvarna pravica oseb zasebnega prava, ki so to pravico pridobile na podlagi veljavnega pravnega naslova, država pridobi ta objekt in napravo v last s pravnim poslom ali začne postopek njihove razlastitve po predpisih, ki urejajo razlastitev.

5. Prehod na nov sistem načrtovanja z vodami

193. člen

(načrtovanje v prehodnem obdobju)

(1) Do sprejetja načrtov upravljanja z vodami se za upravljanje z vodami sprejme začasni načrt upravljanja z vodami za območje celotne države.

(2) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. opis stanja vodnih teles površinskih in podzemnih voda,

2. povzetek pomembnejših obremenitev in vplivov človekovih dejavnosti na stanje površinskih in podzemnih voda,

3. prikaz varstvenih, ogroženih in zavarovanih območij po tem zakonu, občutljivih območij po predpisih o varstvu okolja in zavarovanih ter varovanih območij po predpisih o ohranjanju narave, za katere sta pomembna vodni režim in kakovost voda, ter varstvenih vodah po predpisih o ribištvi,

4. prikaz mreže in rezultatov monitoringa stanja voda,

5. opredelitev ciljev upravljanja z vodami in rokov za njihovo doseganje,

6. ekonomsko vrednotenje rabe vode ali naplavin in varstva ter urejanja voda,

7. določitev pogojev ali omejitev rabe in drugih posegov v vodno ali morsko dobro,

8. povzetek obveznosti, sprejetih z mednarodno pogodbo, ki se nanaša na upravljanje z vodami in način njihovega uresničevanja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme vlada v enem letu od uveljavitve tega zakona, v postopku sprejemanja pa se ne uporabljajo določbe o sodelovanju javnosti iz 58. člena tega zakona.

(4) Do sprejetja začasnega načrta upravljanja z vodami iz prvega odstavka tega člena se za upravljanje z vodami uporabljajo obstoječe vodnogospodarske osnove.

(5) Do sprejetja načrtov upravljanja z vodami se za upravljanje z vodami lahko sprejemajo podrobnejši načrti upravljanja z vodami.

6. Dovoljenje za odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote

194. člen

(vodno dovoljenje)

Za odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v vode je treba do uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 125. člena tega zakona pridobiti vodno dovoljenje.

7. Prilagoditev pridobljenih vodnih pravic

195. člen

(sprememba vodnogospodarskega dovoljenja v vodno dovoljenje)

(1) Pravnomočno vodnogospodarsko dovoljenje, s katerim je pravna ali fizična oseba pridobila pravico do rabe voda ali izpuščanja odplak, odpadkov ali drugih snovi na podlagi zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in Uradni list RS, št. 15/91 ter 52/2000) in je za njeno izvajanje treba pridobiti vodno dovoljenje na podlagi 125. člena tega zakona, se šteje za vodno dovoljenje po tem zakonu.

(2) Pravnomočno dovoljenje za rabo ali izkoriščanje voda, ki ga je pravna ali fizična oseba pridobila skladno z določbami 22. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96), se šteje za vodno dovoljenje po tem zakonu.

(3) Pravna ali fizična oseba iz prejšnjih odstavkov izvaja vodno pravico v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v aktu iz prejšnjih odstavkov.

(4) Ministrstvo po uradni dolžnosti spremeni dovoljenje iz prvega ali drugega odstavka tega člena, če je to potrebno zaradi prilagoditve izvajanja obstoječe vodne pravice določbam tega zakona in določi rok prilagoditve.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena lahko ministrstvo z aktom iz prejšnjega odstavka spremeni tudi čas, obseg in pogoje izvajanja vodne pravice, če je to potrebno zaradi prilagoditve izvajanja vodne pravice določbam tega zakona.

(6) Če bi zaradi prilagoditve določbam tega zakona osebi iz prejšnjega odstavka nastali nesorazmerni stroški, ministrstvo zniža plačilo za vodno pravico ali podaljša čas trajanja vodnega dovoljenja.

(7) Pravna ali fizična oseba iz prvega in drugega odstavka tega člena je dolžna plačevati za vodno pravico v višini, ki je sorazmerna preostanku njenega trajanja, z dnem uveljavitve predpisa iz četrtega odstavka 123. člena tega zakona, o čemer ministrstvo izda odločbo.

196. člen

(sprememba vodnogospodarskega dovoljenja v koncesijo)

(1) Za primere, ko je pravna ali fizična oseba pridobila pravico do rabe vode s pravnomočnim vodnogospodarskim dovoljenjem iz prvega odstavka prejšnjega člena, pa je za njeno izvajanje treba pridobiti koncesijo po 136. členu tega zakona, vlada najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona izda koncesijski akt.

(2) S koncesijskim aktom iz prejšnjega odstavka se določi izvajanje vodne pravice za čas, v obsegu in pod pogoji, določenimi v pravnomočnem vodnogospodarskem dovoljenju.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko vlada s koncesijskim aktom iz prejšnjega odstavka spremeni čas, obseg in pogoje izvajanja vodne pravice, če je to potrebno zaradi prilagoditve določbam tega zakona.

(4) Na podlagi akta iz prejšnjega odstavka se imetniku pravnomočnega vodnogospodarskega dovoljenja podeli koncesija brez javnega razpisa.

(5) Če bi zaradi prilagoditve določbam tega zakona osebi iz prvega odstavka tega člena nastali nesorazmerni stroški, vlada zniža plačilo za koncesijo, ki bi ga bila dolžna plačati po 123. členu tega zakona ali podaljša čas trajanja koncesije.

(6) Osebi iz prvega odstavka tega člena se v dveh mesecih po uveljavitvi akta iz prvega odstavka tega člena izda odločba o izboru za koncesionarja, koncesijske pogod-

ba pa mora biti sklenjena v treh mesecih od pravnomočnosti odločbe.

(7) Osebi iz prejšnjega odstavka, ki v predpisanem roku ne sklene koncesijske pogodbe, vodna pravica preneha, razen, če so razlogi za prekoračitev roka sklenitve na strani koncedenta.

(8) O prenehanju vodne pravice iz prejšnjega odstavka ministrstvo izda odločbo.

(9) Do sklenitve pogodbe iz šestega odstavka tega člena imetnik vodne pravice izvaja svojo pravico v obsegu, na način in pod pogoji, določenimi v pravnomočnem vodnogospodarskem dovoljenju.

(10) Pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka tega člena je dolžna plačevati za vodno pravico v višini, ki je sorazmerna preostanku njenega trajanja, določi pa se s koncesijskim aktom iz prvega odstavka tega člena.

197. člen

(sprememba koncesije v vodno dovoljenje)

(1) Pravni ali fizični osebi, ki je pridobila koncesijo za upravljanje, rabo ali izkoriščanje vode, mivke, peska, proda ali kamna ali naravnega javnega dobra skladno z zakonom, pa je za njeno izvajanje treba pridobiti vodno dovoljenje, ministrstvo koncesijo nadomesti z vodnim dovoljenjem, skladno z določbami 127. in 128. člena tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Z vodnim dovoljenjem iz prejšnjega odstavka se določi izvajanje vodne pravice za čas, v obsegu in pod pogoji, določenimi v koncesijskem aktu in koncesijski pogodbi.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko ministrstvo z vodnim dovoljenjem iz prvega odstavka tega člena spremeni čas, obseg in pogoje izvajanja vodne pravice, če je to potrebno zaradi prilagoditve določbam tega zakona.

(4) Če bi zaradi prilagoditve določbam tega zakona osebi iz prvega odstavka tega člena nastali nesorazmerni stroški, ministrstvo z vodnim dovoljenjem zniža plačilo za vodno pravico ali določi rok za prilagoditev določbam tega zakona.

198. člen

(sprememba vodnogospodarskega soglasja v koncesijo)

(1) Za pravno ali fizično osebo, ki je s pravnomočnim vodnogospodarskim soglasjem na podlagi zakona pridobila pravico izkoriščati mivko, pesek, prod ali kamen, se vodnogospodarsko soglasje spremeni v koncesijo skladno z določbami 196. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da je imela pravna ali fizična oseba pravico izkoriščati mivko, pesek, prod ali kamen tudi v primeru, če ji je vodnogospodarsko soglasje poteklo, oseba pa je plačevala vodna povračila v skladu z zakonom.

199. člen

(drugi primeri)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki rabi vodno ali morsko dobro ali odvzema naplavine, pa je za takšno rabo predpisana pridobitev vodnega dovoljenja ali koncesije in teh aktov nima, mora v dveh letih od uveljavitve tega zakona vložiti vlogo za izdajo vodnega dovoljenja ali koncesije skladno z določbami tega zakona.

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena veljajo določbe prejšnjega odstavka tudi za osebo iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati opis obsega in načina rabe vodnega ali morskega dobra ali

odvzema naplavin in pravnomočno uporabno dovoljenje za objekt in napravo, s katero rabi ali izkorišča vodo ali naplavine, če je bilo to predpisano.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka ministrstvo izda vodno dovoljenje, vlada pa podeli koncesijo brez javnega razpisa skladno z določbami tega zakona.

(5) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne vloži vloge v predpisanem roku, inšpektor, pristojen za vode, prepove uporabo objekta in naprave iz tretjega odstavka tega člena ter odredi njeno odstranitev ob smiselni uporabi določb 122. člena tega zakona.

8. Druge prilagoditve določbam tega zakona

200. člen

(zagotovitev prostega prehoda)

(1) Lastnik objekta in naprave, ki je bila zgrajena na podlagi pravnomočnega dovoljenja za poseg v prostor, pa parcela pozidanega stavbnega zemljišča sega do meje vodnega zemljišča, mora dovoliti prost prehod ob vodnem ali obmorskem dobru.

(2) Če ni mogoče zagotoviti prostega prehoda ob vodnem ali morskem dobru na način iz prejšnjega odstavka, ministrstvo osebi iz prejšnjega odstavka določi obveznost, da to zagotovi s posegom na vodno zemljišče.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka postane objekt, s katerim se omogoča prost prehod ob vodnem ali morskem dobru, grajeno vodno ali morsko javno dobro, skladno z določbami tega zakona.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov ne veljajo za vodni objekt in napravo po tem zakonu, za objekt in napravo, namenjeno obrambi države ali izvajanju nalog policije ter izvajanju javnih služb po drugih zakonih.

201. člen

(obstoječi objekti na vodnih in priobalnih zemljiščih)

(1) Za obstoječe objekte in naprave, ki se nahajajo na vodnem ali priobalnem zemljišču, ne veljajo določbe 37. člena tega zakona, če gre za rekonstrukcijo, adaptacijo ali obnovo, ki bistveno ne spreminja namembnosti in velikosti objekta.

(2) Če je bilo na vodnem ali priobalnem zemljišču pred uveljavitvijo tega zakona izdano dovoljenje za poseg v prostor, ki ni dovoljen po določbah 37. člena tega zakona, lahko imetnik dovoljenja nadaljuje s posegom.

(3) Prostorski akti države ali lokalne skupnosti, ki na vodnem ali priobalnem zemljišču omogočajo izvedbo posegov, ki so po določbah 37. člena tega zakona prepovedani, se morajo uskladiti z določbo tega člena v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

202. člen

(prilagoditve, povezane z varstvom voda)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona odvaja odpadne vode v nasprotju z določbami 64. člena tega zakona, se mora prilagoditi tem določbam najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do sprejetja predpisa iz drugega odstavka 66. člena tega zakona se za celinske vode, na katerih je prevoz tovara in vožnja plovil na motorni pogon dovoljena, štejejo tiste celinske vode, na katerih takšna plovba poteka na dan uveljavitve tega zakona.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona razpolaga z objektom ali napravo iz drugega odstavka 69. člena tega zakona na vodovarstvenem območju, jo mora v roku in s tehničnimi ali drugimi ukrepi, ki jih določi ministrstvo, prilagoditi določbam tega zakona ali odstraniti.

(4) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona razpolaga z dokončnim gradbenim dovoljenjem za graditev objekta iz drugega odstavka 69. člena tega zakona na vodovarstvenem območju, pa še ni začela graditi, z gradnjo ne sme začeti.

(5) V primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ima pravna ali fizična oseba pravico do odškodnine po predpisih, ki urejajo razlastitev.

203. člen

(prenos zemljišč)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preide upravljanje z vodnimi in priobalnimi zemljišči v lasti države na ministrstvo.

(2) Osebe, ki upravljajo z vodnimi in priobalnimi zemljišči v lasti države, uredijo dokumentacijo o prenosu upravljanja teh zemljišč na ministrstvo v šestih mesecih od dne uveljavitve tega zakona.

9. Vodna knjiga in vodni kataster

204. člen

(vodna knjiga in vodni kataster)

(1) Obstoječa vodna knjiga in obstoječi vodni kataster se preoblikujeta v skladu z določbami tega zakona v enem letu od dne njegove uveljavitve.

(2) V vodno knjigo in vodni kataster se prenesejo vsi podatki iz obstoječe vodne knjige, vodnega katastra in drugih evidenc, ki jih vodi ministrstvo, in vsebujejo podatke, za katere ta zakon določa, da se vodijo v vodni knjigi in vodnem katastru.

10. Inštitut za vode Republike Slovenije

205. člen

(ustanovitev Inštituta za vode)

(1) Vlada ustanovi Inštitut za vode v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do ustanovitve Inštituta za vode opravlja njegove naloge Vodnogospodarski inštitut, d.o.o., Hajdrihova 28, Ljubljana.

(3) Obstoječa podjetja in druge organizacije, ki na dan uveljavitve tega zakona opravljajo javno službo na področju vodnega gospodarstva, skladno z zakonom, prenesejo dokumentacijo in druge podatke, ki se nanašajo na izvajanje nalog Inštituta za vode, na ministrstvo v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

11. Ustanovitev Sklada za vode

206. člen

(ustanovitev Sklada za vode)

(1) Sklad za vode se ustanovi v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Do ustanovitve Sklada se za izvedbo nalog iz 162. člena tega zakona uporabljajo sredstva proračuna Republike Slovenije.

12. Oblikovanje konferenc za vode

207. člen

(razpis prvih volitev v Svet in sklic prve seje)

(1) Prve volitve v Svet se opravijo najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Volitve iz prejšnjega odstavka razpiše vlada, ki imenuje tudi volilno komisijo za izvedbo teh volitev.

(3) V aktu o razpisu prvih volitev se določi nosilce pasivne in aktivne volilne pravice za posamezne člane konferenice iz drugega odstavka 163. člena tega zakona, dan volitev in druge zadeve, potrebne za izvedbo prvih volitev.

(4) Prvo sejo Sveta skliče minister.

13. Postopki, začeti pred uveljavitvijo zakona

208. člen

(postopki)

(1) Postopki za pridobitev vodnogospodarskega soglasja ali vodnogospodarskega dovoljenja, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo na podlagi določb 47. do 51. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in Uradni list RS, št. 15/91 ter 52/2000).

(2) Postopki za pridobitev koncesije na vodah po 21. členu ali dovoljenja za uporabo in izkoriščanje voda po 22. členu zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96), ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se dokončajo na podlagi 21. in 22. člena zakona o varstvu okolja.

14. Predpisi vlade

209. člen

(predpisi vlade)

(1) Vlada izda izvršilne predpise po tem zakonu v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(2) Vlada prvič sprejme načrte upravljanja voda na vodnih območjih Donave in Jadranskega morja iz prvega odstavka 55. člena tega zakona najkasneje do 22. 12. 2009, drugič pa, ne glede na določbo prvega odstavka 59. člena tega zakona, najkasneje do 22. 12. 2015.

(3) Prvi načrt iz prejšnjega odstavka ne vsebuje zahtev iz četrtega odstavka 55. člena tega zakona.

(4) Vlada prvič sprejme program ukrepov iz 57. člena tega zakona najkasneje do 22. 12. 2009.

(5) Vlada prvič pripravi nacionalni program upravljanja z vodami iz 54. člena tega zakona najkasneje do 30. 6. 2003.

15. Predpisi ministra

210. člen

(predpisi ministra)

Minister izda izvršilne predpise v treh letih od uveljavitve tega zakona.

16. Veljavnost predpisov

211. člen

(veljavnost predpisov)

Do uveljavitve predpisov iz 209. in 210. člena tega zakona se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona, naslednji predpisi:

1. strokovno navodilo o načinu zbiranja vodnogospodarskih soglasij in vodnogospodarskih dovoljenj v vodni knjigi in katastru voda o vpisovanju vodnih količin, kakovosti vode in zgrajenih vodnogospodarskih objektov in naprav (Uradni list SRS, št. 27/84),

2. strokovno navodilo o tem, kaj obsega vzdrževanje naravnih vodotokov in drugih zbiralnikov vode, vodnih zemljišč ter vodnogospodarskih objektov in naprav v splošni rabi (Uradni list SRS, št. 27/84),

3. strokovno navodilo o tem, kateri objekti se štejejo za vodnogospodarske objekte v splošni rabi in kateri vodotoki

se štejejo za umetne vodotoke in druge zbiralnike vode (Uradni list SRS, št. 27/84),

4. strokovno navodilo o tem, za katere posege je potrebno vodnogospodarsko soglasje in kaj se šteje za manjše spremembe vodnega režima (Uradni list SRS, št. 27/84),

5. strokovno navodilo za ugotavljanje značilnosti vodnega režima v mejnem oziroma iztočnem prerezu vodotoka (Uradni list SRS, št. 27/84),

6. strokovno navodilo o tem, kakšna tehnična dokumentacija je potrebna za pridobitev vodnogospodarskega soglasja in vodnogospodarskega dovoljenja in kaj morajo vsebovati vodnogospodarska soglasja in vodnogospodarska dovoljenja (Uradni list SRS, št. 27/84 in 3/87),

7. strokovno navodilo o načinu odvzemanja mivke, peska, proda in kamna (Uradni list SRS, št. 27/84),

8. strokovno navodilo za določanje meje priobalnih zemljišč, erozijskih območij in morske obale (Uradni list SRS, št. 4/85),

9. strokovno navodilo za izdelavo vodnogospodarskih osnov (Uradni list SRS, št. 28/88),

10. odlok o določitvi meja vodnih območij v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 6/75),

11. odlok o določitvi hudourniških območij, ki se štejejo za vodotoke medregionalnega pomena (Uradni list SRS, št. 21/75),

12. navodilo o vsebini načrta za obrambo pred poplami (Uradni list SRS, št. 10/76),

13. strokovno navodilo o tem, katere snovi se štejejo za nevarne in škodljive snovi in o dopustnih temperaturah vode (Uradni list SRS, št. 18/85), v delu, ki še velja,

14. uredba o ureditvi določenih vprašanj s področja voda (Uradni list SRS, št. 22/76),

15. strokovno navodilo o urejanju gnojišč in greznic (Uradni list SRS, št. 10/85),

16. pravilnik o tem, kako morajo biti zgrajena in opremljena skladišča ter transportne naprave za nevarne in škodljive snovi (Uradni list SRS, št. 3/79),

17. odlok o določitvi erozijskih območij in posameznih hudournikov, na katerih zagotavlja delovna organizacija za urejanje hudournikov varstvo površin pred erozijo, hudourniki in plazovi (Uradni list SRS, št. 2/70),

18. uredba o načinu opravljanja obvezne republiške vodnogospodarske javne službe na področju vodnega gospodarstva (Uradni list RS, št. 40/00).

212. člen

(odločba ministra)

Minister izda odločbo o razveljavitvi odločbe o določitvi pooblaščenih organizacij za atestiranje analitskih postopkov (Uradni list SRS, št. 38/85) v enem mesecu od uveljavitve tega zakona in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VII. del:

KONČNE DOLOČBE

1. Prenehanje veljavnosti

213. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in Uradni list RS, št. 15/91 ter 52/2000).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati zakon o temeljih vodnega režima, pomembnega za dve ali več republik oziroma avtonomnih pokrajin in o meddržav-

nih vodah (Uradni list SFRJ, št. 2/74 in 24/76) razen v delu, ki se nanaša na meddržavne vode.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati uredba o klasifikaciji voda medrepubliških vodnih tokov, meddržavnih voda in voda obalnega morja Jugoslavije (Uradni list SFRJ, št. 6/78), razen v delu, ki se nanaša na vode, ki tvorijo državno mejo Republike Slovenije ali jo prečkajo.

214. člen

(prenehanje veljavnosti posameznih zakonskih določb)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe prvega odstavka 17. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) v delu, ki določa, da je voda kot naravni vir lastnina Republike Slovenije.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe prvega odstavka 16. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) v delu, ki se nanaša na vode in morje.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe četrtega in petega odstavka 16. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) v delu, ki se nanaša na določitev, ukinitve ali ponovno vzpostavitev naravnega vodnega ali morskega javnega dobra.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe drugega odstavka 80. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93 in 1/96) v delu, ki se nanaša na plačilo povračila za izkoriščanje in rabo vode kot naravne dobrine, katere lastnik je republika ali lokalna skupnost.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe tretjega, četrtega, petega člena in drugega odstavka 10. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) v delu, ki se nanaša na vodno infrastrukturo in grajeno vodno ali morsko javno dobro.

215. člen

(prenehanje veljavnosti koncesijskih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati koncesijski akti, ki so bili izdani za pridobitev vodne pravice na podlagi koncesije, pa je za njeno izvajanje potrebno pridobiti vodno dovoljenje, skladno z določbami 197. ali 208. člena tega zakona, uporabljajo pa se do spremembe koncesije v vodno dovoljenje, skladno z določbami 197. člena tega zakona ali podelitve vodnega dovoljenja, skladno z določbami 208. člena tega zakona.

216. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov lokalnih skupnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati predpisi lokalnih skupnosti, ki so bili sprejeti na podlagi 57., 58., 60. in 66. člena zakona o vodah (Uradni list SRS, št. 38/81, 29/86 in Uradni list RS, št. 15/91 ter 52/2000), se pa uporabljajo do sprejetja predpisov iz 209. in 210. člena tega zakona.

2. Začetek veljavnosti zakona

217. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 802-01/91-3/16

Ljubljana, dne 12. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Priloga: **Seznam voda 1. reda**

1. Jadransko morje,
2. Blejsko jezero,
3. Bohinjsko jezero,
4. Cerkniško jezero,
5. Sava Dolinka,
6. Sava Bohinjka,
7. Sava,
8. Tržiška Bistrica,
9. Kokra,
10. Sora,
11. Kamniška Bistrica,
12. Ljubljana,
13. Savinja,
14. Mirna (na Dolenjskem),
15. Krka,
16. Sotla,
17. Kolpa,
18. Drava,
19. Meža z Mislinjo,
20. Dravinja,
21. Pesnica,
22. Mura,
23. Ledava,
24. Ščavnica,
25. Rižana,
26. Reka,
27. Soča,
28. Idrijca,
29. Vipava,
30. Dragonja,
31. Mirna,
32. Nadiža,
33. Idrija,
34. Paka,
35. ostale celinske vode, ki tvorijo ali prečkajo državno mejo.

3238. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o obveznih zavarovanjih v prometu (ZOZP-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z **o razglasitvi zakona o spremembah** **in dopolnitvah zakona o obveznih zavarovanjih** **v prometu (ZOZP-A)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o obveznih zavarovanjih v prometu (ZOZP-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2002.

Št. 001-22-102/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O OBVEZNIH ZAVAROVANJIH V PROMETU
(ZOZP-A)

1. člen

V zakonu o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94 – v nadaljnjem besedilu: ZOZP) se:

a) v 1. členu, naslovu III. poglavja, v 16., 19., 24., 25., 26., 27., 29., 34., 38., 39., 40., 41. in 42. členu črta beseda "motornega" v ustreznem sklonu;

b) v 2., 3., 9. in 14. členu beseda "vozilo" nadomesti z besedama "prometno sredstvo" v ustreznem sklonu;

c) v 2., 4., 9., 10., 34., 38., 45. in 46. členu besedi "prevozno sredstvo" nadomestita z besedama "prometno sredstvo" v ustreznem sklonu;

č) v 3., 8. in 37. členu se besedi "prometna nesreča" nadomestita z besedo "nesreča" v ustreznem sklonu;

d) v 3., 13., 26., 27., 36. in 37. členu beseda "zahtev" nadomesti z besedama "odškodninski zahtev" v ustreznem sklonu;

e) v 17. členu besedi "sklenitelj zavarovanja" nadomestita z besedo "zavarovalec" v ustreznem sklonu;

f) v prvem odstavku 8. člena in v 36. členu beseda "likvidacija" nadomesti z besedo "obravnavanje" v ustreznem sklonu;

g) v 8., 14., 24., 27., 28., 29., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 44., 47. in 48. členu se besedilo "Slovenski zavarovalni biro" nadomesti z besedo "Združenje";

h) v 13. členu beseda "odgovorni" nadomesti z besedo "odgovornostni";

i) v 15. in 16. členu besedilo "motorna in priklopna vozila" nadomesti z besedo "vozila" v ustreznem sklonu;

j) v 1. členu, naslovu IV. poglavja, v 30., 31., 32., 33., 34., 38. in 41. členu, besedi "zračno plovilo" nadomestita z besedilom "zrakoplov ali druga letalna naprava" v ustreznem sklonu;

k) v 47. členu se besedilo "Urad za zavarovalni nadzor" nadomesti z besedo "Agencija".

2. člen

V 1. členu se doda 4. točka, ki se glasi:

"4. zavarovanje lastnika čolna proti odgovornosti za škodo, povzročeno tretjim osebam."

3. člen

Za 1. členom se doda 1.a člen, ki se glasi:

"1.a člen

Posamezni izrazi v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. nesreča je dogodek, pri katerem je nastala škoda zaradi uporabe prometnega sredstva;

2. prometno sredstvo je vozilo, zrakoplov in druga letalna naprava ter čoln;

3. vozila so motorna in priklopna vozila, kot jih opredeljuje zakon o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 30/98, 33/2000 – odločba US, 39/2000 – popravek odločbe US, 61/2000, 100/2000 – odločba US, 21/2002 in 66/2002), ki morajo imeti po predpisih o registraciji prometno dovoljenje;

4. zrakoplov je naprava, opredeljena v 78. točki 17. člena zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001);

5. druga letalna naprava je naprava, opredeljena v 66. točki 17. člena zakona o letalstvu;

6. letalo je zrakoplov, opredeljen v 24. točki 17. člena zakona o letalstvu;

7. čoln je plovilo opredeljeno v 15. točki 3. člena pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 26/2001 in 21/2002);

8. odgovornostna zavarovalnica je zavarovalnica, pri kateri je imel sklenjeno zavarovanje avtomobilske odgovornosti lastnik vozila, s katerim je bila povzročena nesreča."

4. člen

Drugi odstavek 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Če je za prometno sredstvo predpisana registracija, sme organ, pristojen za registracijo, izdati prometno dovoljenje ali drugo ustrezno listino šele potem, ko lastnik prometnega sredstva, na ime katerega se bo prometno sredstvo registriralo, predloži dokaz, da je sklenil zavarovanje, ki je obvezno po tem zakonu."

Doda se tretji odstavek, ki se glasi:

"Če je vozilo v skladu z določbami zakona, ki ureja varnost cestnega prometa, registrirano na uporabnika vozila, se določbe tega zakona, ki veljajo za lastnika vozila, smiselno uporabljajo tudi za uporabnika vozila."

5. člen

Za 2. členom se doda nov 2.a člen, ki se glasi:

"2.a člen

Z zavarovanjem lastnika prometnega sredstva proti odgovornosti za škodo povzročeno tretjim osebam, so krite tudi škode, ki jih povzročijo osebe, ki po volji lastnika sodelujejo pri uporabi prometnega sredstva."

6. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Če zavarovalnica ugotovi, da je lastnik prometnega sredstva prenehal izpolnjevati obveznosti iz zavarovalne pogodbe in je ta zato prenehala veljati, obvesti o tem pristojno upravno enoto oziroma drug pristojen organ, ki mora lastniku, če se ne izkaže z zavarovanjem, sklenjenim pri drugi zavarovalnici, odvzeti registrske tablice oziroma druge registrske oznake."

Zavarovalnica obvesti o prenehanju zavarovalne pogodbe tudi informacijski center pri Slovenskem zavarovalnem združenju (v nadaljnjem besedilu: Združenje)."

7. člen

Prvi odstavek 5. člena se črta.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Zavarovalnica je dolžna skleniti pogodbo o zavarovanju v skladu z zakonom in zavarovalnimi pogoji."

8. člen

Drugi odstavek 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: Agencija) obvestiti o novih ali spremenjenih zavarovalnih pogojih preden jih začne uporabljati. Če Agencija ugotovi, da zavarovalni pogoji niso v skladu z zakonom, izreče ukrep nadzora v skladu z določbo tretje točke prvega odstavka 181. člena zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 13/2000, 91/2000) pri čemer se lahko prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb nanaša samo na vrste obveznih zavarovanj navedenih v 1. členu tega zakona. Ukrep prepovedi sklepanja novih zavarovalnih pogodb se lahko nanaša le na tisto vrsto obveznega zavarovanja po tem zakonu, na katero se nanašajo zavarovalni pogoji, za katere je Agencija ugotovila, da niso v skladu z zakonom."

Črta se tretji odstavek.

9. člen

Drugi odstavek 7. člena se spremeni tako, da se glasi:
"V primerih, določenih z zakonom ali zavarovalnimi pogoji ima zavarovalnica, ki je poravnala škodo oškodovancu ali plačala zavarovalnino, pravico uveljavljati povračilo izplačanih zneskov, skupaj z obrestmi in stroški od zavarovalca oziroma od odgovorne osebe."

Dodajo se tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

"Pri zavarovanju avtomobilske odgovornosti ima zavarovalnica pravico uveljavljati povračilo iz prejšnjega odstavka od zavarovalca oziroma od odgovorne osebe samo v primerih:

1. če je voznik vozilo uporabljal za drugačen namen, kot je to določeno v zavarovalni pogodbi;

2. če voznik ni imel veljavnega voznškega dovoljenja tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo, ki ga je vozil, razen če je vozilo vozil kandidat za voznika motornih vozil ali skupine vozil pri učenju vožnje ob upoštevanju vseh predpisov, ki urejajo ta pouk;

3. če je bilo vozniku odvzeto ali začasno odvzeto voznško dovoljenje, oziroma se mu je izvrševala izrečena kazen ali varstveni ukrep prepovedi vožnje vozila določene vrste ali kategorije oziroma varstveni ukrep prepovedi uporabe tujega voznškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, varnostni ukrep odvzema voznškega dovoljenja ali kazen prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja;

4. če je voznik vozilo upravljal pod vplivom alkohola, mamil, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi, in sicer nad dovoljeno mejo;

5. če je voznik škodo povzročil namenoma;

6. če vozilo, ki ga je voznik vozil, ni bilo tehnično brezhibno;

7. če je voznik po nesreči zapustil kraj dogodka, ne da bi posredoval svoje osebne podatke in podatke o zavarovanju.

Če je z zavarovalnimi pogoji za povečano nevarnost določena dodatna premija, pa ta ni bila plačana, ima zavarovalnica pravico uveljavljati povračilo izplačanih zneskov, skupaj z obrestmi in stroški od zavarovanca oziroma odgovorne osebe, v sorazmerju med plačano premijo in premijo, ki bi morala biti plačana zaradi povečane nevarnosti.

Zavarovalnica nima pravice od zavarovanca uveljavljati povračila iz drugega odstavka tega člena za del škode, za katero je odgovoren oškodovanec, ki je pristal, da se prevaža z vozilom pod okoliščinami iz 2., 3., 4. in 6. točke tretjega odstavka tega člena, kljub temu, da so mu bile te okoliščine znane.

Zavarovalnica ima pravico uveljavljati povračilo v primerih iz tretjega odstavka tega člena največ v znesku 2.000.000 tolarjev. V primeru iz 5. točke tretjega odstavka tega člena zavarovalnica uveljavlja povračilo v celoti."

10. člen

3. točka šestega odstavka 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

"3. podatki iz tretjega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Združenja ter iz evidence registriranih vozil, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve;"

11. člen

Za 8. členom se doda 8.a člen, ki se glasi:

"8.a člen

Denarni zneski iz 7., 12., 19. in 33.b člena tega zakona se zvišajo, če se za več kot 10% spremeni razmerje tolarja proti evru po srednjem tečaju Banke Slovenije. Zviša-

nje, ki je sorazmerno s spremembo tečajnega razmerja, objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

Način zvišanja zavarovalnih vsot v primerih iz prejšnjega odstavka, razen v primerih iz 12. člena tega zakona, velja tudi za neizkoriščene dele zavarovalnih vsot."

12. člen

V drugem odstavku 9. člena se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

"5. zrakoplovov in drugih letalnih naprav, s katerimi se opravlja javni prevoz v zračnem prometu ali posebni zračni prevoz;" 6. točka se črta. Dosedanji 7. in 8. točka postane-ta 6. in 7. točka.

Za drugim odstavkom se doda tretji odstavek, ki se glasi:

"V primeru, da lastnik prometnega sredstva in prevoznik nista ista oseba, mora pogodbo iz prvega odstavka skleniti prevoznik."

13. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Najnižje zavarovalne vsote, na katere mora biti sklenjeno zavarovanje potnikov v javnem prometu, so:

- za primer smrti 1.000.000 tolarjev;

- za primer trajne izgube splošne zmožnosti (invalidnosti) 2.000.000 tolarjev;

- za primer začasne nezmožnosti za delo za povračilo izgubljenega dohodka in nujno potrebnih stroškov zdravljenja 500.000 tolarjev.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se za zavarovanje potnikov iz 5. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona uporablja najnižja zavarovalna vsota v znesku 250.000 SDR za vse primere škod iz prejšnjega odstavka.

SDR (Special Drawing Rights) so posebne pravice črpanja (obračunska enota), kot jih določa mednarodni denarni sklad, razmerje do slovenske valute oziroma vrednost pa objavlja Banka Slovenije."

14. člen

V 15. členu se na koncu besedila doda nov stavek, ki se glasi:

"Zavarovanje avtomobilske odgovornosti pri uporabi vozil, registriranih v Republiki Sloveniji, mora biti sklenjeno v skladu z določbami tega zakona."

15. člen

Drugi odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Registracija se lahko opravi in izda prometno dovoljenje oziroma druga ustrezná listina, ki se zahteva po zakonu, ki ureja varnost cestnega prometa, po predložitvi dokaza o sklenjeni zavarovalni pogodbi za zavarovanje avtomobilske odgovornosti. Zavarovanje mora biti sklenjeno tudi pred izdajo preizkusnih tablic za čas njihove veljavnosti."

Dodajo se tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

"Zavarovalnica ali Združenje mora takoj ob sklenitvi zavarovalne pogodbe za zavarovanje avtomobilske odgovornosti, o tem obvestiti organ, pristojen za vodenje evidence registriranih vozil.

Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

- naziv zavarovalnice, pri kateri je sklenjena zavarovalna pogodba;

- ime in priimek oziroma firma, naziv, datum in kraj rojstva, naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža zavarovanca;

– registrsko označbo, vrsto, znamko, tip, leto izdelave, številko šasije oziroma karoserije, moč in prostornino motorja, število sedežev in stojišč vozila;

– številko zavarovalne police, ki krije zavarovanje avtomobilске odgovornosti.

Način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

Dosedanji tretji odstavek postane šesti odstavek.

16. člen

V 17. členu se doda 3. točka, ki se glasi:

“3. oškodovanci, katerim je škoda nastala:

– zaradi uporabe vozila na športnih prireditvah za katere so bila izdana uradna dovoljenja, pri katerih je pomembno, da se doseže največja hitrost ali pri vadbenih vožnjah;

– zaradi delovanja jedrske energije, nastale med prevozom jedrskega materiala;

– zaradi vojnih operacij, uporov ali terorističnih dejanj, pri čemer mora zavarovalnica dokazati, da je škodo povzročil tak dogodek.“

17. člen

Prvi odstavek 19. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Obveznost zavarovalnice iz zavarovanja avtomobilске odgovornosti je omejena z zavarovalno vsoto, veljavno na dan škodnega dogodka, če z zavarovalno pogodbo ni dogovorjena višja vsota. Najnižja zavarovalna vsota, na katero mora biti sklenjeno zavarovanje, znaša:

a) za škodo zaradi smrti, telesne poškodbe in prizadetega zdravja, ki izvira iz posameznega škodnega dogodka ne glede na število oškodovancev,

– za avtobuse in tovorna vozila 220.000.000 tolarjev

– za druga vozila 110.000.000 tolarjev

– za vozila, ki prevažajo nevarne snovi 440.000.000 tolarjev

b) za škodo zaradi uničenja ali poškodovanja stvari, ki izvira iz posameznega škodnega dogodka ne glede na število oškodovancev

– za avtobuse in tovorna vozila 45.900.000 tolarjev

– za druga vozila 22.900.000 tolarjev

– za vozila, ki prevažajo nevarne tovore 91.800.000 tolarjev.“

Drugi in tretji odstavek se črtata.

18. člen

Prvi odstavek 21. člena se dopolni tako, da se glasi:

“Zavarovanje avtomobilске odgovornosti krije tudi škodo, povzročeno z vozilom, ki ga je uporabljala nepooblaščen oseba, oseba brez predpisanega vozniškega dovoljenja tiste oziroma tistih kategorij, v katero spada vozilo, ki ga je vozila in oseba, ki je kršila tehnične zahteve glede varnosti vozila.“

V drugem odstavku se besedilo “za izplačano odškodnino” nadomesti z besedilom “do višine izplačane odškodnine.”

19. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Če se med trajanjem zavarovanja spremeni lastnik vozila, zavarovalna pogodba preneha veljati, ko novi lastnik vozila sklene pogodbo o zavarovanju avtomobilске odgovornosti. To pogodbo mora novi lastnik skleniti najkasneje pred registracijo vozila na svoje ime. Prejšnjemu lastniku se vrne sorazmerni del neizkoriščene premije, če iz tega zavarovanja ni bila izplačana odškodnina.“

20. člen

23. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Zavarovanje avtomobilске odgovornosti krije tudi škodo, ki je bila povzročena na ozemlju držav članic Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU) in držav, katerih nacionalni zavarovalni biro je podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma z dne 15. marec 1991 (v nadaljnjem besedilu: Multilateralni garancijski sporazum) oziroma Londonskega sporazuma, in sicer brez plačila dodatne premije.

Zavarovalnica, pri kateri je zavarovana avtomobilska odgovornost, mora škodo, ki je bila povzročena v državah članicah EU in državah, katerih nacionalni zavarovalni biro je podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma oziroma Londonskega sporazuma, plačati do višine, določene s predpisi o zavarovanju avtomobilске odgovornosti tiste države, kjer je nastal škodni dogodek. V primeru, da so najnižje zavarovalne vsote v tej državi nižje od vsot iz 19. člena tega zakona, je zavarovalnica dolžna povrniti škodo do vsot iz 19. člena tega zakona.

Za škodo, ki jo povzroči voznik nezavarovanega vozila, ki izvira iz ozemlja Republike Slovenije, na ozemlju držav članic EU ali držav, katerih nacionalni zavarovalni biro je podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma ali države, v kateri nadomešča veljavno mednarodno listino o sklenitvi zavarovanja avtomobilске odgovornosti registrska tablica, odgovarja Združenje s sredstvi škodnega sklada.

Združenje odgovarja s sredstvi škodnega sklada za plačilo škod, ki jih v državah članicah EU in državah, katerih nacionalni zavarovalni biro je podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma oziroma Londonskega sporazuma, povzročijo vozniki vozil, zavarovanih pri zavarovalnici, ki je registrirana za sklepanje zavarovanj, ki so po tem zakonu obvezna, kolikor članica Združenja ni izpolnila svoje obveznosti na podlagi sklenjenega zavarovanja.

Ozemlje, iz katerega izvira vozilo, pomeni:

– ozemlje države, s katere registrsko tablico je vozilo označeno,

– če vozilo ne potrebuje registrske tablice, pa vozilo nosi označbo o sklenjenem zavarovanju oziroma drugo označbo, ki je analogna registrski tablici, ozemlje države, kjer je bila označba izdana,

– če vozilo ne potrebuje registrske tablice niti druge analogne označbe, ozemlje države, kjer ima stalno prebivališče uporabnik vozila.“

21. člen

Prvi stavek 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Voznik vozila, za katero mora biti po tem zakonu sklenjeno zavarovanje avtomobilске odgovornosti in ki izvira z ozemlja države, katere nacionalni zavarovalni biro ni podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma, mora pred vstopom v Republiko Slovenijo pokazati veljavno mednarodno listino o sklenitvi zavarovanja avtomobilске odgovornosti, ki velja za območje držav članic EU.“

22. člen

Prvi stavek 25. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Če voznik vozila, ki izvira iz ozemlja države, katere nacionalni zavarovalni biro ni podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma, ob vstopu v Republiko Slovenijo ne pokaže veljavne mednarodne listine o sklenjenem zavarovanju avtomobilске odgovornosti, ali na vozilu ni registrske tablice, ki nadomešča mednarodno listino, mora tako zavarovanje, z veljavnostjo za čas bivanja v državah članicah EU, vendar ne za manj kot 15 dni, skleniti pri zavarovalnici, ki je

registrirana za sklepanje zavarovanj, ki so po tem zakonu obvezna.“

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“Če policija pri nadzoru v državi ugotovi, da voznik nima veljavne mednarodne listine ali potrdila o sklenjenem zavarovanju pri zavarovalnici, ki je registrirana za sklepanje zavarovanj, ki so po tem zakonu obvezna, ukrepa po določilih 3. člena tega zakona.“

23. člen

26. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Za škodo na ozemlju Republike Slovenije, ki je povzročena z vozilom, ki izvira iz držav članic EU in držav, katerih nacionalni zavarovalni biro je podpisnik Multilateralnega garancijskega sporazuma oziroma Londonskega sporazuma, odgovarja Združenje. To lahko za obravnavanje odškodninskih zahtevkov pooblasti eno od zavarovalnic, svojih članic.

Kadar članica Združenja, ki je obravnavala škodo za tujo zavarovalnico na podlagi sklenjenih mednarodnih sporazumov ne dobi povrnjenih sredstev, do katerih je po mednarodnih sporazumih upravičena, povrne ta sredstva članici Združenje iz škodnega sklada, na način, ki ga določi Združenje.“

24. člen

Drugi odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Če o odškodninskem zahtevku ni odločeno v treh mesecih po vložitvi, lahko oškodovanec vloži tožbo proti Združenju.“

25. člen

Za 29. členom se doda 29.a člen, ki se glasi:

“29.a člen

Zavarovalnica države članice EU, ki namerava v Republiki Sloveniji neposredno opravljati zavarovalne posle zavarovanja avtomobilske odgovornosti, mora imenovati pooblaščenca, ki ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji. Ime in naslov pooblaščenca mora sporočiti Agenciji in informacijskemu centru pri Združenju.

Pooblaščenec iz prejšnjega odstavka v imenu in za račun zavarovalnice države članice EU zbira informacije in sprejema ukrepe potrebne za reševanje odškodninskih zahtevkov in izvrši ustrezno plačilo odškodnin iz naslova teh zavarovalnih pogodb, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji.

Pooblaščenec mora biti sposoben obravnavati odškodninske zahtevke v slovenskem jeziku.“

26. člen

Prvi odstavek 30. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Lastnik ali zakupnik zrakoplova ali druge letalne naprave, ki se mora registrirati v Republiki Sloveniji, mora skleniti pogodbo o zavarovanju odgovornosti za škodo povzročeno tretjim osebam, ki jo povzroči zrakoplov ali druga letalna naprava v letu ali na tleh.“

27. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Obveznost zavarovalnice iz zavarovanja odgovornosti po 30. členu tega zakona je omejena z zavarovalno vsoto, veljavno na dan škodnega dogodka, če z zavarovalno pogodbo ni dogovorjena višja vsota.

Najnižja zavarovalna vsota iz posameznega škodnega dogodka ne glede na število oškodovancev, na katero mora biti sklenjeno zavarovanje, znaša za zrakoplove oziroma za drugo letalno napravo:

a) za zrakoplove z največjo vzletno maso do 2.000 kg, 1.500.000 SDR v tolaški protivrednosti,

b) za zrakoplove z največjo vzletno maso do 6.000 kg, 4.500.000 SDR v tolaški protivrednosti,

c) za zrakoplove z največjo vzletno maso do 25.000 kg, 12.000.000 SDR v tolaški protivrednosti,

d) za zrakoplove z največjo vzletno maso do 100.000 kg, 50.000.000 SDR v tolaški protivrednosti,

e) za zrakoplove z največjo vzletno maso nad 100.000 kg, 90.000.000 SDR v tolaški protivrednosti,

f) za jadralna letala, ultralahke in druge letalne naprave, če je zanje predpisana registracija, 500.000 SDR v tolaški protivrednosti.“

28. člen

Za 33. členom se doda novo IV.a poglavje z naslovom “ZAVAROVANJE LASTNIKA ČOLNA PROTI ODGOVORNOSTI ZA ŠKODO POVZROČENO TRETJIM OSEBAM” z novimi 33.a, 33.b, 33.c, 33.č in 33.d členi, ki se glasijo:

“33.a člen

Lastnik čolna oziroma uporabnik čolna na motorni pogon z močjo večjo kot 3.7 kW, ki je vpisan v vpisnik morskih čolnov, ki ga vodi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, mora skleniti pogodbo o zavarovanju odgovornosti za škodo, ki jo z uporabo čolna povzroči tretjim osebam zaradi smrti, telesne poškodbe in prizadetega zdravja (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje odgovornosti za škodo povzročeno tretjim osebam z uporabo čolna), razen proti odgovornosti za škodo na stvareh, ki jih je sprejel v prevoz.

Zahtevi za vpis čolna v vpisnik morskih čolnov je potrebno priložiti dokaz o sklenjeni zavarovalni pogodbi, ki mora biti sklenjena za najmanj toliko časa, kolikor bo veljalo dovoljenje za plovbo.

Osebe, ki se prevažajo s čolnom, se ne štejejo za tretje osebe po tem zakonu.

Lastnik tujega čolna, ki prihaja v teritorialno morje ali notranje morske vode Republike Slovenije, mora imeti sklenjeno veljavno zavarovalno pogodbo o zavarovanju odgovornosti za škode iz prvega odstavka tega člena, če ni dana druga varščina za povrnitev škode ali če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

Obveznost iz prvega odstavka tega člena ne velja za čolne oboroženih sil Republike Slovenije.

33.b člen

Obveznost zavarovalnice iz zavarovanja odgovornosti po prejšnjem členu je omejena z zavarovalno vsoto, veljavno na dan škodnega dogodka, če z zavarovalno pogodbo ni dogovorjena višja vsota.

Najnižja zavarovalna vsota za škode iz posameznega škodnega dogodka ne glede na število oškodovancev, na katero mora biti sklenjeno zavarovanje, znaša 50.000.000 tolarjev.

33.c člen

Združenje ne odgovarja za škodo, ki je povzročena z neznanim čolnom.

33.č člen

Za škode, ki so povzročene z nezavarovanim čolnom, se uporabljata določbi 40. in 41. člena tega zakona.

33.d člen

Za zavarovanje odgovornosti za škodo povzročeno tretjim osebam z uporabo čolna se smiselno uporabljajo določbe 17., 20., 22. in 23. člena tega zakona.“

29. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Za plačilo škod, ki jih oškodovancem povzročijo vozniki nezavarovanih in neznanih vozil, nezavarovanih zrakoplovov ali drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov, se pri Združenju ustanovi škodni sklad. Iz škodnega sklada se plačujejo tudi zavarovalnine potnikom v javnem prometu zaradi posledic nesreče, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe.

Odškodnina se iz sredstev škodnega sklada izplača tudi v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico, ki je dolžna plačati odškodnino. V tem primeru se iz sredstev škodnega sklada izplača le tisti del odškodnine, ki ni bil izplačan iz stečajne mase zavarovalnice.“

30. člen

35. člen se spremeni tako, da se glasi:

“V škodni sklad, namenjen za plačilo obveznosti iz prejšnjega člena, plačujejo prispevek vse zavarovalnice, ki so registrirane za sklepanje zavarovanj, obveznih po tem zakonu. Višino najnižjih začetnih sredstev sklada določi minister, pristojen za finance, nato pa sklad dopolnjuje sredstva glede na tekoče potrebe, ki jih Združenje sporoča zavarovalnicam. Prispevek posamezne zavarovalnice je sorazmeren njenemu deležu v prejšnjem letu sklenjenih zavarovanj avtomobilske in letalske odgovornosti, odgovornosti lastnikov čolnov ter zavarovanj potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče v Republiki Sloveniji. Zavarovalnice so dolžne prispevke nakazati v 15 dneh po prejemu sporočila Združenja.“

31. člen

V drugem odstavku 37. člena se besedilo “v 60 dneh” nadomesti z besedilom “v treh mesecih”.

Dodata se tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“Združenje za poplačilo odškodnine iz škodnega sklada od oškodovanca ne sme zahtevati dokazila o tem, da oseba, odgovorna za škodo, noče oziroma ni zmožna plačati.

V primeru spora med Združenjem in zavarovalnico glede vprašanja, kdo od njiju je dolžan izplačati odškodnino oškodovancu, pripade ta dolžnost tistemu, pri katerem je oškodovanec najprej vložil svoj odškodninski zahtevek. Ta mora oškodovanca poplačati brez odlašanja. V primeru, ko je kasneje pravomočno odločeno, da je za izplačilo odškodnine zavezana nasprotna stranka, ima stranka, ki je poravnala škodo oškodovancu, pravico uveljavljati povračilo izplačanih zneskov skupaj z obrestmi in stroški.“

32. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Če povzroči škodo voznik nezavarovanega vozila, zrakoplova ali druge letalne naprave oziroma čolna ali potnik utрпи nesrečo pri prevozu z nezavarovanim javnim prometnim sredstvom, odgovarja Združenje tako, kot bi odgovarjala zavarovalnica, če bi bilo sklenjeno zavarovanje, in sicer največ do zavarovalne vsote, ki je bila kot najnižja predpisana na dan škodnega dogodka.“

33. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Zavodi zdravstvenega, invalidskega in pokojninskega zavarovanja, zavarovalnice s subrogacijskimi zahtevki, kakor tudi druge organizacije, ki so neposrednemu oškodovancu kakorkoli povrnile škodo ali njen del, nimajo pravice do povračilnega zahtevka proti Združenju iz škodnega sklada, če je škodni dogodek povzročil voznik neznanega ali nezavarovanega vozila ter nezavarovanega zrakoplova ali druge letalne naprave in nezavarovanega čolna.“

34. člen

41. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Združenje ima pravico izplačano odškodnino ali zavarovalnino, skupaj z obrestmi in stroški, izterjati od lastnika vozila, zrakoplova ali druge letalne naprave, čolna ter lastnika javnega prometnega sredstva, za katerega ta ni sklenil zavarovalne pogodbe po določilih tega zakona in od povzročitelja škodnega dogodka. Lastnik in povzročitelj škodnega dogodka odgovarjata Združenju nerazdelno.“

35. člen

Za 42. členom se doda novo, V.a poglavje z naslovom “POSEBNOSTI V IZVAJANJU ZAVAROVANJA AVTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI” s podpoglavjem z naslovom “1. Pooblaščenec za obravnavanje odškodninskih zahtevkov” z 42.a, 42.b, 42.c in 42.č členom, z novim podpoglavjem z naslovom “2. Informacijski center” z 42.d, 42.e, 42.f, 42.g, 42.h in 42.i členom in s podpoglavjem z naslovom “3. Odškodninski urad” z 42.j, 42.k, 42.l, 42.m in 42.n členom, ki se glasijo:

“V.a POSEBNOSTI V IZVAJANJU ZAVAROVANJA
AVTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI

**1. Pooblaščenec za obravnavanje odškodninskih
zahtevkov**

42.a člen

Pooblaščenec za obravnavanje odškodninskih zahtevkov iz naslova zavarovanja avtomobilske odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) je oseba, ki v imenu in za račun odgovornostne zavarovalnice zbira informacije, sprejema ukrepe potrebne za reševanje odškodninskih zahtevkov in izvrši ustrezno plačilo odškodnine in državi stalnega bivališča oškodovanca, iz naslova škod:

- nastalih kot posledica nesreče v državi članici EU, ki ni država stalnega bivališča oškodovanca oziroma v tretjih državah, katerih nacionalni zavarovalni biro je član sistema zelene karte, brez vpliva na zakonodaja s področja civilne odgovornosti in mednarodnega zasebnega prava tretjih držav in
- povzročenih z uporabo vozil, katerih lastniki so zavarovani v državi članici EU in izvirajo z njenega ozemlja.

Pooblaščenec mora imeti vsa potrebna pooblastila, da zastopa zavarovalnico v odnosu do oškodovancev in državnih organov.

Pooblaščenec mora biti sposoben obravnavati odškodninske zahtevke v uradnem jeziku države, za katero je imenovan.

Pooblaščenec lahko dela za eno ali več zavarovalnic.

Ne glede na določbo prvega odstavka ima oškodovanec oziroma njegova zavarovalnica pravico do neposrednega uveljavljanja odškodninskega zahtevka proti povzročitelju nesreče ali proti odgovornostni zavarovalnici.

Pravne osebe, na katere so na podlagi zakona prešle oškodovančeve pravice do odškodnine proti povzročitelju nesreče ali njegovi odgovornostni zavarovalnici in pravne

osebe iz 18. člena tega zakona, niso upravičene do uveljavljanja zahtevkov za povračilo škode pri pooblaščenca.

42.b člen

Zavarovalnica, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, mora za pridobitev dovoljenja Agencije za opravljanje poslov zavarovanja avtomobilske odgovornosti, imenovati pooblaščenca v drugih državah članicah EU.

Zavarovalnica preko informacijskega centra pri Združenju obvesti informacijske centre drugih držav članic EU o imenu in naslovu pooblaščenca.

42.c člen

Sistem imenovanja pooblaščenca v državah članicah EU ne vpliva na materialno pravo, ki se uporablja pri obravnavanju konkretnih odškodninskih zahtevkov in ne spremeni sodne pristojnosti.

42.č člen

Odgovornostna zavarovalnica ali njen pooblaščenec mora v treh mesecih od dneva, ko je oškodovanec vložil svoj odškodninski zahtevek na odgovornostno zavarovalnico ali na njenega pooblaščenca:

- v primeru, če odgovornost ni sporna in je bila škoda v celoti ocenjena, dati utemeljeno ponudbo za odškodnino,
- v primeru, da je odgovornost sporna ali odgovornost ni bila natančno ugotovljena oziroma če škoda ni bila v celoti ocenjena, dati utemeljen odgovor na odškodninski zahtevek.

Če zavarovalnica v primeru iz prve alinee prejšnjega odstavka ne predloži ponudbe v treh mesecih od dneva, ko je oškodovanec vložil svoj odškodninski zahtevek na odgovornostno zavarovalnico ali na njenega pooblaščenca, pride le-ta v zamudo.

2. Informacijski center

42.d člen

Za učinkovitejše uveljavljanje odškodninskih zahtevkov iz naslova škod, nastalih v nesrečah z uporabo vozil, se v okviru Združenja oblikuje informacijski center.

42.e člen

Informacijski center iz prejšnjega člena tega zakona:

1. zbira podatke in vodi register podatkov,
2. posreduje podatke iz registra iz prejšnje točke,
3. nudi pomoč oškodovancem pri pridobivanju podatkov iz registra iz 1. točke tega odstavka in pri pridobivanju podatkov iz registrov informacijskih centrov drugih držav članic EU.

Register iz 1. točke prejšnjega odstavka vsebuje podatke o:

1. registrskih označbah registrskih tablic, vrstah, znamkah, tipih, številkah šasij oziroma karoserij vozil, registriranih v Republiki Sloveniji,
2. številkah zavarovalnih polic, ki krijejo zavarovanje avtomobilske odgovornosti vozil iz prejšnje točke,
3. datum prenehanja veljavnosti zavarovalne pogodbe zavarovanja avtomobilske odgovornosti,
4. imenih in sedežih zavarovalnic, ki nudijo zavarovalno kritje na podlagi zavarovalnih polic iz prejšnje točke,
5. imenu in priimku, datumu in kraju rojstva, stalnem in začasnem prebivališču zavarovanca,
6. imenih in naslovih ali sedežih pooblaščenca, ki so jih imenovali zavarovalnice drugih držav članic EU v Republiki Sloveniji,

7. seznamu vozil, za katera v Republiki Sloveniji velja izjema od obveznosti zavarovanja avtomobilske odgovornosti.

Podatki iz prejšnjega odstavka se zbirajo iz zbirk podatkov zavarovalnic in evidence registriranih vozil v Republiki Sloveniji.

Na zahtevo oškodovanca se podatki iz drugega odstavka pridobijo tudi iz registrov informacijskih centrov drugih držav članic EU.

42.f člen

Podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona hrani informacijski center najmanj sedem let po odjavi registracije vozila ali po prenehanju zavarovalne police.

42.g člen

Informacijski center zaradi nudenja pomoči pri pridobivanju podatkov iz 3. točke prvega odstavka 42.e člena tega zakona sodeluje z informacijskimi centri drugih držav članic EU.

42.h člen

Informacijski center je dolžan oškodovancem sedem let po nesreči bodisi iz svojega registra bodisi iz registra informacijskega centra druge države članice EU nemudoma posredovati:

1. ime in naslov zavarovalnice, ki nudi zavarovalno kritje na podlagi zavarovalne police vozila, s katerim je bila povzročena nesreča,
2. številko zavarovalne police iz prejšnje točke in
3. ime in naslov pooblaščenca v Republiki Sloveniji, ki ga je imenovala zavarovalnica države članice EU, ki nudi zavarovalno kritje na podlagi zavarovalne police vozila, s katerim je bila povzročena nesreča.

Informacijski center priskrbi oškodovancu na njegovo zahtevo podatek o imenu in naslovu lastnika ali običajnega voznika ali registriranega imetnika vozila, če je oškodovanec izkazal pravni interes za pridobitev takšne informacije. Navedene podatke pridobiva informacijski center zlasti od zavarovalnice ali iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

Informacijski center priskrbi oškodovancu podatek o imenu osebe, ki mu odgovarja za škodo, povzročeno z vozilom, za katero velja izjema od obveznosti sklenitve zavarovanja avtomobilske odgovornosti.

42.i člen

Obdelava, shranjevanje, posredovanje in uporaba podatkov iz tega poglavja, ki imajo naravo osebnih podatkov, mora potekati skladno z določbami 8. člena tega zakona.

3. Odškodninski urad

42.j člen

V okviru Združenja se oblikuje odškodninski urad. Odškodninski urad zagotavlja odškodnine oškodovancem s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji:

- če je bila nesreča, povzročena v drugi državi članici EU oziroma v tretjih državah, katerih nacionalni zavarovalni biro je član sistema zelene karte,
- če je bila škoda povzročena z vozilom, ki je zavarovano v tej državi članici EU in izvira z njenega ozemlja,
- le v izjemnih primerih, ko odgovornostna zavarovalnica oziroma njen pooblaščenec ni izpolnil svojih dolžnosti, določenih s tem zakonom.

Oškodovanci iz prejšnjega odstavka lahko naslovijo svoj odškodninski zahtevek na odškodninski urad če:

1. v treh mesecih od dneva, ko je oškodovanec vložil svoj odškodninski zahtevek na odgovornostno zavarovalnico ali njenega pooblaščenca, odgovornostna zavarovalnica ali njen pooblaščenec ni rešil njegovega odškodninskega zahtevka,

2. odgovornostna zavarovalnica v Republiki Sloveniji ni imenovala pooblaščenca; v takšnem primeru oškodovanec ne sme vložiti odškodninskega zahtevka pri odškodninskem uradu, kolikor je odškodninski zahtevek uveljavljal že neposredno nasproti odgovornostni zavarovalnici in je oškodovanec prejel v roku treh mesecev od vložitve odškodninskega zahtevka od odgovornostne zavarovalnice utemeljen odgovor.

42.k člen

Odškodninski urad mora o odškodninskem zahtevku odločiti najkasneje v dveh mesecih od dneva, ko je prejel odškodninski zahtevek. Odškodninski urad ustavi postopek, če zavarovalnica ali njen pooblaščenec reši odškodninski zahtevek.

Odškodninski urad o prejemu odškodninskega zahtevka in o tem, da bo ustrezno ukrepal, nemudoma obvesti:

a) odgovornostno zavarovalnico ali njenega pooblaščenca,

b) odškodninski urad v državi članici EU, v kateri je sedež zavarovalnice, pri kateri je sklenjena zavarovalna pogodba zavarovanja avtomobilske odgovornosti,

c) osebo, ki je povzročila nesrečo, kolikor je znana.

42.l člen

Če je oškodovanec iz 42.j člena tega zakona sprožil sodni postopek neposredno proti odgovornostni zavarovalnici, odškodninskega zahtevka ne sme nasloviti na odškodninski urad.

Pravne osebe, na katere so na podlagi zakona prešle oškodovančeve pravice do odškodnine proti povzročitelju nesreče ali njegovi zavarovalnici in pravne osebe iz 18. člena tega zakona, niso upravičene do uveljavljanja zahtevkov za povračilo škode pri odškodninskem uradu.

Če je odškodninski urad oškodovancu iz 42.j člena tega zakona izplačal odškodnino, ima pravico zahtevati povračilo izplačane odškodnine od odškodninskega urada tiste države članice EU, pri katere zavarovalnici je sklenjena zavarovalna pogodba zavarovanja avtomobilske odgovornosti, skladno s sklenjenimi mednarodnimi sporazumi.

Odškodninski urad je dolžan povrniti izplačano odškodnino odškodninskemu uradu države članice EU, v kolikor gre za obveznost iz naslova zavarovalne pogodbe zavarovanja avtomobilske odgovornosti zavarovalnice, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, skladno s sklenjenimi mednarodnimi sporazumi.

42.m člen

Če ni mogoče identificirati vozila, ki je povzročilo škodo oziroma se v roku dveh mesecev od nesreče ne da ugotoviti odgovornostne zavarovalnice, lahko oškodovanec iz 42.j člena tega zakona uveljavlja svoj odškodninski zahtevek pri odškodninskem uradu. Odškodninski urad, ki je poravnal škodo oškodovancu, ima pravico uveljavljati povračilo izplačanih zneskov in stroškov, skladno s sklenjenimi mednarodnimi sporazumi:

1. v primeru, ko odgovornostne zavarovalnice ni mogoče ugotoviti, od škodnega sklada v tisti državi članici EU, s katere ozemlja vozilo izvira,

2. v primeru, ko ni mogoče identificirati vozila, od škodnega sklada v tisti državi članici EU, v kateri se je zgodila nesreča,

3. v primeru vozil iz tretjih držav, od škodnega sklada v tisti državi članici EU, v kateri se je zgodila nesreča.

42.n člen

Odškodninski urad oblikuje sredstva za izplačilo obveznosti iz 42.j člena tega zakona iz prispevkov zavarovalnic, ki so registrirane za sklepanje zavarovanj avtomobilske odgovornosti. Višino najnižjih začetnih sredstev določi Agencija, nato pa odškodninski urad dopolnjuje sredstva glede na tekoče potrebe, ki jih sporoča zavarovalnicam. Prispevek posamezne zavarovalnice za začetna sredstva in tekoče potrebe odškodninskega urada je sorazmeren njenemu deležu v prejšnjem letu sklenjenih zavarovanj avtomobilske odgovornosti v Republiki Sloveniji.

Zavarovalnice so dolžne prispevke nakazati v 15 dneh po sprejemu sporočila odškodninskega urada.

Sredstva odškodninskega urada za izplačilo obveznosti iz 42.j člena tega zakona se vodijo v okviru škodnega sklada Združenja.“

KAZENSKES DOLOČBE

36. člen

Prvi odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi: “Z denarno kaznijo najmanj 20.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če ne sklene zavarovalne pogodbe v skladu z zakonom in zavarovalnimi pogoji.“

V drugem odstavku se besedilo “50.000 tolarjev“ nadomesti z besedilom “200.000 tolarjev“.

37. člen

Za 44. členom se dodajo novi 44.a, 44.b, 44.c in 44.č člen, ki se glasijo:

“44.a člen

Z denarno kaznijo 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki ne obvesti pristojne upravne enote o prenehanju veljavnosti zavarovalne pogodbe v skladu s 4. členom tega zakona.

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

44.b člen

Z denarno kaznijo 20.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki ne obvesti Agencije o novih ali spremenjenih zavarovalnih pogojih v skladu z drugim odstavkom 6. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo 600.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

44.c člen

Z denarno kaznijo 2.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovornostna zavarovalnica, ki:

1. oškodovancu sama ali po svojem pooblaščenju v državi članici EU ne predloži ponudbe iz prve alineje prvega odstavka 42.č člena tega zakona v treh mesecih od dneva, ko je oškodovanec vložil svoj odškodninski zahtevek na odgovornostno zavarovalnico ali na njenega pooblaščenca,

2. oškodovancu sama ali po svojem pooblaščenju v državi članici EU ne da utemeljenega odgovora iz druge

alineje prvega odstavka 42.č člena tega zakona v treh mesecih od dneva, ko je oškodovanec vložil svoj odškodninski zahtevek na odgovornostno zavarovalnico ali na njenega pooblaščenca.

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

44.č člen

Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če v 15 dneh po sporočilu Združenja, ne nakaže prispevka za odškodninski urad, skladno z 42.n členom tega zakona.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.“

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

38. člen

Zavarovalnice uskladijo zavarovalne pogoje z določili tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

39. člen

Z uskladitvijo zavarovalnih pogojev za zavarovanje potnikov v zračnem prometu z določbami tega zakona, oziroma najkasneje 6 mesecev po njegovi uveljavitvi, preneha veljati določba 21. člena zakona o obligacijskih in stvarnopравnih razmerjih v letalstvu (Uradni list RS, št. 12/2000 – v nadaljnjem besedilu: ZOSRL).

Do uskladitve določbe prvega odstavka 138. člena ZOSRL s 27. členom tega zakona, je odgovornost oseb za škodo iz 130. člena ZOSRL omejena na zneske, ki so enaki zavarovalnim vsotam iz 27. člena tega zakona.

40. člen

Določbe 7. člena, prvega odstavka 8. člena, 20. člena, 21. člena, prvega odstavka 22. člena, 23. člena in 25. člena tega zakona ter določbe, ki se nanašajo na pooblaščenca za obravnavanje odškodninskih zahtevkov (42.a do 42.č člen zakona), na informacijski center (42.d do 42.i člen zakona) in na odškodninski urad (42.j do 42.n člen zakona), začnejo veljati z dnem članstva Republike Slovenije v EU.

41. člen

Združenje ustanovi informacijski center iz 42.d člena zakona najkasneje do 31.12.2002.

42. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 460-01/94-5/6

Ljubljana, dne 12. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3239. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-B)

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2002.

Št. 001-22-103/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-B)

1. člen

V zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/2000 – odločba US, 30/01 in 103/01 – ZIPRS0203) se za 2. členom črta naslov poglavja "II. PREDMET OBDAVČITVE".

2. člen

Ime 3. člena se spremeni tako, da se glasi: "(predmet obdavčitve)".

3. člen

Za 3. členom se doda naslov II. poglavja: "II. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE".

4. člen

V 4. točki drugega odstavka 4. člena se črta besedilo: "izročitev novozgrajenih objektov ter".

7. točka drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

"uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca".

Za 7. točko drugega odstavka se doda nova 8. točka, ki se glasi:

"8. uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti;"

Dosedanja 8. točka postane 9. točka.

5. člen

Ime 5. člena se spremeni tako, da se glasi: "(uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca)".

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Za uporabo blaga iz 7. točke drugega odstavka prejšnjega člena se šteje uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali odtujitev blaga za zmanjšano plačilo ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene

opravljanja njegove dejavnosti, če je bil od tega blaga oziroma dela blaga v celoti ali deloma odbit vstopni DDV.“

6. člen

Ime in besedilo 6. člena se spremenita tako, da se glasi:

“6. člen

(uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti)

Za uporabo blaga iz 8. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona se šteje:

1. uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec proizvede, zgradi, pridobi, predela ali uvozi v okviru opravljanja dejavnosti za namene opravljanja svoje dejavnosti, če od takega blaga, če bi ga nabavil od drugega davčnega zavezanca, ne bi imel pravice, da odbije celotni vstopni DDV;

2. uporaba blaga za namene transakcij davčnega zavezanca, od katerih se DDV ne obračunava, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s prejšnjo točko odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem;

3. zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih pravnih naslednikov (razen v primerih iz 7. člena tega zakona), ko preneha opravljati dejavnost oziroma po prenehanju registracije, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s 1. točko tega člena odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem.“

7. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca, ne glede na to, ali gre za odplačni ali neodplačni prenos, se šteje da promet blaga ni bil opravljen.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se za potrebe DDV prevzemnik šteje za pravnega naslednika prenosnika podjetja ali dela podjetja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora prevzemnik, ki uporablja prevzeta sredstva za druge namene, kot za tiste, za katere ima pravico do odbitka vstopnega DDV, plačati DDV v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.“

8. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno (samostojno) opravlja katerokoli dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

(2) Dejavnost po prejšnjem odstavku obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

(3) Državni organi in organizacije ter organi lokalnih skupnosti se ne štejejo za davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom tega člena, kadar opravljajo dejavnosti oziroma transakcije v okviru svojih pristojnosti, javne agencije in druge osebe javnega prava pa, kadar opravljajo upravne naloge na podlagi javnega pooblastila, čeprav opravljajo te naloge proti plačilu (takse, prispevki in druge dajatve). Če ti organi ali osebe opravljajo katero od dejavnosti iz prejšnjega odstavka oziroma promet, pri katerem bi njihovo obravnavanje kot davčnih nezavezancev za DDV, vodilo k izkrivljanju

nju konkurence, se v teh primerih le-ti štejejo za davčne zavezance.

(4) Davčni zavezanci so tudi organizatorji storitev po 3.a točki drugega odstavka 17. člena tega zakona.“

9. člen

V drugem odstavku 16. člena se črta besedilo “2. točke“.

10. člen

V 7. točki tretjega odstavka 17. člena se na koncu doda stavek:

“Telekomunikacije vključujejo tudi priključitev na globalno informacijsko mrežo.“

11. člen

V 19. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko je v skladu z drugim stavkom 2. točke oziroma 3. točko 12. člena tega zakona plačnik DDV prejemnik blaga oziroma storitev, šteje, da je blago dobavljeno oziroma storitev opravljena, ko prejemnik prejme račun ali ko je izvršeno plačilo za dobavljeno blago ali opravljeno storitev, odvisno od tega, katera okoliščina nastopi prej. Če prejemnik računov ne prejme, se DDV obračuna osmi dan po dobavi.“

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo četrti do osmi odstavek.

12. člen

3. točka drugega odstavka 21. člena se črta.

2. točka devetega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“2. zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v njegovem imenu in za njegov račun, in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke. Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.“

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

“(11) Ne glede na prejšnji odstavek lahko davčni zavezanec zaradi nezmožnosti poplačila popravi (zmanjša) znesek DDV, če na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Na enak način lahko postopa tudi davčni zavezanec, če pridobi pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma drugo listino, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti ter davčni zavezanec, ki ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ker je bil dolžnik izbrisan iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov ali predpisanih evidenc. Če davčni zavezanec naknadno prejme plačilo ali delno plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev, v zvezi s katerim je uveljavil popravek davčne osnove v skladu s tem odstavkom, mora od prejetega zneska obračunati DDV.“

Dosedanji enajsti odstavek postane dvanajsti odstavek.

Dosedanji dvanajsti odstavek, ki postane trinajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

“(13) V davčno osnovo se ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno.“

13. člen

V 2. točki drugega odstavka 22. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

“Če prvi namembni kraj na tovornem listu oziroma drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v Slovenijo, ni naveden, se šteje, da je prvi namembni kraj v Sloveniji tam, kjer se blago prvič po uvozu v Slovenijo pretovarja ali raztovarja.“

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(4) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo na oplemenitenje po tem, ko je bilo popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno, je davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, določena v skladu s carinskimi predpisi.“

14. člen

V 24. členu se stopnja “19%” nadomesti s stopnjo “20%”.

15. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Po stopnji 8,5% se obračunava in plačuje DDV od:

1. hrane (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; živih živali, semen, rastlin in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelkov, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprave jedi;

2. dobave vode;

3. zdravil, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

4. medicinske opreme, pripomočkov in drugih sredstev, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;

5. prevoza oseb in njihove osebne prtljage;

6. knjig (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim materialom, otroškimi slikanicami ter otroškimi knjigami za risanje in barvanje, tiskanimi notami ter notnimi rokopisi, zemljevidi ter hidrografskimi in podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij (vključno s knjižnično izposajo teh gradiv, če le-ta ni oproščena plačila DDV v skladu s 26. členom tega zakona) razen tistih, ki v celoti ali v večini vključujejo reklamne vsebine;

7. vstopnin za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabavišne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;

8. avtorskih pravic književnikov in skladateljev ter storitev izvajalskih umetnikov;

9. uvoza umetniških predmetov, zbirk in starin iz četrtega, petega in šestega odstavka 48. člena tega zakona;

10. umetniških predmetov iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona, če jih prodaja:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

11. stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;

12. živali za pitanje, semen, sadik, gnojil, fitofarmacevtskih sredstev ter storitev, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvi;

13. dajanja nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanjem prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

14. uporabe športnih objektov;

15. storitev pokopa in upepelitve skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

16. storitev javne higiene.“

16. člen

Ime in besedilo 26. člena se spremenita tako, da se glasita:

“26. člen

(oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu)

(1) Plačila DDV je oproščena:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;

2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;

3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;

4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelata zobni tehnik oziroma zobozdravnik;

5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in promet blaga, ki je z njimi neposredno povezan, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije, ali ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve in blago, ki je neposredno povezano z varstvom otrok in mladostnikov, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodne organizacije;

8. predšolska vzgoja, šolsko in univerzitetno izobraževanje in usposabljanje, vključno s prometom blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem ter usposabljanjem, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

9. zasebno poučevanje s strani oseb, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;

10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;

11. storitve in promet blaga, ki je neposredno povezan s temi storitvami, ki ga opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave svojim članom kot povračila

lo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;

13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge s strani države priznane kulturne institucije;

14. promet storitev in blaga, ki ga opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v za te namene posebej prirejenih vozilih in plovilih;

16. prispevek za programe RTV Slovenija.

(2) Promet storitev ali blaga po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prejšnjega odstavka, ki ga opravijo davčni zavezanci, ki niso omenjeni v prejšnjem odstavku, je oproščen plačila DDV, če:

- njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;

- jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;

- zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

- ni verjetno, da oprostitve DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance za DDV.

(3) Promet storitev ali blaga ni oproščen plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

- ni nujen za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez tega prometa;

- je osnovni namen prometa, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam, davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

(4) Osebe iz drugega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitve plačila DDV po tem členu na podlagi predhodne priglasitve davčnemu organu.“

17. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Plačila DDV so oproščeni tudi:

1. zavarovalni in pozavarovalni posli, vključno s povezanimi storitvami zavarovalnih posrednikov in zastopnikov;

2. najem oziroma zakup nepremičnin (vključno z leasingom), razen:

- nastanitvev v hotelih ali podobnih nastanitvenih zmogljivostih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju;

- dajanja v najem parkirnih prostorov, garaž in parkirišč;

- dajanja v najem trajno instalirane opreme in strojev;
- najema sefov;

3. promet blaga, ki se je v celoti uporabljalo za namene oproščenih dejavnosti oziroma transakcij iz 26. člena tega zakona in tega člena, če davčni zavezanec ni imel pravice

do odbitka vstopnega DDV za to blago, ali blaga, pri pridobitvi oziroma proizvodnji katerega ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s petim odstavkom 40. člena tega zakona;

4. finančne storitve, in sicer:

- a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec;

- b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;

- c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;

- d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valutno, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;

- e) transakcije (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), vključno s posredovanjem, z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži iz 4. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona;

- f) upravljanje investicijskih skladov;

5. kolki in druge podobne znamke;

6. igre na srečo;

7. promet objektov ali delov objektov in zemljišč na katerih so postavljeni, razen če je promet opravljen, preden so objekti ali deli objektov prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je promet opravljen, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve;

8. promet zemljišč, razen stavbnih zemljišč;

9. dobava zlata Banki Slovenije.

(2) Ne glede na določbe 2., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka se lahko davčni zavezanec dogovori z najemnikom, zakupnikom, leasingojemalcem oziroma kupcem nepremičnine – davčnim zavezancem, ki ima pravico do odbitka celotnega vstopnega DDV, da bo od prometa, ki bi moral biti oproščen plačila DDV v skladu s 2., 7. oziroma 8. točko prejšnjega odstavka, obračunal DDV po predpisani stopnji.

(3) Davčni zavezanec obračuna DDV v skladu s prejšnjim odstavkom, če sta z najemnikom oziroma kupcem nepremičnine pred opravljenim prometom podala skupno izjavo pristojnemu davčnemu organu.“

18. člen

2. in 4. točka 28. člena se črtata.

Dosedanja 3. točka postane 2. točka.

V 5. točki, ki postane 3. točka, se podtočka a) spremeni tako, da se glasi:

“a) za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji. Za konzularna predstavništva, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, oprostitve v skladu s to podtočko velja le za blago, ki ga pošilja država pošiljateljica, razen prevoznih sredstev, če za to blago ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda soglasje;“

V podtočki c) se za besedo “predstavništvo” doda besedilo “ter posebnih misij”.

Za podtočko d) se v pododstavku doda nov prvi stavek, ki se glasi:

“Oprostitve iz podtočk c) in d) te točke ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.“

Doda se nov pododstavek, ki se glasi:

"Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način za uveljavljanje oprostitve DDV ter določi količinske omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz prvega pododstavka te točke lahko uveljavijo oprostitve DDV."

V 6. točki, ki postane 4. točka, se za besedo "ladij" doda besedilo "in ribiških čolnov, s katerimi se opravlja dejavnost ribištva".

Dosedanja 7. in 8. točka postaneta 5. in 6. točka.

19. člen

29. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Pri sprostitvi uvoženega blaga v prost promet se v skladu s pogoji in roki, določenimi v predpisu iz 66. člena tega zakona, plačila DDV oprosti:

1. pošiljke neznatne vrednosti, poslane neposredno iz tujine. Oprostitve se ne nanaša na tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode. Skupna vrednost blaga v posamezni pošiljki, ki se šteje za neznatno, ne sme presegati zneska, ki ga določi minister, pristojen za finance;

2. rabljeno osebno premoženje, ki pripada fizični osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev, in ki se seli v Slovenijo. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

3. predmete, ki pripadajo osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo zaradi sklenitve zakonske zveze. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

4. predmete, ki jih fizična oseba, ki stalno živi v Sloveniji, pridobi z dedovanjem. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, prevozna sredstva, opremo, zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov, živino in kmetijske pridelke, ki presegajo običajne družinske potrebe;

5. učne pripomočke, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj dijaki in študenti, ki prihajajo v Slovenijo z namenom šolanja;

6. blago v osebni prtljagi potnika, ki se uvaža v nekomercialne namene in je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

7. nekomercialno blago v pošiljkah, ki jih fizična oseba s prebivališčem v tujini brezplačno pošilja fizični osebi na carinskem območju do vrednosti, za tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode pa do količin, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

8. častna odlikovanja in nagrade, če njihova narava ali posamična vrednost kaže na to, da niso uvožene za komercialne namene; priložnostna darila, prejeta v okviru mednarodnih odnosov, če ne odražajo komercialnega namena; ob pogoju vzajemnosti predmete, namenjene šefom tujih držav oziroma njihovim predstavnikom za njihove potrebe v času uradnega obiska v Sloveniji. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače ter tobak in tobačne izdelke;

9. terapevtske substance človeškega izvora in reagente za določanje krvnih skupin ter tipov tkiv, ki se uporabljajo za nekomercialne medicinske ali znanstvene namene; farmacevtske izdelke za zdravstveno oziroma veterinarsko uporabo na mednarodnih športnih prireditvah; laboratorijske živali, živalske, biološke in kemične substance, poslane brezplačno, ki so namenjene znanstvenim raziskavam, ter vzorci referenčnih substanc, namenjenih kontroli kvalitete medicinskih proizvodov, ki jih je odobrila Svetovna zdravstvena organizacija;

10. blago, ki ga brezplačno pridobijo državni organi, dobrodelfne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev osebam, potrebnim pomoči, ali blago, poslano brezplačno in brez vsakih komercialnih namenov, z namenom, da se uporabi izključno zaradi zadovoljitve njihovih delovnih potreb ali izvrševanja njihovih nalog. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, kavo in pravi čaj ter motorna vozila (razen reševalna vozila). Oprostitve se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

11. blago, ki ga uvozijo državni organi in organizacije, dobrodelfne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn, ali blago, ki ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam. Oprostitve se ne nanaša na material in opremo, namenjeno za obnovo območij, ki jih je prizadela naravna in druga nesreča. Oprostitve se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

12. predmete, ki so posebej izdelani za izobraževanje, usposabljanje ali zaposlovanje slepih in gluhih oziroma drugih fizično ali duševno prizadetih oseb, če so bili pridobljeni brezplačno ter uvoženi s strani ustanov oziroma organizacij, katerih dejavnost je izobraževanje oziroma nudenje pomoči tem osebam in če s strani donatorjev ni izražen komercialni namen;

13. opremo, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa le-to preseli v Slovenijo. Oprostitve se ne nanaša na prevozna sredstva, gorivo, zaloge blaga, izdelkov in polizdelkov ter živino, katere imetniki so trgovci;

14. rastlinske in živilorejske proizvode, ki jih pridobijo kmetje – državljani Republike Slovenije na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države ter naraščaj in druge proizvode, pridobljene od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja; semena, gnojiva in podobni izdelki za obdelavo tal, ki jo uporabljajo kmetje – tuji državljani na svojih posestvih v Sloveniji;

15. vzorce blaga neznatne vrednosti, ki so namenjeni za pridobivanje naročil tovrstnega blaga, in ki so glede izgleda in količine neuporabni za kakršnekoli druge namene;

16. tiskovine in reklamni material, ki ga pošilja oseba s sedežem poslovanja izven Slovenije;

17. blago, namenjeno uporabi na sejmu, razstavi ali podobni prireditvi. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke ter goriva in kuriva;

18. blago, ki je zaradi določitve njihove sestave, kvalitete ali drugih tehničnih značilnosti, namenjeno preizkušnji, preiskovanju ali testiranju, ki se v celoti porabi oziroma uniči. Oprostitve se ne nanaša na blago, uporabljeno pri preizkušnji, analiziranju ali testiranju zaradi pospeševanja prodaje;

19. predmete in spremljajoče dokumente, ki se v zvezi s pridobitvijo ali varstvom blagovnih znamk, patentov in modelov pošiljajo organizacijam za varstvo pravic intelektualne lastnine;

20. turistično informativno dokumentacijo, ki je namenjena za brezplačno razdelitev, in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo;

21. dokumente, ki se pošiljajo državnim organom; publikacije tujih državnih organov in mednarodnih organov in organizacij; obrazce za izvajanje pooblastil državnih organov; dokazni predmeti v sodnih postopkih; tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami; uradne tiskovine,

ki jih prejema Banka Slovenije; dokumente, arhive, ter obrazce za uporabo na mednarodnih srečanjih, konferencah ali kongresih; načrte, tehnične slike, modele in podobne dokumente za namene sodelovanja na mednarodnem natečaju, ki se organizira v Sloveniji; tiskane obrazce, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil in blaga; fotografije in diapozitive, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam; zbirateljske predmete in umetniška dela, ki niso namenjena prodaji in so uvožena brezplačno s strani muzejev, galerij in drugih institucij ter so namenjeni za brezplačne ogledе; zidni zemljevidi, filmi (razen kinematografskih) in drugi avdiovizualni izdelki vzgojno-izobraževalnega značaja, ki jih izdela OZN ali njene specializirane agencije;

22. material, potreben za natovarjanje ter zavarovanje blaga med transportom; stelja in krma za živali med transportom, naložena na prevozno sredstvo, ki se uporablja za prevoz živali iz tuje države v Slovenijo ali preko Slovenije;

23. goriva in maziva v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila;

24. material za postavitve, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev iz drugih držav; krste s posmrtnimi ostanki in žare s pepelom pokojnika ter pogrebni artikli, ki običajno spremljajo krste in žare.“

20. člen

30. člen se črta.

21. člen

Ime 31. člena se spremeni tako, da se glasi: “(Oprostitev pri izvozu blaga in podobnih transakcijah ter mednarodnem prevozu)“.

V 2. točki prvega odstavka se črta besedilo “oziroma 1. točko prvega odstavka 32. člena“.

3., 4., 5. in 6. točka prvega odstavka se spremenijo tako, da se glasijo:

“3. blago, ki ga iz Slovenije izvozi kupec, ki nima sedeža ali stalnega prebivališča v Sloveniji, ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga kupec sam prevaža in je namenjeno opremljanju, oskrbovanju ali oskrbovanju z gorivom zasebnih čolnov, zrakoplovov ali katerihkoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo. Če gre za blago, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se oprostitev plačila davka v skladu s to točko uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji, določeni v skladu s 55. členom tega zakona;

4. promet storitev dodelave blaga (premičnin), ki ga je izvajalec ali naročnik storitev pridobil oziroma uvozil z namenom, da se na območju Slovenije na tem blagu opravi takšna dodelava, vendar le v primeru, če naročnik storitve nima sedeža ali stalnega prebivališča v Sloveniji in če blago izvozi iz Slovenije izvajalec ali naročnik storitev ali druga oseba za račun izvajalca oziroma naročnika storitev;

5. promet blaga pooblaščenim organizacijam, ki ga le-te izvozijo iz Slovenije kot del svojih človekoljubnih, dobrotelčnih ali prosvetnih aktivnosti, ki jih izvajajo izven Slovenije. Dovoljenje se izda organizaciji, ki izpolnjuje predpisane pogoje, in sicer za vsak promet blaga posebej ali pa za določeno obdobje. Oprostitev po tej točki se izvede tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV, ki ga niso mogle uveljaviti kot odbitek vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona;

6. promet storitev, ki ga opravijo agenti in drugi posredniki, ko delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del prometa storitev, navedenih v tem členu ali del prometa blaga ali storitev, ki je opravljen izven Slovenije;“.

V 2. točki drugega odstavka se beseda “nabava“ nadomesti z besedo “dobava“ ter črta beseda “pomorskih“.

3. točka drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“3. dobava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalski prevozniki za zračne prevoze na mednarodnih zračnih progah za plačilo ter promet, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena v zrakoplov ali se v/n na njem uporablja;“.

V 5. točki drugega odstavka se črta beseda “pomorskih“.

V 4. in 6. točki drugega odstavka se beseda “letal“ nadomesti z besedo “zrakoplovov“.

1. točka tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“1. službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;“.

V 3. točki tretjega odstavka se za besedo “predstavništev“ doda besedilo “ter posebnih misij“.

Za 4. točko tretjega odstavka se doda nov pododstavek, ki se glasi:

“Oprostitev DDV iz 3. in 4. točke tega odstavka ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.“

Dosedanji prvi do tretji pododstavek postanejo drugi do četrti pododstavek.

Doda se nov peti pododstavek, ki se glasi:

“Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način za uveljavljanje oprostitve plačila DDV ter določi vrednostne in količinske omejitve za posamezne vrste blaga oziroma storitev, za katere upravičenci lahko uveljavijo oprostitve DDV.“

22. člen

32. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Plačila DDV je oproščen uvoz blaga, ki je namenjeno, da:

- a) se predloži carinskemu organu in, kadar je to dovoljeno v skladu s carinskimi predpisi, da v začasno hrambo;
- b) se vnese v prosto carinsko cono;
- c) se zanj začne postopek carinskega skladiščenja ali postopek uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga.

(2) Oprostitev plačila DDV v skladu s tem členom se lahko uveljavi le, če blago ni sproščeno v prost promet oziroma ni namenjeno končni potrošnji in če je znesek DDV, ki se zaračuna ob zaključku transakcij, navedenih v tem členu, enak znesku DDV, ki bi ga bilo treba obračunati, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

(3) Plačila DDV je oproščeno tudi blago, namenjeno prodaji v prostih carinskih prodajalnah na letališču, odprtem za mednarodni zračni promet oziroma v pristanišču, odprtem za mednarodni promet, pod pogojem, da ga potniki v dovoljenih količinah kot osebno prtljago odnesejo v drugo državo z zrakoplovom oziroma z ladjo.

(4) Za potnika iz prejšnjega odstavka se šteje potnik, ki ima vozovnico, na kateri je navedeno namembno letališče oziroma pristanišče druge države.“

23. člen

V 33. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

“(6) Minister, pristojen za finance, lahko s predpisom iz 66. člena tega zakona določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.“

24. člen

V prvem odstavku 35. člena se za številko "4." doda vejica in številka "5."

Dodata se nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"(3) Če davčni zavezanec opravi promet blaga oziroma storitev, za katerega je predpisana oprostitve plačila DDV, mora na računu navesti, da DDV ni bil obračunan.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu s 34. členom, če prejemnik potrebuje takšen račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (npr.: tretji odstavek 31. člena in 55. člen tega zakona)."

25. člen

V tretjem odstavku 36. člena se besede "do 10,000.000 tolarjev" nadomestijo z besedami "do vključno 10,000.000 tolarjev", pred številko "20,000.000" pa doda beseda "vključno".

Dodata se nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

"(4) Za davčnega zavezanca, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, se davčno obdobje zaključí z dnem začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka se davčno obdobje zaključí z datumom sklepa o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(5) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji ter za prejemnika blaga oziroma storitev, ki ni registriran kot zavezanec za DDV in je plačnik DDV na podlagi drugega stavka 2. točke ali na podlagi 3. točke 12. člena tega zakona, je davčno obdobje za plačilo DDV koledarski mesec."

Dosedanji četrti in peti odstavek postaneta šesti in sedmi odstavek.

26. člen

V 38. členu se za tretjim odstavkom dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

"(4) V primeru prenehanja registracije za DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala registracija za DDV.

(5) Davčni zavezanec, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun v 20 dneh od dneva začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka pa je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca v katerem je izdan sklep o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka."

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta nova šesti in sedmi odstavek.

27. člen

Ime 40. člena se spremeni, tako da se glasi: "(pravica do odbitka vstopnega DDV)".

V prvem odstavku se za besedo "prejemnik" dodata besedi "blaga oziroma", na koncu drugega stavka pa se pika nadomesti z vejico in doda besedilo "če s tem zakonom ni drugače določeno."

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Davčni zavezanec sme odbiti DDV iz prejšnjega stavka tudi, če je blago in storitve uporabil za namene transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega stavka 13. člena tega zakona opravil izven Slovenije, ob pogoju, da bi bil upravičen do odbitka vstopnega DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji."

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(4) Davčni zavezanec sme odbiti DDV iz prvega stavka tega člena tudi, če je blago in storitve uporabil za namene transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s:

1. 5. točko 28. člena, 31. členom, prvim in tretjim odstavkom 32. člena tega zakona;

2. 1. in 4.a do 4.e točko 27. člena tega zakona, če ima naročnik sedež izven Slovenije, ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, ki je namenjeno izvozu."

V 1. točki petega stavka se besedi "zasebnih letal" nadomestita z besedami "zasebnih zrakoplovov" ter pred podpičjem doda besedilo: "ter vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu s predpisi".

2. točka petega stavka se spremeni tako, da se glasi:

"2. stroškov za reprezentanco (pri čemer se kot stroški za reprezentanco štejejo zgolj stroški za pogostitev in zabavo ob poslovnih ali družabnih stikih), stroškov za prehrano (vključno s pijačo) ter stroškov za nastanitve."

1. točka šestega stavka se spremeni tako, da se glasi:

"1. če je izkazan na računih, izdanih v skladu s 34. členom tega zakona."

Na koncu sedmega stavka se doda nov stavek, ki se glasi:

"Če davčni zavezanec ne odbije vstopnega DDV v davčnem obdobju, ko je prejel račun oziroma carinsko deklaracijo, lahko odbije ta znesek vstopnega DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne kasneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka vstopnega DDV."

28. člen

Prvi odstavek 41. člena se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Davčni zavezanec, ki opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek vstopnega DDV, ki se nanaša na obdavčeno dejavnost in oproščeno dejavnost, v zvezi s katero ima pravico do odbitka vstopnega DDV v skladu s četrtem odstavkom 40. člena tega zakona, z odbitnim deležem, razen če v svojem knjigovodstvu ali izvenknjigovodski evidenci zagotovi podatke o vstopnem DDV in znesku vstopnega DDV, za katerega mu je priznana pravica do odbitka vstopnega DDV."

V drugem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

"1. v števcu: celotni znesek letnega prometa, ki se nanaša na promet, od katerega ima davčni zavezanec pravico do odbitka vstopnega DDV, brez DDV;"

Peti odstavek se spremeni, tako da se glasi:

"(5) Odbitni delež za tekoče leto se začasno določi na podlagi podatkov o prometu preteklega leta (v nadaljnjem besedilu: začasni odbitni delež). Če podatkov o prometu preteklega leta ni ali, če so v znesku neznatni, začasni odbitni delež določi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Odbitni delež se dokončno določi, ko so znani podatki o dejanskem obsegu prometa v letu, za katero se določa odbitni delež (v nadaljnjem besedilu: dejanski odbitni delež). Če se ugotovi, da je bil odbitek vstopnega DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža obračunan v višjem ali nižjem znesku, kot bi smel biti glede na dejanske podatke o obsegu prometa v tekočem letu, se odbitek vstopnega DDV ustrezno popravi v davčnem obdobju, v katerem se ugotovi dejanski odbitni delež."

29. člen

44. člen se črta.

30. člen

Ime in besedilo 45. člena se spremenita tako, da se glasita:

"45. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegel 5.000.000 tolarjev obdavčljivega prometa in nima odločbe o zavezanosti za DDV iz tretjega odstavka tega člena, ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki opravlja dejavnost kmetijstva in gozdarstva, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, ne obračunava DDV, če skupni katarstski dohodek vseh članov gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 1.500.000 tolarjev in nima odločbe o zavezanosti za DDV iz tretjega odstavka tega člena. Tak davčni zavezanec ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona. Z gospodinjstvom je mišljena skupnost življenja, pridobivanja in trošenja sredstev.

(3) Davčni zavezanec iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko, ne glede na določbe prvega oziroma drugega odstavka tega člena, obračunava DDV, na izdanih računih izkazuje DDV in ima pravico do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona, če na podlagi pisnega zahtevka pridobi odločbo davčnega organa o zavezanosti za DDV.

(4) Davčni organ izda davčnemu zavezancu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odločbo o zavezanosti za DDV za obdobje, ki ne sme biti krajše od 60 mesecev. Davčni organ ne izda odločbe o zavezanosti za DDV, če ugotovi, da davčni zavezanec, ki je predložil zahtevek za registracijo, ne opravlja dejavnosti oziroma ne izkaže, da namerava opravljati dejavnost iz drugega odstavka 13. člena tega zakona.

(5) Če povezane osebe opravljajo promet blaga iste vrste oziroma promet storitev iste narave, se za namene tega člena skupni znesek vrednosti opravljenega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Določbe prvega odstavka tega člena se ne nanašajo na davčne zavezance, ki v Sloveniji nimajo sedeža."

31. člen

Ime in besedilo 46. člena se spremenita tako, da se glasita:

"46. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka prejšnjega člena ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat dejavnosti, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, pravico do pavšalnega nadomestila vstopnega DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšal-

no nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci iz drugega odstavka prejšnjega člena, ki opravijo promet blaga in storitev iz prejšnjega odstavka davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za ta promet prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 4% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz prejšnjega odstavka imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot vstopni DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci iz drugega odstavka prejšnjega člena imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance."

32. člen

47. člen se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Potovalna agencija in organizator potovanja (v nadaljnjem besedilu: potovalna agencija), ki deluje v svojem imenu, pri zagotavljanju ponudbe pa določene storitve, povezane z izvedbo potovanja, zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, obračunava in plačuje DDV v skladu s tem členom. Določbe tega člena se ne nanašajo na potovalno agencijo, ki deluje kot posrednik (v imenu in za račun potnika) in pri obračunavanju DDV upošteva 2. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(2) Vse storitve, ki jih opravi potovalna agencija v zvezi s potovanjem, se štejejo za eno storitev potovalne agencije potniku. Šteje se, da je ta storitev opravljena v kraju, kjer ima potovalna agencija sedež ali poslovno enoto, če je storitev opravila iz poslovne enote.

(3) Potovalna agencija obračuna DDV od zneska, ki predstavlja razliko med celotnim zneskom, ki ga plača potnik, v katerega ni vključen DDV, in dejanskimi stroški potovalne agencije za storitve, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če je neposredni uporabnik teh storitev potnik.

(4) Če storitve, ki jih potovalna agencija zaupa drugim davčnim zavezancem, ti zavezanci opravijo izven Slovenije, se šteje, da je potovalna agencija opravila storitev, oproščeno plačila DDV v skladu s 6. točko prvega odstavka 31. člena tega zakona. Če so te storitve deloma opravljene v Sloveniji in deloma izven Slovenije, je plačila DDV oproščen le tisti del storitve potovalne agencije, ki se nanaša na storitve, opravljene izven Slovenije.

(5) Potovalna agencija nima pravice do odbitka vstopnega DDV, niti do vračila DDV, ki ji ga zaračunajo drugi davčni zavezanci od storitev, ki so jih nudili neposredno potniku."

33. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

"(1) Davčni zavezanec, ki v svojem imenu ali v imenu druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo, opravi promet rabljene blaga oziroma umetniških predmetov, zbirk oziroma starin (v nadaljnjem besedilu: preprodajalec), obračunava DDV od dosežene razlike v ceni v skladu s tem ter z 49. členom tega zakona.

(2) Rabljeno blago je premična stvar, ki je primerna za nadaljnjo uporabo takšna, kot je, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin ter plemenitih kovin in dragega kamenja.

(3) Plemenite kovine so platina, zlato, paladij in srebro ter zlitine plemenite kovine z drugo plemenito kovino. Drago kamenje so diamanti, rubini, safirji in smaragdi, obdelani ali neobdelani, če niso vdeleni oziroma nanizani.

(4) Umetniški predmeti so:

1. slike, risbe in pasteli, kolaži in podobne dekorativne plošče, ki se uvrščajo v tarifno oznako 9701 kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), če so jih avtorji izdelali v celoti ročno, razen: načrti in risbe za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, topografijo ali podobne namene; ročno slikani ali okrašeni izdelki; gledališke kulise in podobno iz pobarvanega ali poslikanega platna;

2. izvirna grafična dela, odtisi in litografije iz tarifne oznake 9702 00 00, če jih avtor izdela ročno v omejenem številu v črnobeli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ne glede na postopek in material, ki je bil uporabljen, razen če je bil uporabljen mehanični ali fotomehanični postopek;

3. izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala iz tarifne oznake 9703 00 00, če jih izdela avtor ter skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij, če jo nadzoruje avtor ali njegov naslednik;

4. tapiserije iz tarifne oznake 5805 00 00 in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti iz tarifne oznake 6304 00 00 na podlagi izvirnega umetniškega dela pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

5. unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

6. poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev (dragotine, nakit), zlatarjev in srebrarjev;

7. umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor, ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

(5) Zbirke so:

1. poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno iz tarifne oznake 9704 00 00, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku oziroma niso namenjene za uporabo;

2. zbirke in zbirateljski predmeti iz tarifne oznake 9705 00 00, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen.

(6) Starine so predmeti iz tarifne oznake 9706 00 00, ki so stari več kot 100 let, razen umetniških predmetov ali zbirk.

(7) Preprodajalec obračunava DDV od ustvarjene razlike v ceni v skladu s tem ter z 49. členom tega zakona le, če je blago iz prvega odstavka tega člena na davčnem območju Slovenije pridobil od:

1. osebe, ki ni davčni zavezanec, ali

2. drugega davčnega zavezanca, ki v skladu s tem zakonom za to blago ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV, ali

3. davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če gre za poslovna sredstva, ali

4. drugega preprodajalca, ki je od opravljenega prometa blaga obračunal DDV od razlike v ceni.“

34. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Davčna osnova za promet blaga iz prvega odstavka prejšnjega člena je razlika v ceni, ki jo doseže preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni. Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna preprodajalec za navedeno blago, in nabavno ceno.

(2) Prodajna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo davčni zavezanec – preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s tem prometom, davki in vsemi drugimi dajatvami, posrednimi stroški nabave, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) Nabavna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v prejšnjem odstavku, ki ga je ali ga bo prejela oseba iz sedmega odstavka prejšnjega člena od davčnega zavezanca – preprodajalca.

(4) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevnega blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.“

35. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Ne glede na šesti odstavek 48. člena tega zakona, lahko davčni zavezanec – preprodajalec obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, tudi od prometa:

1. umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;

2. umetniških predmetov, ki jih pridobi neposredno od avtorjev ali njihovih zakonitih naslednikov;

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka lahko kadarkoli pristojnemu davčnemu organu predloži prijavo, da bo obračunavala DDV po tem členu. DDV po tem členu začne obračunavati prvega dne prvega naslednjega meseca po vložitvi prijave. Obdobje obračunavanja DDV po tem členu ne sme biti krajše od 24 mesecev.

(3) Davčni zavezanec obračunava DDV od prometa blaga po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s prejšnjim členom. Od prometa umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je davčni zavezanec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 22. členom tega zakona, povečani za obračunani (ali plačani) DDV pri uvozu.

(4) Če preprodajalec obračunava DDV po splošni ureditvi in po posebnem postopku, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti ločeno izkazovanje prometa za vsako ureditev posebej.“

36. člen

Za 50. členom se dodajo novi 50.a do 50.c členi, ki se glasijo:

“50.a člen

(oprostitev plačila DDV)

Če so izpolnjeni pogoji iz 31. člena tega zakona, je promet rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, od katerega se obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, oproščen plačila DDV.

50.b člen

(odbitek vstopnega DDV)

Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni v skladu z 49. in s 50. členom tega zakona, nima pravice do odbitka vstopnega DDV od tega blaga.

50.c člen

(izkazovanje DDV na računih)

Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, na računih, ki jih izdaja, ne sme izkazovati DDV.“

37. člen

V petem odstavku 51. člena se beseda “tretjega” nadomesti z besedo “četrtga”.

V šestem odstavku se beseda “četrtga” nadomesti z besedo “petega”.

V sedmem odstavku se beseda “petega” nadomesti z besedo “šestega”.

38. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za storitve ali za premičnine, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil prometa blaga oziroma storitev, za katerega se šteje, da je bil opravljen v Sloveniji, razen:

- prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitve v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

- storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko 12. člena tega zakona, DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) če se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

- transakcij iz drugega odstavka 40. člena tega zakona;

- transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

- opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko 12. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

c) če so izpolnjeni drugi pogoji, določeni v 40. členu tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka vstopnega DDV.

(3) Ta člen se ne uporablja za dobave blaga in storitev, ki so oproščene po 3. točki prvega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do vračila DDV, če:

1. pri pristojnem davčnem organu vloži zahtevek za vračilo DDV na predpisanem obrazcu;

2. zahtevku predloži izvirne račune oziroma uvoznih dokumentov;

3. predloži potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je dolžan obračunavati DDV v tej državi;

4. v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil prometa blaga oziroma storitev, ki bi se štel za promet, opravljen v Sloveniji, razen prometa storitev iz podtočke a) drugega odstavka tega člena;

5. se zaveže, da bo povrnil katerikoli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV, zlasti pa rok za predložitev zahtevka za vračilo, obdobje, na katerega se lahko nanaša zahtevek, davčni organ, ki je pristojen za obravnavanje in odločanje o zahtevku, minimalni znesek, na katerega se lahko glasi zahtevek, ter rok, v katerem mora davčni

organ odločiti o zahtevku in vrniti DDV, če so izpolnjeni predpisani pogoji za vračilo.“

39. člen

V prvem odstavku 55. člena se za besedami “in ki ga” doda besedilo “v roku treh mesecev od dneva nakupa”.

40. člen

Tretji odstavek 57. člena se spremeni, tako da se glasi:

“(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena so davčni zavezanci iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena dolžni hraniti vse dokumente, ki so jim bili izdani v povezavi s prometom blaga oziroma storitev, ki jim je bil opravljen ter uvozom blaga.“

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

“(4) Davčni zavezanec lahko dokumentacijo iz tega člena hrani tudi v elektronski obliki, če je v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za kasnejšo uporabo, in

- podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti, in

- iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in

- uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.“

41. člen

Drugi odstavek 59. člena se spremeni tako, da se glasi:

“(2) Davčni organ odloči o prenehanju registracije za DDV po uradni dolžnosti, če davčni zavezanec:

- preneha opravljati dejavnost;

- ni predložil obračuna DDV v zadnjih 12 mesecih.“

Drugi stavek tretjega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

“DDV se obračuna v skladu s 3. točko 6. člena tega zakona.“

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(4) Davčni zavezanec se izbriše iz registra zavezancev za DDV z dnem, ki ga določi davčni organ v odločbi. Davčni organ določi dan izbrisa iz registra zavezancev za DDV glede na okoliščine posameznega primera in ob upoštevanju obveznosti, ki jih mora zavezanec izvršiti v skladu s prejšnjim odstavkom. Praviloma se ta dan določi na prvi dan meseca, vendar pa ne more biti določen prej kot 15 dni po dokončnosti odločbe o izbrisu iz registra in ne pozneje kot 60 dan po dokončnosti odločbe o izbrisu iz registra.“

42. člen

Na koncu prvega odstavka 60. člena se doda nov stavek, ki se glasi:

“Obračunavanje in plačevanje DDV od prevoznih storitev v mednarodnem prometu lahko v skladu s predpisom iz drugega odstavka 66. člena tega zakona nadzoruje tudi carinski organ.“

43. člen

3. točka prvega odstavka 61. člena se črta in dosedanje 4. do 9. točka postanejo 3. do 8. točka.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Oseba iz petega odstavka 46. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.”

44. člen

V 6. točki prvega odstavka 62. člena se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi: “(40., 41., 42. in 43. člen)”

V 11. točki prvega odstavka se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi: “(50.c člen, peti odstavek 52. člena)”.

V 12. točki prvega odstavka se beseda “neposredne” nadomesti z besedo “posredne”.

45. člen

V prvem odstavku 65. člena se kratica “ECU” nadomesti s kratico “EVRO”.

46. člen

Ime 70. člena se spremeni tako, da se glasi: “(proste carinske prodajalne in nižja stopnja DDV v prehodnem obdobju)”.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(2) Ne glede na določbe 25. člena tega zakona se do 1. januarja 2003 od vina obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5%.”

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“(3) Ne glede na določbe 6. točke 25. člena tega zakona se do članstva Slovenije v Evropski uniji obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% tudi od drugih nosilcev besede, slike in zvoka.

(4) Ne glede na določbo 11. točke 25. člena tega zakona se do 31. decembra 2007 obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% od stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, ki niso del socialne politike, vključno z gradnjo in popravili le-teh.”

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

47. člen

Davčni zavezanec, katerega davčno obdobje, določeno v skladu s tretjim odstavkom 36. člena zakona, ne poteče na dan pred dnevom, ko se začne uporabljati ta zakon, vloži obračun DDV po poteku davčnega obdobja v skladu z drugim odstavkom 38. člena zakona, mora pa obračunu priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do začetka uporabe tega zakona ter na del davčnega obdobja po začetku uporabe tega zakona.

48. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 41. člen zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003 (Uradni list RS, št. 103/2001).

(2) Če je davčni zavezanec opravil del prometa blaga ali storitve pred 1. januarjem 2002, del pa po tem datumu, obračuna DDV za celoten promet blaga ali storitve po sto-

pnjah, ki so v veljavi na dan 1. januarja 2002, razen če je na dan 31. decembra 2001 opravil obračun že dobavljenega blaga in opravljenih storitev ter obračunal DDV po stopnjah, ki veljajo 31. decembra 2001.

(3) Računi, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2002, nanašajo pa se na promet blaga in storitev, ki bo opravljen 1. januarja ali kasneje, se razveljavijo.

49. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je zakon uveljavljen, razen določb 14. in 15. člena tega zakona, v delu, ki se nanaša na višino stopnje, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Št. 434-02/96-13/61

Ljubljana, dne 12. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3240. Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o davku na promet nepremičnin (ZDPN-1A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi zakona o spremembi
in dopolnitvi zakona o davku na promet
nepremičnin (ZDPN-1A)

Razlašam zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o davku na promet nepremičnin (ZDPN-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2002.

Št. 001-22-104/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA
O DAVKU NA PROMET NEPREMIČNIN (ZDPN-1A)

1. člen

V zakonu o davku na promet nepremičnin (Uradni list RS, št. 57/99) se 4. člen spremeni, tako da se glasi:

“Za prenos nepremičnin po tem zakonu se ne šteje prenos lastninske pravice na nepremičninah, od katerega je bil plačan davek na dodano vrednost.”

2. člen

Za drugim odstavkom 6. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Če doseženo plačilo iz drugega odstavka tega člena ne ustreza ceni, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času nastanka davčne obveznosti, je davčna osnova v odmernem postopku ugotovljena vrednost nepremičnine.”

3. člen

Ta zakon začne veljati 1. oktobra 2002.

Št. 434-02/98-18/3

Ljubljana, dne 12. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

3241. Zakon o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču (ZZZat-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču (ZZZat-A)

Razglasjam zakon o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču (ZZZat-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2002.

Št. 001-22-105/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O DOPOLNITVAH ZAKONA O ZAČASNEM ZATOČIŠČU (ZZZat-A)

1. člen

V zakonu o začasnem zatočišču (Uradni list RS, št. 20/97) se za 24. členom dodata nov 24.a in 24.b člen, ki se glasita:

“24.a člen

Osebe z začasnim zatočiščem v Republiki Sloveniji lahko pridobijo status tujca z dovoljenjem za stalno prebivanje, ne glede na določbe zakona o tujcih.

Vlogo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vložijo osebe iz prejšnjega odstavka na upravni enoti, na območju katere je nastanitveni center oziroma kjer prebivajo. Vlogi morajo priložiti dokazilo o priznanem statusu začasnega zatočišča in potrdilo urada o naslovu prebivališča za osebe, ki bivajo v nastanitvenih centrih.

O izdaji dovoljenja za stalno prebivanje odloča Ministrstvo za notranje zadeve po skrajšanem postopku.

Osebe z začasnim zatočiščem so v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje oproščene plačila upravne takse.

24.b člen

Osebe z začasnim zatočiščem od dneva pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje ne plačujejo šolnine v srednješolskem in visokošolskem izobraževanju.”

2. člen

Za 25. členom se doda nov 25.a člen, ki se glasi:

“25.a člen

Urad v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi zagotavlja pomoč pri vključevanju oseb, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije. Pri tem:

- zagotavlja informacije o pravicah in dolžnostih, ki gredo osebam, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu;

- zagotavlja pomoč pri uveljavljanju pravic in obveznosti, ki gredo osebam, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu;

- organizira tečaje iz slovenskega jezika in seznanjanje s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo;

- zagotavlja sredstva za opravljanje izpitov iz slovenskega jezika;

- organizira tečaje in druge oblike strokovnega usposabljanja.

Urad zagotavlja sredstva za izvajanje integracijskih ukrepov iz prejšnjega odstavka. Urad lahko delno ali v celoti prepusti izvajanje posameznih integracijskih ukrepov človekoljubnim ali drugim organizacijam.”

3. člen

Osebe iz 24.a člena zakona, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji in prebivajo v nastanitvenih centrih urada, imajo pravico do nadaljnjega prebivanja v nastanitvenih centrih največ 18 mesecev od uveljavitve tega zakona, razen v tistih, ki se deloma ali v celoti zapirajo.

Prejšnji odstavek se ne uporablja za mladoletne osebe, invalide, starejše osebe, nosečnice, samske ženske, starše samohranilce z mladoletnimi otroci, žrtve spolnih zlorab ter mučenja ali organiziranega nasilja, za katere zdravstvena komisija pri uradu, zaradi posebej utemeljenih razlogov, predlaga nadaljnje bivanje v nastanitvenih centrih, ki jih določi urad.

Osebe iz prejšnjega odstavka so po 18 mesecih od uveljavitve tega zakona, dolžne prispevati k nastanitvi in oskrbi v nastanitvenem centru. Merila za določitev prispevka k nastanitvi in oskrbi in način plačevanja prispevka določi Vlada Republike Slovenije.

Sredstva za nastanitev in oskrbo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja urad.

4. člen

Osebe z začasnim zatočiščem in osebe, ki so pridobile dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu in ki se odločijo za zasebno nastanitev, imajo pravico do denarnega nadomestila za nastanitev.

Višino, dobo in način izplačevanja denarnega nadomestila določi Vlada Republike Slovenije.

Sredstva za denarno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja in izplačuje urad.

5. člen

Osebe iz 24.a člena zakona vložijo vlogo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

Za osebe z začasnim zatočiščem, ki so v postopku ugotavljanja nadaljnje upravičenosti do začasnega zatočišča, prične teči rok iz prejšnjega odstavka z dnem dokončnosti upravnega akta.

6. člen

Do vključitve v obvezno zdravstveno zavarovanje oseb iz 24. a člena zakona, krije stroške zdravstvenih storitev urad, vendar ne več kot tri mesece od dneva pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje.

Do uveljavitve pravice do denarne socialne pomoči, imajo osebe iz 24. a člena zakona, ki so nastanjene izven nastanitvenih centrov, pravico do prejemanja človekoljubne pomoči v skladu z uredbo o prispevku oseb z začasnim zatočiščem k oskrbi in nastanitvi v nastanitvenem centru in višini človekoljubne pomoči, ki jo lahko prejema oseba z začasnim zatočiščem (Uradni list RS, št. 54/99 in 1/2000), vendar ne več kot tri mesece od dneva pridobitve dovoljenja za stalno prebivanje.

7. člen

Za osebe, ki pridobijo dovoljenje za stalno prebivanje po tem zakonu, ne velja omejitev iz drugega odstavka 8. člena zakona glede predpisane dolžine bivanja v Republiki Sloveniji v primeru, če zaprosijo za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije.

8. člen

Dovoljenje za stalno prebivanje, pridobljeno na podlagi tega zakona se razveljavi:

- če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko odpove:

- če je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od petih let,

- če obstaja sum, da bi lahko ogrožal varnost države, javno varnost ali mir.

Zoper odločbo o razveljavitvi in odpovedi prebivanja je dovoljena pritožba na Vlado Republike Slovenije v roku petnajstih dni od njene vročitve.

Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati:

- če je dovoljenje razveljavljeno,
- če je dovoljenje odpovedano,
- če je tujcu izrečena stranska kazen izгона tujca iz države ali varstveni ukrep odstranitve tujca iz države,
- če se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenja za stalno prebivanje,
- če tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije,
- če se tujec izseli ali ostane v tujini neprekinjeno eno leto in o tem ne obvesti organa, ki mu je izdal dovoljenje.

9. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo samo za osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona začasno zatočišče.

10. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-04/94-10/8

Ljubljana, dne 12. julija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

VLADA

3242. Uredba o dopolnitvi uredbe o izvajanju Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo

Na podlagi 4. člena zakona o ratifikaciji Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o dopolnitvi uredbe o izvajanju Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo

1. člen

V uredbi o izvajanju Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo (Uradni list RS, št. 110/01 in 57/02) se v 4. členu dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“Blago iz tarifne oznake 0702, ki je navedeno v prilogi 1, se uvaža v skladu s prvim odstavkom tega člena do 30. septembra 2002.

Blago iz tarifne oznake 0707 00 90, ki je navedeno v prilogi 1, se uvaža v skladu s prvim odstavkom tega člena uredbe od 2. septembra 2002.“

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 333-03/2000-9

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

3243. Uredba o določitvi najvišjih cen prevoza potnikov po železnici v notranjem potniškem prometu

Na podlagi 8. in 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) in v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi najvišjih cen prevoza potnikov po železnici v notranjem potniškem prometu

1. člen

Cene prevoza potnikov po železnici v notranjem potniškem prometu, ki so bile oblikovane v skladu s predpisi in uporabljene na tržišču na dan 31. 7. 2002, se povečajo za največ 9,8 odstotka.

2. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o določitvi najvišjih cen prevoza potnikov po železnici v notranjem potniškem prometu (Uradni list RS, št. 102/01).

3. člen

Ta uredba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. 8. 2002.

Št. 385-03/2001-4

Ljubljana, dne 25. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

3244. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o načinu delitve količin blaga v okviru carinskih kvot

Na podlagi drugega odstavka 8. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 in 58/02) in v zvezi s 3. členom zakona o ratifikaciji Marakeškega sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije in v njegovem okviru Sporazuma o postopkih za izdajanje uvoznih dovoljenj (Uradni list RS – MP, št. 10/95) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi in dopolnitvi uredbe o načinu delitve količin blaga v okviru carinskih kvot

1. člen

V uredbi o načinu delitve količin blaga v okviru carinskih kvot (Uradni list RS, št. 107/01) se za 9. členom doda novo III.a poglavje z 9.a in 9.b členom, ki se glasita:

“III. a DODELITEV KOLIČIN PŠENICE OZIROMA PŠENIČNE MOKE

9.a člen

Za blago, ki se uvršča v tarifno oznako 1001 90 99 (pšenica) in tarifno oznako 1101 00 (pšenična moka), se še nerazdeljene carinske kvote za drugo polovico leta 2002

razdelijo sorazmerno s količinami pšenice letine 2002, pridelane v Republiki Sloveniji, ki jih je odkupil posamezen vlagatelj.

Na razpis za dodelitev količin pšenice in pšenične moke v okviru carinskih kvot iz prejšnjega odstavka se lahko prijavi vlagatelj, ki z ustreznimi dokazili, določenimi z razpisom, dokaže, da je odkupil pšenico letine 2002, pridelane v Republiki Sloveniji.

Objava razpisa mora vsebovati podatke, določene v drugem odstavku 6. člena uredbe.

Podrobnejši pogoji razdelitve carinskih kvot iz prvega odstavka tega člena se določijo z razpisom, ki ga objavi ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Razdelitev mora biti končana najmanj dva meseca pred iztekom leta.

9.b člen

Prijava za dodelitev količin pšenice oziroma pšenične moke v okviru posamezne carinske kvote se vloži pri agenciji na obrazcu, ki ustreza vzorcu iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe.

Agencija izda vlagatelju potrdilo o dodeljeni količini pšenice oziroma pšenične moke, v katerem določi tudi rok, do katerega je mogoče uvoziti dodeljeno količino.“

2. člen

V 3. točki priloge 2 se številka “50100-630-000-0010014“ nadomesti z novo številko “01100-6300109972“.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 424-06/2001-2

Ljubljana, dne 25. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

Priloga 3

MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO
Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Dunajska 160
1000 Ljubljana

PRIJAVA
ZA DODELITEV KOLIČIN PŠENICE OZIROMA PŠENIČNE MOKE

PO UREDBI _____ in Prilogi

iz države _____ Šifra v polju 39 ECL _____ (Uradni list RS, št. _____ / _____)

1. Vlagatelj zahtevka:

Firma: _____

Sedež: _____

Matična številka: _____ Davčna številka: _____

2. Specifikacija blaga po tarifnih oznakah*:

Zap. št.	Tarifna oznaka (osem ali deset mestna)	Poimenovanje blaga po carinski tarifi	Zahtevana količina
1			
2			
3			
4			

3. Informacije o vlagatelju :

Tel. št. vlagatelja: _____ Št. faxes vlagatelja: _____

Elektronski naslov vlagatelja: _____ @ _____

V _____, dne / _____

M.P.

Ime in priimek odgovorne osebe vlagatelja

 Podpis:

3245. Uredba o spremembi uredbe o koncesijah za izkoriščanje vode iz vodnih virov Žvirše, R2/87, R3/88, VP-1/2000, GPV-1/98 in Tinček za oskrbo prebivalstva s pitno vodo

Na podlagi 23. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95 – odl. US, 1/96, 9/99 – odl. US, 56/99 in 22/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi uredbe o koncesijah za izkoriščanje vode iz vodnih virov Žvirše, R2/87, R3/88, VP-1/2000, GPV-1/98 in Tinček za oskrbo prebivalstva s pitno vodo

1. člen

V 1. členu uredbe o koncesijah za izkoriščanje vode iz vodnih virov Žvirše, R2/87, R3/88, VP-1/2000, GPV-1/98 in Tinček za oskrbo prebivalstva s pitno vodo (Uradni list RS, št. 2/02) se v tabeli, pri vodnem viru GPV-1/98, k. o. Gornji Petrovci, koordinata y = 8.588.314 nadomesti s koordinato y = 5.588.314 tako, da se celotna vrstica v tabeli glasi:

Vodni vir	Kraj	Občina	k.o.	Y	X	Q (l/s)
GPV-1/98	Gornji Petrovci	Gornji Petrovci	Gornji Petrovci	5,588.314	5,184.002	1,1

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 328-04/2001-4

Ljubljana, dne 16. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

3246. Sklep o peti izdaji obveznic Slovenske odškodninske družbe, d.d.

Na podlagi 2. in 6. člena zakona o Slovenskem odškodninskem skladu (Uradni list RS, št. 7/93 in 48/94) in tretjega odstavka 3. člena uredbe o izdaji obveznic o izvrševanju odločb, ki se glasijo na odškodnino, za katero je zavezanec Slovenski odškodninski sklad (Uradni list RS, št. 61/96 in 11/99 – odl. US) je Vlada Republike Slovenije na sprejela

S K L E P

o peti izdaji obveznic Slovenske odškodninske družbe, d.d.

1. člen

S tem sklepom se določa izdaja, način izdaje, oblika in višina pete izdaje obveznic Slovenske odškodninske družbe, d.d. (v nadaljevanju besedila: obveznice).

2. člen

Obveznice se izdajo v vrednosti 178,955.000 EUR kot del izdaje obveznic za poravnavo obveznosti Slovenske odškodninske družbe, d.d.

3. člen

Obveznice se izdajo v nematerializirani obliki in so izdane z dnem vpisa v centralni register Klirinško depotne družbe, d.d., Ljubljana.

4. člen

Obveznice se izdajo v 3,500.000 apoenih po 51,13 EUR.

5. člen

Vsaka obveznica ima 40 kuponov, ki zapadejo v plačilo v skladu z amortizacijskim načrtom, določenim v 9. členu tega sklepa.

Ne glede na prejšnji odstavek tega člena se prejemniku obveznic ob izročitvi izplačajo vsi kuponi, ki so zapadli pred izročitvijo obveznic.

6. člen

Obveznice se glasijo na prinosnika in se obrestujejo po 6% letni obrestni meri na dekurzivni in konformni način.

Obveznice se začnejo obrestovati od 1. julija 1996.

7. člen

Obresti se do zapadlosti glavnice v izplačilo izplačujejo v šestnajstih obrokih vsakega pol leta, razen v letu 1997.

Prvi kupon obresti je zapadel v izplačilo 15. januarja 1997.

Vsi preostali kuponi obveznic zapadejo v izplačilo 1. junija in 1. decembra vsako leto.

8. člen

Glavnica se, skupaj z obrestmi, izplačuje polletno in se odplača v štiriindvajsetih polletnih obrokih.

Prvi kupon glavnice zapade v plačilo 1. decembra 2004.

Zadnji kupon obveznice zapade v izplačilo 1. junija 2016.

9. člen

AMORTIZACIJSKI NAČRT (V EUR)

Višina apoena: 51,13 EUR

Kupon št.	Datum dospelosti	Izplačilo	Obresti	Glavnica	Ostanek dolga
1	15. 1. 1997	1,64	1,64	0,00	51,13
2	1. 6. 1997	1,13	1,13	0,00	51,13
3	1. 12. 1997	1,52	1,52	0,00	51,13
4	1. 6. 1998	1,51	1,51	0,00	51,13
5	1. 12. 1998	1,52	1,52	0,00	51,13
6	1. 6. 1999	1,51	1,51	0,00	51,13
7	1. 12. 1999	1,52	1,52	0,00	51,13
8	1. 6. 2000	1,51	1,51	0,00	51,13
9	1. 12. 2000	1,51	1,51	0,00	51,13
10	1. 6. 2001	1,51	1,51	0,00	51,13
11	1. 12. 2001	1,50	1,50	0,00	51,13
12	1. 6. 2002	1,49	1,49	0,00	51,13
13	1. 12. 2002	1,52	1,52	0,00	51,13
14	1. 6. 2003	1,51	1,51	0,00	51,13
15	1. 12. 2003	1,52	1,52	0,00	51,13
16	1. 6. 2004	1,51	1,51	0,00	51,13
17	1. 12. 2004	2,04	1,51	0,53	50,60
18	1. 6. 2005	2,16	1,49	0,67	49,93
19	1. 12. 2005	2,29	1,48	0,81	49,12
20	1. 6. 2006	2,40	1,45	0,95	48,17
21	1. 12. 2006	2,52	1,43	1,09	47,08
22	1. 6. 2007	2,62	1,39	1,23	45,85
23	1. 12. 2007	2,73	1,36	1,37	44,48

Kupon št.	Datum dospelosti	Izplačilo	Obresti	Glavnica	Ostanek dolga
24	1. 6. 2008	2,83	1,32	1,51	42,97
25	1. 12. 2008	2,91	1,27	1,64	41,33
26	1. 6. 2009	3,00	1,22	1,78	39,55
27	1. 12. 2009	3,09	1,17	1,92	37,63
28	1. 6. 2010	3,17	1,11	2,06	35,57
29	1. 12. 2010	3,25	1,05	2,20	33,37
30	1. 6. 2011	3,32	0,98	2,34	31,03
31	1. 12. 2011	3,40	0,92	2,48	28,55
32	1. 6. 2012	3,46	0,84	2,62	25,93
33	1. 12. 2012	3,53	0,77	2,76	23,17
34	1. 6. 2013	3,57	0,68	2,89	20,28
35	1. 12. 2013	3,63	0,60	3,03	17,25
36	1. 6. 2014	3,68	0,51	3,17	14,08
37	1. 12. 2014	3,73	0,42	3,31	10,77
38	1. 6. 2015	3,77	0,32	3,45	7,32
39	1. 12. 2015	3,81	0,22	3,59	3,73
40	1. 6. 2016	3,84	0,11	3,73	0,00
		98,68	47,55	51,13	

10. člen

Znesek, na katerega se glasijo obveznice, in pravice iz obveznice se izplača v tolarški protivrednosti po srednjem tečaju za EUR, kot ga objavi Banka Slovenije na dan zapadlosti posameznega kupona oziroma v primeru iz drugega odstavka 5. člena tega sklepa na dan izplačila.

11. člen

Za obveznosti iz obveznic jamči Slovenska odškodninska družba, d.d., s celotnim premoženjem.

12. člen

Pravice iz obveznic zastarajo v treh letih od datuma dospelosti posameznega izplačila, razen v primeru iz drugega odstavka 5. člena tega sklepa.

13. člen

Slovenska odškodninska družba, d.d., je dolžna zagotoviti vpis obveznic v centralni register pri Klirinško depotni družbi, d.d.. Ljubljana takoj po uveljavitvi tega sklepa.

14. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 447-17/2001-2

Ljubljana, dne 25. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

3247. Uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce

Na podlagi 9. člena zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99), 90. člena energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99 in 8/00) in v zvezi z 2. členom uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce

1. člen

Vlada Republike Slovenije določa najvišje tarifne postavke za prodajo električne energije, in sicer s 1. 8. 2002:

[illegible]

Tarifne postavke so brez 20% davka na dodano vrednost!

** "ŠTEVČNINA" se zaračunava v fiksnem znesku na mesec

KRATICE OZNAČUJEJO:

VS - višja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV I.st. :

NS - nižja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV I.st. :

VS - višja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV II.st. :

NS - nižja sezona v Ostalem odjemu 0,4 kV II.st. :

ES - enotna sezona

VT - večje dnevne tarifne postavke ob delavnikih od ponedeljka do sobote v času od 6. do 13. in 16. do 22. ure;

v razdobju, ko se uporablja poletni čas pa od 7. do 14. in od 17. do 23. ure, razen ur, ki se na visoki napetosti določajo kot ure KT

MT - manjše dnevne tarifne postavke v času od 22. do 6. ure in od 13 do 16. ure;

v razdobju, ko se uporablja poletni čas pa od 23. do 7. ure in od 14 do 17. ure.

Ob nedeljah je manjša dnevna tarifa ves dan.

ET - enotarifno merjenje

v mesecih januar, februar, marec, oktober november in december,

v mesecih april, maj, junij, julij, avgust in september.

v mesecih januar, februar in december,

v mesecih marec, april, maj, junij, julij, avgust in september,

oktober in november.

2. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce (Uradni list RS, št. 85/01).

3. člen

Ta uredba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. avgusta 2002.

Št. 382-11/2001-2

Ljubljana, dne 25. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

3248. Sklep o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.

Na podlagi prvega odstavka 64. člena zakona o poštinih storitvah (Uradni list RS, št. 42/02), 409. in 457. člena zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 45/94, 82/94, 20/98, 32/98, 37/98, 84/98, 6/99, 54/99, 36/00, 45/01, 59/01 in 50/02) in 6. člena zakona o Vladi RS (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97, 23/99, 119/00, 30/01 in 52/02) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.

I. TEMELJNA DOLOČBA

1. člen

(1) S tem sklepom se dosedanje javno podjetje Pošta Slovenije, d.o.o., preoblikuje v družbo Pošta Slovenije, d.o.o., ki nadaljuje z delom kot gospodarska družba brez statusa javnega podjetja.

(2) Pošta Slovenije, d.o.o., je pravni naslednik javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., vpisanega v sodni register pri Okrožnem sodišču v Mariboru pod št. reg. vložka 1/09400/00.

(3) Ustanovitelj in edini družbenik Pošte Slovenije, d.o.o., je Republika Slovenija, ki uresničuje ustanoviteljske pravice prek Vlade Republike Slovenije (v nadaljevanju: ustanovitelj).

II. IME IN SEDEŽ DRUŽBE

2. člen

(1) Ime družbe je: Pošta Slovenije, d.o.o.

(2) Poleg imena se lahko uporablja tudi grafična izvedba imena (logotip).

3. člen

(1) Sedež družbe je v Mariboru, Slomškov trg 10.

(2) Poslovni naslov družbe se lahko spremeni brez spremembe tega sklepa. O spremembi naslova družbe odloča generalni direktor s soglasjem nadzornega sveta.

4. člen

(1) Štampiljka družbe je okrogle oblike z besedilom: Pošta Slovenije, d.o.o., in vsebuje tudi stilizirano podobo poštnega roga.

(2) Poleg štampiljke ima družba tudi pečat okrogle oblike z enakim besedilom in znakom.

Generalni direktor določi rabo štampiljke in pečata s posebnim navodilom.

III. DEJAVNOST DRUŽBE

5. člen

(1) Dejavnosti družbe v skladu z uredbo o uvedbi in uporabi standardne klasifikacije dejavnosti (Uradni list RS, št. 2/02) so:

• 64.110 Dejavnost javne pošte, od tega:

1. opravljanje vseh vrst poštinih storitev, določenih v nomenklaturi poštinih storitev,
2. prenos telegrafskih sporočil,
3. izdaja poštinih vrednotnic,
4. prodaja poštinih vrednotnic,

5. izvoz poštних vrednotnic,
 6. izdaja dovoljenj za izdelavo in uporabo priložnostnih poštних žigov,
 7. prenos vseh vrst poštних pošilk v mednarodnem prometu do teže, velikosti in označene vrednosti ter denarnih in drugih storitev v skladu z določili konvencije Svetovne poštne zveze in drugimi mednarodnimi sporazumi;
- 22.110 Izdajanje knjig,
 - 22.120 Izdajanje časopisov,
 - 22.150 Drugo založništvo,
 - 22.210 Tiskanje časopisov,
 - 22.220 Drugo tiskarstvo,
 - 22.230 Knjigoveštvo,
 - 22.240 Priprava za tisk,
 - 22.330 Razmnoževanje računalniških zapisov,
 - 25.240 Proizvodnja drugih izdelkov iz plastičnih mas,
 - 36.120 Proizvodnja pohištva za poslovne in prodajne prostore, razen sedežnega pohištva,
 - 36.630 Proizvodnja drugih izdelkov,
 - 37.200 Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov,
 - 45.420 Vgrajevanje stavbnega in drugega pohištva,
 - 45.430 Oblaganje tal in sten,
 - 45.441 Steklarska dela,
 - 45.442 Pleskarska dela,
 - 50.101 Trgovina na debelo z motornimi vozili,
 - 50.102 Trgovina na drobno z motornimi vozili,
 - 50.103 Posredništvo pri trgovini z motornimi vozili,
 - 50.200 Vzdrževanje in popravila motornih vozil,
 - 50.301 Trgovina na debelo z rezervnimi deli in dodatno opremo za motorna vozila,
 - 50.302 Trgovina na drobno z rezervnimi deli in dodatno opremo za motorna vozila,
 - 50.303 Posredništvo pri trgovini z rezervnimi deli in dodatno opremo za motorna vozila,
 - 50.401 Trgovina na debelo z motornimi kolesi, deli in opremo,
 - 50.402 Trgovina na drobno z motornimi kolesi, deli in opremo,
 - 50.403 Posredništvo pri trgovini z motornimi kolesi, deli in opremo,
 - 50.404 Vzdrževanje in popravila motornih koles,
 - 51.190 Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov,
 - 51.560 Trgovina na debelo z drugimi polizdelki,
 - 52.120 Trgovina na drobno v drugih nespecializiranih prodajalnah,
 - 52.471 Dejavnost knjigarn,
 - 52.472 Trgovina na drobno s časopisi, revijami,
 - 52.473 Dejavnost papirnic,
 - 52.482 Dejavnost cvetličarn,
 - 52.488 Trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah,
 - 52.610 Trgovina na drobno po pošti,
 - 52.620 Trgovina na drobno na tržnicah in stojnicah,
 - 52.630 Druga trgovina na drobno zunaj prodajal,
 - 55.100 Dejavnost hotelov in podobnih obratov,
 - 55.210 Dejavnost planinskih domov in mladinskih prenočišč,
 - 55.239 Druge nastanitve za krajši čas,
 - 55.510 Dejavnost menz,
 - 60.230 Drug kopenski potniški promet,
 - 60.240 Cestni tovorni promet,
 - 62.100 Zračni promet na rednih linijah,
 - 62.200 Izredni zračni promet,
 - 63.120 Skladiščenje,
 - 63.230 Druge pomožne dejavnosti v zračnem prometu,
 - 63.300 Dejavnost potovalnih agencij in organizatorjev potovanj; s turizmom povezane dejavnosti,
 - 63.400 Dejavnosti drugih prometnih agencij,
 - 64.120 Kurirska dejavnost, razen javne pošte,
 - 64.200 Telekomunikacije,
 - 65.122 Dejavnost hranilnic,
 - 65.210 Finančni zakup (leasing),
 - 67.120 Posredništvo z vrednostnimi papirji,
 - 67.200 Pomožne dejavnosti v zavarovalništvu in pokojninskih skladih,
 - 70.110 Organizacija izvedbe nepremičninskih projektov za trg,
 - 70.120 Trgovanje z lastnimi nepremičninami,
 - 70.200 Dajanje lastnih nepremičnin v najem,
 - 70.320 Upravljanje z nepremičninami za plačilo ali po pogodbi,
 - 71.100 Dajanje avtomobilov v najem,
 - 71.330 Dajanje pisarniške in računalniške opreme v najem,
 - 71.340 Dajanje drugih strojev in opreme v najem,
 - 72.100 Svetovanje o računalniških napravah,
 - 72.210 Razvoj in založba programskih paketov,
 - 72.220 Oskrba z računalniškimi programi in svetovanje,
 - 72.300 Obdelava podatkov,
 - 72.400 Omrežne podatkovne storitve,
 - 72.500 Vzdrževanje in popravila pisarniških in računskih strojev ter računalniških naprav,
 - 72.600 Druge računalniške dejavnosti,
 - 74.130 Raziskovanje trga in javnega mnenja,
 - 74.140 Podjetniško in poslovno svetovanje,
 - 74.203 Arhitekturno in gradbeno projektiranje in z njim povezano tehnično svetovanje,
 - 74.204 Drugo projektiranje in tehnično svetovanje,
 - 74.400 Oglaševanje,
 - 74.600 Poizvedovalne dejavnosti in varovanje,
 - 74.700 Čiščenje objektov in opreme,
 - 74.810 Fotografska dejavnost,
 - 74.820 Pakiranje,
 - 74.851 Prevajanje,
 - 74.852 Fotokopiranje in drugo razmnoževanje,
 - 74.853 Druga splošna tajniška opravila,
 - 74.871 Prirejanje razstav, sejmov in kongresov,
 - 74.872 Oblikovanje, aranžerstvo, dekoraterstvo,
 - 74.843 Druge poslovne dejavnosti,
 - 80.422 Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje,
 - 92.511 Dejavnost knjižnic,
 - 92.512 Dejavnost arhivov,
 - 92.711 Prirejanje klasičnih iger na srečo.
- (2) Vse dejavnosti iz prejšnjega odstavka lahko družba opravlja tudi v zunanjetrgovinskem prometu.
6. člen
- Družba opravlja registrirano dejavnost doma in v tujini brez omejitev v svojem imenu in za svoj račun. Družba lahko sklepa posle iz dejavnosti tudi v svojem imenu za tuj račun.
7. člen
- Družba poleg registrirane dejavnosti opravlja tudi druge posle, ki so potrebni za njen obstoj in za opravljanje dejavnosti, ne pomenijo pa neposrednega opravljanja dejavnosti, o čemer odloča generalni direktor.

IV. OSNOVNI KAPITAL IN POSLOVNI DELEŽ
USTANOVITELJA

8. člen

(1) Osnovni kapital družbe znaša 29.109.665.677 SIT in je zagotovljen z osnovnim vložkom edinega družbenika – Republike Slovenije, ki je za to pridobil 100% poslovni delež.

(2) Osnovni vložek je enak osnovnemu kapitalu družbe.

V. ODGOVORNOST DRUŽBE

9. člen

Družba odgovarja za svoje obveznosti z vsem s svojim premoženjem.

VI. ZASTOPANJE IN PREDSTAVLJANJE

10. člen

(1) Generalni direktor samostojno predstavlja družbo, pri sklepanju pogodb in drugih pravnih poslov pa družbo zastopa neomejeno, razen za:

1. sklepanje pravnih poslov v vrednosti nad 300.000.000 SIT,

2. najemanju posojil in kreditov, ki v posamičnem primeru presegajo 500.000.000 SIT,

3. dovolitev vpisa zastavne pravice na nepremičninah družbe, ko potrebuje soglasje nadzornega sveta.

(2) Ne glede na določilo prejšnjega odstavka lahko nadzorni svet odloči, da se smejo določene vrste poslov opravljati le z njegovim soglasjem. Če nadzorni svet zavrne soglasje, lahko generalni direktor in njegov namestnik zahtevata, da o soglasju odloča ustanovitelj.

11. člen

V primeru odsotnosti ali zadržanosti generalnega direktorja opravlja njegove naloge in izvaja njegova pooblastila namestnik generalnega direktorja.

12. člen

Generalni direktor lahko prenese pri uresničevanju svojih pooblastil, določenih z zakonom in tem sklepom, opravljanje posameznih zadev na posamezne delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, prav tako pa lahko na te delavce prenese tudi pravico podpisovanja aktov, pogodb in poslovnih listin.

13. člen

Generalni direktor lahko v posameznih primerih tudi pisno pooblasti posamezne delavce družbe za sklepanje določenih vrst pravnih poslov in dejanj.

14. člen

(1) Poslovno enoto vodi direktor poslovne enote.

(2) Direktor poslovne enote zastopa in predstavlja poslovno enoto v mejah pooblastil, ki jih določi generalni direktor.

VII. LETNO POROČILO IN DOBIČEK

15. člen

(1) Generalni direktor mora v rokih, ki so določeni v slovenskih računovodskih standardih, pripraviti in predložiti

ustanovitelju v sprejem letno in revizijsko poročilo skupaj s predlogom uporabe bilančnega dobička oziroma načina pokrivanja izgube.

(2) Letnemu in revizijskemu poročilu mora biti predloženo mnenje nadzornega sveta in poročilo predsednika nadzornega sveta o delu nadzornega sveta.

(3) Letni računovodski izkazi družbe morajo biti revidirani v skladu z zakonom.

16. člen

Družba mora v skladu z določili zakona, ki ureja izvajanje poštinih storitev zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje univerzalnih, rezerviranih in ostalih poštinih storitev, ki jih izvaja.

VIII. UPRAVLJANJE DRUŽBE

17. člen

O upravljanju družbe odločajo:

1. ustanovitelj,
2. nadzorni svet,
3. poslovodstvo.

18. člen

(1) Ustanovitelj odloča o zadevah, za katere je pristojen v skladu s 439. členom zakona o gospodarskih družbah.

(2) Poleg pristojnosti iz prejšnjega odstavka ustanovitelj:

1. sprejme poslovni načrt družbe na predlog nadzornega sveta in generalnega direktorja,
2. sprejme dolgoročni razvojni načrt na predlog nadzornega sveta in generalnega direktorja,
3. daje soglasje na (so)ustanavljanje pravnih oseb s strani družbe,
4. odloča o prenehanju ali odsvajanju pravnih oseb, katerih (so)ustanovitelj oziroma (so)lastnik je družba,
5. odloča o načinu pokrivanja izgube družbe na predlog nadzornega sveta,
6. imenuje in razrešuje člane nadzornega sveta, razen tistih, ki jih izvoli svet delavcev,
7. odloča o višini sešnin članov nadzornega sveta,
8. imenuje revizorja na predlog nadzornega sveta,
9. odloča o pridobivanju lastnih poslovnih deležev,
10. odloča o drugih zadevah, ki jih ne prepusti v odločanje poslovodstvu ali nadzornemu svetu.

19. člen

Ustanovitelj sprejema svoje odločitve tako, da jih vpiše v posebno knjigo sklepov, katero potrdi notar najkasneje do vpisa družbe v register. Sklepi, ki niso vpisani v knjigo sklepov, nimajo pravnega učinka.

20. člen

(1) Nadzorni svet šteje sedem članov. Član nadzornega sveta je lahko le oseba, ki izpolnjuje pogoje za člane nadzornega sveta, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Ustanovitelj imenuje pet članov nadzornega sveta, dva člana nadzornega sveta pa voli svet delavcev.

(3) Nadzorni svet izmed svojih članov, ki jih je imenoval ustanovitelj, izvoli predsednika in njegovega namestnika.

(4) Člani nadzornega sveta so izvoljeni za dobo štirih let in so lahko ponovno izvoljeni.

(5) Predsednik nadzornega sveta zastopa družbo nasproti članom poslovodstva.

21. člen

Nadzorni svet oziroma njegov član je lahko odpoklican pred potekom mandata, če tako sklene ustanovitelj. Člana nadzornega sveta, ki ju je izvolil svet delavcev, sta lahko odpoklicana pred potekom mandata, če tako sklene svet delavcev.

22. člen

Član nadzornega sveta je lahko odpoklican pred potekom mandata v naslednjih primerih:

1. če je zaradi napačnih ravnanj ali predlogov izgubil zaupanje organa, ki ga je izvolil,
2. če ne izpolnjuje pogojev, določenih z zakonom,
3. če krši poslovno skrivnost družbe,
4. če sam to zahteva.

23. člen

Pristojnosti nadzornega sveta so:

1. nadzoruje vodenje poslov družbe,
2. da mnenje k predlogu poslovnega načrta družbe,
3. sprejme poslovnik o svojem delu,
4. obravnava in potrdi letno poročilo družbe skupaj z revizorjevim poročilom ter ustanovitelju predlaga uporabo bilančnega dobička,
5. imenuje in razrešuje generalnega direktorja in njegovega namestnika,
6. sklepa pogodbo o zaposlitvi z generalnim direktorjem in njegovim namestnikom,
7. v skladu s kriteriji Vlade Republike Slovenije odloča o višini osnovne plače in nagradi za uspešnost poslovanja generalnega direktorja in njegovega namestnika,
8. sprejme navodilo za glasovanje generalnega direktorja na seji skupščine Poštne banke Slovenije, d.d., pri čemer upošteva morebitna stališča ali mnenje ustanovitelja,
9. obravnava in odloča o drugih zadevah v skladu z zakonom, tem sklepom, drugimi predpisi in splošnimi akti družbe.

24. člen

(1) Nadzorni svet odloča na sejah. Seje nadzornega sveta sklicuje predsednik nadzornega sveta, v njegovi odsotnosti pa namestnik predsednika s predhodnim soglasjem predsednika.

(2) Vsak član nadzornega sveta ali generalni direktor lahko zahteva, da predsednik nadzornega sveta takoj skliče sejo sveta in navede razloge zanjo. Seja mora biti sklicana najkasneje v dveh tednih po vloženi zahtevi.

(3) Če zahteva najmanj dveh članov nadzornega sveta ali generalnega direktorja ni bila sprejeta, lahko ti sami skličejo nadzorni svet in predlagajo dnevni red.

25. člen

Nadzorni svet mora biti sklican praviloma vsaj enkrat v četrtletju, obvezno pa mora biti sklican enkrat v polletju.

26. člen

(1) Nadzorni svet je sklepčen, če so pri sklepanju navzoči vsaj štirje člani. Nadzorni svet sprejema sklepe z navadno večino navzočih članov.

(2) Delo nadzornega sveta vodi predsednik nadzornega sveta oziroma v njegovi odsotnosti njegov namestnik.

27. člen

Način svojega dela nadzorni svet določi s poslovnikom.

28. člen

(1) O svojem delu predloži nadzorni svet ustanovitelju poročilo, v katerem navede, na kakšen način in v kakšnem obsegu je preverjal vodenje družbe med poslovnim letom.

(2) Poročilo nadzornega sveta vsebuje predvsem:

1. mnenje o delu generalnega direktorja in njegovega namestnika,
 2. stališče o letnem in revizijskem poročilu,
 3. mnenje o poslovanju družbe.
- (3) Kršitve zakonov, sklepov ustanovitelja ali splošnih aktov družbe v zvezi s poslovanjem družbe mora nadzorni svet takoj sporočiti ustanovitelju.

29. člen

Člani nadzornega sveta prejemajo za svoje delo v nadzornem svetu sejnino v višini, ki jo določi ustanovitelj. Poleg sejnine pripada članom tudi povračilo morebitnih potnih stroškov za prihod in udeležbo na seji.

30. člen

Poslovodstvo družbe ima dva člana. Poslovodstvo družbe predstavljata generalni direktor in namestnik generalnega direktorja.

31. člen

Generalnega direktorja in namestnika generalnega direktorja imenuje in razrešuje nadzorni svet družbe za dobo 5 let z možnostjo ponovnega imenovanja.

32. člen

Generalni direktor oziroma namestnik generalnega direktorja mora za zasedbo navedenega delovnega mesta poleg zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. imeti mora najmanj univerzitetno izobrazbo ustrezne smeri,
2. poznati mora problematiko poštne dejavnosti,
3. imeti mora najmanj pet let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih ali v organih velike družbe,
4. aktivno mora obvladati vsaj en svetovni jezik,
5. imeti mora potrebne strokovne, organizacijske in druge sposobnosti za opravljanje najodgovornejših nalog.

33. člen

Pristojnosti in naloge generalnega direktorja so:

1. predlaga poslovni načrt družbe in ukrepe za njegovo izvajanje,
2. poroča nadzornemu svetu o rezultatih dela in o poslovanju družbe, finančnem stanju družbe in o poslih, ki lahko pomembno vplivajo na donosnost ali plačilno sposobnost družbe,
3. skrbi za uresničevanje sklepov ustanovitelja in nadzornega sveta,
4. obvešča nadzorni svet in ustanovitelja o morebitnih prekoračitvah planskih aktov,
5. sklepa pravne posle v mejah svojih pooblastil in podpisuje poslovne listine, pogodbe ter druge dokumente,
6. izdaja pravilnike ter druge splošne in posamične pravne akte družbe,
7. odloča o poslovnih ukrepih za izboljšanje materialnega položaja družbe,
8. odloča o notranji organiziranosti družbe,
9. odloča o razporejanju delavcev na določena dela in naloge,
10. odloča o odpisih materialnih vrednosti,
11. določa cene storitev, vrste popustov in njihovo višino,

12. določa plače delavcem družbe,
13. kot delodajalec sklepa pogodbe o zaposlitvah z delavci družbe,
14. imenuje in razrešuje direktorje poslovnih enot, direktorje sektorjev in svetovalce,
15. oblikuje posebne komisije, delovne skupine ali druga delovna in svetovalna telesa za razrešitev določenih vprašanj iz svojega delovnega področja ter jim daje naloge,
16. odloča o drugih zadevah v skladu z zakonom, tem aktom, kolektivno pogodbo in drugimi splošnimi akti družbe,
17. opravlja druge naloge, ki jih zahteva učinkovito organiziranje in vodenje družbe.

34. člen

Delovno področje, pristojnosti in pooblastila namestnika generalnega direktorja določi generalni direktor, kolikor ta sklep ne določa drugače.

35. člen

O svojem delu in o poslovanju družbe poročata generalni direktor in namestnik generalnega direktorja nadzornemu svetu.

36. člen

Generalni direktor oziroma namestnik generalnega direktorja je lahko razrešen iz naslednjih razlogov:

1. če sam tako zahteva,
2. če ne izpolnjuje obveznosti, določenih z zakonom,
3. če s svojim delom huje krši delovne obveznosti,
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

37. člen

Če je generalni direktor oziroma njegov namestnik razrešen brez utemeljenega razloga, mu pripada odpravnina, kot je določena v pogodbi o zaposlitvi, vendar v višini največ 6-kratne povprečne mesečne plače, ki jo je dosegel v zadnjih 12 mesecih, ko je opravljal funkcijo generalnega direktorja oziroma namestnika. V kolikor je generalni direktor oziroma namestnik pred razrešitvijo opravljal to funkcijo manj kot 12 mesecev, mu odpravnina ne pripada.

IX. NOTRANJA ORGANIZIRANOST

38. člen

Notranjo organiziranost, način dela in poslovanja, delovno področje ter način organiziranja in delovanja sektorjev in služb uprave družbe ter poslovnih enot določi generalni direktor z aktom o notranji organiziranosti.

X. DELAVCI S POSEBNIMI POOBLASTILI IN ODGOVORNOSTMI

39. člen

- (1) Delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi v družbi so direktorji sektorjev in direktorji poslovnih enot.
- (2) Delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi imenuje generalni direktor in za svoje delo odgovarjajo generalnemu direktorju.

40. člen

Delavci s posebnimi pooblastili in odgovornostmi vodijo organizacijsko enoto, njihovo konkretno delovno področje pa določi generalni direktor z aktom o notranji organiziranosti.

XI. POSLOVNA SKRIVNOST

41. člen

(1) Za poslovno skrivnost se štejejo naslednje listine in podatki:

1. ki jih kot zaupne sporoči družbi pristojni organ,
2. ki se nanašajo na dela, ki jih družba opravlja v zvezi z obrambnimi pripravami,
3. ki vsebujejo ponudbe za javna naročila, dokler ni objavljen izid izbirnega postopka,
4. ki jih kot poslovno skrivnost s pisnim sklepom določi generalni direktor,
5. ki so po zakonu ali drugih predpisih opredeljeni kot tajni.

(2) Za poslovno skrivnost se štejejo tudi podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba.

(3) Za poslovno skrivnost se ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev.

42. člen

(1) Podrobnejše določbe o poslovni skrivnosti, načinu njenega varovanja in odgovornosti oseb, ki so dolžne varovati poslovno skrivnost, določi generalni direktor s posebnim aktom.

(2) Z aktom iz prejšnjega odstavka morajo biti seznanjeni delavci družbe, člani organov družbe in druge osebe, ki so dolžne varovati poslovno skrivnost.

(3) Podatke, ki so poslovna skrivnost družbe, so dolžne varovati tudi osebe izven družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti za to, da je podatek poslovna skrivnost.

43. člen

Dokumente in podatke o poslovanju družbe, ki so poslovna skrivnost, lahko sporočajo drugim le generalni direktor ali osebe, ki so za to posebej pooblaščen.

XII. PREPOVED KONKURENCE

44. člen

(1) Glede prepovedi konkurence se uporabljajo določila zakona, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Prepoved konkurence velja za generalnega direktorja, namestnika generalnega direktorja, delavce s posebnimi pooblastili družbe in delavce družbe, za katere tako odloči generalni direktor.

45. člen

Obveznosti in pravice glede prepovedi konkurence se za osebe, navedene v drugem odstavku 44. člena tega sklepa, določijo s pogodbo o zaposlitvi.

XIII. SPLOŠNI AKTI, POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

46. člen

(1) Splošni akti družbe so pravilniki, poslovniki, organizacijski in drugi akti, s katerimi se urejajo razmerja, pomembna za delo in poslovanje družbe.

(2) Splošne akte družbe izdaja generalni direktor.

47. člen

(1) Družba vodi poslovne knjige v skladu z določili zakona, ki ureja gospodarske družbe, in slovenskimi računovodskimi standardi.

(2) Poslovne načrte in letna poročila predloži v obravnavo in sprejem generalni direktor.

XIV. TRAJANJE IN PRENEHANJE DRUŽBE**48. člen**

Družba je ustanovljena za nedoločen čas.

49. člen

Družba lahko preneha le iz razlogov in po postopku, določenim z zakonom.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**50. člen**

(1) Z dnem začetka veljavnosti tega sklepa preneha veljati:

1. sklep o preoblikovanju Pošte Slovenije, d.o.o., v javno podjetje (Uradni list RS, št. 11/98 in 42/98) in

2. statut javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., (Uradni list RS, št. 46/98).

(2) Družba je dolžna svoje splošne akte uskladiti s tem sklepom in veljavnimi predpisi v roku enega leta po začetku veljavnosti tega sklepa.

51. člen

(1) Do izdaje ustreznih splošnih aktov iz drugega odstavka prejšnjega člena tega sklepa ostanejo v veljavi naslednji splošni akti, kolikor niso v nasprotju s tem sklepom:

1. disciplinski pravilnik (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95 in 1/00),

2. pravilnik o oblikovanju cen poštних in drugih storitev (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95),

3. pravilnik o računovodstvu (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95, 3/98 in 2/99),

4. pravilnik o varstvu pri delu (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95, 3/97 in 3/98),

5. pravilnik o inventivni dejavnosti (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95),

6. pravilnik o dodeljevanju stanovanj in stanovanjskih posojil (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95 in 2/01),

7. pravilnik o zagotavljanju varnosti v Pošti Slovenije (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95),

8. pravilnik o zaupnosti podatkov in načinu njihovega varovanja (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/95),

9. pravilnik o uporabi službenih avtomobilov (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 5/95 in 4/01),

10. pravilnik o izobraževanju, štipendiranju in pripravištvu (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 3/96 in 3/97),

11. pravilnik o požarnem redu (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 3/97),

12. pravilnik o finančnem poslovanju (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 3/97 in 3/98),

13. pravilnik o službeni obleki (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 6/02),

14. pravilnik o pogojih in postopkih za oddajanje naročil (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 2/01),

15. pravilnik o uporabi službenih mobilnih telefonov in privatnih mobilnih telefonov za službene namene (Uradno glasilo Pošte Slovenije, št. 5/00 in 2/01).

(2) Kolektivna pogodba PTT prometa (Uradni list RS, št. 43/90, 22/91 in 14/92) se uporablja do sklenitve nove kolektivne pogodbe.

52. člen

(1) Generalni direktor in namestnik generalnega direktorja javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., nadaljujeta z delom kot generalni direktor in namestnik generalnega direktorja Pošte Slovenije, d.o.o., do izteka mandata, za katerega sta bila imenovana v navedeni funkciji.

(2) Nadzorni svet javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., nadaljuje z delom do izteka mandata, za katerega je bil imenovan.

53. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po vpisu v sodni register.

Št. 347-01/2002-1

Ljubljana, dne 18. julija 2002.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Minister

PREDSEDNIK REPUBLIKE

3249. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Koreji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Koreji

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Koreji s sedežem v Tokiu imenujem Roberta Baseja.

Št. 001-09-33/02

Ljubljana, dne 15. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

MINISTRSTVA**3250. Odredba o spremembi odredbe o določitvi števila delovnih mest strokovnih sodelavcev, administrativnih in drugih delavcev na državnih tožilstvih v Republiki Sloveniji**

Na podlagi drugega odstavka 58. člena zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94 in 59/99) izdaja minister za pravosodje

O D R E D B O**o spremembi odredbe o določitvi števila delovnih mest strokovnih sodelavcev, administrativnih in drugih delavcev na državnih tožilstvih v Republiki Sloveniji****I**

V odredbi o določitvi števila delovnih mest strokovnih sodelavcev, administrativnih delavcev in drugih delavcev na državnih tožilstvih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 20/95, 68/96, 7/98, 57/99, 1/00, 1/01, 25/01 in 88/01) se v 7. točki pod III (Okrožno državno tožilstvo v Murski Soboti) druga alineja spremeni tako, da se glasi:

“– sedem administrativnih delavcev in”.

II

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 163-10/02

Ljubljana, dne 22. julija 2002.

mag. Ivan Bizjak l. r.
Minister
za pravosodje

Vlada Republike Slovenije je s sklepom z dne 16. 7. 2002 št. 734-03/2001-2 na podlagi drugega odstavka 58. člena zakona o državnem tožilstvu potrdila odredbo o spremembi odredbe o določitvi števila delovnih mest strokovnih sodelavcev, administrativnih in drugih delavcev na državnih tožilstvih v Republiki Sloveniji.

3251. Pravilnik o dovoljenjih za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti

Na podlagi šestega odstavka 106. člena zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01; v nadaljnjem besedilu: ZMed) ministrica, pristojna za kulturo, na predlog Agencije za telekomunikacije in radiodifuzijo RS in v soglasju s Svetom za radiodifuzijo izdaja

P R A V I L N I K**o dovoljenjih za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti****I. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

1. Ta pravilnik določa pogoje za izdajo, spremembo, podaljšanje ali razveljavitev odločbe o izdaji dovoljenja za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) ter podrobnejše določbe o vsebini dovoljenja.

II. DOVOLJENJA ZA IZVAJANJE RADIJSKE ALI TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI, KADAR JE DEJAVNOST IZDAJATELJA RADIJSKEGA ALI TELEVIZIJSKEGA PROGRAMA VEZANA NA UPORABO FREKVENC**2. člen**

Kadar je dejavnost izdajatelja radijskega ali televizijskega programa vezana na uporabo frekvenc, izda Agencija za telekomunikacije in radiodifuzijo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) po zakonu o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01; v nadaljnjem besedilu: ZTel) in skladno s pogoji iz ZMed odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (v nadaljnjem besedilu: odločba), s katero se imetniku odločbe, na obrazložen in obvezujoči predlog Sveta za radiodifuzijo, dovoli opravljanje radijske ali televizijske dejavnosti.

3. člen

Svet za radiodifuzijo daje obvezno predhodno soglasje k prenosu in preklicu dovoljenja.

4. člen

1. Odločba, s katero se izda dovoljenje, vsebuje:

- podatke o imetniku pravice radijskih frekvenc oziroma podatke o izdajatelju programa (v nadaljnjem besedilu: imetnik),
- navedbo radijske ali televizijske dejavnosti, za katero se izdaja dovoljenje,
- ime programa,
- radijske frekvence, ki se dodelijo in rok začetka uporabe teh frekvenc,
- določitev območja pokrivanja,
- čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc,
- podatke o postavitvi in lokaciji radijske opreme, ki jo bo imetnik uporabljal,
- popis radijske opreme, ki jo imetnik dovoljenja lahko koristi pri uporabi dodeljene radijske frekvence,
- način identifikacije imetnika dovoljenja.

2. Imetnik mora pri razširjanju programa upoštevati programske pogoje iz programske zasnove, ki jo je priložil vlogi ob priglasitvi medija v razvid medijev pri ministrstvu za kulturo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

5. člen

1. Veljavnost dovoljenja je vezana na časovno obdobje, za katero je izdana odločba, ki pa ne sme biti daljše od desetih let.

2. Dovoljenje podaljša agencija pod pogoji, ki jih ZTel določa za podaljšanje odločbe.

6. člen

Dovoljenje se lahko na drugega imetnika prenese pod pogoji, ki jih 31. člen ZTel določa za prenos odločbe. S prenosom dovoljenja na novega imetnika se lahko vsebina dovoljenja spremeni le v okviru pogojev, določenih v javnem razpisu.

7. člen

1. V okviru strokovnega nadzorstva iz 109. člena ZMed ima agencija pravico in dolžnost začasno ali trajno preklicati dovoljenje.

2.) Agencija z začasnim preklicem dovoljenja njene-
mu imetniku za čas preklica prepove uporabo radijske
frekvence.

3. Agencija s trajnim preklicem dovoljenja razveljavi
odločbo.

8. člen

Agencija razveljavi dovoljenje pod pogoji, določenimi v
ZTel in v primeru trajnega preklica dovoljenja.

III. DOVOLJENJA ZA IZVAJANJE RADIJSKE
ALI TELEVIZIJSKE DEJAVNOSTI, KADAR DEJAVNOST
IZDAJATELJA RADIJSKEGA ALI TELEVIZIJSKEGA
PROGRAMA NI VEZANA NA UPORABO FREKVENC

9. člen

Kadar dejavnost izdajatelja radijskega ali televizijskega
programa ni vezana na uporabo frekvenc, izda agencija
dovoljenje na podlagi odločbe o vpisu v razvid medijev pri
ministrstvu (v nadaljnjem besedilu: razvid).

Operaterju, ki izvaja telekomunikacijske storitve, dolo-
čene v ZMed ali v ZTel, izda agencija dovoljenje v soglasju s
Svetom za radiodifuzijo in ob smiselnem upoštevanju meril iz
drugega odstavka 104. člena ZMed.

10. člen

Vloga za začetek postopka izdaje dovoljenja mora vse-
bovati naslednje obvezne sestavine:

- odločbo o vpisu v razvid,
- programsko zasnovo, ki jo je vlagatelj priložil vlogi ob
priglasitvi medija v razvid,
- izjavo o postavitvi in lokaciji opreme, ki jo bo imetnik
uporabljal, in izjavo, da bo oprema zagotavljala ustrezno
kvaliteto,
- izjavo o doseženi pokritosti območja z lastnim pro-
gramom in številu potencialnih uporabnikov (poslušalcev ali
gledalcev),
- izjavo o ekonomskem stanju vlagatelja, tehnični in
kadrovski usposobljenosti za oddajanje radijskega ali televi-
zijskega programa,
- izjavo o dosedanjih izkušnjah vlagatelja na področju
izvajanja radijske ali televizijske dejavnosti.

Sestavine iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka
agenciji posreduje ministrstvo.

Vlogo operaterja iz drugega odstavka prejšnjega člena,
ki vsebuje vse obvezne sestavine iz tega člena, posreduje
agencija v osmih dneh po prejemu v soglasje Svetu za
radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo izda soglasje v petnajstih
dneh od prejema vloge.

11. člen

1. Odločba, s katero se izdaja dovoljenje, vsebuje
naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa (v nadaljnjem besedi-
lu: imetnik),
- navedbo o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje
izdano,
- ime programa,
- območje pokrivanja,
- značilnosti in standarde delovanja telekomunikacij-
skega omrežja, ki se uporablja za izvajanje dejavnosti.

2. Imetnik mora pri razširjanju programa upoštevati
programske pogoje iz programske zasnove, ki jo je vlagatelj
priložil vlogi ob priglasitvi medija v razvid.

12. člen

Agencija izda dovoljenje v petnajstih dneh od prejema
popolne vloge.

Za popolno vlogo šteje vloga, ki vsebuje vse predpisa-
ne sestavine iz 10. člena tega pravilnika.

Operaterju iz drugega odstavka 9. člena tega pravilnika
izda agencija dovoljenje na podlagi popolne vloge v pet-
najstih dneh od pridobitve soglasja Sveta za radiodifuzijo.

13. člen

Na predlog imetnika se lahko dovoljenje kadar koli
spremeni po predhodni ustrezni spremembi vpisa v razvid.

14. člen

O vsaki nastali spremembi je imetnik dovoljenja dolžan
obvestiti agencijo najkasneje v tridesetih dneh po njenem
nastanku.

15. člen

1. V okviru strokovnega nadzorstva iz 109. člena ZMed
agencija na predlog Sveta za radiodifuzijo po postopku,
določenem v ZMed, začasno ali trajno preklicke dovoljenje.

2. Z začasnim preklicem dovoljenja agencija prepove
izvajanje dejavnosti njenemu imetniku za čas preklica.

3. Agencija s trajnim preklicem dovoljenja razveljavi
odločbo.

16. člen

1. Agencija kadarkoli razveljavi dovoljenje na predlog
imetnika dovoljenja. Dovoljenje preneha veljati z dokončnost-
jo odločbe o razveljavitvi.

2. Agencija dovoljenje razveljavi po uradni dolžnosti po
dokončnosti prejete odločbe o izbrisu radijskega ali televizi-
jskega programa iz razvida ali na podlagi prepovedi opravlja-
nja dejavnosti, ki jo izreče pristojni inšpektor po 16. členu
ZMed.

IV. SKUPNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Izdajatelj mora začeti izvajati dejavnost najpozneje v
enem letu od dokončnosti odločbe, razen če z odločbo ni
drugače določeno.

18. člen

Agencija natančne podatke o izdaji, spremembi, poda-
ljšanju ali o preklicu dovoljenja, v osmih dneh sporoči mini-
strstvu.

Odločbo o vpisu v razvid medijev izdajatelja radijske ali
televizijske dejavnosti in priglašeno programsko zasnovo
pošlje ministrstvo agenciji v osmih dneh od izdaje odločbe.

19. člen

Določbe tega pravilnika veljajo za vse odločbe o dode-
litvi radijskih frekvenc, s katerimi se nadomestijo radijska
dovoljenja, izdana na podlagi 37. člena zakona o telekomu-
nikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97 – odl. US,
13/98 – odl. US, 59/99 – odl. US in 36/00 – odl. US).

20. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 006-528/2002-1
Ljubljana, dne 2. julija 2002.

Andreja Rihter l. r.
Ministrica
za kulturo

3252. Odločba o podelitvi statusa društva v javnem interesu na področju kulture

Na podlagi 56. člena zakona o uresničevanju javnega interesa na področju kulture (Uradni list RS, št. 75/94) in 5. člena pravilnika o društvih, ki delujejo v javnem interesu na področju kulture (Uradni list RS, št. 64/99) izdaja ministrica za kulturo

O D L O Č B O**o podelitvi statusa društva v javnem interesu na področju kulture**

Kulturnemu društvu "Sloga" Sv. Peter, Sv. Peter 76, 6333 Sečovlje, se podeli status društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture.

Status društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture se podeli za pet let.

Društvo mora v skladu s 6. členom pravilnika o društvih, ki delujejo v javnem interesu na področju kulture obveščati Ministrstvo za kulturo o vseh spremembah temeljnih aktov in najkasneje do koca februarja vsakega leta predložiti poročilo o izpolnjevanju programa in uporabi sredstev za preteklo leto.

Društvo se s 1. 7. 2002 vpiše v register društev, ki delujejo v javnem interesu na področju kulture.

Andreja Rihter l. r.
Ministrica
za kulturo

OBČINE**DOLENJSKE TOPLICE****3253. Sklep o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek**

Na podlagi 30. in 31. člena zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96 in 44/00), 17. člena statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Dolenjske Toplice na 27. redni seji dne 25. 7. 2002 sprejel

S K L E P**o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek**

1. člen

Cene programov v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek se povečajo s 1. 8. 2002 in znašajo mesečno:

V SIT na otroka	
- I. starostno obdobje	65.653
- II. starostno obdobje	54.450
- vzgojno-varstvena družina	64.130

2. člen

Polni dnevni odbitek za živila je 320 SIT. Dnevni odbitek za živila v vrtcu se izračunava odstotkovno glede na plačilni razred staršev od 320 SIT.

Polni dnevni odbitek za živila v družinskem varstvu je 390 SIT. Dnevni odbitek za živila v družinskem varstvu se izračunava odstotkovno glede na plačilni razred staršev od 390 SIT.

3. člen

Cene programov iz 1. člena tega sklepa se uporabljajo za izračun plačila staršev in za občino, za otroka, vključene-ga v izbran program predšolske vzgoje, od 1. 8. 2002 dalje.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

Št. 032-01/739/ 02-01
Dolenjske Toplice, dne 25. julija 2002.

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Franc Vovk l. r.

KAMNIK**3254. Odlok o določitvi in imenovanju prehoda v Občini Kamnik**

Na podlagi 8. člena zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86 in Uradni list RS, št. 8/90) in 16. člena statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 47/99 in 40/01) je Občinski svet občine Kamnik na 29. seji dne 3. 7. 2002 sprejel

O D L O K
o določitvi in imenovanju prehoda
v Občini Kamnik

1. člen

S tem odlokom se določi in imenuje nov prehod v Občini Kamnik.

2. člen

V naselju Kamnik se prehod med Parmovo ulico in Usnjarsko cesto na novo določi in imenuje Knafličev prehod.

3. člen

Potek in ime novega prehoda ter hišne številke prehoda so prikazane v osnovnem kartografskem prikazu evidence hišnih števil (EHIŠ) v merilu 1:5000, ki je sestavni del tega odloka.

Določitev in imenovanje prehoda evidentira Geodetska uprava Ljubljana, izpostava Kamnik v EHIŠ.

4. člen

Zainteresirani uporabniki lahko dobijo kopijo izseka iz kartografskega prikaza in EHIŠ ter seznime hišnih števil na Geodetski upravi Ljubljana – izpostava Kamnik.

5. člen

Pristojni organi izvedejo v uradnih evidencah vse potrebne spremembe, ki jih določa ta odlok.

6. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01501-4/2002

Kamnik, dne 3. julija 2002.

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l. r.

3255. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o določitvi novih cen storitev tržnice v Kamniku, cen sejmskih storitev, cen parkiranja in cen pogrebnih storitev na pokopališčih Žale v Kamniku, Mekinje in Nevlje

Na podlagi 59. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98), 25. člena odloka o gospodarskih javnih službah v občini Kamnik (Uradni list RS, št. 47/94, 47/95, 20/98) in 11. in 16. člena statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 47/99 in 40/01) je Občinski svet občine Kamnik na 29. seji dne 3. 7. 2002 sprejel

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah sklepa o določitvi novih cen storitev tržnice v Kamniku, cen sejmskih storitev, cen parkiranja in cen pogrebnih storitev na pokopališčih Žale v Kamniku, Mekinje in Nevlje

1. člen

Sklep o določitvi novih cen storitev tržnice v Kamniku, cen sejmskih storitev, cen parkiranja in cen pogrebnih storitev na pokopališčih Žale v Kamniku, Mekinje in Nevlje (Uradni list RS, št. 83/99) se v prvem členu spremeni tako, da se zadnji dve postavki, ki se glasita

“Pokrita tržnica – pristojbina za stojnico/mesec	45.000
Pokrita tržnica – pristojbina za stojnico na dan	3.700“
nadomestita z novim besedilom, ki se glasi:	
“Pokrite tržne lope – rezervacija tržnice/mesec	6.000
Pokrite tržne lope – pristojbina za mizo – kmetijski pridelki/dan	900
Pokrite tržne lope – pristojbina za mizo – ostalo tržno blago/dan	2.400“

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 7. 2002.

Št. 38005-0001/98

Kamnik, dne 3. julija 2002.

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l. r.

KRANJ

3256. Sklep o prenehanju obstoja javnega dobra na zemljišču parc. št. 258/4, neplodno v izmeri 642 m² k.o. Huje, vpisanem v seznamu II

Na podlagi 18. člena statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96) je Svet mestne občine Kranj na 34. seji dne 26. 6. 2002 sprejel

S K L E P

o prenehanju obstoja javnega dobra na zemljišču parc. št. 258/4, neplodno v izmeri 642 m², k.o. Huje, vpisanem v seznamu II

I

Javno dobro preneha obstajati na zemljišču parc. št. 258/4, neplodno v izmeri 642 m², k.o. Huje, vpisanem v seznamu št. II, ker v naravi ne predstavlja javnega dobra.

II

Lastninska pravica na zemljišču parc. št. 258/4, neplodno v izmeri 642 m², k.o. Huje se vpiše za Mestno občino Kranj.

III

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije in se vpiše v zemljiško knjigo pri Okrajnem sodišču v Kranju.

Št. 46502-0043/2002-43/06
Kranj, dne 26. junija 2002.

Župan
Občine Kranj
Mohor Bogataj, univ. dipl. org. l. r.

V zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o obrambi (ZObr-C), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 47/2002 z dne 29. 5. 2002, sta bili ugotovljeni redakcijski napaki, zato na podlagi prvega odstavka 11. člena zakona o Uradnem listu Republike Slovenije dajem

P O P R A V E K
zakona o spremembah in dopolnitvah zakona
o obrambi (ZObr-C)

V četrtem odstavku 16. člena se beseda "tretjega" nadomesti z besedo "drugega".

V določbah 11. in 40. člena se besedilo "obveščevalno-varnostna služba" nadomesti z besedilom "obveščevalno varnostna služba" v ustreznem sklonu.

Št. 200-01/90-3/50
Ljubljana, dne 23. julija 2002.

Generalna sekretarka
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožica Velišček l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
DRŽAVNI ZBOR		3234. Zakon o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (ZVISJV)	7602
3227. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravniški službi (ZZdrS-A)	7577	3235. Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (ZRGSO)	7635
3228. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (ZZMP-C)	7579	3236. Zakon o spremembi zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ-B)	7648
3229. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (ZZZPB-E)	7579	3237. Zakon o vodah (ZV-1)	7648
3230. Zakon o spremembah zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-A)	7581	3238. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o obveznih zavarovanjih v prometu (ZOZP-A)	7680
3231. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o gozdovih (ZG-A)	7582	3239. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-B)	7688
3232. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sodniški službi (ZSS-D)	7584	3240. Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o davku na promet nepremičnin (ZDPN-1A)	7698
3233. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-C)	7593	3241. Zakon o dopolnitvah zakona o začasnem zatočišču (ZZZat-A)	7699

	Stran		Stran
PREDSEDNIK REPUBLIKE		KAMNIK	
3249. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Koreji	7710	3254. Odlok o določitvi in imenovanju prehoda v Občini Kamnik	7714
VLADA		3255. Sklep o spremembah in dopolnitvah sklepa o določitvi novih cen storitev tržnice v Kamniku, cen sejemskega storitev, cen parkiranja in cen pogrebnihih storitev na pokopališčih Žale v Kamniku, Mečinje in Nevlje	7714
3242. Uredba o dopolnitvi uredbe o izvajanju Sporazuma o prosti trgovini med Republiko Slovenijo in Republiko Makedonijo	7700	KRANJ	
3243. Uredba o določitvi najvišjih cen prevoza potnikov po železnici v notranjem potniškem prometu	7700	3256. Sklep o prenehanju obstoja javnega dobra na zemljišču parc. št. 258/4, neplodno v izmeri 642 m ² k.o. Huje, vpisanem v seznamu II	7714
3244. Uredba o spremembi in dopolnitvi uredbe o načinu delitve količin blaga v okviru carinskih kvot	7701	POPRAVEK	
3245. Uredba o spremembi uredbe o koncesijah za izkoriščanje vode iz vodnih virov Žvirše, R2/87, R3/88, VP-1/2000, GPV-1/98 in Tinček za oskrbo prebivalstva s pitno vodo	7703	- Popravek zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o obrambi (ZObr-C)	7715
3246. Sklep o peti izdaji obveznic Slovenske odškodninske družbe, d.d.	7703	MEDNARODNE POGODBE	
3247. Uredba o določitvi najvišjih tarifnih postavk za prodajo električne energije za tarifne odjemalce	7704	61. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in ministrom za obrambo Kraljevine Belgije o dvostranskem sodelovanju na obrambnem področju	753
3248. Sklep o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.	7705	62. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za nacionalno obrambo Helenske republike o sodelovanju v večnacionalnem centru za usposabljanje za operacije v podporo miru (MPSOTC)	756
MINISTRSTVA		63. Uredba o ratifikaciji Memoranduma o soglasju med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za obrambo Kraljevine Norveške o stikih in sodelovanju pri obrambnih zadevah	762
3250. Odredba o spremembi odredbe o določitvi števila delovnih mest strokovnih sodelavcev, administrativnih in drugih delavcev na državnih tožilstvih v Republiki Sloveniji	7711	64. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za obrambo Republike Latvije o sodelovanju na področju obrambe	765
3251. Pravilnik o dovoljenjih za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti	7711	65. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije in Ministrstvom za kmetijstvo Helenske republike o sodelovanju v kmetijstvu	768
3252. Odločba o podelitvi statusa društva v javnem interesu na področju kulture	7713	- Obvestilo o začetku veljavnosti mednarodnih pogodb	771
OBČINE			
DOLENJSKE TOPLICE			
3253. Sklep o zvišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek	7713		

ISSN 1318-0576

91771318057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2002 je 22.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 66.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767